

Tarto-Ska kele

S a u l u =

Ramat,

3176

Kumman kif swanna nink swastse
Paulo, kumma senni ajani Tükki Warki
trükkitu / ütte Ramato fisse omma kocko
kootu / nink sündlikkuide Nimme
alla säetu;

Nida

Et eggä sure Pühhä Ujal ni häste, kui
muudo figge suggutsen / Henge nink Jhho
röomsan nink kurban Pölvwen särätsid Paulo,
Kumma sündiva, löwwis

Kummalalle Auvous nink
Tarto-Ska

Roggodusselle Tullus trükkitu

Riga Linan / Samuel Lorenz Brölski man

1747.

1470

1470

1470

1470

1470

1470

1470

1470

1470

Kristusse Tullemisest Lihha sisse.

1. Wie soll ich dich empfangen. Wiis. 3.

Wlis ma so wasta wõtta, Mes hãäd ma sülle te, Sa kige ilma tõtte, Mo henge illoke? O Jesu / Jesu lauda Mul künält pallama, nink essi mulle näuda, Mes so wõis kostota.

2. So Zion puistap mahha Sul auwus offe puist, Se wasta minna tahha Sul laulda sõamest: Mo südda haljendago Sul ikkes tennoga, So nimmel orjus sago Mult waiselt otsata.

3. Mes sa kũl jãttit mahha Mul rõmus tallita, Kui ihul, hengel waiwa, Nink murren istõwa? Kui woeti mult rikkus, Kun rahho, rõmustus, Sis tullit sinna, maggus, Nink tõit mul kostotust.

4. Ma olli wangis-pantu; Sa tullit, lunnastit: Ma olli narus antu; Sa tullit, ullaendit, Suurt auwo mulle annit, Teit sõand rikkas ka, Mo eest sa holekannit, Et ma nüüd õnsas sa.

5. Mes muud kui arm woip olla, Oh helde Jesus **Krist!** Kumb sinno aije tulla So tairwa rikkusest? Se ilma waino nink hãdda, Se pat nink hukatus, Woip sinno walimis tetta, Meil näuta hallestust.

6. Oh panne sedda meelde! Sa ristri koggodus, Se woip teid murrest keelda, Kui teil om willitsust. Kũl woite rõm-
sa olla, Se abbimees om siin; Se tahhap rõmus tulla, Kui teil om oht nink piin.

7. Ei olle teile waja Gese nida murreta, Et tedda ei woi saija Jocht omma jorowoga. Käl tulley temmä effi, Tääl om suur arm nink lust, Ei temmä ärrä wässi, Teil sata römüstust.

8. Kui pat teid hukka panney, Sis ärrä peljäge: Käl Jesu andis annap, Nink päästap heldeste. Gese temmä tulley trööstma Neid waisid pattatsid, Nink taiwa sisse töstma Neid ussun elläroid.

9. Mes teil om ni suur murre Neist henge wainlaisist? Neid pillap pea ärrä Me Jssand Jesus Krist. Üts Kunningas om temmä Kä ülle wainlaisste, Ei wärrä Jesu rammo Me waise kårblesse.

10. Tä tulley rässest sundma Neid wastapannejid, Nink sis saap temmä tundma, Tä trööstma ommatsid. Oh tulle, tulle walgnis, Nink wi meid ärrä siit; Wi sinnä, Kun om selgus, Nink rööm ei löppe mitt.

2. Freu dich du Christi Braut. Wiis. 9.

Nüüd Kristi-Koggodus, Sul olgo römüstus; So Pöigmees om nüüd wäljän, Nink söidap Essi säljän, So söänd tälle anna, Nink laula Hosianna.

2. So Kunningas om tääl, Ent waisust näüs ka sääl, Et se, ka ilma Loja, Siin lainap töpra poja. So andid tälle anna, Nink laula Hosianna.

3. Siin om sul Abbimees, Kä söddap sinno eest, Kä bigust sulle annap, Nink sinno pattu kannap. Gese auwo tälle anna, Nink laula Hosianna.

4. Kui johhut essimä, Nink wöttat pallelda, Sis kulley sinno pea Se armoliune söä. Gese kittust tälle anna, Nink laula Hosianna.

5. Kui sinna kurja teet, Nink pattu sisse jäät, Sis om siin sinno sundja, Se söamide tundja. Oh! wöttameelde panna, Nink laula Hosianna.

6. O! Auwo Kunningas, Ke **Jhast** annetas, Sa
pölet ilma auwo, Nink täudat **Jhā** nouwo. Sest kitto
noor nink wanna **Jh's** sinno. Hosianna. A.V.

3. **Nun** komim der **heyden** **heyland**. Wiis. 2.
Nüüd tullep Ilma **Dnristus**, Saap **Junkro** **Latses**
sundinus. Sest immetelgo ilma ma, Et **Jummal**
tahhap **sündidä**.

2. Ke **Jhast** sunnip iggäwest, Se tullep **Waimo**
faatmissest Ka **Jnminissest** ilma, Nink sunnip **Jun**
kruust puhtaste.

3. Siin **Junkro** **käümä** päle saap, **Weel** fikki puhtast
Junkruust jääp, Ei olle auro siin sallajan, **Kun Jummal**
essi ellämän.

4. Lät wäljä **Junkro** ihhust se, Kui auwo-honest
ausaste, Ke **Jummal**, **Jnminne** ka, Nink tahhap **Ilma**
lunnasta.

5. Sest **Jhast** tullep temmä te, Nink kändäp jälle **Jhā**
le/ Lät alla pörgo-harwale, Nink jälle ülles taiwatte.

6. Sa ollet **Jhā** saarnane, Nink wöttat libha hennele,
Oh! lasse meije rammotust So wäest sada kinnitust.

7. Nüüd annap sinno **sündminne** **Suurt** walgust selle
ilma. Kä sinno sisse uskma saap, Kit pimmedus sest
äräläöp.

8. Auwo **Jummalalle** **Jhāle**, Auwo temmä aino **po**
jale/ Auwo **pöhhäl** **Waimul** olgo ka, Ni Maan kui
Taiwan otjata. A.V.

4. **Von dreyerley** **Zakunfte** **Christi**. Wiis. 27.
Tulle jo taiwast, armas **Jesu**, jälle, **Pästä** meid
waiwast, meid ka römustelle. **Jhkāw** om ota mehhil
ni kui näisil. Tulle meil waihil.

2. Nore nink wanna sinno, **Jhand**, ootwa **Tullewat**
Taiwast, sinno päle lootwa. **Ilmal** te otša, kumb om ülli
Kurri, **Koggonä** **nurri**. A 2 3.

3. Muste mes tullit Taiwast mahha meile? Pástmá teid árrá, tulli minna teile Kurrati káest, pattust, pörgu waiwast, Tulli sest taiwast.

4. Seperrást tulle niid nink eggál tunnil, (Eh me sin walwam, eh me láme unnel) Söáme sisse, puhhas ta neidsamma, Stse kui omma.

5. Eh kui sa tullet jálle, öige sundja, Piddamá kohhut, swámide tundja, Lasse meid minná taiwa römú pole, Lábbi so hole.

6. Kule meid, **Jummal**, ommast kórgest taiwast, Pásta meid háddást, ka sest surest waiwast, Sinno sis soást kúttás surel hálel, Heldembál melel.

Kristusse Tullemiffest kohto páiwá pále.

5. *Wacht auf ihr Christen alle.* Wüs. 3.

Niid wirgoe ülles waiwast, Ni heikap **Jummal** Poig, Kumb rúhhip tulla taiwast. Sest walwke niid om aig; Se **Issand** tahhap tulla, Páiwá öddangulle lááp. Tah temná sundja olla, Kes ta een saisma jááp?

2. Ei woi meid pásta rahha, Ei kólba torre meel, Kik om meil játta mahha, Kui surm meil jourwawp táál. Eh sul kúl om suur warra, Suur aaw nink illo ka, Se kaus pea árrá, Kui peat koolma sa.

3. Sest ristí-rahwa suggu, Ke ilman ollet weel, Oh! játte kórgé luggu, Nink lootke armo páál, Kui iggarwetse wilja Sáál taiwan tahhate, Sis noude, warra, hilja Siin taiwa rikkusse.

4. Meil **Jummi** la sonna antus Sai sure Armo wáest, Et se saak táhhel pantus, Nink walmistam' hend' háást; Sest las kem melen pittá, Nink usku súddámest, Kui me ei kule seddá, Sis kaum' iggarwest.

5. Oh!

5. Oh! et es olles sundnu, Ke laidap Jummal la hääld,
 Se om säärst ärrä sundnu, Sa hulgup pimmen tääl.
 Om pattust täüs nink häbbest, Ke Kristus narap siin,
 Heng kolep temmäl többest, Nink täl saap pörgo piin.

6. Neil waisil appi näüda, Kui neil om hädda käen,
 Et ja wois armo löida, Kui saiat kobto een. Sest sedda
 tassup Jummal, Se tedä olgo sul, Kui sinna annat tem-
 mäl, Sis saap sul palka kü.

6. Es ist gewislich an der Zeit Wils. 1.

Se aig om tööst meil pea käen, Et Jummal Poig saap
 joudma, Nink tötma sure auwo wäen, Kif rahwalt
 armo noudma. Sis naar saap kallis ollema, Kui kif lät
 hukka tullega, Kui Peter sedda ütlep.

2. Sis sawa kuultus passuna, Kif se ma-ilma ülle,
 Nink koolja sawa tössäma Se perrä ülles jälle. Ent ke
 weel Ilman elläwä, Reid kif saap Jummal pea ka Sis
 wastset ümbre käändmä.

3. Saap ramat sama loetus, Mes kuulwa noor nink
 wanna, Kun saiasap rahwa essitus, Kif neide tö nink söntä.
 Käl sis saap kuulma eggämees Se palga omna teggo eest,
 Mes hä ehk kurri tetru.

4. Oh! hädda sel, ke Jummal la hääld Ei olle kuulma
 joudnu, Ent ö nink päiwä ilma pääl Suurt rikkust per-
 ran noudnu; Sel pöhw saap kurri ollema, Nink kurra-
 tiga minnemä Kristussest pörgo-hauda.

5. O Jesu / mo sis arowita So rajin hendä hoida,
 Et ma woi olla nimnega Sääl ello-kirjan löida. Ma
 ussu sedda süddämeest, Sest sinna kolit minno eest, Nink
 massit minno wölla.

6. Sest kosta, Jesu / minno eest, Kui sinna tullet
 sundma, Nink loe mo se kirja seest, Et ma sa öigest tundma,
 Et minna pühhä feltsi jä, Nink sinnoga sis tauwa lä, Mes
 sinna ollet saatnu.

7. O Jesu Krist / sa wiwit niid Meil jälle tulla tawast; So rahwas kannap paljo siid, Nink heikap surest wainwast: Oh! tulle õige sundija, Nink päästa omma armoga Meid ligest kurjast. Amen.

7. Gott hat das Evangelium.

Se kallis armo oppetus, Mes meil and Issä hales-
tus, Et innimenne õiges saas, Gest surest hulkast põlletas. Se om jo wiimse päiwä täht.

2. Ei waise palwest holita, Hääd oppust ei ka woeta, Ent ahnus wõttap woinnusse, Ei pelgä nemmä häädäke, Se om jo wiimse päiwä täht.

3. Kik suggust käske teggewä, Se wõrgoga ne püw-
wäwä Kik warra kofko risuda, Nink seddä tewä pelgmä-
ta. Se om jo wiimse päiwä täht.

4. Kül kitwä armo oppetust, Ja siski põlgwä wag-
gaust, Näts, nida Jesust narawa, Hääd põlwe siski
otawa. Se om jo wiimse päiwä täht.

5. Oh nemmä omma karwala, Reid waisi nemmä
nülliwä, Kui peäs Jummal holeta Siin waisste perräst
ollema. Se om jo wiimse päiwä täht.

6. No wõtwa kerko warrandust, Ei olle neil sest sigge-
dust, Ne waise jäwa abbita, Neilt leibä wõtwa armota.
Se om jo wiimse päiwä täht.

7. Mes kerku päle kinkitu, nink wannal ajal säetu,
Saadsamma nemmä risuwa, Se pat sõöp neide omma
ka. Se om jo wiimse päiwä täht.

8. Ei holi nemmä Jummalast, Ilm auws püwwap
ussinast, Niid kõrkus wõtnu woinnusse, Ei wõlsi häbbis
petäke. Se om jo wiimse päiwä täht.

9. Kik welle arm om lõppenu, Ilm wargadega täu-
detu, Ei olle õigust ennämb tääl, Silm kaep enne rahha
pää. Se om jo wiimse päiwä täht.

10. Se ilm ei wötta mannitsust, Ehk pühhä söna oppetust, Ei üssik muud ta tijäke, Kui söma, joma lijaste, Se om jo wiimse päiwä täht.

11. Neil üllemb tö om prassima, Ja kurja wiisi ajama, Kül seddä moistap kauniste, Ni noor, kui wanna, kumbefe. Se om jo wiimse päiwä täht.

12. Eitahha päiwlik paistada, Ei ennämb seddä nätta ka, Mes ma pääl kurri rahwas teep, Seperräst päiwlik kurbas läöp. Se om jo wiimse päiwä täht.

13. Se ku ninik tähhe näggewa, Sest, ommal komsbel, waiwa ka, Hääl meel tahhas lunnastust, Neil hirm om ilma tiggedust. Se om jo wiimse päiwä täht.

14. Sest tulle armas Jesu sa, Näts tüddinep kük ilma ma, Weel kanda kurjateggijid. Te|otfa, ärrä wiwi mitt. Ninik näudä wiimset päiwä meil.

Kristusse Sündmissest.

8. Als Christus geboren war. Wiis. 32.

Kui junkros **Kristust** ilmal töi, Sis Engli-wäggi röömsas sai, Ninik hulgani kük lauliva; Auro **Jummalalle** otsata. Om **Kristus** innimenne nüüd, Ninik kannap meije pattu süüd, Sest röömsa olgo pattane.

2. Üts Paistus olli Engelil, Se teggi hirmo karjussil, Neid röömsõnnu kuulti sääl, Et **Kristus** tulnu ilma pääl: Om **Kristus** innimenne nüüd, Ninik kannap meije pattu süüd, Sest olgo röömsa pattane.

3. Se latse perrä otsiti, Kumb mähkme sisse mähhiti, Ni kui ne Engli ütliwä, Ke kannap kige ilma-ma: Om **Jummal** innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd, Sest olgo röömsa pattane.

4. Se latse nemnä löisiwä, Ke ruhhe pantu magama Sääl pimmen lautant töpra man, Ke tairvast lonu

tähte gaan. Om **Jummal** inimenne nüüd, Ke kannap
meije pattu süüd, Gese olgo rõõmsa pattane.

5. Se pinnaga siin toidetas, Nink emmä rinnal hoi-
jetas, Ke vinnu sure wäega Kik elläjid woip rawwida.
Om **Jummal** inimenne nüüd, Ke kannap meije pattu
süüd, Gese olgo rõõmsa pattane.

6. Sesamma sure heldusse Me eggäl ajal kittäme Sig'
ussust nink waast sõamest, Ni maan kui tawwan iggawest.
Om **Jummal** inimenne nüüd, Ke kannap meije pattu
süüd, Gese olgo rõõmsa pattane.

9. Vom **Himmel hoch da komm ich her.** Wiis. 2.
Mal tulle Tawwast üllewält, Häid sõnumid to teile
säält; Meid to ma teile rõmuga, Nink tahha neid
nüüd kuluta.

2. Laß täambä teile sundinu Gese junkrust, Kunib om
wällitu, Üts kaunis illus latsken, Tahy olla teije rõõm
nink õn.

3. Se om me Issand **Jesus Krist** / Ke tahhap päästä
hädälist, Nink saap, kui Önnisteggijä, Seid pattust
puhtaß teggemä.

4. Ta woop teil kigil önnistust, Mes **Issa** walmist enne-
must, Et teie sade meijega Sääl tawwan ikkes ellämä.

5. Sis moistke nüüd, se om se täht, Alw ruhhe, Wähk-
me, häin nink leht, Sääl pantu om se latsken, Ke ilma
hoijap üllewän.

6. Gese rõõmsa peäm ollema, Nink karjustega min-
nemä, Et näem **Issa** Aludet sääl, Mes Pojaga om antu
tää.

7. Silmi kae, panne tähhele, Kes maggap sõimen-
nidade? Kes õin se illus latsken? Ta õin se armas **Je-
su** Ken.

8. Oh! olle terve tullemast, Sa **Poig**, ke tullet **Jum-
malast!**

malast / Sa rühhit häddän abbiß mul, Kes woip seft
fittä sinno kül?

9. O lige assa teggijä, Se lige alwemb ollet sa, Et
makkat kuiwa haina pääl, Mes härg nink esel söiwä
sääl.

10. Ehk olles mõndkõrd laotu Se ilm, nink kullast
ehbitu, Weel siski kitsas olles kül, Hääs hällikesseß ol-
la sul.

11. So sammet nink so kallis süd, Om jämme hain
nink mähtme niid, Sa surustellet ni se pääl, Kui olles
sinno rikkus sääl.

12. Hääl meel teijet seddä sa, Mul tõttelikkult tunnistä;
Et ilma hä nink rikkuste So een ei massa middäke.

13. Oh! minno armas Jesuken, Sul olgo pehme
wodeken, Mo süddämen niid hengädä, Et sunno ma
ei unnetä.

14. Seft tahha rõõmsa olla ka, Nink karraten iks
laulada, Ut õnsat Eija, Eija häst, Nink maggusat hääl
süddämeft.

15. Mu Jummalalle iggawest, Ke meil kink omma
Pojatess, Seft laulwa puhhä Engli sääl, Nink soudwa
wasisset aiga tääl.

10. **Christum wir sollen loben schon.** Wiis. 2.
M^eil sunnis Kristust awwusta, Ke junkrust tahtnu
sündidä. Kit Jumma piute lajutte, Se andko
fittust temmale.

2. Se lige assa teggijä Wõt orjas hendä ehbitä, Taht
libhan libha lunnasta, Nink omma lojust awwita.

3. Se J^hä kallis armastus Saap junkro ihhun kan-
netus, Nink junkro kannap awwoga, Mes ligel ilmal
sallaja.

4. Wõt Jummal hoites hennele Se puhta junkro
A 5 söame;

iwäme; Ke mehhest olli putmatta, Sai rasses ütte sönnaga.

5. Sest puhtast emmäst sunnip se, Mist Engel üttel temmäle, Mist hendä römüst Jani meel, Kui emmä ih hun olli weel.

6. Se pantas waise kombega Nüüd haina päle maggama, Piim antas tälle toitusses, Kä linnokeiste perre mees.

7. Sest taiwa wäggi röömsas saap, Nink Issa laudent auruustap, Saap karjussille tedä ka, Et tulnu kike kaeja.

8. Au olgo Issäl/ Pojale, Nink möllembide Wainu le, Maan olgo rahho armoga, Nink rahwal sago mes lehä.

A. V.

II. Vom Himmel kam der Engel. Schaar Wiis. 2.

RE Engli taiwast tulliwa Nink karjussille ütlinwä, Et kaunis, armas latseken, Sääll makkap söimen neide een.

2. Om Petlehemmin sündinu, Kui Mikast enne üt teldu. Sa om se Issand Jesus Krist / Ke pattust päästap innimist.

3. Sest peap rööm teil ollema, Et Jummal üts om teijega, Nink wötnu lihha henele, Ka heitnu teije welleste.

4. Mes pat saap teile teggemä, Sest Jummal om jo teijega? Las massäda surm, pörgo-piin, Teil seldsimees om Jesus siin.

5. Se teid ei jättä eäle, Sest temmä päle lotage; Las kiusata teid mitto meest, Ent troh neil olgo auwo eest.

6. Teil jääp nüüd öigus iggäweß, Et saide taiwa om matseß, Sest kike Jesus löpmatta, Mi süddäme kui telega.

12. **Lobt Gott ihr Christen allzugleich.** Wiis. 20.

Nüüd Jummalalle arovustust Meist sago iggawest, Ke
meile arowap tairwa ust, Nink annap Pojakest, Nink
annap Pojakest.

2. Ke Issa üssän kannetas, Saap waiseš latseš tääl,
Paiš tälle ruhhen annetas, Nink kahre haina päääl, Nink
kahre haina päääl.

3. Se Issand jättap melega Kik arowo perräle, Tah
hendä essi allanda, Kui waine sullane, Kui waine sul
lane.

4. Nüüd Maarja seddä immetap, Nink toiday pi
mäga, Ke Engliwäkke wallitseš, Nink Jesse juur om ka,
Nink Jesse juur om ka.

5. Sestammast piddi tullesma Se öige kunningas, Ke
rahwast piddi kogguma Kik ommaš allambaš, Kik om
maš allambaš.

6. Se meijega teep kindmäste Suurt immeswahhe
tust, Wöt meije pattu hennele, And meile önnistust,
And meile önnistust.

7. Mo Issand heidap sullaseš, Teep minno essandas,
Kuis temmä peäš süddämešt Weel sama heldembaš?
Weel sama heldembaš?

8. Nüüd lassap temmä wallale Se Paradisi taas, Ei
felä Kerub johtake Meid sisse tullemast, Meid sisse tulle
mast.

9. Arow olgo sulle, **Jesus Kriss!** Nink tenno iggawest,
Et tullit pästmä innimist So nimme kittusseš, So nimme
kittusseš.

A.V.

13. **Gelobet seysta Jesus Christ.** Wiis. 2.

Nüüd olgo Jesus kittetu, Et innimisseš sundinu Sest
kaunist junkrust selgede, Sest tullep rööm ka Eng
lile. Kuriiceisjon.

2. Müüd löwwis Issa ainust last, Siin söime sissen
maggamast; Se iggawenne Dünistus Saap meije
werref ehhituf. Kúrieelison.

3. Ke suremb om, kui ilma-ma, Woip Maarja ühän
maggada, Se sunnip weikuf poiskesse, Ke ligest ahas
holitses. Kúrieelison.

4. Se walgus tulley ilmale, Nink annap wastse pais-
tusse, Se ajap ärrä pimmedust, Toop meile henge Dü-
nistust. Kúrieelison.

5. Se Poig, ke Issa sunnitäs, Siin ilman wöraf
arwatas, Et meije häddäst pässesse, Nink taiwan paita
löwöame. Kúrieelison.

6. Saap waiseß taiwa Kuningas, Et meije päle
hallestas, Nink sadas taiwan perrändust, Nink Engli-
keiste Murwustust. Kúrieelison.

7. Kik teggi temmä meile hääs, Et rahwas temmä
armo nääs, Kik ilm ka hendä römustas, Nink ikkes tedda
aurwustas. Kúrieelison. A.V.

14. Gar lustig jubiliren. Wiis. 10.

Müüd rõõmsas hendä näütvä Ne arma Engli maan,
Nink kaunid laulu löidvä Ni helle hälegaan, Kik
heitwa surest wääst; Gul, Issand, sago auwo, Siin
ma pääl sago rahho, Nink rahwal hä meel sest.

2. Meil Lunastajas lodu Se armas Jejukan, Nink
junkrust ilmal todü üts töisin' inuimen. Sa rõõmsas
Kusalem, Se täht om sunnul hoida, Nink latse woit sa
löida, Sää loutan Petlemin.

3. Se Rahho-Würst om pantu Sää ruhthe haina
pääl, Se waisus, mes täl kantu, Teep meid müüd rik-
kas sääl. Se mees om önnis ka, Ke lodap temmä päle,
Nink ussup temmä häle, Hend ka ei pahhanda.

4. Kui müüd es olleß tulnu Se Issand Jhna pääl,
Sis

Sis olles häddä olnu Meil waisel rahwal weel. Ei olle kurrat mit Maan teddä wäärnu ärrä, Meil wallat tainwa warre; Gese saap meil ello niid.

5. Ei olle kallimb warra, Ei ka sel suremb huiis, Ke pattu jättap perrä, Nink ussup Jesust Krist. Oh! olge röömsa fest, Nink röömsast aiga wiitke, Niid Englie dega kikke, Me armsat Jesukest.

15. In dulci júbilo **nun singet.** Wiis. 30.

Oh! laulkem süddämeest, Nink kikkem Jesukest, Ke Maarja ussan makkap, Kui waine kunnake, Meid lunastama nakkap, Nink sadap tainwate. Sa ollet A nink O, Sa ollet A nink O.

2. Ei olle middäke, Mes minna armatse, Kui sinna, Jesukenne. Sa tahhas armoga, O Poig, ke tillokenne, Mo swänd römusta. Wi minno hennele, Wi minno hennele.

3. O Issä hallestust! O Poja armastust! Kui kigil olli minnä Sü perräst pörgutte, Sis tullit, Jesu / sinna, Meid pästmä, ilmale. Oh! hoija pörgu est. Oh! hoija pörgu eest.

4. Meil tainwan essäma, Nink rööm om otsata, Kun Engli römustasse, Nink laulwa helleste, Ka Jummal kittedasse Jks ülli selgeste. Oh! olles meije saäl, Oh! olles meije saäl.

A V.

16. Seyd zufrieden/ lieben Brüder. Wiis. 51.

Olge rahhul, arma welle! Gese se sonna ülliwäst Tullep Essä swämeest, Zoop, mes kaddonu om, jälle. Lemmä armo näeme Dinnan libhan kauniste.

Niud olgo Jesus kittedu.

2. Kuulge, mes neil Englil römu! Tulen nemmä laulawa, Seddä immetellewa, Et se sonna libhas sauu, Ja et Essä latseten Eöitas pattu laste man.

2. Niud lörowis Issä ainust last.

3.

3. Se, ke taiwast ülles tennu, Ke ma pohja pandnu
hääst, Ke hoold kannap fige eest, Om me saarnatses siin
lännu. Ke om suremb, kui kii ma, mähhitas siin räts-
tiga.

3. Ke suremb om, kui ilma=ma.

4. Sunni meije sissen welli, walgusta meid koggona
Omma paistwa palgega. To, mes kaddonu om, jälle.
Essä palget sada meil, Te meid temmä latsis tääl.

4. Se walgus tulley ilmale.

5. Meil om himmo ilman olla Allamba so rikkuffen,
Sinno kanda swämen, Et me woisse sinnä tulla, Kun
me õige Essä=ma, Kun ne taiwa hone ka.

5. Se poig / ke Essäst sunnitas.

6. Seddä armo kummardame, kumb nüüd üts om
meijega, Nink woip seddä tallita, Et me jälle kätte same,
Mes neil Englil taiwan om: Ehte, walgus, rahho, rõõm.

6. Saap waises taiwa kunningas.

7. Sinno paradisi saius Nakkap jälle meije man,
Süddä kääp jo üllewän; Otsa saap nüüd meije waisus;
Sest et meije maidsame, Et jo õnsa olleme.

7. Kik teggi temmä meile hääs.

17. Der Tag / der ist so freudenreich. Wiis. 11.

Se täämbne päiw om rõnu täus Nüüd kigel rahwal
taiw' al, Et Jummal Poig om armas pois, Nink
tulnu taiwast waiwal; Om üttest junkrust sündinu, Ma-
ria seß om wallitu, Et temmä õileß emnä. Mes johhus
sis m' imme kaan? Et Jummal Poig taiwast maast
Sai junkro latses tännä.

2. Kui päiwä paistus selgede Woip läbbi klasi paista,
Nink süti kabjo täl ei te, Sel kombel om sul moista: Et
nida tulli ilmale, Sest kaunist junkr' it puhtaste, Se
Jummal Poig taiwan; Sai sõime jisse pantus sääl,
Suurt

Suurt pina me eest kannat weel, Ja morro surma waiwan.

3. Me Karjusse sääl wäljä pääl Häid sonnu omma kuulnu, Sest Englist kuultus sai se hääl, Et Kristus ilma tulnu, Üts Ißand ülle kuninga. Herodes naksi pelgäma, Mi pea wäljä sonna, (Üts wäga karwal kurri tö Siin wasta Jesust tettässe,) Last latfi hukka panna.

18. Ich steh an deiner Krippen hier. Wiis. 1.

So söime man ma saisa tääl, O Jesuken, mo ello! Ma tulle, mes sa kinkit mul, Sul kätte andma jälle. Se om mo ihho, heng nink meel, Mo süddä, su nink mes mul weel. Oh et sa hääs wois wötta.

2. Sa ollet omma armoga Mo werd ka sonin läüt nu: So hä nink kauni palgega Mo meeld nink söänd täüt nu. Kuis ma nüüd sinno Jesukest Wois wäljä jättä söamest? Se olles jo kü häbbi.

3. Es olle ma weel sundinu, Kui sinna sundit mulle, Mo ollet ärrä kaenu, Et ma saas perris sulle: Es olle sa weel tennu mo, Kui se so melen olli jo, Mo henne perrält wötta.

4. Mul olli rässe pattu õ, Ent sa sait päiwlik mulle, Se päiwlik, kumb mo hengele Tõi walgust, rõmu, ello. O päiwlik, kumb mo sissen läüt Se ussu künält, nink mul näüt, Kui wallus om so paistus!

5. Ma kae sinno rõmuga, Nink ei sa täüs so nättä, Ent sest et muud ei kõhta ma, Sis pürowä nida tettä: Oh olles meel üts sürowius, Nink heng üts merre lagaus, Et ma wois sinno pittä.

6. Mul anna luppä Jesuken, Suud anda sinno sule, Sel sule, kummast maggus wiin, Ja püim nink messi tulap: Üts wiin, kumb kige tullusamb, Üts messi, kumb om maggusamb, Kui kii, mes su sim maidsap.

7. Kui süddä ikkep ihhun tääl, Et rõnu tääl ei olle, Sis kostap mul so maggus hääl: Ma olle sinno welli. Mes ikket sa mo welleken, Oh olle rõõmsa sõamen, Ma massa sinno pattu.

8. Kui illus om so kääken, Kumb minno perrä künip; Oh wois ma seddä sõamen Ni kitta, kui kül sunnip. Om piim nink lummi walge kül, Weel walgeb näus so kassi mul: O helde Jssand Jesus!

9. Kelt es ma meeld nink tarkust sa, So filmäkeisi kitta, So filmäkeisi, kumbega Mo melen tahhat pittä: Ku paistap õsel selgede, Ne tähhe omma kaunike; Ent ent namb weel so filmä.

10. Oh et taad kaunist latssest Ni lastas sõimen mada. Kül sunnis kullast hällikest Mo Jesukeste sata: Mes panta tas teddä haina pääl, Samt, süd nink purpur olles weel Sel latsel parras olnu.

11. Oh wõtke sõimest ommete Se hain nink põhku ärrä, Nink andke luppa minnule, Ma lä hä rohho perrä, Nink otši lillikeisi ka; Nink mes ma aijust kätte sa, Ja te tääl pehmet wodet.

12. Päkesse umbre tahha ma Reid walgid lille säda, Ke temmä silmi warjuwa, Et keelmata wois mata: Ent temmä ar wast emnamb weel Se künwa haina sõimen sääl, Kui kil se ilma ehte.

13. Kil ilma warra, auiw nink lust Ei woi so rõõmsas rettä: Sa tahhat meije pattu cest Siin risti waiwa nättä, Nink sata meije hengele Se tawwa hääd nink rõõmle. Ei tahha seddä keelda.

14. Ent üts om weel mo Jesuken, Kui sa mul tahhas anda, Et ma iks sinno heime man, Ja sõamen wois kanda; So sõimekeses minno te, Ja anna kohhalt minnule So henda nink rõõmu.

15. Kul nakkap meel nüüd mõtlema, Kuis sa sel wasta tullet, Ke tige ilma teggija, Mes miud kui muld sa ollet: Ent helde wõras ollet sa, Ei põlle waist, ei santi ka, Ke sinno wasta wõtwa.

19. **Ein Kindelein so löblich.** Wiis. 11.

ÜEs lah om junkrust sündinu, Nink õnnes meile an tu, Ke tawast meile kingitu, Nink sõime sisse pantu. Kui se es olles sündinu, Im olles ärrasunnitu, Nink lannu pörgo hauda. Sa tabhaß, **Issand Jesus Krist!** Meid ärrapästa kurratist, Nink pörgo eest meid hoida.

2. Sest sunnis meil nüüd süddamest Sel ajal rõõmsa olla, Et **Kristus** tawawikkusset Om tabnu mahha tulla: Se om üts kallis hallestus, Mes meile saije näudetus, Se **Issand** alland henda, Nink olli alw, kui sullane, Wõt meije pattu hennele, Nink meije nuhtlust kanda.

3. Ke temmä päle kindmaste Nüüd ussup nink ka lo dap, Se õmistust saap hengele, Ke temmäst Armo odap. Sest kif mes Adam essinu, Om temmäst ärratassotu, Sest tulli temmä aiwast. Se om tõöst immes arwata, Et **Kristus** meid piuis lunasta, Nink pästa pattu waiwast.

4. Kif rahwas peap rõmuga Sest kittust andma talle, Nink temmä heldust pallega, Et temmä tabhaß jälle Umbussu eest meid paimenda, Kif wõrast oppust kistuta, Nink õigen ussun hoida. Oh! **Issand Jummal** iggäwest, Ke meile annit **Pojalest!** Las meid sult armo löida.

A. V.

20. **Ein Kind gebotten zu Bethlehem.** Wiis. 31.

ÜEs lah om sündnu Betlemmen, Betlemmen. Sest Wolgo rõõmsa inimien. Halle, Halleluja.

2. Siin makkap sõimen haina pääl, haina pääl, Ke wallitsep saäl iggäwiel. Halle, Halleluja.

3. Käl härög nink esel tufiwa, tufiwa, Se latse, kumb
om Jummal ka. Halle, Halleluja.

4. Ne targa Sabast tulliwa, tulliwa, Kulb, Wirol,
Mürä töijewa. Halle, Halleluja.

5. Täl emmä puhtas junkrus jäi, junkrus jäi, Kä mehe
heta last ilmal töi. Halle, Halleluja.

6. Sing es woi teddä rikkuda, rikkuda, Sai meije
werref pattuta. Halle, Halleluja.

7. Se lihhan meije saarnane, saarnane; Ei olle patz
tust rojane. Halle, Halleluja.

8. Et saassem temmä saarnatsef, saarnatsef, Nink
sadaf ommaf rikkussef. Halle, Halleluja.

9. Se armolikko aja eest, aja eest, Nu olgo Jummal
iggäwest. Halle, Halleluja.

10. Nu kolmelainul Jummalal/ Jummalal/ Meist
figist olgo taiwa al. Halle, Halleluja.

11. Krist Jssand olgo kittetu, kittetu, Et inimissef
fündinu. Halle, Halleluja.

Wastise Ujastaja Laulo.

21. Zelfst mir Gottes Güte preisen. Wiis. 10.

MA tabha sinno kitta, O Jummal/ röömsaste, Ni
paljo kui ma sutta, Nink iwowa eäle, Sel wastfel
ajastal, Et ollet hole kändnu, Nink rahho meile andnu
So armo siwu al.

2. Meil peap meelde jämä So kallis armo-tö, Nink
tenns peap sama So puhhä nimmele; Sa ollet rohkede
Meid like seuni toitu, Nink terwusse man hoitu, Ka
katsnu armsaste.

3. Kool, kerä nink sinno sonna Om jänu rikmatta, Om
sanu noor nink wanna So armo näggemä; Sa ollet
heldest käest Kif andid andnu wäljä, Nink waino, töppe,
näjä Ka kändnu meije maast.

4. Sa

4. Sa ollet armo heitnu, Kui Jssä kunnake, Ei olle
 nuhtluse näutnu Ni meije pattule, Kui meije teensime;
 Surm olles muudo tulnu, Ots olles meil jo olnu, Et kurja
 olleme.

5. Ke sodap Jesu päle, Nink palley hallestust, Se
 löwäp armo jälle, Saap Jssäst rõmustust, (Kui temmä
 sudpomest Kit pattu tahhap jättä, nink hääd se wasta tet-
 tä) nink pässey nuhtluffest.

6. Sul, Jssä/kallis Lõja, Aluw olgo iggäwest, Ke ollet
 labbi Poja Meid pästnu kurjuffest; Weel meije palleme:
 Oh! anna rahho aja, Meid kurja eest ka hoija, Nink
 towa heldeste.

A. V.

22. Nun laßt uns gehen und treten. Wiis. 26.

Näid lakkem, astkem päle, Ja laulkem kittust selle, Ke
 meid om ellul jättnu, Nink senni appis tõttnu.

2. Jks eddesi me läme, Tõist ajastajga näeme: Kui
 üts sün löppep ärrä, Sis tulley tõine perrä.

3. Ni mitto oht nink hädda, Riid, taplus, wain nink
 södda, Siin ilman ümbre kairwa, Nink saatwa meile
 wairwa.

4. Ent ni kui pikse-ilman, Üts lats se emmä hõlman
 Woip rahholikkult mada, Nink pelgämätta jäda;

5. Ni lassep Jummal essi ka omme latsekeisi, Kui hääd
 da rühhip tulla, Siin omman usjan olla.

6. Oh meije ello hoidja! Sa ollet õige toitja; Kit
 meije hool om ilma, Kui walromata so silma.

7. So heldus olgo kitted, Kumb meile sinuust näuset;
 Ka sinno kange kassi, Kumb häddäst pästap essi:

8. Me palwet weel iks kule, Nink appis meile tulle:
 Oh meije ristin wõtta Meil rõnu lättet tetta.

9. Jks kannatust meil anna, Nink õige eest hoold
 kanna, Ke sinno heldust piudwa, Nink õigust perrä
 nõudwa.

10. Sa tahhas häddä-zussi J'es kinni panna essi, Ja keelda werre-söttä, Nink rahho meile tettä.

11. Oh awita sa essi, Et häste käus me kassi: Hä polwo las kigil olla, Nink armo päiwa tulla.

12. Meid abbitumme toida, Meid essiid ka sada, Meil perrajänuil anna, Ja waiste eest hoold kanna.

13. Oh suttida neid haigid, Nink anna r'ömsid möttid, Meil kummil henge kurbus, Nink pattu ulle haigus.

14. Nink wiimselt, mes weel ennämb, Nink meile kige önsamb: So Waimuga meid täüda, Ja tairwa teed meil näüda.

15. Kik seddä tahhas anda, Nink meid so armun kanda; Sis laulap sinno semen: Halleluja nink amen.

23. Das alte Jahr vergangen ist. Wiis. 2.

Niind löpnu ärrä wanna aig, Me tännäm sinno, Jummal Poig / Et ollet hoidnu häddä eest Meid mitmal ajastajal hääst.

2. Me palleme weel süddämeest So, J'ä / Poige / iggäwest, Sa tahhas ristih-rahwast maan J'es kausa rohke armo gaan.

3. Meil anna rahho-ka se pääl, Nink mes meil tarbis tullep weel, So helde kange k'äega Las kaitstus sada meije Ma.

4. Meil anna andih meije süüd, Nink kigille hä mele niind, Et sinno autw nink sonna hääl Siin meije maal saas kuultus weel.

5. Oh! anna ömme meije maal, Nink peä meid so siwu al, Meid kaitsa soast, tullet, weest, Ka többe, kalli aja-eest.

6. Las kasiwa wilhä meije maan, Meid siwowa anna, terwust kaan, Sul, helde Jummal / kittussest, Meil waiwil hääst, meil önsussest.

7. Kui läbbi surma tahhat sa Meid ilmaast ärrä kassida, Sis anna önsalt lahku tääl, Et jäme iks so mannu sääl.

24. **Nun treten wir ins neue Jahr.** Wiis. 18.

Niid wastset aiga nakkame, Nink sinno, Jesu/palleme;
Las sedda ajastaiga ka Meid otsa sata kahjota, Meil
anna rahho, siggidust, Nink perräst henge õnnistust.

25. **Ach Christe unsre Seligkeit.** Wiis. 2.

DKristus, meije õnnistus, Ke saijet umbreleigatus,
Kui wanna ollit nõddäli, Kui Abrahamil üteldi.

2. Se puhta werre lassit sa Sis eesimält ärrawallada,
Kul teijet sinna sädussel, Se wanna om niid sinno pääl.

3. Et saassem pattust wallale, Sa wõttit foormat
hennele; Sest saat sa Jesus nimmitus, Et meile saas se
õnnistus.

4. Oh! leika, Jesu/meije meeld, Oh! leika sõänd,
Põrwa, keeld, Mes sinno mele wasta lääp, Nink kurrat
meije sissen teep.

5. Meid hoija ilma wõrgu eest, Nink oppeta so sädust
hääst, Et aiga häste nakkame, Nink armsas vetäs sinno te.

6. Oh! Jummal/meije mannu ja, Om hukkan muido
meije tö, Et sinno nimme mäalletäs, Ka maan nink tai-
wan kittedäs.

JEsuss'est nink temmä nimmest.

26. **Jesu meiner Seelen Ruh.** Wiis. 2.

JEsus fige üllemb hä, Hengämist toov hengele, Mes ma
Jeäl himmusta, Sedda minna temmäst sa.

2. Ilma latse, kui sa näet, Noudwa ikkes ilma hääd,
Jesus nulle kallimb om, Kallimb kui üs kuldne kroon.

3. Kui ne fige kurjemba Wainlasse mo kiusawa, Jes
sus pästap põrgo wäest, Kurratist nink surma kääst.

4. Olle minna wiggane, Ei sa appi kunneg, Jesus
wikka parrandap, Ja mul biges arstis saap.

5. Olle waine, allaste, Noun ei nalka kohhege, Jesus
essi aiwitap, Toitust mo eest murretesep. B 3 6.

6. Olle minna wöral maal, Sure rasse risti al, Sisti
ulle Jesu káen, Ke mo hoijap üllewán.

7. Kui mo rahwas teotap, Ja mul hábbi figist saap,
Jesus annap kánnatust, Et ma jesi sa römúst.

8. Ehk om messi makkus kúl, Ehk ka sukker makkus sul,
Jesus om weel maggusamb, Jesus om weel tullusamb.

9. Oh sis tahha minna ka, Sinno útsind armasta,
Sinnust armas Jesuken / Saap mo hengel röm
nink on.

10. Jesust kórwa kulewa, Jesust silmä nággewa,
Söánnest ma tunnista: Jesust puúwra widdáda.

11. Jesus om mo toitus táal, Jesus om mo laulo
háal, Jesust minna himmusta, Jesusest ma rómo sa.

12. Jesu harwa, surm nink piin, Kostotawa
soánd sijn. Jesu / anna wimáte, Surman rahho
minnuse.

27. Wer ist wohl wie du/ Jesu süsse Ruh. Wits. 52.

Kes so saarnane, Jesus maggus há? Mitinast puh-
há, puhhas, selge, Kaddonille ollet ello, Walgus palo
se Jesus maggus há.

2. Ello, kumb mo cest Surma maitson tööst, Kis
gest háddást minno pástnu, Pattu wölga árra masnu:
Esa mannu wi Mo núid allasi.

3. Nuwo paistminne, Ke jo aminofe Lunnastajas meile
anti, Meije lihha sisse panti, Kui aig táüderi, Nuwo
Paistminne.

4. Kange Söddamees, Sinna teijet háus Pattu, ilma,
pörgu, surma, Sure pissohanna hirmo, Omma werre
wáest, Kange Söddamees.

5. Nuwo kunningas, Oppetusse paas! Sinno tšeptrit
minna kitta, Istu ni so jallusitte, Kui Maria kaas,
Nuwo kunningas.

6. Minna tutta mul Omnia auwo tääl, Et ma sinno omma olles, Sinno armun ikkes pallas, Sinna ollet mul Auwo fittus tääl.

7. Wötta hennele Jhho, hengeke, Et ma armun ärrasulla, Häddän liiginata ka olle; Sest et sinno Käen Willitus nink ön.

8. Omnia tassaust, Omnia maddalust Minno henge sisse panne, Et ma wihha sin ei kanna; Sest et waggauß Muido tuhhius.

9. Kui weel minno meel Saisap ilma pääl, Käna tedda henne pole, Et ma ilma hääst ei holi. Olgo et ma hul, Sinnust om mul käl.

10. Ärräta mo hääst, Et ma figest wäest Sinno pole Jesus tötta, Et mo wörguga ei petta Kurrat eäle, Sada effike.

11. Sinno waimo wäest Läüda hengekest; Et ma wak wa sin nink palle, Ussun so een julge olle, Läüda hengekest Omnia waimo wäest.

12. Kui ne laine tääl Tahtwa pimmet döel, Henge laimwa finni katta, Kähhi mulle appis tötta, Saisa minno näel, Hoidja pimmet döel.

13. Sada, förgemb Du, Julgust söamen; Et ma lih ha himno wihka, Ilma warra sin ei ihka, Julgust söamen Sada förgemb Du.

14. Kui surin liggi om, Saisa minno man, Surma werru läbbi sada, Wötta mo iks walmis tetta, Et so järje een Saisa üllewän.

28. **Mein Herzens Jesu meine Lust.** Wiis. 1.
Mo helde Jesus, minno rööm, Mo kallis henge warra!
 Ma ihka ni kui latselen So armo-rinna perrä. Mo su sul fittust walmistap, Et mo so heldus postotap, Nink sinno arm ei löppe.

2. Mo süddä pallap armoga So wasta, **Jesutenne/**
Nink laulap, fargab römuga, Kui ma so armo tunne,
Ma anna ussun sulle siud, Ei pürwa warra, ei ka muud;
Kui ma so löwvä enne.

3. Mo imme walgus ollet sa, Kumb selgest paistap
mulle, Et ma ka ilma tekkita So tunne siin nink valle:
Oh wötta terwet swänd sis, Nink läüda teddä iggäwes,
Et ma jääs lühtris sulle.

4. Sa ollet selge tairwaste, So läbbi same sinnä, Ke
sinno tunnep öigede, Se woip käl tairwa minnä: Oh
sada mo sis ütfinda Se te päääl, Onnisteggija, et ma
muud teed ei kōnni.

5. Sa ollet tōtte ütfinda, So sonnun tunnus wäkke;
Mu kōnne ilma sinnota Om wöls nink paljas näggo;
Ma wallitse so hennele, Oh päästä swänd wallale, Et tun-
nes sinno teffo.

6. Mo ello ollet sinna ka, So wäggi minno saatko;
So **Waim/** Kumb käl woip tallita, Mo ihho, henge läüt-
ko. Et ma sis waimo ello täüs, Ka otsani iks kindmäs
jääs. Mo ello **Jesus** hoidko.

7. Sa ollet maggus tairwa-leib, Se **Essa** üslemb
ande; Mo süddä näljän seddä jööp, Nink toitap sega
hendä; O Leib, kust ello wäkke saap, Oh ärrä lastko ilma
hääd Mo sinnuft ärrä käändä.

8. Sa ollet minno jodaw wiin, Kumb minno kirkul
maggus; Ke listotap fest janno siin, Se himmustap so
ikkes: O Lätte, kumb täüs maggusust, So perrä om
mul himmustust, So arin mo minno rikkus.

9. Mo reiwäs, ehte, illoke Sa ollet, illus **Jesus**; Ma
käu siin öige allaste, Kui mul ei sa so öigus. Käl ilma
ehte pölle ma, Kui sa mo wöttat ehbita, Sis om käl mu
mul rojus.

10. Sa ollet minno finni liin, Kun minna warjun istu, Ei puttu mo saäl pörgu viin, Ei rikku mo taäl risti. Ohanna armas **Jesuken** / Et ma so sissen elläden **Bois** Eige läbbi astu.

11. Mo karjus nink mo haina ma, O **Jesus** sinna ollet, Ma olli waine essija, Kui sa mo otsma tullit. Müüd hoija omma lambakest, Et ei sa neeldus wainlassest. Ei sa, kui mo eest pallet.

12. Sa ollet helde pöijoken, Ma wötta sinno hólma. Mo förge preester, nink mo woon, Ke mo eest piddi foolma. Mo Eige üllemb kunningas, Ke minno laid sap wäggewast, Et ilm ei sa mo neelma.

13. Mo parremb söbber ollet weel, Ke fik mo swänd puttup: Mo welli, kel om helde meel: Mo emmä, ke mo toidap: Mo arst, kui minna többine; Mo rohhi nink mo hoidjake, Ke többen minno kaep.

14. Mo söddames siin taplussen, Mo kilp mo möök, nink odda: Mo römustaja kurbussen: Mo laiw, kui om we hädda: Mo anker, kui suur tormihääl: Mo kombas kesset merre pääl, kumb eäle ei vettä.

15. Mo hao-täht nink selge päiw, Kui ma käu pim medussen: Mo warra, kui mul santi-waiw: Mo mäggi suwviussen: Mo sukker, kui fik mörru taäl: uts kattus minno henge pääl, Ka wihma saddamissen.

16. Mo lusti, aid, kumb ninne täüs, Kun waitlik wil lun istu: Mo lillik, kel om maggus hais, Kui henge sisse pista: Uts nin siin hädda orrun ka, Kui ohhaka mo wais wawa, kui ristim päle astu.

17. Sa ollet rööm mo kurbussen: Mo mäng, kui mul hääd pölwe: Mo päiwa-tö nink minno On: Mo mötte, kui ma walwa. Mo unni nink mo hengus ka, Et ma woi häste maggada, Nink murre mo ei salwa.

18. Mes ma kül illus **Jesuken**, Siin sinnuft ütle ens namb? Sa ollet minno armoken, Kik ligin, lige parremb: Mes minna eäl himmusta, Sefamma ollet sinna ka. Oh olles arm mul kangemb!

29. **Meines Lebens beste Freude.** Wiis. 6.

Minno ello üllemb warra Om se rōmus taiwa paig, Minno henge rōdm nink perrā Om mo **Jesus/ Eššā Poig/** Mes mo sōänd kostotap, Taiwa ellun nättā saap.

2. Otsko mu se ilma warra, Luwo, himmo-kostotust, Minna kae taiwa perrā, Otsi **Jesu** seltseust: Ilma rik kus hukka lääp, **Jesu** warra mulle jääp.

3. Kikkambas ei woi ma sada, Kui ma olle **Jesussen**: Kige ilma warra aida Omma selge oht nink piin. **Jesus** om se õige hä, Kumb toop hengust hengele.

4. Ilma ehte kaunist vaistap, Nink om illus nätta ka: Ent kuis kairwa temmä saisap? Lühhikenne om se hä. Pea, pea hukka lät, Mes sa ma pääal armsat näet.

5. Ent ne jäädwā taiwa ande, Kumba minno **Jesu** kaen, Woiva sōänd sinna kaändā, Kun om iggāwenne rōdm, Kun ei löppe auruustus, Kun üts jäädwā kostotus.

6. Karri, roste, wessi, tulli Ei te kahjo warrale, Kumba **Jesus** minno welli Balmistap mo hengele: Sääal om otsan kik se wain, Mes siin heng näep eggāpäiw.

7. Utte päiwā **Jesu** hōlman Olla, pahjo parremb om Tuhhat ajastaiga ilman: Eht kül olles pahjo rōdm. **Jesu** kõrwal ellāma, Om hä põlw: oh **Jesus** ja.

8. Lijalt sōma, lijalt joma, Tantsma siin nink kargama, Ei sa sulle rōmu toma, **Jesust** peät ihkama. Se om henge üllemb õn, Tuhhi om kik ilma rōdm.

9. Taiwa rōmu mulle anna, Helde **Jesus/** peake; Minno henge eest hoold kanna, Toida teddā armsaste. Olles ma jo üllewān, Kun se õige jäädwā rōdm.

Kolme Kunninga Päiwäl.

30. Jesu ruffe mich.

Jesu / heika mo Ilmast, et ma so Wasta wötta Sulle
tötta, Jesu heika mo.

2. Ei Jerusalem, Euge Petlehem Annap meile Toi-
tust jälle, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem, Sinnust om mul rõõm. Sinnust
tullep, Mes heng pallep, Kallis Petlehem.

4. Näüd ei olle sa Mitte aawota. Sunne, walgust
Sawa sinust Ka ne paggena.

5. Näüda tähte mul, Et ma ilmast sul Woisse tulla,
Sinnul olla, Näüda tähte mul.

6. Pea, pea ma Jesust kätte sa : Wötta palwust,
Weeld nink moistust, Häiget sõänd ka.

7. Ärrä põlgo mo, Anna et ma so Häste tunne, Wal-
gen kõnni, Ärrä põlgo mo.

8. Imme latsekene Näüda sõämen Kanget usku, Sis ma
kutsu Sinno minu õn.

9. Maggus armoken, Las mo hennesen Sinno kitta,
Melen pitta, Maggus armoken.

Kuiindle ehk Maria Puhhastamisse
Päiwäl.

31. Wie wird doch so gering. Wis. 5.

Puhhastamisse tō om liggi naruf lännu : Se tūbbi
ilma meel om kül, jo lijalt tennu, Kui puhhā jāge
een hend' wāljast allandap, Nink koddum põlwi pāäl
mōnd kõrra kummardap.

2. Kui kārwas pattale nink lawwal sätetu ajal, Sis
lābbi loetas ne palwe mõnetel hawal, Kui otsan om se tō,
sis ello nakkatas Se wanua wisi pāäl, ehk lāt weel kura
jembas.

3. GIm siski mötlep weel hend' häste puhtas sanus, Et temmä omma kōrd sai lawwal ärräkäünus. Kes se ei littä mit, se vetas hullus jo: Ni om se ilma wiis, et Jummal parrako.

4. Se puhhastetu om nink Wainust wastfest lodu, Ke pimmedusse kääst nüüd walge ette todu, Ja wihtap kurja tööd, kääp rōömsast walgussen, Nink ikkep sedda aig', kui elli pimmedän.

5. Me süddä om üts lätt, kumb kurjust ikkes kedäp: Mes sōnman, teun ka se ello wäljä näüdap. Kui söänd öigede ei lasta parranda, Sis ei sa Jummalast ka rahho tullesma.

6. Ei pu meil nouwo mit, ei Jummal ilma jättä: Kui tahhas Innimen se perrä enne tettä: Ent rahwas tagganep se risti podu eest, kumb önsassamisses meil antu Iffä kääst.

7. Ei Iffand salli joht se siuruw karrowalusse: Teed ärrä selgede kif falla kōwwerusse: Sis jättä karrowalust, las Jesu werrega so söänd puhhasta, sis om so kääk siin hä.

8. O Jesu tenno sul, et seddä tedä annit. Mo päästä wattust nüüd, ke pattu ristin kannit. Te ikkes puhtamhas mo Mōtte nink mo Meel, Et tawwest puhhastet so wasta tulle weel.

Maria Kulutamisse Päiwäl.

32. Freu dich du werthe Christenheit Wiis. 21.

Sa rōömsas risti-innimen, Et näet siin Iffä nouwo, Nüüd alletas kif meije On, Sest andkem tälle auwo, Et meile ön nüüd sadet omi säält tairwast läbbi Poja. Sis wōtkem fest kif süddämest Nüüd littä omma Lojat.

2. Ei wōlfi Jummal sōnman mit, Mes temmä üts kōrd ütlep, Om ikkes töisi nink ka nüüd, Eht katfit' ilm käl

Ful mötley. Niüd **Jesus** kaan meil armo maan Om
 kõrgest tawast andnu, Oh! imme tõõst, et Waimo
 wäest Om **Maarya Kristust** kandnu.

3. Täl üttel Engel **Kaabriel**: Sa peät rasses sama,
 Se ga, ke om **Immanuel**, Nink teddä ilmal toma; Se
 junkroken, ke kauniken, Sest asjast naksi heitmä, Ust siski
 weel, mes kuulti sääl, Et **Jummal** kii saap täutmä.

4. Se Arm meil tulles üllewäst, Et meil se auro om sanu,
 Et sa, O **Jesus**, heldussest Meil wellest ollet jänu, Me-pak
 leme niüd kindmaste So sõnna meile jättä, Et ütstõrd
 weel so honen sääl Se imme meil saap nättä.

33. **Heur ist ein angenehmer Tag.** Wiis. 1.

Üts armas päiw om täambä meil, Kumb meile toop
 hääd sõnna: Üts päiw, kumb rõmus Zionil, Kumb
 oteti jo enne. Üts päiw, kumb tettäs **Jummalast**/ Üts
 sõnna turowas üllewäst, Et **Jesus** rühhip tulla.

2. Üts engel tulley **Jssandast** / lát Matsaretti lina,
 Toop Junkrul sõnna üllewäst, Nink ütley: terre sinna,
 Arm antas sulle **Jummalast**, Üts poig saap sinnust sün-
 dinus, Kel nimmi pantas **Jesus**.

3. Mo süddä wirgu ülles niüd, Nink mötle häste per-
 rä, Ja kae seddä imme tõõd, Kumb moistust wäräp ärrä.
 Se Junkro ihhun **Jesus** sai, ke pühhäst wainust pühhäs
 jäi, Nink tulli pühhas ilmal.

4. So sissen tahhap sada ka, Kui sinna armo löwwät,
 Nink nakkat puhtust waidlema, Ja junkrus sada puw-
 wät: Sis saap sul **Jesu** emmä dn, Nink kannat **Jesust**
 sõamen, Kui junkro ihhun kandnu.

5. Se engel sinno tertwitap, Kui pühhä kirjä kulet:
 Nink **Jummal** sinno õnnistap, Kui sinna ussun pallet.
 Kui annat pühhäl **Waimul** maad, Sis tallitap ta om-
 ma tõõd, So sissen ni kui junkrun,

6. Ei olle se ni raffe joht, Kui mötlep inniminne. Kui meil om sündmiffen ka oht, Sis mötle seddä emne: Mes rahho saap, nink henge ön, Kui **Jesus** meije svämet Om sündinu nink elläv.

7. Kui ollet armun **Essä** man, Mes holit sa sis hirv must, Kui henge kurbus möda om, Sis kargat sinna römust: So hävdä kääntäs önsuses, Kui sündinu ott **Jesus Krist** So önsa henge siffen.

8. Ei tiia ilm sest middäke, Sest temmä usk om essi Kui su siin ütles ennege: Ma ussu **Jesu** sisse, Ke sündi junkrust Mariast, Nink lunnast minno kurjussfest, Kul woi ma pattu tettä.

9. Oh seddä hirmsat karowalust! Mes arwitat so **Jesus** / kui jääp so sisse pimmedus, Ja förkus, ahnus, rojus? Kui sinna ei kää walguffen, ja ussun, armut öiguffen, Sis ollet sa iks hukkan.

10. Ei sumi täambä römu sul, Kui tahhat pattu tettä, Sa ollet wihha, wanne al, Ei woi joht önsust nättä. Oh palle armo hennele, Nink käänä pattust öigede; Sis saat sa römu sama.

11. Oh **Jssand Jesus** walgusta Se pimme öffet rahwast: Mo silmi arwa ülles ka, Et tunne häste hennäst. Sa täambä tärowest sündinus Mo siffen, et ma iggäwes Woi sinno perrält jädä.

Kristusse Kannatamiffest nink Koolmiffest.

34. **Christus, der uns selig macht.** Wüs. 35.

Kristus Dünikteggijä Piddi ilma sūtä, Dsef, röwöli kumbega, Hendä lastma keütä. Widi meije pattu eest Kuria kohho sisse, Mariwa kui warrast-meest. Seddä Judalisse.

2. Walge tullen wöttiwä Körge: Preestri kätte, Saatwa

Saatwa Jesust paggana Pilatusse ette; Se tuus temmâ waggauft, Käst Herodesselle Kuluta kit kaibatust, Mes süüß anti tälle.

3. Jesust pesti rihmuga, Otse söma-ajal, Sodamehhe nariva Teddâ kohto-majan. Teoteti roppeste Kallis Jesu palge, Pannas tälle päleke Kristi koorma sälgâ.

4. Päiw jous ülli lounelle, Lõdi risti päle Jesust ihho-
allaste. Naarwa teddâ jälle Kõõwli ni, kui kaeia, Et ka päiwâkenne Pimmes näksi minnemâ, Ülle neide kõnne.

5. Perräst lounat tännitäs Jesus risti-kannun, Sappi-ättik annetas Jogis tõlle jannun. Sis heit temmâ hõlliga Omma henge ärrâ. Mitto immet sund-
sivâ Seddâmaid se perrâ.

6. Soldat tulli oaga (Kui tük aiga lannu) Kõlge ülles arwama, Lunastaja mannu: Sest joost wälid rohkeste Berri nint ka wessi, Seddâ ütlep selgede Nâg-
gijâ Jaan essi.

7. Oddang näksi tullesma, Josef näksi rühkmâ Kristist Jesust kassida, Keiwastega mähkma. Se pand teddâ
ausaste, Juda wisil, hauda. Wahti kâstäs kõrwaste Seddâsamma hoida.

8. Kallis Sunisteggijâ, Armas Jesukenne, Ke sa omma werrega Meile sadit õnne; Lasse meid ka süddâmes
Pattu mahha jättâ, Nint so kalli surma eest Sinno
iffes kittä. A. V.

35. Da Jesus an dem Creuze stund. Wiis. 33.

Kui Jesust risti naglati, Nint meije perräst waiwati.
Sis pajat säitse sõnna; Reid sünnis iffes mälletâ,
Nint häste meelde panna.

2. Se eddimâitse sõnnaga Wõt Jesus Essâ pallelda:
Sa rahhas andis jättâ Rit/ mes se rahwas teeds
mättâ/ Nõud mulle wâep tettä.

3. Mes tõiselt kulus Jesu suust, Näüt rõõvlille suurt hallestust, Kui Jesus üttel waiwan: **Sa päet täamba minnoga Tõõst ütte sama taiwan.**

4. Se kolmas üttel emmäl, Nink armsamballe Jüngrelle: **Sopõiga näe/Emmä.** Jaan, peä tedde armsaste, **Sul olgo emmäst temmä.**

5. Se neljäs sõnna tunnistap, Mes hättä Jesus kannatap: **Ma olle süren jannun.** Ni waidlep meije õnnistust **Se Issand ristikannun.**

6. Nüüd heikap õtse sõamest **Se Issand Jesus / waijendest:** **Sa Jummal ollet jätnu Nüüd kohale minno armetust,** Nink appi ärrawõtnu.

7. Weel tullep panna tähhele **Se kuwes sõnna õigede:** **Nüüd olle minna täutnu** Kif, mes mul sündi kannata, Nink armo teile näutnu.

8. Nüüd kuulge wiimset sõnna weel, Mes Jesus heigas risti pääl, Kui surm jo tulli ette: **Nüüd wõtta minno hengelest / O Issä / henne tätte.**

9. Ke **Jesu** surmasti rõmustap, Meid säitse sõnna mälletap, Kif **Jummal** seddä hoijap, Et temmä ma pääl armo saap, Nink taiwan rõmu lõrwäp. A.V.

36. **Wenn meine Sünd mich kräncken.** Wiis. 35.
Kui pat teep waiwa mulle, **Mo Issand Jesus Krist!**
Sis las mul meelde tulla, Et kolit minno eest, Nink
 massit kif mo pattu süüd **Sääl** risti kanno-kullen, Et kif
 om tassa nüüd.

2. Oh immeliinne heldus, Kui mõtleb sõamest, Et **Issand** essi nuhtlust Kand sullaside eest: **Se õige Jummal**
 iggäwest **And** henda surma süsse **Mo** hukka pantu eest.

3. Mes woip nüüd kahjo mulle Kif tettä pattu hull,
 Ma olle armun jälle, Kif minno pattu wõlg **Om** massit
Jesu werrega, Ei olle ennamb waja **Mul** surma pelgäda.

4. See

4. Seperrast tennä minna So, **Jssand Jesus Krist** / So wallo nink so pina Nink suta surma eest : Ma kitta sinno oigamist, So mörro risti wainwa, Nink sinno hallestust.

5. Las sinno mörro surma Mo ikkes ajada, Et ma kiff pattu armo Woi rōdmfast paggeda ; Nink eäle ei un neta, Kui paljo se sul masnu, Et ma niüd õnsas sa.

6. Mo risti nink mo hätta, Ka naarmist, teotust, Las kannaten mo wōtta ; Te sinna **Jesus Krist**, Et ma woi ilma fallada, Nink sinno jällun kãwvã, Ni kui so melehã.

7. Las minno muile tettã, Mes sa teit minnule, Mo wellel armo nãutã, Ja orjust kigille, Jlm kãswuta nink aurota, Ni kui sa mulle nãutnu, So armust ütfinda.

8. Las wimãte so harwa, Kui minna ärralã, Mul kan get rōmo tuwowa, Nink seddã kinnita : Gest et mo lotus ütfindã So kallis surm nink werri, Sis sa ma õnsas ka.

37. **Hertzliebster Jesu was hastu verbr.** Wiis.27.

Mes ollet sinna, armas **Jesu** / tennu, Et sinna ollet surma sisse lãnnu ? Mes om se sũid ? Mes tõ ? Mes pat nink ohto ? Mes sulle johto ?

2. Üts orja-witsa kroon sul pantas pãbhã, Nink pii d- saga saap peffetus so kehã, Sa ättike nink sappiga saat lotus, Nink ülles podus.

3. Mes om jãl, **Jssand** / mes sa ollet esnu ? Mo pattu omma nida sinno pejnu. Ma olle, **Jssand** / seddã ärrã teenu, Mes sinno lõnu.

4. Kui immelik om sinno nuhtlus tutta ? Kannatap karjus lamba eest kiff sutta ; Se wõlla **Jssand** sullast eest jün massap, Nink tãwwest tassup.

5. Se wagga kōlep, ke hããd teed om lãnnu ; Se kurri ellap, ke iks kurja tennu : Siin pãssap surma teenjã inni- minne, **Jummal** saap kinni. E

6. Ma olli jallast sani pattust t'äutu, Mo sissen ütst hä ei olle löitu; Se eest ma peäb kändma pörgun waiwa, Sa annat tairwa.

7. O suur om se arm, o arm ülle mära, Et sa ei olle lännu surma mödä. Ma elli röömsast ilman, kumb om kurri, Nink sul om murre.

8. Oh! sa suur **Jssand**, ke suur eggäl ajal, Kuis ma woi kül so kittust tettä lajal? Ei ütst woi säärst kittust ette kanda, Kui sunnis anda.

9. Ei woi, o **Jssand**, mo meel mitte moista, Kui sureb sunnis sinno armo tösta. Kuis ma woi massa, mes sa ollet tennu, Nink waiwa nämmu?

10. Sisk' om weel, **Jssand**, üt mes kittat sinna, Kui lihha-himmo jättä mahha minna, Et wastsest ne ei sa mo henge rikma, Nink pörgo tükma.

11. Ent sest et se ei saisa minno wäen, Ent kük om üt sind, **Jssand**, sinno kääen; Sis **Waimo** wäest lihha himmo anna Mult risti panna.

12. Sis saap so armo hoidma minno süddä, Nink minna tahha ilma tühjäs pittä, Nink sinno tahtmist, **Jssand**, ikkes tettä, Eimitte jättä.

13. Ma sa sul auwus ka kük jätmä perrä, Ei ristit, waiwan usku heitmä ärrä, Kük häddä, ohto, surma ärrä pölgma, Ei ka neid pelgma.

14. Se ehk se kük kül om üt tühhi assi, Sisk' ei sa seddä pölgma sinno kassi; Ent tahhas heldest armust wasta wotta, Ei häppe tettä.

15. Kui, **Jssand Jesus**, sääl een sinno trovi, Mo pä saap kändma ütte auwo kroni, Sis tahha minna sinno nimme korgest Jks kittä järgest.

38. **Hilff Gott**, daß mirs gelinge. **Wils. 34.**
O Jummal, tulle sinna Müüd abbiß armoga, Et mul woiß

woiſſ kōrda minnā , Niūd laulden kuluta So arma
Boja kannatust , Niink mōrro surma wallo ; Oh ! anna
 ſiggidust.

2. Kiē piddi tōttest sama , Mes **Jummal** tootap , Es
 peā wōlſiſ jānā , Mes kirri kulutap , Et **Kristus** piddi
 tullemā , Kiē inimissi pāstnā , Niink surma minnemā.

3. Sest tulli nida tānnā Se **Iſſand** ilmāle , Niink kul
 lut **Iſſa** ſōnna , Sei mitma imne-tō ; Lās perrāst surma
 nuhtluſſe , Kui Judas teddā mōije , Se petjā ſullane.

4. Kui Paſſa-Wona ſōiwā Ne Jūngre **Jesuga** Wōt
 temnā perrāst leibā , Murs ſeddā , tennās ka , Nud ſega
 neile ſigille Tōdſt omma ihho ſurwā , Kumb anti ſur
 male.

5. Ka winan temnā jodap Reid omma werrega , Ke
 temnā pāle lodap , Woip uſku kinnitā , Kui temnā ſeddā
 leibā ſōop , Niink uſſur joop ſest winast , Et temnā onſaſ
 ſaap.

6. Se **Iſſand** eſſi mōſknu Reid jalgu Jūngville , Niink
 armo nāūtā kāskenū Ka tōine tōiſelle . Sest tāhheſt peāp
 tuttama , Ke digeſt temnā Jūnger , Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Eſt **Jesust** tabbama ,
 Kui temnā aijan olli , Niink löppi pallelda . Suur
 wāggi tulli temnāga ; Siſ widi **Jesust** kohto , Niink
 pūti huffata.

8. Se armas **Jesukenne** Sai riſti naglatus , Se
 wāgga Wonaſenne Sai ārrātappetus . Kiē teggi temnā
 meije eest , Et meile peāp sama Niūd armo **Iſſa** kāsſt.

9. Pāād nōrgut Lunastaja , Kui temnā henge heit .
 Woip Jani kirjāst kaja , Kui **Jesus** kolu lōit : Kuitas
 temnā mattetu , Niink nida jālle tōſnu , Kui temnā üt
 telnu .

10. Kāsſt **Jesus** armo-ſōnna Reid Jūngriid kuluta ,
 E 2 Niink

Nink seddâ tedâ anda Niid ille ilma-ma: Et keâ ussup eäle, Nink lassap hendâ risti, See saap tööst taiwatte.

11. Om Lukas kirja pannu, Nink ütley selgede, Et **Jesus** taiwa lännu Hä **Jsa** kâele: Jääp sif ki ikkes allasi Ka ma pääal meije mannu, Se ilma otsani.

12. Sis **Waimo Jesus** lähhat, Ke tulli uskijille, Meid tötte sisse juhhat, Et löiti taiwa te. Gesamma andko meileke, Et meije õigen ussun Kik taiwa lähhame. A.V.

39. Ach wir armen Sünder. Wiis.22.

Sh! meid pattast waisi, Om se pattu juur Ninku meest nink nain; Gest wainv olli suur, Et kik ollim heidet Ärrâ **Jummalast**, Pattun kinni keudet Gurma iggâ wesk. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

2. Gurmast es woi meije Hendâ lunnasta, Pattu-hulk meil jâije Ulli kangešt ka; Utsik meid es päästä, Kui se **Jsand Krist**, Ke ruhk ilmal' joosta Masma meije eest. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

3. Kui es olles tulnu **Kristus** ilma pääal, Sis kik olešim olnu hukkan pattust weel. Ent et koli temmä Kike pattu eest, Sis me same jämä Wabbas surma wääst. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

4. Ni suurt armo, heldust, Jssalikko hääd, Teep meil **Jummal** selgest, Ilma meije tööt, Omma **Poja** lähbi, Kä kand ilman tääl Pattu, surma habbi Me eest Niski pääal. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

5. Gest hend rõõmsas näutkem Gurma wasta hääst, Nink ka ärräheitkem Põrgu-tulle eest. Gest me ollem pääsu Kige häddâ kääst, Kui om **Kristus** tõsnu Gurmast meije zest. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

6. Gest niid fitkem aino, Pühhä **Jummalat**, **Jsa**, **Poiga**, **Waimo**, Et meid rummalat Tabbas turjast kaitša, Nink meist kanda hoold, Et me wõisim
saista

saista Lemmä Sönnä pool. Kúrie eleison, Kriste eleison,
Kúrie eleison.

40. **O Haupt voll Blut und Wunden.** Wiis. 3.

S Pá! táús werd nink joni, Táús wallo teotust: O
Pá! ke narokroni Kand orjawitsa-puust: O Pá!
Kumb muido illus, Táús auro, ehtiga, So peetas siin
hullus, Ent minna terwita.

2. Sa kannis, illus Palge! Kumb muido heiditap Kik
ilma, kui so walge Neil filmi ette saap: Kuis sa ni narus
tettu Nink ärrásulletu? Kuis sa ni hullus petu, Nink koh-
halt põlletu?

3. Kik sinno palge någgo Om ärrákaddonu: Se kange
surma waggi Om sedda risonu, Nink om kik ärrawõtnu,
So wákke, illosust, Ja om so mahha jätnu kui kolu
kehha tõest.

4. Kik, mes sa, **Issand** kandnu, Om minno koorma
wist, Ma olle sedda pandnu So päle **Jesus Krist**. Siin
saista minna waine, Ke nuhtlust teninu, Ent olle armo-
linne, Sa ollet päätnu mo.

5. Mo karius nink mo hoidja! Oh wõtta minno waišt
So hõlma, ja mo twitja, Kik haad sa ma so kãest: So
armo piim nink messi Mo henge kostotap, So pühhä
Waimo wessi Mul taiwa andid toop.

6. Siin, so man, tahha saista; Oh ärrä põlgo mo;
So mant ei lá ma tõeste, kui sa jo lahkunu: kui lahki
läap so süddä, Nink nakkat minnema, Sis tahha ma
so wõtta Mo hõlma armoga.

7. Gest om mo Waimo sissen Suur rõõm nink mele-
hã, kui ma so kannatussen, Mo In, woi elladã. Oh
et ma wois, mo Ello! Siin sinno ristit man, Ka essi kool-
da jälle, Se olles mul suur õn.

8. So, armas **Jesus** / tennã Ma kigest sõamest, So
surma

furma nink so piua, Nink wabba armo eest. Oh anna, et ma sulle, Nink sinno armule. Jä senni kui ma kole, nink söga ärrälä.

9. Kui ütškörd mul süst minnä, Sis ärrataggane: Kui firm mo wöttap kinni, Sis lähhiine, mo Pää! Kui lahki läap mo süddä, Sis saisa minno man, Nink löpö petä kif hättä So surmaga, mo Du!

10. Mul römus hendä näüdä So werrepälgega, Kui ma pääl mul om häddä, Ehk kui ma ärrälä. Sis tabha ma täüs römo So perrä kaeda, Nink sinno, ja so armo, Ka koolden tunnista.

41. O Lamm Gottes unschuldig.

Sitä Jesukenne, Ke risti päle pantit, Kui wagga Wonakenne, Nink meije pattu kandsit; Es olleß sinna koolnu, Jlm olleß hukkan olnu. Heidä armo meije päle, o! Jesu. Anna meile sinno rahho! o Jesu.

42. O Welt sieh hier dein Leben. Wiis. 24.

S armas kae tännä! So armas Jesukenne, Se om sin risti pääl. Se auwo Jssand kōrgest, Se teotes tas järgest; Poop ma nink täiwa wabhel saäl.

2. Oh tulle, kae pea, Kif temmä pühhä kehhä, Om rop nink werrine. Üts oigamirne söäst, Kumb koormatu om waiwast, Eät töise perrän taiwatte.

3. Kes om so nida pestu? Nink säräst wallo tennu? Mo Sunisteggija. Ei olle kurja tennu, Ei pattu te pääl käänu, Sest kigest ollet wabba sa.

4. Oh minna teije feddä, Mo pattu pessi teddä, Ke olli pattuta. Mo rasse essitusse, Mo hirmsa kōwwerusse, Ne litšwa sinno otsata.

5. Ma piddi kässist, jallust, Ne waiwatama pōrgust, Kui tetti sinmule. Ne piitsa, kable, nagla, Ne jone, rajje, harwa, Ne sündi sada minmole.

6. Mul

6. Mul appi sinna tullit, Nink omma sälgä paunit Mo sure pattu siuid. So tetti mo eest wannes; Se tullep mulle õnes; So wallo kostutap mo müid.

7. Sa mulle armo näudit, Ka kae-mehhes heidit Mo sure wõlla eest: Sa narõ kroni kannit, Nink hendä surma annit, Ja kannatit kik sõamest.

8. Mi minno waise perräst, Mo ärrä pasta häddäst, So hirmsast waiwatas; Surm, pat nink kik mo wigga, Mes minno pannep hukka, Meid sinno hauda mattetas.

9. Oh! sinna helde Jesus, Kõl se om minno kohhus, So häste tennäda; Nink kigest ommast jowust, Suust, sõamest nink nouwust, So heldust ülles arwada.

10. Ehf minkisuggust mulle, Ei olle anda sulle, So armo tassuda: Ei tahha siski jättä, Kui kawwa ello nättä, So armo melen piddäda.

11. Ma tahha eggän paigan, Mi kottun kui ka wäljan, Sepälemöttelda. Kui suur om sinno õigus, So usk, so arm, nink heldus, So kippe surm woip oppeta.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtlep, Kui temnä wõbras tullep, Nink pattu karristap: Kui rasse temnä wihha, Ke ei woi kurja nättä, So kannatus mo oppetap.

13. So armolinne süddä, Mo oppep helde-olla, Nink melest tassane: Ei mitte wihhastada, Ent se eest armastada, Ke kurja tewa minnole.

14. Kui kurja kelekandja, Nink auwo-teotaja, Mo lijalt waiwawa, Ei tahha wasta panna, Kik üllekohhut kanda, Mes nemmä mulle teggewä.

15. So risti tahha kanda: Ei mitte woimust anda, Mo kurja lihvale: Kik hääd ma tahha tettä, Seperräst waiwa nättä; Mes om so pühhä tahtminne.

16. So surma minneminne, So halle õigaminne, So filmä-pissara, So kange werre-biggi, Kui ma sa surma liggi, Mul tawast wallal teggewä.

43. **O Traurigkeit, o Hergeleyd.** Wiis. 25.

SH! leinakem, nink kaibakem! Suurt murret sun-
nis kanda, **Jesust, Issa** ainust last Tuwoas hauda
panna.

2. D hallestust nink willitsust! Müüd koolnu **Jummal**
ärä, Saatnu meile kigille **Gega** taiwa warra.

3. D pättane! näts sinno tö Om tälle **Surma** tennu,
Kunna ollit kurraste **Ülle** kelo lännu.

4. So kossija om werrega Müüd sinno puhtas mösk-
nu, Kaunis mörsjas hennele **Pattu**-moast tösinu.

5. D palgetest! o kaunistest! Kes sinno piddi rikma?
Kif mes ilman eäle, **Peap** sinno ikma.

6. Oh! kaege, kui halleste, Koold junkro **Posakenne**,
ei woi sedda ikmatta **Kaija** inimenne.

7. Suurt önnistust nink rõmustust **Woip** iniminne
Idida, Kä se hauda-pannemist **Melen** tahhap hoida.

8. Müüd palwega ma tännitä, **O Jesu/** sinno pole:
Olleminno perrändus, **Kui** ma äräköle. A.V.

44. **Die Seele Christi heilige mich.** Wiis. 2.

SD heng, o **Jesu!** tekko mo, Müüd puhtas, minna
palle so: So **Waimuga** mo ühhenda So harwuga
mo parranda.

2. So wessi, kumb saäl rohkede, **Joosk** kullest, hääs
sel ilmale, Mo mösko: nink so werrega, Mo meeld nink
söänd jahhuta.

3. So higgi saatko heldeste, Et minna ei sa kohutte:
So risti surm, waiw, kannatus, Se olgo minno kinnitus.

4. D kule armas **Jesuken!** Mo petä kohhalt henne-
sen. So harwu mulle wallal te, **Kui** kurrat kiusap kurr-
jaste.

5. Ja wiimsel tunnil kutsu mo, Et saasse rõõmsast nättä
so, Nink kittä pühhä selfiga, So nimme ilma löpmatta.

45. **Meine Seel ermuntre dich.** Wiis. 7.

Süddä wirgu ülles tööst, Mötle **Jesu** armo päle, Kehend annap sunno eest, Känä tännä kük so mele; Kae pohjatamma armo, Et sul **Jessus**est saap römo.

2. Nätse **Essä** wagga **Doig** / So eest ristü päle podi, Werritses jäi temmä kük, Kui saäl pu pääl kinni lödi; So eest laste neid haru tettä: Kus om suremb arm kük nättä.

3. Sinna piddit iggäwes **Pörgu** harwan wallo tunde ma, Nink so pattu nuhtlusses **Hukkatus** nink pina kanda ma! Ent so **Jesus** wöttap kanda, Lassep sulle armo anda.

4. **Essä** wihha kistotas **Temmä** poja waiwa läbbi; Säduš me eest täüdetas: Aluwus kääntäs meije häbbi: Pat, surm, karrat wäärtas ärrä, Nink meil saap se taiwa warra.

5. Armas heng, oh mötle sis, Mes sul sunnis jälle tettä, **Jesus**elle kittusses, Ke so eest wöt waiwa nättä: **Temmä** waiw es olle nalli, **Temmä** arm es olle walle.

6. Mes ma waine muld nink põrm Tälle se eest peä näutma? Ülli suur om temmä arm: Omma laiskust peä laitma, Et ma armun olli kassin, Nink se wasta pattun ussin.

7. Niid, mes tettü, jättä ma: Pattu tahha ärrä wandu: Minno meel nink süddä ka Otsip töist teed ilman löndi, Kumma pääl ma **Jesus**st otsi, Nink kük pattu wasta trotsi.

8. Ärrä, ärrä pattuga, Ei ma teid sin ennämb falli, Teije perräst peäs ma **Jesus**st ärräsalgma jälle, Kummata ei olle ello, Ei ka armo, ei ka illo.

9. So, mo **Jesus** / so, mo ön, Pürowä minna ütšind säija, Mul om hinno sōāmen Sinno perräst ikkes jäija. Sul ma ellä, sul ma kole, Mes ma ristü waiwast holi.

10. Minno otsus ilma pääl Ollet sinna **Jesus** egne,

Minno perrält ollet tääl, Sinno perrält já ka minna,
Mes sul armas, om mul rõmus, Mes sa wiikat, om
mul hirmus.

11. Mes sa tabhat, tabha ma, Sinno sõna minno
hoidko; Sinna lõõt, ma kannata, Sinno waim mul
seddä näütko: Et so ramatun ma olle, Rõmuga sis tääm-
bä kole.

12. Rõud se olgo kinni meel, Jesus olgo, Jesus jägo,
Kel ma ellä ilma päääl, Ütsik ärrä lahbutago: Sinna
ei woi minno jätta, Kui ma so iks hõlma wõtta.

13. Kui jo ello siin ni hä, Kui ma ussün sinno tunne;
Kui jo ni suurt rõmu näe, Kui so arm siin tsikkus enne, Kui
so ande om ni maggus, O mes olnes tairwa rikkus?

14. O mes lust nink maggusus! O mes rõõm nink
rõmu hõlli! O mes hengus kostotus. Wois sääl tairwa
honin olla! Kittus ei sa otsa löidma, Jummal saap meid
essi toidma.

15. Eggäl tunnil rõmuista Minna hend se ello päle, Heng
nink su so kittarwä, Se eest, mes sa annit jälle. Anna us-
sun seddä pittä, Wõtta minno kindmäs tettä.

46. Sey mir tausendmahl gegrüßet. Wiis. 14.
Ere tuhhatkõrd, ke sinna Minno iks armastanu, Jes-
sus/ ke sa kük mes minna Patnu, ollet tassonu: Oh mes
kannis järg om mul, Kui ma sinno risti al, kun sa mo eest
jättit ello, Põlwiil maan so een woi olla.

2. Minna wõtta sinno jalgu Allandikkalt ümbre müüd,
Sinno harwule ma julgu Essi armsast anda suud; Oh kes
jowwap, kallis Pää, Sinno janno arwada, Kumb sul
meije perrä olnu, Kui sa meije eest siin koolnu.

3. Suttitá mo, minno Ello, Kui ma kurb nink tõbbine,
Wõtta ärrä kük mo wallo, Nink mo terwet kahjoke, Kumb
mul sanu Adamist, Nink ka minno ommast sinist; Kui mo
lastap sinno werri, Sis jääp kük mo häddä perrä. 4.

4. Kirjota mo sđamette, Jesus / omma haru ka, Et ma es wois melest mitte Tunnike neid unnetta: Sinna ollet ommete Minno kige ũllemb hā: Sinno jalgu een ma olle, Nāūdā omma armo mulle.

5. Sinno jalgu tahha minna Armuu kinni piddāda. Minno himmo kae sinna, Nink mo essi armoga; Kae omma ristī pāālt, Kule minno palwe hāāld, ũtle: tago gane kīl kurbust, Minna massa kīl so kurbust.

47. Ein Lämmlein geht und trägt, Wils. II.

Ues Bonakenne kandma lāt kīl ilma sūd nink patu, La kāup nink massap kurbja tōdd, Kumb pattasist om tettu; Ni kāup kui haige, wiggane, Nink annap hendā surmale, Kīl rōmu jāttāp mahha; Ei pelgā haarmist, teo tust, Ei haru, surma mōrroust, Nink ũtlep: ni ma tahha.

2. Se Bonaken mo welli om Nink henge Lunnastaja, Se pattu surm nink henge rōdm, Se helde leppitaja: Oh minne (ūtlet **Essā**) Poig, Nink leppita neid arā kīl Gest pōrgu harwa hirmust; Mo wihha nink mo nuhtlus ka Om suur, et ei woi kistuta, Kui sinno werre surmāst.

3. Hāāl melel, **Jssā**, tahha ma, Poig kostap, seddā tetta, Mes eāl pāle pannot sa, Se waiwa tahha nāttā. D imme arm, o armo paas, Ke sinno pohja nāttā saas, Kust **Essā** poig om tulnu! D arm sa ollet mōdtmata, Ei jāttā seddā tapmata, Kenk eest ne pae lahku.

4. Sa waiwat teddā armota, Sa tappat seddā wona Saāl ristī kullen nagluga, Teet joostma sōand, soni, Se sūddā jōsep puhkamast, Ne sone werre wallamast, Ni kui ũts werre lätte. Oh maggus woon, mes ma sul te Se eest, et sinna minnule Ni suurh hāād wottit tetta.

5. Ei eāl tahha minna so Mo melest wālsjā jātta; Ma tahha so, ni kui sa mo, Siin armo hōlma wōtta: Mo wals gus peāt ollema, Nink kui mo sūddā lahku ka, Eis jāāt sa weel

weel mo süddä. Ma anna hendä, kergemb ön, Sul ommandusses soämen, So tahha ma iks pittä.

6. Ma tahha sinno heldussess Siin ö nink päiwä kittä, Ja tahha hendä figest wäest Sul römu ohwris tettä: Mo ello jöggi peap sul, Nink sinno nimmel iggäwel, Siin kittä tusses täüs sama; Nink mes sa mulle tennu hääs, Se peap melen iggäwes Mul ollema nink jäma.

7. Mo süddä hendä lasta, Et sa saas warra aidas, täüs warru, kumma suremba, Kui merri, ma nink taiwas. Ei holi kullast, hõbbedast, Ei ilma auruust, warrast, hääst, Mo warra om iks parremb. Mo kallis hä om **Jesuo Krist**. Nink se, mes temnä haru seest Om joosknu, se om ennämb.

8. Se Berri tullep fige man Siin ilman mulle tarbis: Se om mo warri taplussen, Mo rööm, kui mul om kurbus: Hään pöhwon om se minno mäng, Kui wässinu mo pehme säng, Nink issun minno Manna, Mo lätte, kui ma janno ne, Mo selttimees, kui ütfindä, Ma istu ehk ma kõnni.

9. Mes kahjo sirma wallo teep? So werri om mo ello; Kui päiwlik pallawas mul läap, Se annap warju jälle; Kui minno waiwap kurbastus, So werri om mo kostonus, Ei pelgä pörgu leri; Kui waiwa merre pääl ka rist Siin umbre ajap laiwakest, Mo anker om so werri.

10. Kui minno kastas wimäte Siist taiwa pose tulla, Sis anna et so werrike Bois minno ehte olla; Ja minno pä pääl kroniken, Kui saisa **Essä** järje een, Nink **Jesuo** mõrsjaolle; Ke minno ilman kossinu, Nink selle ärrawals linu Et ma wois saja tulla.

Kristusse ülestõssemisset.

48. **Jesuo Christus** unser Heyland.

Jesuo Kristus meije päästjä, Surma ärrä-wäärjä, Om toufma

tousma tötnu, Nink pattu wangi wötnu. Kúrieleison.

2. Keä pattuta wöt lihha, Kand essi **Jhã** wihha, Meid leppit ärrä, Et **Jummal** annap perrä. Kúrieleison.

3. Surm, pat, kurrat, ello nink ön, Om temmã woiz mussen; Sel appi tulley, Ke teddã häddän palley. Kúrieleison.

49. **Heut triumphiret Gottes Sohn** Wiis. 2.

Krist Wainlaisi nüüd wäardnu om **Krist Jummal** poig / ke meije rööm. Halle, Halleluja. Nink ülles tösnu auroga; Sest sunnis teddã tennadã. Halle. Halleluja.

2. Se wanna siug om huffan nüüd, Nink kohhalt pörögoh heidet siit; Halle. Halleluja. Mi tewã sure kunninga, Kúi nemmã wainlast wäräwã. Halle. Halleluja.

3. O! makus **Jssand**, **Jesus Krist** Ke päästitt pattustt innimist. Halle. Halleluja. Oh! anna meile armo tääl, Et same sinno rikkust saäl. Halle. Halleluja.

4. Maan häddã om nink rasse piin, Ke ussun teep so tahtmist siin; Halle. Halleluja. Kik ilman teddã narawa, Nink peäp häppe kändma ka. Halle. Halleluja.

5. Ei woi nüüd ütšik wainlaine Meil kúrja tettã midäke. Halle. Halleluja. Ei tohhi kahjo tettã ka Se kurrat pörögöwäega. Halle. Halleluja.

6. Sest, **Jssand** / sinno tennãme, Nink taiwan olla püwvãme. Halle. Halleluja. Meil anna önsat otša weel, Sis laulap röömfast meije keel. Halle. Hallel.

7. Sul kolmeainul **Jummalal** Nüüd tenno, kittustt taiwa al; Halle. Hallel. Sul olgo auwo süddãmešt, Mi nüüd, kúi perräst iggãwest. Halle. Hallel.

50. **Lebt Christus / was bin ich berrübt.** Wiis. 2.

KRist elläp, ke mo armastap; Mo säddã, mes so kurrastap?

bastap? Kui kii ilm toles ärrä mul, Nink mul om **Kristus**, sis om kü. Hallel.

2. Se elläp, ke mo kaitstja om, Mo süddämelle olgo rõõm; Mes minna pelgä kurratid, Ma olle rõõmsa, nara neid. Hallel.

3. Mo **Jesus** elläp üllewän, Trots sel, ke minno wasta om; Kü temmä pannep wainlaisil Mi wasta, et saap häbbi neil. Hallel.

4. Ei tijä ma ka tõtteste, Milles ma ennämb kurbas jä Mo ussu algja elläp jo, Kes ellämast sis keläp mo. Hallel.

5. **Krist** tõssi ülles, milles ni? Et minna ka saas taiwatte. Te om nüüd pri nink wallale, Ei kelä käüjid middäke. Hallel.

6. Kik pattu **Jesus** kistotap, Kui last mo **Jummal** armastap. Nink kui nüüd **Jummal** minno pool, Mes om mul wainlaisist siin hool. Hallel.

7. So eest, o surm, ei pelgä ma, Hirm puttup kurje ütfinda: Mo **Jesus** wäärä so tõtteste, So läbbi sa ma taiwatte. Hallel.

8. Kui ma sulst appi himmusta, Sis tulle **Jesus** appis ka: So sisse ussup minno meel, Oh kinnita mo ikkes weel. Hallel.

9. Ei sa ma hukka johteke, Mi kui sa ellät tõtteste. Ke ussup sinno sisse tääl, Se ei sa kohto ette sääl. Hallel.

10. So sisse ussu **Jesus Krist**, Ke tappetit mo pattu eest, Ja tõssit ülles mulle hääs, Et ma ikk sinno mannu jääs. Hallel.

11. Kuis ma nüüd ennämb hukka lä, Eimitte, se om woimata. Nit **Jummal**, **Jesus** elläp jo, Nink temmäga kii usklikko. Hallel.

12. Ma ellä nink sa taiwan ka Jks rõmun soga elläma. Sul olgo **Jesus** tenno sest, Mi maan ku taiwan iggäwes. Hallel.

51. Christ lag in Todes-Banden. Wiis. 12.

Krist olli meije pattu eest Kõl surma wangis sanu,
Om siski tõsnu surma wäest, Nink ello meile tonu.
Sis peame nüüd rõmuga sest Jummalat kii tennämä,
Nink laulma Halle. Hallel.

2. Es olles ilman leäke Se surma ärräwäärnu, Kii
teggi meije pattu-tõ, Meid olli kurrat naarnu; Sest tulli
surm ni tõrwaste, Sai melerwallust hennele, Nink peije
meid kii wangin. Hallel.

3. Sis tulli Issand Jesus Krist / Heit armo meije
päle, Väst pattu häddäst innimist, Wõt surmast ärrä
jälle Kii temmä melerwallusse, Jät pahas warri surmale,
Nink astal kätte ärrä. Hallel.

4. Utsimme södda olli se, Mes surm nink ello peije,
Wäärdo ello surma ommette, Nink otsa tälle teije. Nüüd
kirri seddä sonna tõi, Et surm tõist surma ärrä söi, Surm
om nüüd narus sanu. Hallel.

5. Siin om nüüd armun kütsetu, Se õige wonakenne,
Mist Jummal olli üttelnu, Se kallis Jesukenne; Ke
werrega meid tähhendap, Ust surma se ga hirmotap. Ei
woi meid tapja puttu. Hallel.

6. Nüüd piddagem sis rõõmsaste Suurt, kallist Passa-
Pühhä, Et Kristus om ni armsaste, Meist käändnu
Issä wihha. Se tahhas omma armoga ka meije söänd
walgusta, Et pattu õ meist löppep. Hallel.

7. Sis lassigem kii juretust Nüüd henne sissest ärrä,
Nink püüdtem seddä rarowitsust, Kumb meije henge
warra, Sest Kristus tahhap ütfinda Meid sõtä omma
armoga. Ei salli ust muud ello. Hallel.

52. Christ ist erstanden von des Todes. Wiis. 28.

Krist, ke hawwan olli, Surmast ärrä tulli, Sest
Engli-wäggi rõmustap, Nink Jummalat ka gurustap.
Kirieeleison. 2. Ke

2. Ke saäl koli wallun, Se om jalle ellun, Nink meije Ohwri-Lambaken, Gest om meil ello, rõõm nink õit. Kuriieleison.

3. Keä risti podi, Kenne werri woeti, Se istup suren aurun hääst, Nink pallep Eissa meije eest. Kuriieleison.

4. Ke saäl olli mattet, Hawwan Finni Kattet, Se näudap henda wäggewäst, Nink kittetas iks iggäwest. Kuriieleison.

5. Ke om pörgoh lännu, Ei olle pörgoh jännu; Ent tulnu pörgust taggasi, Nink lännu üles taiwatte. Kuriieleison.

6. Andis pattu annap, Pattatsid ka kannap, Nink las sep neile kuluta, Et peiwä wa ollema. Kuriieleison.

7. Jhhoga neid södap, Berrega neid jodap. **Krist,** söda meid so sönnaga So armoga meid õnnista. Kuriieleison.

53. **Mein Jesu schönstes Leben.** Wiis. 50.

MD Jesu kallimb Ello, Sa õige Pas'a woon, Ke massit meije wõlla Sääal pu pääal ütten koon. So arm nink wabba meel Teep sinno ohwris meil; Üts ande ollet sa, Kumb meid woip kostota.

2. O Wanaken ilmsüta! Kumb mo eest tappeti, Sa kandsit nuhtlust nida, Et ma sa wallale: So podi risti pääal, Mo pattu masma saäl: Sa kolit ilma eest, Kumb so weel narap fest.

3. Siin poov se Õnne toja, Mo henge Põijoken; Se ma nink taiwa Loja, Se puhhas Wonaken. Se Ello kolep tääl, Nink sadap ello meil, Ja rahho üllewäst; Oh andkem tenno fest.

4. Se Wonaken las henda Sääal pu pääal kutsäda, Kui wiikka tuld wõt kanda, Nink werd las wallada; Se Berri pajatap Mo eest, nink listotap Se Eissa pahha meid, Nink pörgu mülli tuld.

5. Eht niid se Woon kül koli, Nink mahha matteti;
Mes kaswu sest kül olli Sel võrgu waimule? Kui tulli
kolmas päiw, Sis löppi temmä waiw, Sis tõssi ülles
jäll, Wõt woinust kurratilt.

6. Kuis ma niid peä söma Se Wona lihha tääl?
Kuis ma ka peä joma Se werd, kumb joostnu sääl? Heng
maitsto enne siin, Kui mõrru pattu viin; Kui silmä joost
wa weest, Om **Jesus** maggus tõöst.

7. So, **Jesus**/ tahha siwowa Ni su kui ussuga, Nink
sinno mõrru waiwa Jks meien piddada. Mo suddä heng
nink su, Jks sinno tennägo, Ja kitko armo tõöd, Kumb
iffes wastses lät.

8. Kit juretust nink pattu, Meid kurje himmu ka, Mes
sinnis mahha jätta, Ma tahha paggeda. Ma tahha
tõtte teed, kumb Taiwa pole lät, Siin kätwä löpmata:
Oh **Jummal** arwita.

9. Mo meel niid wõtu olgo, Mo jalla kängitu, Mul
meelde iffes tulgo, Et taiwa teed ma käu. So rist om
minno lep, Se usk mo taiwa trep, Se päääl ma ülles lä,
Sääl taiwan om mo hä.

10. Kuis ollet sa ni maggus, Mo Pasja-Wonaken,
So reinwas saap mul tekkis, Kui allaste so een. So
werri puhhastap, So lihha kostotap; Mo su om sukri
täüs, Mo hengen maggus hais.

11. Eht maggus kül om messi, Eht winal maggõ ka;
Ent kummil **Jesus** essi, Ne iffes ütleva: Ei olle middäke
Ni maggus nink ni hä, Kui sinna **Jesulen**/ Nink sinno
leib nink wiin.

12. Ke elläp suren waiwan, Kel kurbus sõämen, Saap
Jesustest/ kumb taiwan, Suur rahho, rõõm nink õn: Ke
hõrt nink wässinu, Saap temmäst rammo jo: Ke wai
wat, foormat om, Saap hengust temmä man.

13. Oh Wonaken mo sõda So lihha, werrega, Et tai
wahe ma tõtta, Nink rühhi sinnä ka, Kun janno eäle, E
olle kelleke, Kun ello lätteken, Kust jofep rõõm nink õn.

14. Kun Ello-Päiw om **Jesus**/Kumb paistap selgede,
Kun rahho, rõõm nink õigus Jks antas kigile: Ke iknu
sel om rõõm, Sel leinajal om õn: Kel pudust olli tääl
Sel om nüüd wiljält säääl.

15. Säääl tahhame sel wonal Tawida pojale, Kui same
Essä tronil, Jks laulda rõõmsaste. Nuro, kittus, amen
ja, Zoud, tarkus, rikkus ka, Nink weel Halleluja Su
olgo offata.

54. **Christ ist erstanden von der Marter.** Wiis. 28.
Nüüd **Kristus** ülles tõsnu, Nink surmast ärrä pääsnu,
Sest peap rõõm meil ollema, Meil rõõm taht **Kristus**
olla ka. Kirie eleison.

2. Kui olleß surma jänu, Jm olleß hukka lännu; Et
temmä ülles tõsnu tõõst, Sis kirkem meije **Jesus Kristus**.
Kirie eleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peap rõõm
meil ollema, Meil rõõm taht **Kristus** olla ka. Kirie
eleison.

55. **Auf/ auf mein Herz mit Freuden.** Wiis. 50.
Oh tõstkeim omma häle, Nink laulkem rõõmsaste,
Meil tuwwas murre päle nüüd rõõmu jälleke, Sää
panti **Jesust** ka, Kun same maggama, Kui henge heida
me Nink ilmaß lahume.

2. Kui **Jesust** hauda panti Sai rõõmu wainlassel
Rõõm pea murreß käänti, Kui tõssi ülles jäll, Nink hei
las: wäärtu om, Teil Züngril olgo rõõm, Se woinu
om mo kääen, Ja rahho, rõõm nink õn.

3. Se hawwa usse läbbi Läts temma keelmata; Weil
wainlaisil sai häbbi Kig' omma wihhaga. Surm, wainu
nink

nink põrgukonn' Om Jesu jallul maan, Dat kaddonu
nink suid, Kel usk om, laulko niid.

4. Se om mul rõmus kaija, Mo süddä kargap tõõst;
Ei olle mul niid waja Täus olla pelhuss'est. Ei sa niid
kelteke Siin woetus mo hä, Mes nulle Jesus Krist
Saat ommaast woimuss'est.

5. Se põrgu hand nink kerra Ei liguta mul juust, Meid
pattu ma ka nara, Ei pelgä enuamb neist: Se surm nink
temmä hirm Om mul üts tühhi põrm, Nink kolu palle
tääl, Eht olnes hirmsamb weel.

6. Ma woi ka narus pittä Kif ilma wihha tääl, Mes
woip mul kahjo tetta, Kif temmä pahha meel? Kif häd-
dä, rist nink oht Ei te mul kahjo joht, Mo õnnetus om õn,
Omni kui päiwäken.

7. Ma jä ik's Jesu mannu Kui üts luliikminne, Kohhe
mo pä om lännu, Sinnä ma lähhäke, Eht läbbi ilma
lät, Nink läbbi surma süt, Ja läbbi põrgu ka, Ik's miina
perrä lä.

8. Ja tõttap auro troni, Nink ma lä temmäga, Säääl
omma kauni hone, Mes ilmaast holi ma? Kes woip, se
mässägo, Mo Pä se kaitsep mo, Mo kilp om Jesus
Krist / Ke rikkup mässämist.

9. Ja wiip meid wärrä ette', Kumb tairwa sisse lät,
Säääl om se sõnna nättä, Kumb kullast kirjotet:

Ke ilman narus jääp, siin omma troni saap;

Ke kolep minnoga, se saap siin elläma.

56. Erstanden ist der heilige Christ.

SE pühhä Krist nüid tõsnu om; Halle, Halleluja. Ke
lige ilma-rahwa rõõm, Halle, Halleluja.

2. Sest kui es olles tõsnu se, Halle, Halleluja. Sis
es saap õnsas ütsike. Halle, Halleluja.

3. Et temmä nüid om tõsnu tõõst, Halle, Halleluja. Sis
kittäm meije Jesust sest. Halle, Hallel.

4. Kolm pühhá Maist ne látšivá, Halle, Halleluja,
Kül warra harwal murrega. Halle, Halleluja.

5. Meist Issand Jesus otsitas, Halle, Halleluja. Ke
surmast ülles tõsnu taas. Halle, Halleluja.

6. Me lõisivá kaš Englifest, Halle, Halleluja. Me
trõõstšivá neid süddámest. Halle, Halleluja.

7. Arg' heit'ke, olge rõõmsa weel. Halle, Halleluja.
Mes otsite, ei olle táál. Halle, Halleluja.

Maria.

8. Oh! Engel, armas Englifen, Halle, Halleluja. Kus
om nüüd Jesus minno õn? Halle, Halleluja.

Engel.

9. Ta táámhá tõsnu harwast jál, Halle, Halleluja.
Se sure pühhá päiwá páál. Halle, Halleluja.

Maria.

10. Oh! náüdá meile Jesus Krist. Halle, Halleluja.
Ke nüüd om tõsnu surmast tõõst. Halle, Halleluja.

Engel.

11. Se woide paifa kaeda, Halle, Halleluja. Kus
temmá panti hengámá. Halle, Halleluja.

Maria.

12. Se Issand Krist ei olle siin, Halle, Halleluja.
Sest om meil murre, Wainw nink piin, Halle, Halleluja.

Engel.

13. Siin reiwas om, kun máhhiti, Halle, Halleluja.
Joseppist kolme päiwáni. Halle, Halleluja.

Maria.

14. Me náem omme filmiga, Halle, Halleluja. Meil
náüdá Jesus Issanda. Halle, Halleluja.

Engel.

15. Kallea-Male minge siit, Halle, Halleluja. Sáál
om te Issand Jesus nüüd. Halle, Halleluja.

Maria.

16. Mit Jummal/ armas englifen, Halle, Halleluja.
Nüüd same rõõmsas sõámen. Halle, Hallel. Engel.

Engel.

17. Sel Peetril' sedda ütlege, Halle, Halleluja. Nink temmä töisil Jüngrille. Halle, Halleluja.

Maria Kabwa wasta.

18. Nüüd laulke rõõmsast süddamest, Halle, Halleluja. Et tõsnu om se pühhä Krist. Halle, Halleluja.

Kif Xoggodus.

19. Sest rõõm meil peap ollema, Halle, Halleluja. Me õu taht Kristus jäda ka. Halle, Halleluja.

57. **Jesus Christus wahr Gottes Sohn.** Wiis. 18.

S Jummal Poig Jesus Krist Om koolnu meije pattu eest, Nink omma werre wallanu, Se läbbi ollem päästetu, Et saime wabbaß surma wäest, Ka pattu, pörgu harwa kääst.

2. Krist Surmast tõssi ülles taas, Nink teggi sedda meile hääß. Pat, kurrat, surm nink temmä süüd, Kif omma ärrawäärtu nüüd; Et temmä meile õigusseß, Nink elluß jääp nüüd iggawesß.

3. Sest ussume nüüd kindmält kif, Et Jummal meil om armolik, Ke meid taht päästä wäggewäst, Kui pallem tedda sõamest. Halleluja, Halleluja. Sest kikkem ikkes Jummalat.

58. **Ach Gott mich drückt ein schwerer zc.** Wiis. 12.

U Es rasse kiwwi litsup mo, Kes wõrtap tedda ärrä? Sul om, o Jummal! tutwa jo Mo henge waim nink murre: Jesus elläp, mul om weel, Oh Eßsa! kolu süddä tääl, Ei lasse umbusß tedda Siim löida.

2. Kes sedda kiwwi weritap Mo henge harwast ärrä? Kunnas se us jis wallal saap? Kunnas mo õht jääs perwä? Kas ma surmast peake Sa läbbi tükma ellule? Kes teep mo henge rõõmsas Nink õusas?

3. Oh ärrä mõtle katsite Mo heng, so Jesus tõssi, Se surm

surm nink võrgu keidusse Jo kaksiva niid essi. Temmä surm niid västap tõest, So pattu moast muhtluffest. Sul antas waimo ello Niid jälle.

4. So Jesus ei sa sinno joht Siin ma pääal mahha jäatma: Kui sul om häddä, waimo nink oht, Saap temmä appis tõtma: Temmä läts jo sinno een, Et sinno murre, waimo nink piin, Saas rõmus kääntus jälle, Oh valles!

5. Me engli omma sinno man, Ke Jesu vole saatwa, Nink risti tee pääal taplussen Sul ikkes appis tõtwa. Risti podut otsit sa, Oh minne neide pühhiga, Sääal Jesus otsma essi, Kun tõssi.

6. Ei rattu harwan löideta Joht Jesus! temmä el täp; Nink elläp niid se sisset ka, Ke temmä perrä tulley: Selle kae hend i hääst, Nink känd ommast kurjast teest, Mo süddä! sis jääp murre Kul perrä.

7. Oh palle harwast taimatte, Kun sinno õn om nästtä, Sest ilmast ussun taggane, Mes takkan, seddä jättä; Sis näudap hendä sinno rõõm, So Jesus, ke se ossa õm; Kul sinna teddä löwwat, Kui püwwat.

8. Oh anna, et ma sinnoga Voi waimun ülestousta, Nink õnnistust verrändada Ja kroniga sääl saista, Kumb tallale mul pantu om, Sääal taiman sinno järje mat. Oh helde Jesus tule, ja tulle.

Kristusse Taiwa Minnemissest.

59. Christ fuhr gen Himmel. Wiis. 28.

Krist läg ülles taiwa, Löppet sääl kük waiwa, Nink and se pühhä Waimo meil, Ke rõmustap kük kurbe weel. Kirieeleison.

2. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peäp rõõm meil tulles, Me rõõm saap Kristus olles. Kirieeleison.

60. **Zeuch uns nach dir / so lauffen wir.** Wiis. 38.

Meid tõmba süst, O **Jesús Kríst!** So perrá, et me
lâme ka taiwatte, Nink ellâme So man, nink rõmu
nâeme.

2. Meid joostma te, Et oppeme So perrá ilmast min-
nâ, Et waino nink piin Saas otsa siin, Kui tullemme süst
sinnâ.

3. Oh tõmba meid, Et taiwa teid Siin essimatta kâus-
me; Kûl essime Siin peake, Kui ilma wiisi nâeme.

4. Oh tõmbake Meid nidade, Et rühken lâme perrá,
Nink jättâme Jks ilmale Kik pattu tõõd nink kârrâ.

5. Meid tõmba kik, Et sinno riik, Kumb walmistet neil
uskjil, Jks meileke, Kui koleme, Ni saas kui kigil õigil.

61. **Ein freut euch Gottes Kinder all.** Wiis. 2.

Müüd ristirahwas rõmu jääo, Et **Jssand Kristus**
taiwa. lûap, Sest laulko rõõmsast eggâ keel: Müüd
õlgo tenno **Kristussel.**

2. Kik engli taiwa wâega Tâl' andwa kittust otsata,
Nink laulwa hâlest rõõmsaste, Ni maan kui taiwan
kindmâste.

3. Et **Jummal poig**, ke mei e õn, Om sanu tõõsin' in-
nimen: Sest om suur rõõm neil engelil, Nink auwo jät-
wâ meile kûl.

4. Meil **Jssand** assend walmistaw, Kus meije heng süit
wiimselt lûap; Sest mei, e teddâ kittäme, Et meile tonu
rikkusse.

5. Me **Jssâ** latse olleme, Nink engle mannu tullemme,
Sest om neil õige melehâ, Nink **Jummalat** sest kittäwâ.

6. Ei olle meil siin hâddâ wüüd, Pat, kurrat, surm
nink temmâ süüd, Kik omma sanu narus saâl, Kui **Kris-
tus** meid om päästnu tääi.

7. Tâlt pühhâ **Waim** sai lähhâtus, Et süddâ meil
saas

saab kostotus ; Se rõmustap meid sõamest , Nink hois
jap põrgo hirmo eest.

8. Se omma kerkut pühhendap , Et temmä ikkes õu-
sah saap , Me sõamid ka walmistap , Nink häddä sissen
rõmustap.

9. Ja kii , mes Jssand Kristus tääi Om saatnu meile
risti pääi , Meil pühhä Waim siin kinnitap , Nink ristim
meie mannu jääp.

10. Poig om meil Jssast lähhatet , Ei sa Poig tutwast
tunnistet , Kui läbbi pühhä Waim o tö , Ke pühhastap
me sõame.

11. Mi mitto suri andid säält Toop pühhä Waim
meil' üllewält , Kig' kurja eest meid paimendap , Et Kristus
ülles taiwa lääp.

12. Nüüd Jummalat iks kirkse sest , Nink tennäge kii
süddamest , Kui engli laulwa ussinast , Et hõlli taiwan
fulus maast.

13. O Jssand Jummal iggäwest , Kik rahwas peäo
süddamest Suurt kittust ikkes andma sul , Mi nüüd , kui
eggäl ajal kii.

14. O Jssand Jesus meije õu , Suur , auwus , Pige-
wägewan , So rahwas sulle kittusseß Nüüd annap
tenno iggäwest.

15. Sa pühhä Waim , Ke pühhendat Nink häddän
meid ka rõmustat , Sul meije auwo näüdäme , Nink kige
hä eest tennäme.

62. Wir dancken dir Herr Jesu Christ. Wiis. 2.

O Jssand Jesus tennäme , Et ülles lätsit taiwatte.
O kange Wõest , Immanuel , Meid kinnita iks ussun
tääi. Halleluia.

2. Kik risti rahwas rõõmsas lät , Nink kittap ikkes
Jummalat , Et temmä poig me welli om , Ke istup tai-
wan Essä man. Halleluja.

3. Eht temma kül lats taiwatte, Sis jai ta siski meileke; Nink ellap armo rikkussen, Kui **Jammal** nink kui **Jummen**. Halleluja.

4. Kik talle alla heideti Ni englid kui kik lojussi. Reid inimissi wallitsep, Meist lodu asjust holitsep. Halleluja.

5. Kik melerwallus anti tall Ni taiwan kui ka ilma paal, Et wallitset nuud ille kik, Kui **Jummala** nink **Maria Poig**. Halleluja.

6. Jim, kurrat, pat nink porgu riik, Ei woi meil kahjo tetta nuud, Me sudda sega surustap, Et **Jesussel** iks woimus saav. Halleluja.

7. Ha sel, ke lodap temma paal, Kel pattu wasta julge meel. Mes meije ilmast holime, Kui **Ello Wörstil** ellame. Halleluja.

8. Meil sadeti se illemb ha Ni kallist temma werrega. Wang essi wangis woeti, Ja kurrat kinni keudeti. Halleluja.

9. Kik meije sudda rdmustap, Su rdmuslaulu malle tap, Et **Kristus** fige kõrgemb dn Me lihha nink me werri dm. Halleluja.

10. Ta labbi taiwas meile jaap, Eest **Belli Jesus** awwitap, Et usku jame otsani, Nink iggawes saal ellame. Halleluja.

11. Amen, amen, o **Jesus Krist** / Ke taiwa pole latsit siist, Meil hoija puhast oppetust, Nink kela arra essitust. Halleluja.

12. Oh tulle **Jssand** awwoga, Ka pattatsid sin sundis ma, Nink wi meid hadda orrust siist, Et taiwan ellam iggawes. Halleluja.

13. Amen weel utskörd laulame, Ja ihkame iks tai wawe, Kun meije woime engliga **Jks** amen haste uttelda. Halleluja.

Suurwiste Pühhäl, pühhäst Waimust.

63. Gott gib einen milden Regen. Wiis. 13.

Jummal tassast wihma anna Sdämel, kumb kuiru kui
liiw, Taitwast önnne päle kanna, Kasta omma maad,
kumb kuiru: **Pühhä Waimo** andekest kasse essi üllewäst,
Ni kui jö mo päle joofta, Nink mo terwet soänd kasta.

2. Kui üts **Essä** ma pääl annap Hurwi andid latfile,
Ja neil hääd ka kofko panner, Nink om kurri ommete; Es
sa hä nink armolik **Essä** peäs andma kif? Anna **pühhä**
Waimo meile Nink kif taiwa andid päle.

3. **Jesús** / ke sa lätsit sinná **Essä** mannu, lähhäta
pühhä Waimo / kedda minna Sinno kääst iks himmuse
ta. Anna et mo mannu jääs Trööstia, nink mo oppetas,
Et ma töttehe wois jääia, Nink so päle ussun kaja.

4. **Pühhä Waimo** mo mannu tulle, Ja mo sissen ellä
ma, Omma soänd to ma sulle, Te mo ommas kerkus ka.
Wotta wälä kassida Henge honest koggona kif, mes ke
läp taiwa rõmust, Nink sest Jummalikkust lomust.

5. Omme andid mulle anna, Te mo wastses, puhtas,
hääs; Henge sisse armo kanna, Et ma ussun kindmäs
jääs: Minno soänd kinnita, Lihha, werd iks pühhenda,
Sada walwel waimo, tötte, Kui ma astu **Essä** ette.

6. Sulle ohwritse ma hendä, Sulle auvuis ellä ma,
Taiwa pole tahha käända, Senni kui ma sinná sa, Kun
ma ikkes üllenda, Sinno **Essä** **pojaga**: Kun ma kittust
laula sulle, Kui ma engli seltsi tulle.

64. **Zeuch ein za deinen Thoren.** Wiis. 10.

Mo henge sisse tulle, O loja **pühhä Waimo** / Sest sin-
nota ma olle Jks wäega külm nink tuim. Kui sundsi
ilmale, Sis sunnitit mo jälle, Nink saatsit waimo-ello
Mo hengen heldeste.

2. Oh tulle, anna maitša So wäkke hengele, So wäkke, kumb woip kaitša Nink pästa wallale. Sis puhhastamo meeld, Et ma woi puhtast hengest So orjada ni kangest, Kui mul om koshus tää.

3. Uts tühhi os ma olli, Sa teit mo waas nink hääs, Ma kolu ilmal tulli, Sa teijit ellawäs. Surm koli ristmissen Ni kui we uppotussen, Kristusse puhtan werren, Ma saisa üllewän.

4. Sa ollet pühhä ölli, Nink läbbi woijetas, Sel helde **Jesusselle** Mo heng nink ihho taas, Preestres nink Kuningas, Ka prohwetis, Ke häddän, Kristin, ja willitussen Jummalast hoijetas.

5. Sa oppetat iks effi Mo palwust viddäma, Kui tulset minno sisse, Sis nakkä pallega: So palwus kuuldäs Ka, So saulminne om kallis, Lät taiwa pole ülles, Toop appi hennega.

6. Sa ollet Rõmu-andja, Kui meil om kurbastust, Sa ollet Koorma Kandja, Kui meil om waino nink rist. Oh ja! kui saggede Om sinno maggus sõnna Mul näütnu taiwa õnne, Kui mo siin wainwati.

7. Sa ollet Armo-Lätte, Kust heldus, sõbrus kees, Ei lasse kurbas tetta Meid wain, riid, Kaddeus. Kit wihha wihkat sa, Nink leüdät jälle kofko Meid läbbi armo tekko, Ke wihhan elläwa.

8. Kit, **Jssand**, om so kääen, Se lagia ilma-ma, Ka sõame so wäen, Et ueid woit juhata, Kohhe sa tabhat siit. Oh anna rahho meile, Nink leppita nüüd jälle Ma ilma Kuningid.

9. Oh tõsse ülles, kela Kit pahha sõddamist, Te wastses nink to jälle So karja siggidust. Las ni kui ennemust Sel maal nink kerkul olla Uts hä nink waiplik ello, Et sul saas tenitus.

10. Eas wannambide nouwo, J'es häste siggida, Me Keiserinne auroo Beel ennämb kashwada. Kik rahwast tarkas te: Neil wannul moistust anna, Noort rahwast pattust kána: Meist kigist holitse.

11. Se ussu künält läüda Me hengen pallama: Kik maiju, paigu täüda So armo õnnega: Ja aja karmwette Meist kurratit siin ärra, Ke sinno sõnna warra Meist risup kurraste.

12. Meil anna ussu wäkke, Et woime ta leda, Nink kurrja waimu tekko Ja riki hukkota. Oh arwita iss meid, Et woime ärrä wäärda, Nink kohhalt ärrä naarda Meid pattu, Kurratid.

13. Kik meije ello fäe So mele perrä tääl; Nink kui so kange kae Meist ello wõtwa jäll, Kui meije koleme; Sis anna õusat otsa, Meid henne mannu kutsu So tairwa rikusse.

65. Nun bitten wir den heiligen Geist. Wiis. 36. Nüüd pühä Waimo palleme Dig' ussu perräst päle se, Et meid temmä hoijast meije wiimisel ajal, Kui meil siit ilmast saap minnä issä majal. Kuriieleison.

2. Meil paista Walgus selgede, Et Jesust Kristus tunneme, Et me woime lota õnnistaja päle, Ke meid k'ik om saatnu õige issä male. Kuriieleison.

3. Et läüda jo nüüd armolikkult Me sissen sinno armo ruld, Et me henne kessen armo pole läme. Nink ka ikkes rahhun ütte meelde jäme. Kuriieleison.

4. Sa rõmu andja häddän-tõest, Meid hoija surma peljo eest, Et sis ei heidi meije sissen mele, Kui wainlaante kaibap meije ello päle. Kuriieleison.

66. Herz Jesu Christ dich zu uns wend. Wiis. 2. Jesu / anna rohkest kääst So Waimo meile illes wäst, Ke tõttehe meid juhhatap, Nink Issä tundma oppetap.

2. Mo Suud sa tahhaß arowada, Nink Svänd nida walmista, Et meise Ust saap kinnitus, Nink sinno Söwä moistetus.

3. Sis tahha minna Süddämest So, **Jssä/ Poiga/** iggäwest, Ka pühhä Waimo tennäda, Nink sinno Kittust kuluta. A.V.

67. **Komm Gott Schöpffer Heil. Geist. Wiis. 2.**
O Jummal Loja, pühhä Waim, Mo süddä om ni wäega tuim; Oh! täüda seddä armoga, Nink omma loma rõnusta.

2. So kutsup kirri trööstijaß, Ke **Jummalast** meil annetas, Uts waimlik salw, meid kinnitat, Sa armo tulli, ello lat'.

3. Meil' andid annat rohkest läest, So petäs **Estä** sörme eest, Nink temmä sönna eggän maan, Sa jaggat tutwa kele gaan.

4. Oh! läüda sökke moistusse, Las paista armo walgusse, Se nõrga lihha kinnitá, Nink peá ulles armoga.

5. Oh! aja waimlast ärrá siit, Nink anna meile rahho nüüd, Et sinno perrá káime háäst, Nink ho ijam' henge kahjo eest.

6. Meid **Jssä** tundma oppeta, Nink temmä **Poiga** **Jesust** ka, Et seddä ussum söämest, Et sa láat wäljá wõllembist.

7. Aluw olgo **Jssäl',** **Pojale/** Kelt joudo es já surmale, Ka pühhäl **Waimul** süddämest, Siin ikles nink sääl iggäwest.

68. **O heiliger Geist** kehrt bey uns ein **Wiis. 23.**
O pühhä Waim, nüüd tulle meil, Nink wõtta söand hennesel. O tulle walgustaja! Sa tainwa walgus paista háäst, Nink anna rõmo ullerwäst, et kurbus löppep ärrá. Anna tänná Sinno heldust, sinno walgust mei e tätte, Sest me tullem' sinno ette. 2.

2. Sa lätte, kust kük tarkus kääp, Ke wagga henge it-
 kes täüt, Las meid so rõmo kuulda. Oh hoija ussun kind-
 mäste, Nink ütten melen kõrwäste, So nimme tunnista-
 da. Tõtta, Wõtta, Meeld nink mõttid, Heng nink wai-
 mo hennel andes; Sulle auwus meile õnnes.

3. Sa targa nouwo andija, Meid õiget teed siin juh-
 hata, Nink kela essitussesi: Et meije sult ei taggane, Ent
 süddamest so tenime, Kui wairw om willitussesi. Zow-
 wa, nowwa, Henneselle Ommas jälle, Ke siin lootwa,
 Nink so rõmustamist ootwa.

4. Kui kurratiga taoleme, Ja kiusatussen maadleme,
 Sis wõtta kinnitada: Ei puttumeid sis wainlanne, Kui
 sa meid hoijat warjule, Nink tahhat rõmustada. Anna,
 Nida, Meile rohkest Omnast kääst sinno rõmo, Se meil
 murren warras olgo.

5. Sis nättäs abbi rõõm nink õn, Kui selges lähhap
 sõamen So kallis pühhä sõnna. Ei lahku sinnust keäle,
 Sa annat rõmo, rahhoke, Ja kohhalt essi henda. Näu-
 da, Heida, Armo päle, Et lääts jälle süddä puhtas, Nink
 saas Jesus õige tutwas.

6. Oh oopeta meid heldeste Ka armo näütä wellele,
 Sa armo tullekene. Kik wiuha, waino, lõppeta, Sis
 woime armuu elläda, Sa ollet rahholinne. Wõtta,
 Tõtta, Armo anda, Koormat kanda: Tulli, tõrra
 Olgo karmwen me mant ärrä.

7. So wäega meid kinnita, Ja anna pühbäst elläda,
 Nink waimuu waine olla: Et lihha himmo tühhius,
 Nink kolu tekku armastus Es wois ka meelde tulla. Uija,
 Sada Meije mele Dige tele, Tawwa pole; Sis jääp
 heng ka sinno hõle.

69. Kommu heiliger Geist, Zerre Gott. Wiis. 8.
 Oh! tulle Rõmu-teggija, Nink lauda armo tullega,
 Meelt,

Meelt, sõand, mõrtid uskille, Et armo näütivä digede.
 So pühhä sõnna walgustus Teo kigen Kelen usklikkust,
 Et Rahwas ülle Ilma-Ma Woip sinno Kittust kuluta.
 Halleluja, Halleluja.

2. O pühhä Walgus arowita, Et meise woime oppes
 ta Kik tundma õiget Jummalat, Kui sinna kirjan aw-
 waldat. Meil olgo Jesus ütfindä Se ainus õige oppes
 ta, Et temnä sisse ussume, Kik wõrast oppust jättäme. Hal-
 leluja, Halleluja.

3. Sa kige üllemb Rõmustus, Oh! olle meise kinnis-
 tus, Et meise sinno kindmaste, Ka kirjal põlwele orjame,
 Sa tahhaß, Iffand, armoga Kik lihha nõrkust kinnitã,
 Et meise häste maadleme, Nink sult ei lahku eäle. Halle-
 luja, Halleluja. A. V.

70. O du allersõhste Frende. Wiis. 14.

Pühhä Waim, sa ainus abbi, Kige suremb rõmustus,
 Keã, omma armo lãbbi, Meid ei jättã perrãtust; Kige
 õia teggijã, Ilma ülles-piddãjã, Heidã armo minno
 pãle, Kule minno laulu-hãle.

2. Kige kallimb henge warra Ollet sinna ütfindã, Keã
 minno põllep ärrã, Peãp hukka minnemã: Iffand, tulle
 armoga Minno sisse ellãmã, Et ma pattu mahha jättã,
 Sinno sõnna ikkes wõtta.

3. Sinna tullet taiwa sissest, Nink toot meile õnnis-
 kast, Wõttat ärrã inimissest Pahha mele tiggedust;
 Iffast nink ka Jesussest Lããt sa wãljã iggãrweß, Anna
 mulle sinno õnne, Lãudã sega minno henge.

4. Sinna tijãt kike perrã, Moistat kik, mes sallaja, Loet
 merre liwa ärrã, Kik woit sinna arwada; Sinna tunnet
 tõtteste, Et ma olle pattane. Anna seddã tarkust mulle,
 Et ma melehããd te sülle.

5. Ikkes ollet sinna pühhä/ Ei woi rojust sallida, Pattu
 pãle

päle om sul wihha, Puhtan honen ellät sa, Sinna tahha
arwasaste, Lääbi omma mösknisse, Pattust minno puhtas
tettä, Et ma Jummalat sa nättä.

6. Sinna, Tairwa Turwikenne, Ollet ulla tassane,
Helde, pikkämelelinne, Näüdät hääd ka kurjele; Lasse
minno nida ka Omma wainlaisk armasta, Et ma sinno
wisi oppe, Niink arm soämest ei löppe.

7. **Jssand**, minna palle sinno, Kule minno arwasaste,
Ärrä laske mitte minno Sinnust lahku eäle. Wötta
minno ommatsek, Minna tahha iggawes Hendä kol-
halt sulle anda, Sinno armo melen kanda.

8. Minna tahha mahha jättä kil, mes sa ei armatse,
Sedda tahha minna tettä, Mes om sinno tahtminne:
Kela minno ussinast, Kurrati meelt teggemäst, Et ma
temmä tekko wihka, Sinno kuulda ikkes ihka.

9. Sinna tahha joudo anda, **Jssand** kui ma kiusa-
ta, Et ma sutta wasta panna, Pattu ärrä surmata
Minno lihha himmüstust, Wanna pattu harjotust kilko,
Jssand sinna ärrä, Anna himmo sinno perrä.

10. Olle, **Jssand** minno päästia, Kui ma johhu essimä,
Olle minno ulles-töstja, Kui ma peäs saddama. Kui ma
koolja-mulda lä, Sinna minno abbis jä; Wötta perräst
sedda waiwa Minno henne mannu Tairwa. A. V.

71. **Komm, o komm du Geist des Lebens.** Wiis. 6.
Kulle ello waim, oh tulle, Dige **Jummal** iggawest!
Omna wäkke näüda mulle, Täüda minno sega hääst!
Sis saap waimo walgus ka Pimmen hengen ollema.

2. Anna meile soämette Tarkust, nouwo, karristust; Et
me muud ei wötta ette, Kui mes om so rööm niink lusi/
Tundnussen meid kaswata, Päästa essitussest ka.

3. Sunne teid meil, **Jssand**, näüda, kil mes meist siin
tettu om, Wötta te päält ärrä sata; Ust niink arm meil
olgo

olgo rõõm. Sada pattu kahhitsuust, Kui meil johhup
essitust.

4. Tunnistust meil waimun anna, Et so latse olleme;
Las meid so päääl lotust panna, Kui me risti tunneme:
Eest se **Essä** karristus Om meil hä, ja õnnistus:

5. Kihhota meid, et me läme **Essä** mannu julgeste, Nink
sääl armo, appi same, Saisa me eest heldeste: Sis saap
tundus palwe hääl, Nink me lotus kaswaw tääl.

6. Kui me rõõmstust ei löwma, Et se südda tännitaw.
Oh mo **Jummal** / oh kuis kawwa? Te et wainwal otša
saap. Kosta meije hengele: Rahho olgo sinnule.

7. O sa kange, wäggetw trööstja, Eõisine nink wastne
Waim / Olle meije henge päästja, Kui meil kurrat wasta
om, Anna mõka taplussen, Kinnita meid woimussen.

8. Hoija **Jssand** meije usku; Et meilt kurrat, surm
nink ilm Ei woi tedda ärrä kisku; Meije lotus om so hõlm.
Hittlep lihha: hukkan kii, Sinna ollet armolik!

9. Kui me surmal liggi same, Anna meile tunnistust;
Et me tairwa sisse läme, Perrändame aawustust: Kumb
om suur nink illus ka, Päle se ilmlõpmata.

72. **Romm heiliger Geist/ erfülle die Herzen.**
Ulle pühhä Waim / täüda omme uskijide südämid, nink
läüda neide sisse omma jummalikke armo tuld; ke sinna
mitmasuggutsest kelest kige ilma ma rahwast aino ussu sisse
ollet koggonu. Halleluja. Halleluja.

Kolmainust Jummalast.

73. **Gott der Vater wohn uns bey.**

Jummal Jssä meile jä, Meid ärrä pandko hukka, Kigest
pattust wabbas te, Nink anna õnsat tukka. Kurrat
tist meid paimenda, Las meid so pole tõtta, Nink sinno
päle lota, Ka armo sinust ota: Sulle jättä hendä ka,

Kiik ristii rahwal' anna, Se kurrja wasta panna, Meil' kinnitã so Sõnna. Amen, amen om ja, ja, Sis laulame Halleluja.

Jesus Kristus meile ja. etc.

Pühhä Waim ka meile ja. etc.

(74.)

Rürie, oh! Issa, kõrge Jummal wäest, Kui wäega põlletas so kãst? Meile anna andiõ sõggedust, Ke sijn teep paljo tiggedust. Heidã armo meije päle.

2. Kriste! Ke õige walgus ollet sa, Te, wãrrã, tõtte, ello ka, Se Issa sõnna, meije rõõm, Ke õigille sijn antu om. Heidã armo meije päle.

3. Rürie o pühhä Waim/ meil' iggãwõõß Jã mannu ommaõst heldussest, Sa neid es tahhaõ unnetã, Ke sijnno päle lotawa. Heidã armo meije päle.

(75.)

Rürie, oh Issa, õige kõrgemb Jummal, kui wãitõõß põlletas so kãst. Anna andiõ meije sõggedust, kumb paljo pattu teep. Heidã armo meije päle.

2. Kriste! Ke sinna ollet te nink tõõsine walgus, Wãrrã rãjã, tõtte nink ello, se Issa Sõnna, kumb meile rõõmuõ om antu; Heidã armo meije päle.

3. Rürie, Jummal pühhä Waim iggãwõõß ajal, õlle meije man lãbbi sijnno armo, arrãjãtkõ mitte perrãle neid, kumma sijnno päle lootwa. Heidã armo meije päle.

76. Allein Gott in der Höh sey Ehr. Wiis. 1.

Rüüd olgo ikkes iggãwõõß Nuw, kittus Jummalalle, Et temmã surest heldussest Meid arwitãnu jãlle. Nãüüd om hã meel meist Jummalal, Suur rahho-põlwo om taiwa al; Kiik wain om otõa sanu.

2. So, Issa meije kittãme, Nink palleme sult abbi, Ke peat õlles targaste Kiik, omma sõnna lãbbi. So wãggi om

om ilm offata, Mes tahhat peap sundimä; Nätš, se om
 kaunis **Jssand.**

3. **O Jesus / Önnisteggliä**, Ke **Jssast** tullit siä;
 Meid tahhit sinna leppitä, Nink waigistit kif vija. Ma
 palle figest suddämest So kallist, wagga Bonatēst: Oh!
 anna meile armo.

4. **O! pühhä Waim**, sa abbi-meēs, Sa rōmu-and-
 ja taiwast, Meid hoija pōrgo-harwa eest, Kumb **Jes-**
sus päst sest waiwast Ni rasse mōrro surmaga, Seperräst
 saisap utfindä Se päle meije lotus. A. V.

77. **Sey Lob Preis, Ehr und Herrlichkeit.** Wiis. 2.
 Nüüd olgo kittus **Jammal / Sel Jssal** / fige kōrgem-
 bal, Ke taiwast lonu om nink ma, Nink täüdäp jeddä
 armoga.

2. Nuw, kittus olgo **Pojale** / Ke hääd tōi figel rahwale,
 Nink koolnu ristī-kanno pääl, Meid saatnu taiwa rik-
 kussel.

3. Ka **pühhä Waimul** olgo auw, Ke **Jssä** nink se **Poja-**
 nouw; Se andko meile moistusse, Et meije jeddä lodame.

4. **Dainus Jammal** iggäwest, Ma palle figest Sūd-
 dämest, So surest armust kule meid, Nink näüdä meile
 taiwa teed.

78. Wiis. 1.

O Jssä / Poig nink **pühhä Waim** / Sa fige kōrgem-
Jammal: Mo suddä om ni wäega tuim, Et minna
 waine rummal Ei tunne sinno digede, Kui sinna essi hel-
 deste Ei walgusta mo moistust.

2. Ma tunne so jo lomust tääl, Kui minna mōtle perrä,
 Et sa kif lonu ilma pääl, Sis moista minna ärvä, Et sul
 om suremb wäggi, nouw, Ja tarkus, heldus nink ka auw,
 Kui figil Jnnimissil.

3. So sonna annap päle se Mul diget tundmist sinnust,

Kui minna panne tähhele, Mes kirjotet om wannast: Et sinna ollet üllemb hä, Üts **Waim**/ ke kige teggijä, Üts iggäwenne **Jummal**.

4. Ei olle algmist, otša sul, Sa ollet iggäwenne; Üts iggäwenne arm om mul, Kui ma so õigest tunne. Kui minno perrält ollet sa, Sis om mul iggäwenne hä, Kumb hukkaminnematta.

5. Kik wäggi sinno perrält om, So kassi woip kik tettä, Kik woimus om ka sinno kæn, Ni kui so teust nätta. Ni jorwat sinna minno ka Mo häddäst ärrä lunnasta, Kui ma so appi heika.

6. Mes tettü om, sa tijät kik, Nink ka mes teggematta: Kik mõtte om sul arowalik, Et ei woi kinni katta: Ma tahha selle sallajan Ni häste, kui ka rahwa man, Iks hendä pattust hoita.

7. So tarkus om ilmnoudmata, Sa wallitset kik häste; So nouw lät kōrda ütfinda, Eik olles kik sul wasta. Ohanna tarkust minnule, Et kik mo tööd se läbbi te, Nink figgidust sult oda.

8. Sa ollet kigen paigan man, Kun org, kun nulk, kun mäggi; Mes tettäs eäl sallajan, So filmi een om selge. Ma käu sis peljun sinno een, Sa ollet ka mo sõamen, Sult sa ma ikkes appi.

9. Üts tõtte **Jummal** ollet sa, Ke tootussi peät, Mes ähwärdat, se tulley ka, Kui omma aiga näet. Su hoita hendä wõlsi eest, Nink ütlet tõttet sõamest: Heng ussu temmä sõuna.

10. Sa ollet puhhä, puhhas, hä, Ei woi sa kurja tetta, Sa ollet kohhalt pattuta, Ei woi ke pattu nätta. Oh olles minna usklik mees, Ja puhhas kigest sõamest, Sis näes ma sinno palget.

11. Sa ollet õige ütfinda, Hääd, kurja tassut sinna: Hääd

Hääd häga, kurja kurjaga: So sundust pelgä minna.
Ma jätta illekohhut maal, Te õigust ommal lähäm-
bal, Ma kannata ka pettust.

12. So arm, so heldus, hallestus Lät kige rahwa ülle:
So latsil om suur rõnustus, Kui mõtlewa se päle: Gest
saap neil julgust sõamen, Se kostotap neid palwussen,
Nink armastawa welle.

13. Üts ainus Jummal ennege Om ma pääal nink ka
taiwan: Sul sunnis orjus ütfindä Hään põlwen nink ka
waiwan. Wäärust nink orjus tühhi om, Sa Eija/
Poig/ nink pühhä Waim Se õige Jummal ollet.

14. Sa ollet kige illemb hä, Ma peä sinno armsas, Ja
armasta so ütfindä, Mo sõand teet sa rõmsas. Muw kit-
tus olgo sõamest Sul kige sinno armo eest, Ni maan kui
taiwan Ilmen.

79. Der du bist Drey in Einigkeit. Wiis. 2.

Si ollet kolm personidest, Üts ainus Jummal igga-
west; Päiw lät meist ärrä kawwette, Oh! jätta
meil so walgusse.

2. So, Jummal, warra kittedäs, Ka ilda sinno pal-
leldas; So kittedä meije laul nink hääl, Müüd süin, nink
sis sääl illewäl.

3. Mu olgo ikkes Issäle/ Nink Issandalle Pojale/ Ka
pühhäl Waimul/ Trööstijal, Sel kolme ainul Jum-
malal.

Jani Kristja Päiwäl.

80. Tröfter/ tröfter meine Lieben. Wiis. 14.

Trööstike, ütley Jummal, trööstike Minno kurba rah-
wast tääl, Trööstike illes, murrest töstke, Kummile om
haige meel, Kumma pattu leinawa, Häddä ille kaibawa,
Neile pagatage rõnu, Neile kulutage armo.

2. O Jerusalem hä sulle, Arrå olgo murrelik, Gest et ma so **Jammal** olle, Ristota so pattu lif. Sinno söddas minne om Arrå löpnu, sul om rööm Taiwan walmis tettu ammo, Kaswa nüüd nink wotta rammo.

3. Kigepeide lanen kulus: Eäändke hendä pattatse! Sure hälega nüüd lauldas: Tefke söänd wallale! Tefke häste tassatses, Orru, tengo illusas: Orru üllembahe tefke, Allandage kõrge mäkke.

4. Mes om köwwer ögwas sago, Mes om korplik tassatses. Üllekohhus mahha jägo, Pettus sago tuhjät ses. Uf, arm, lotus, waggaus, Pikkämeel nink maddalus Sulgo risti rahwa päle, Et saas parremb ello jälle.

Maria Koddo otsmisse päiwäl.

81. Maria Ristusse: Laul. Luk 1, 46.

Minno heng auruustap wäega **Isand**at. Nink minno waim römustap hendä **Jummala** minno **Sunnis** teggijä sissen.

2. Gest temmä om kaenu omma näütsiko maddalusse päle. Gest nätsse, fests ajast sani sawa minno önsasf litmä lif põlwe.

3. Gest temmä om suri asju minnole temnu, kumb wäl kew om, nink kenne nimmi pühhä om.

4. Nink temmä hallestus püssip põlwest põlweni neide man, kumma tedda pelgawä.

5. Temmä teep wälke omma kae warrega, nink pillap arrå neid, kumma kõrge omma omnan söddäme melet.

6. Temmä toukap mahha wäggewid järjepäält, nink üllendap maddaliw.

7. Näljät sid täüdap temmä häga, nink lassap rikkid tuhjä ärrä.

8. Temmä om wasta wötnu omma sullast **Israael**, let temmä mötles omma armo päle.

9. (Nida kui temma pajatanu om meie wannambile, Abrahammille nink temmä seemnille,) iggäwef.

10. Auro olgo selle Issale nink Pojale nink ka pñhhäle Waimulle. Ni kui algmissest olli, jägo ka nüüd nink ikkes iggäwef. Amen.

82. **Meine Seel will ihr Leben.** Wiis. 51.

Munno heng taht omma elio, Omma Issandat nink Belle, Jesusi Pitta, üllenda: Minno suddä kargab rõmust, Kaitsep henda Issä armust, Hdiskap õnnis stussega.

2. Minno hätta, minno waisust Näggi Issand nink mo saisust, Et ma olli põlletu; Temmä tõije mulle õnne, Et mo kittap rahwakenne Sures ollet tõstetu.

3. Halwas arwa minna henda, Et mul waisel ni suur ande Sai mo armsast Jesussest; Suur nink pñhhä om mo Jesus, Temmä tõ om selge õigus, Temmä arm, ääp iggäwes.

4. Temmä pannep kõrki wasta, Maddalid taht temmä kasta Omma armo wihmaga: Järje päält ta mahha heidäp Wäggerwid nink hirmo näüdäp, Ent neid waisi üllendäp.

5. Kummil himmo temmä andist, Teep ta rikkas waisist santist: Kummil ilman rohkede, Kummil rõmu ülle warra, Jättäp temmä tühja ärrä, Teep neid santis waimate.

6. Temmä näütäp armo läbbi Israelil omma appi, Ni kui tout heldeste. Mes ta ütõrd neile wandnu, Kumbe temmä õiges tundnu, Seddä peäp kõiwaste.

7. Auro sel Issal, Pojal olgo, Pñhhäl Waimul Fitus tulgo, Kolmel ainul Jummalal, Ni kui algmissest siin olli, Jägo auro ka ikkes tälle, Siin nink tairwan iggäwes.

Mihkle Päiwäl.

83. Herr / du Zimmels König. Wiis. 2.

Issand taiwa Kunningas, Keddä englislittetas,
Englid sinna tallitat, Omma kerkut paimendat.

2. Olle hõle piddäja Meile sinno englisa; Kela wain-
taist tullemast; Kaitsa taiwast üllewäst.

3. Taiwa wäggi armsaste, Heitko meije lerille, Et ei
pässe üssige Kurri meije laiwewe.

4. Wäljä minnen sadikus, Koddo tullen warjotus,
Olgo engli meije man; Kahjo olgo kawwemban.

5. **I**ssand, keä meid lunnastit, Uja ärrä kurratit;
Anna rahhun ellädä, Pattast ello parranda.

6. Israeli wahhi mees, Bahwa sinna meije eest; Kanä
ärrä willitust, Anna rohket önnistust.

7. Hoisa omma hõlega, Et ei tulle sallaja Barras mei-
le wargille, Tulle kahso honete.

8. Lasse tulla nidade, Englid meije selfille, Kui sa petrit
wabbandid, Nink eliaist rawwitjid.

9. Engli tulgo wahhile, Sis kui meije makkame; Kõne
din olgo engli ka, Meije koddo laeja.

10. Tenuo olgo rohkede Jesusselle kallide, Wahhi
mehhes tullemast, Englid saatmast üllewäst.

84. Die Engel, die im Zimmels Lichte. Wiis. 1.

Me engli taiwa walgüssen, Kä **I**ssandat sääl litwä,
Nink temmä palge selgüssen, Ja suren aawun istwa,
Ne **I**ssandast om pantu tääl, Reid latsi hoidma ilma
pää, Ja wäggewäste kaitsuma.

2. Mes arm ja heldus om kulse, Mes **Jummal** teep
meil waisil, Et englid hoidjas kaitijas ke, Meil annap,
nink me latsil, Kä usku puhtast hoijawa; Eest wõtkem
teddä littädä, Niüd englidega taiwan.

3. Oh sage engli saarnatses, Mi kombest kui ka melest,
Siin ilman, et saäl iggäwes Teil auwo saap tigest kelest.
Ne engli seddä teggewä, Mes **Jummal** tahhap ütfindä,
Mi taiwan kui ka ma pääl.

4. Oh saatke ärrä wäggewäst, Mes **Jummal** meel
wihkap, Mes keläp nida ellämäst, Kui taiwa hulk iks ih-
kap. Kik ilma auwo pölleke, Ja **Jummalat** sis tenike
Hääl meel, kui ne engli.

5. Ke omne luliikmistille Siin melewallust jättäp, Ei
sa se mitte taiwatte, Kus kolm kord **Pühhä** laulap Kik
engli hulk nink koggodus, Ja römuga teep auwustust
Sel surel **Jummalalle**.

6. Mo armas **Jesu** walmista, Et woisi ikkes kittä,
Se **Jsa**, **pühhä Waimuta**/ Ja sulle auwo näütä, Kui
pühhä engli saarnane. Et sa so auwo rikkusse, Oh anna
armust! Amen.

85. **Herr Gott dich loben alle wir.** Wiis. 2.
GD, **Jssand Jummal**, kittäme, Nink ni, kui sinnis,
temmäme, Et sa neid englid lonu ka, Ke Troni een so
orjawa.

2. Neil om suur paistus, leuhkminne, Nink näggewä so
selgede, Ja kuulwa ikkes sinno hääl, So tarkus täüdäp
neide meeld.

3. Ei olle suigmist, hengust neil, Kik ussindus kääp neil
se pääl, So ümbre olla, **Jesus Krist**/ Nink kaitsa so waist
hulkakest.

4. Se wanna siug, nink kurri waim Täüs kaddeust
nink wihha om, Se om iks temmä terwe meel, Et lahhus
tas so-hulka tääl.

5. Ni kui ta hukkot ennemust Kik ilma, ni teep ta weel
twest, Kerk, sonna, sädust, ausustka, Hääl meel tahhas
häeta.

6. Ei hengä temmä sukkuke, Kui louw ta rōkip allasi,
 Pand wōrku, keli, karwalust, Et risti usku häetas.

7. Ent senni engli walwawa, Ke Jesu perrän tulleswa,
 Nink kaitswa risti kōggodust, Ja keelwä temmä karwalust.

8. Taad oppetap meid Daniel, Ke louwi harwan iste
 sääl, Ni sammute ka wagga Lot, Neil engel häddän appis
 tōt.

9. Ni sammute ka tulle lūht And armo, es te kahjo jōht
 Neil poisil tulle ahjun sääl, Uts engel tulli appis neil.

10. Ni kaitsep Jummal wāggewāst, Ka täämbä
 mõnne häddä eest, Meid omne engli läbbi weel, Ke kaitse
 jis omma autu meil.

11. Gest kittāme so, Jummal, tōest, Nink temnāme
 so iggāwes, Ni kui ne pūhha englika Jks sinno se eest kiti
 tāwa.

12. Nink palleme, et ikkes weel Meid walmis lasses olla
 täääl, So weifest karja paimenda, Kumb wot so sõnna
 auwusta.

Jummalala surest armust innimiste wastä.

86. Liebe die du mich zum Bilde. Wiis. 6.

Arm, ke sa mo ollet lonu Ommas palges algmisses;
 Arm, ke sa mul õnne tonu Perrän pattu saddamist;
 Arm ma anna hendä sis Sulle ommas iggāwes.

2. Arm, ke sa mo armastanu, Enne kui mo lodi weel;
 Arm, ke sinna lihhas sanu, Nink mo saarnatses ma päääl;
 Arm, ma anna hendä sis Sulle ommas iggāwes.

3. Arm, ke sinna suren waiwan Mo eest koolnu risti
 päääl; Arm, ke rõnu saatuu taiwan Taplemisse läbbi
 meil; Arm ma anna hendä sis.

4. Arm, ke sinna joud nink ello, Walgus, tōtte, sõnna,
 waim;

waim; Arm, ke ollet henge illo, Paas ninē pā ja armas
hõim; Arm, ma anna hendā sis = =

5. Arm, ke sa mo ihho, henge Henne kũlge keutnu
tāal; Arm, sa ollet õige kange, Sinno pool om minno
meel; Arm ma anna hendā sis = =

6. Iggāwenne arm, ke sinna Pallet minno henge eest;
Arm, ke lunnastusse hinna Massat ommast rohkest kãest;
Arm ma anna hendā sis = =

7. Arm, ke sa mo kutsut jãlle harwast wãljã wimãt e;
Arm, ke sinna pannet pãle auwo kroni heldeste; Arm, ma
anna hendā sis, sulle omnas iggãwes.

87. **Solt ich meinen Gott nicht singen.** Wiis. 53.

GS ma peās **Jammalalle** Laulma, tenno ütlemã? Ke
om figin as, un mulle Heldust tahtnu arwolda. Eika
muud kui heldust olle, Kummast ligup temmã meel, Kumb
iks tõstap, kannap tãal Reid ke sõand andwa tãlle. Ilma
asja kadduwa, Temmã arm om lõpmata.

2. Ni kui Nãdler omme poige Kattap omme srowuga:
Ni om **Jammal** kige paige Warjus tulnu mulle ka, kui
weel emnã ihhun olli, Nink sai temmãlt ollemist, Nink mo
ihho ellãmist, Kumb parhilla weel om mulle. Ilma asja
kadduwa, Temmã arm om lõpmata.

3. Arm om temmã sõand sundnu, Omnis **Poiga** läh
hãta, Et ta mo eest waiwa tundnu, Võrgust minno lunt
nasta. O sa suggãw armo lãtte, Sinna ollet pohjata,
Kuis mo meel, Kumb kõlbmata, Sinno suwõinist woip
nãtta? Ilma asja kadduwa = =

4. Temmã annap henge saatjas Omna **Waimo**
minnule, Ke mul õiget teed sün nõudãs Ilma lãbbi tai
wãhe, Ke mo ussu kũnalt lãudãs, Tees mo sõand kindlit
kus, Surma wãkke rammotus, Võrgu hirmsõ arrã sadas.
Ilma asja kadduwa = =

5. Minno henge õnsas tetta Kannap Jummal hole kũl; Kui mo ihhul johhup hãttã, Saap ka temmãst appi mul: Gest kui joudo mul ei olle Hendã essi arowita, Si saap minno Jummal ka Omma wãkke nãutmã mulle. Ilma asja kadduwa = =

6. Tairvast, maad nink neide wãkke Sonu temmã mulle hããs, Mes mo silmil tulley ette, Tulley mulle õnsuffes: Tõpra, rohhi, kapste, willi, Orrun, mõtsan mæe pããl, Jõõn nink jãrwen, siin nink saãl, Om mo toitus, jããp weel õlle. Ilma asja kadduwa = =

7. Kui ma magga, walwat sinna, Kaitfat kurja, kahjo eest, Wirgotat mo meeld, et minna Wastset armo sa so kãest. Kui es olles appis tulnu Jummal omma palgega, Mitmast hãddãst pãstãda, Olles ma jo hukkan olnu. Ilma asja kadduwa = =

8. Mitto rasset waiwa kurrat Umbre ajap ilma pããl, Kumb ei olle siski murret, Ei ka kahjo saatnu mul; Esi engel appis tulli, Uije arrã kawwette Seddã waiwa, nouwoke, Kumb mo roasta tõstet olli. Ilma asja kadduwa = =

9. Ni kui Esi siin ei jãttã Armetummas omma last, Kui ka johhus pattu tetta, Nink om jãlle kahhifust; Nida saap mo Esi taiwan Witsa, ei joht mõkaga, Minno pattu nuhtlema, Ja mul andis jãtmã waiwan. Ilma asja kadduwa = =

10. Ehk mo lihhal kũl om mõrru Temmã nuhtlus, Karistus, Siski kui ma mõtle perrã, Om se minno õnnistus. Se om tõht, et minno pãle Minno sõbber mõtley weel, Pãstap ilma wangist tããl, Tõmbap henne pole jãlle. Ilma asja kadduwa = =

11. Minna tija tõttest seddã, Nink ei mõtle katseite, Dige Kristi-rahwa hãddã Tunney tuffand otsake. Kui

se talwe ilm lät möda, Nakkap surwvi tullemä: Ni om risti
kandjil ka Perräst wairwa römu teda. Ilma asja kad-
dura = =

12. Sest et ofsa nüüd ei olle, Ei ka tuffand armule,
Kumba Jummal näüdäp mulle; Oh sis tösta röömsaste
Sinno pole omme kassi, Valle sinno hennela, Et ma päiwä
nint ka ö Sinno armasten ei wassi, Senni kui ma sinnä
sa, Kun arm, kittus löpmata.

88. Seelen Bräutigam. Wiis. 52.

Henge Pöijoken, **Essä** Wonaken! Minna kitta sinno
heldust, Kumb mo tömbap pattu ellust, Kumman olle
maan. **Jesus** **Essä** Woon.

2. Sinno armo pääl Julge om mo meel; Kui sa hel-
dest minno kaet, Armo rinna päle säet, Sis om julge meel
Sinno armo pääl.

3. **Jummal** ollet sa, Inniminne ka, Sinna wöttit mei-
je lihha, Kistutada **Essä** wihha, Omma werrega, **Jum-**
mal ollet sa.

4. Uffu küündlekest Kelä kistumast, Waimo ölliga mo
woija, Henge sissen usku hoija, Kelä kistumast Henge
küündlekest.

5. Sis jä minna tääl Sinno omma weel, Sinno armo
tahha kitta, Sinno kitten aiga wita, Et ma ikkes tääl Jä
so omma weel.

6. **Jesus** Jesse juur, Sinno arm, kumb suur, Minno
toidko iks nint hoidko, Et mo ilma wiis ei rikku. **Essitus**
om suur, **Jesus**, Jesse juur.

7. Rahho teggija, Sure jannoga Innimiste öüne noud-
sit, Kui sa henge heiten heiksit: Janno tunne ma, Rahho
teggija.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Ommasid, Ke
sinno tundwa, Sinnust risti nimmi kandwa, Kummil ar-
mas sa Omma rahhoga.

9. Ke siin ilmaie Koley digede, Ussu ello perrä nõu-
waw. Kul se pea tutta jõuwaw, Et om kahjota, Jlmast
lahkuma.

10. Sinno hara ma Kinni jätmäta, Ei ma eäl sinno
jätta, Enge ussu hõlma wõtta, Sest et ussun ma Sinno
kätte sa.

11. Kui ma risti al Peä ikma tääl, Rõmustat sa minno
essi: Sinno kibbe filmä wessi Pea lõppetap, Mes mo
kurbastap.

12. Kui mul jälle rõõm Henge sissen om, Rõmustat sa
hendä ütten, Senni kui mul aiga pitten Tairwa rikin om
Henge sissen rõõm.

13. Siin om teotust, Säääl meil aawustust, Mes ma
siin weel ussun oda, Säääl ma näe nink kätte wõtta. Per-
räst teotust Tullep aawustus.

14. Armas **Jesuten** / Anna taplussen Mulle joudo
ärä wäärda, Nink so woimust kinni haarda; Et mul
rõõm nink õn Saap so woimussen.

15. Sa mo aaw nink õn, Kallis lilliken, Ei ma tahha
muud siin tertä, Kui mes sul om armas nättä, Kallis lillis-
ken, Minno aaw nink õn.

89. **Nun freut euch lieben Christen gemein.** Wiis. 1.
Müüd risti-rahwas rõmusta, Nink larkem üttel meel,
Et meije ütten rõmuga Kik laulam' üttel keel, Mes
Jummal tennu meile hääd, Nink temmä sure imme-
tõdd, Om kallist temmä saatnu.

2. Ma olli wangin kurratil, Nink surma kätte sanu,
Mo pat se teggi wauwa mul, Mes lomust mulle jannu,
Ma satte iks ka surowembä, Es olle ello häddätä. Pat
olli minno riknu.

3. Mo tõ fik olli kõlbmatta, Nink olli rikkut ärä, Ne
Jummalä een es saifata, Kik hä jäi minnust perrä. Mul
olli

olli ni suur willitus, Et mulle tulli hukatus. Mul olli pörge minnä.

4. Sis olli Jummal hallelit, Mo sure häddä päle, Nink olli mulle armolit, Tahd pästä minno jälle, Käänd Iffa mele minno pool, Täl tööst es olle tühhi hool. Ta parrembat and ärrä.

5. Se Iffa üttel: Müüd om aig, Et peä armo heitmä, Oh! minne minno armas Poig Neil waisil õnsust näitmä, Neid pattust wäljä awwita, Nink surma neid' eest käckistä, Nink las neid foga ellä.

6. Poig saije sõnnawõtlikkus Sel Iffäl, tulli taiwast. Sai minno welleß sundinus, Päst minno ärrä waiwast. Ta piddi wäkke sallaja, Wõt waisel kombel kõndida; Tahd kurratit siin wäárdä.

7. Mo wõtta kinni ussuga, (Se olli Poja kõnne,) Sis saat sa jämä hukmatta, Gest minna to sul õnne. Ma olle sinno perrändus, Ei sa so minnust willitus, Ehk kurrat ärrä käännä.

8. Mo werd saap temmä wallama, Nink minno ello wõtma, So hääß ma seddä kannata, Sa peät se pääl lootma. Mo ello neläp surma müüd, Mo õigus kannap siino müüd, Se läbbi saat so õnsaß.

9. Mo Iffa mannu taiwatte, Om mul sest Ilmast minnä, So eest saäl palle rohkede, Sul sata Waimo tännä, Ke sinno häddän rõmustap, Nink minno tundma oppetap, Nink tõtte sissen sadap.

10. Mes tettus sai nink oppetus, Sul ilma pääl siin minnust, Se Jummal' la auruwß täüdetus, Ka peäp sama sinnust. Liig-sädussid sa taggana, Mes sinno õnsust rikkowa, Ma ütle seddä wiimselt.

90. O Jesu Christi mein schönstes Licht. Wiis. 44.
 Ohelde Iffand Jesus Krist, Mo walgus rõõm nink warra,

warra, Ni armastat mo süddämešt, Et ma ei moišta ärrä.
 Oh anna et ka süddämešt So armasta nink kitta, Appihet
 ka, Nink kui so perris lats, So pole ütsind hoija.

2. Oh anna, et ei middäke Mo södamette tulgo, Kui
 sinno arm, se ennege Mul warras, aqwus olgo. Te tuh-
 jäs kif, nink kela se, Mes mo woip lahjutada sinnušt ärrä.
 Et woif mo meel nink tö So armo sisse jada.

3. Kui helde, illus, maggus om So arm, o Jesu,
 mulle: Kui temmä jääp mo õu nink rõõm, Ei tulle kurbus
 mulle. Oh ärrälasko middäke Mul nättä, tutta, kumda,
 armastada, Kui sinno kallist arm. Wolt seddä kashwa-
 tada.

4. Oh et se kallis korge hä Mo söand koshalt täüdas,
 Nink omma puhhä tullega Mo henge waimo läüdas. Oh
 lasse mo ka wahwada! Se kallist warra hoita S nink päi-
 wä, Et kurrat hirmoga Es woifi kaotada.

5. Sa ollet armas Jesu Krist Mo sü cest surma läu-
 nu, Nink ollet waiwa, häddä, rist Mo henge õnnes nämm.
 So teoteti, waiwati, Oh te et sinno harwa Tähhes jäwa
 Mo nielen allasi, So jälle armastada.

6. So werri, kumb om walletu, Om kallis, hä nink puh-
 has; Ent minno süddä pürretu, kalg, kurri, pattu sug-
 gust. Oh laš so werre tsilkaken Mo kalge söand murda,
 Pehmes tetta, Et woif mo süddämen So armo wälke
 nättä.

7. Oh et mo süddä wallal saas, So werre higge
 wõtta, Kumb minno pattu perräst taas Sääl aijan
 olli nättä. Oh et mo silmä rohkede Wet woifi pisses-
 dada, Ikma jada, Kui ne, te heldeste Tõist tahwa ar-
 mastada.

8. Oh et ma kui üts latseken So perrä naklas jooskma,
 Ni kawwa kui sa Jesuken Mo wõttas üstä tõsta: So
 mag

maggus arm sis löpmatta Mo henge üllendago, kinnitas
go, Et ilma otsata Sult kangeft kinni jägo.

9. Oh tõmba mo nüüd armsaste, So mannu minno
tõmba: Ma jõe sis ka noppeste Sul sõänd, suud ka
anda. Ma püüvä sinmust hennesest Se rõmo häle
kuulda, kumb kii häätä, Nink pattu sõamest Woip pea
lõppetada.

10. Mo rõõm mo õn mo walgus ka, Mo ello nink mo
warra, Oh wõtta ommas minno sa, Mo ärräwõlgo
ärrä: Sest minna ilma sinnota Ei löwvä minkisuggust,
ei ka ainust, Mes mo wois rõnusta, Kii teep mul enne
turbust.

11. So käest saap mo hengele Rõõm, rahho, hengäe
minne. Oh olle armas Jesute, Mul ikkes armoliinne.
Sa armo tulli läüda mo, Ze terwes pattu hawa, Ne
mul tewa Suurt wallo löpmatta, Et minno silmä ikwa.

12. So arm, mo Dnisteggija, Om ennämb kui kii
assa, Se om mo räht, mo päiwlik ka, Mo latte, kust woi
juuwa, Mo maggus wiin, mo kostotus, Kui kotho
ette tulle, So een olle, Om se mo ehhitus, Mo kooda, kum
ma ellä.

13. O, armoken, kui tagganet, Mes sest mul saap et
ellä? Kui sa so armo wähhendät, Sis kōhhalt huffan
olle. Oh! anna et ma kōiwwäste Se perrä woisi nouda,
Ja so löida, Nink kui jo löidnu se, Ei eäl mahha jättä.

14. Sa ollet minno armoga Jks henne perrä tõmbnu,
Mo henne ommas atrosit sa, Kui kurja teid weel käuü.
Oh lasse nüüd mo sinno hool, Nink armo juhhatada,
minno sata, Et ikkes wois mo pool So armo wäggi
saista.

15. Mo saisust, kumman ellä ma, So arm ikk ehhitago:
Kui johhu ka saäl essima, Jäll paigalle mo saatto: Se
S olgo

olgo hä nouw andija, Hääd tettä oppetago, Pattu keelgo,
Nink omma wäega Mo pea umbrekäändko.

16. Se olgo murren minno rõõm, Mo wäggi kui lä
nõrkas, Kui wiimate mo nelap surm, Nink pea sama
mullas, Sis **Jssand Jesus** tulle sa Mo päästma ärrä
hirmust, Et ma põrmust Sis tõsse rõnnuga, Nink tai
watte lä armust.

91. **Herr Christ der einige Gottes Sohn.** Wiis. 17.

Drist/te ainus ollet **Jummal Poig** iggäwest, Sa
Jss ä sõast tullet, Kui kirri ütlep sest: Se hao-stähi,
te heldest Meil paistap kawwelt selgest Kig' tõiste tähte
eest.

2. Ke ikkes ollet olnu üts **Jummal** iggäwest, Nink
wiimselt ilmal' tulnu Sest puhtast näütsikust, Nink kanda
nu surma waiwa, Ka wallal' temu taiwa, Jäll' ello
saatnu meil.

3. Ann' et me kindmält woime, So tutta ilman weel,
Nink armo sissen käume, Ka lodam sinno pääal, Et maitšap
meije sõa So maggusust siin pea, Nink sinno himmustap.

4. Sa kige asja toja, Sa **Jssa** wäggi tõbst, Sa armast
õnne toja, Ke ellät iggäwest, Meid tõmba henne, perä
Meest, mõttet kånä ärrä, Et ne ei essi sult.

5. Meid tappa armo läbbi, Nink jälle ärrätä, Meist
kånä pattu häbbi, Et woime ellädä Siin puhtast' **Ilman**
päle, Ka süddämet nink mele Jks tõsta sinno pool'.

Jummala lomisse teust.

92. **Geh aus mein Herz und suche Freud.** Wiis. 15.

Mo süddä olle rõõmus miind, Nink kae loja kaunist
tõdd Sel rõõmsal surwe ajal: Nats rohho aija
häitšewa, Nink näütwa hendä ehtega Müüd kigen pai
gan lajal.

2. Mõts lehte paksust laotap, Uts haljas teñ nüüd kat-
tap maad, Se om kül kaunis nättä. Kik lillikesse kas-
wawa, Nink illufaste häitsewa, Ni **Jummal** wõttap
tettä.

3. Kik linno pissetellewa, Nink omma laulo ajawa, Ja
omma lojat kitwa. Se sissas, rästas, pihhoken, Se kåg-
go, hüt nink leoken, Kik mõtsa laulden täütwa.

4. Saap kauna munne haudumus, Väästlenne pessän
poigenus, Sis omme poige söötwa. Se pödder kargap
kerjeste, Käüp haina mõda rõõmsaste. Kik omma aiga
teedwa.

5. Jõõn, ojan wessi nullisep, Ja wattutap nink kerdes
lep, Se om hä nättä, kuulda; Om liggi man ka haina
ma, Kun latse karja sötawa, Nink wõtwa rõõmsast
laulda.

6. Me mehhiessesse ussinast Nüüd omme tarru täütwa
meest, Nink lendwa umbre laudo: Ka annap **Jummal**
wina: puust So süddämelle kostotust, Nink jorwotums-
mal jundo.

7. Põld annap wiljã rohkede, Nink saiap bige pak-
suste, Teep eggämehhel rõmu: Et auwustas fest **Jum-
malat**, Me sure ande jaggajat, Ke temmä kõest om sõnu.

8. Ei tahha minna unnetä, Ent kõrwast melen pid-
däda, Mes armas **Jummal** temnu. Kik ma ilm kittap
temma tööd, Ja minna laula seddä hääd, Mes minno
ilm om nännu.

9. Ma mõtle: kui om minnul tääl Ni kaunis assi ilma
päääl, Se ello waisen rõlwen; Mes saap weel perrast olles
ma, Kui same täiwa tullesma, Säälgigawetsen ellun.

10. Mes rõõm sis sääl saap ollesma, Kun Jesust essi
nättäs ka, Ja meije kõrroa kuulwa: Et mitto tuhhat Ses
rahim, Nink mitto tuhhat Kerubim Se halleluja laulwa.

11. Oh peäs ma sääl ollema, Nink sinno man jo elläs ma, Oh helde **Jssa** tairwan! Sis saas ma engli lauluga So üllendama rõmuga, Siin olle ma iks wairwan.

12. Ei tahha siski elläden, Se ihho murren kōndiden, So kitmist mahha jätta. Mo süddä pūrwap tennoga, Kun kottal eäl olle ma, Sul wastid laulu tetta.

13. Mo waimo tairvast õnnista, O **Jesu** omma **Waimuga** / Et sulle ikkes häitse. So armo wäggerw suwrw tō Mo ussun läütke päiw nink õ, Et sinno heldust maitsa.

14. Te maad so pühhä **Waimule**, Nink istota mo hennele Hääs puus, Kum ei lä mahha; Sul auwus anna kaswada, Nink sinno aijan jureta, Sis om mul, mes ma tahha.

15. So Paradisün elläda, Nink sinno een iks haljenda, Ma, **Jesus** / ütšind loda: Sääl tahha sinno tenida, Dõd, päiwä ilma lõpmata. Oh anna, mes ma oda.

Jummala Hõlekandmisses.

93. **Wer nur den lieben Gott läßt walten.** Wiis. 4.
KEs Jummalat ni lassap tetta, Kui essi tunnep illes wän, Ei Jummal seddä mahha jätta, Ehk temmäl kül om häddä läen: Sis sinna usku tunnistat, Kui ussut häddän Jummalat.

2. Mes meil sest surest murrest abbi? Mes kaswu an nap kurbastus? Sa läät kül wannas murre läbbi, Ei lõppe sinno willitsus. Kui sinna sijalt murretat, Sis ennämb wairwa kaswatat.

3. Kik olgo ni kui **Jummal** tahhap, Ke lige asja teggiä. Kui temmä sinno ossa jaggap, Ni peät rahhul ollema. Kül **Jummal** tijap selgede, Mes tarbis tullep telleke.

4. Se **Jummal** / ke meid kurbas tennu, Woip pea jälle

jälle römusta. Kui murre tund om mödä lännu, Sis
tulley **Jummal** abbiga. Kust sis so meel ei mötleke,
Säält johhup abbi sinnule.

5. Ehf sinna ellät willitsuffen, Sis ärrä möttelgo fest
weel: Et se om kōhhalt tairwa siffen, Kel kaunis pōlro
om ilma päääl. Mes meije õnnes arwame, Lät häddäs,
wairwas peake.

6. Kūl **Jummalal** om hōlbsa assi, Nink temmä teep
ka saggede, Et se, kel häste käänu kääsi, Saap waises,
santis wimate. Sesamma **Jummal** arwitap, Et
santist rea rikkas saap.

7. Sis wōtta wiimselt seddä nouwo: Te tööd, nink
palle **Jummalat**. Jks anna laulden tälle auwo, Kui
sinna kurja kannawit. Ke **Jummalast** ei taggane, Ei
Jummal seddä unneta.

94. **Befiehl du deine Wege.** Wiis. 3.

Mes murret süddä kannap, Nink kurbas lät so meel?
Kūl **Jummal** appi annap, Et sinna kittät weel: Ke
pilwil, tulil satap Teed ärräminnema, Sel om weel
nouw nink tunney Sul teed ka walmista.

2. Sa peät **Jssä** uskma, Sis kääsi häste kääp, Nink
temmä tö päääl lootma, Sis so tö saisma jääp. Sest
murrest ei sa abbi, Ei ka sest kurbussest, Ent õige palwe
läbbi Saap appi **Essä** kääst.

3. Sa armas **Essä** tijät, Mes kahjus tulley meil: So
latfille kit säet, Mes hä nink tarbis neil. Mes sinna ette
wōttat, Se peap sundima, Mi kui sa essi tahhat, Mi
peap ollema.

4. Kit wōit sa **Jssand** tettä, Sest sul om rohke nouw,
So tö om häste nättä, So wiis om selge auw: Kes suttap
wasta panna, Kui tahhap sinno meel So latfil appi anda
Siin häddän ilma päääl.

5. Ehk wõtwa wasta panna Kõl hullan kurrati, Ei Jummal siski anna Neil woimust üttege. Mes temmä wõttag ette, Se peap sundima, Mes tahhap temmä mötte, Saap kōrda minnema.

6. Mo heng sis loda rõõmsast, Nink palle julgede, Kõl Jummal kigest häddäst So päästap heldeste. Se armo tunni oda, Sis tullep abbi sul, Nink peat rõmo sama, Kui kannatet om kõi.

7. Oh jättä murret mahha, Ke swand waiwawa; Ei Jummal seddä tahha, Et ollet kurblik sa: So tõ ei olle sädä Neid asu Ilma pääl; Kõl Jummalal om tedä, Mes kassuus tullep tääl.

8. Kik temmä hoolde anna, Ke tarkast wallitsep, Sis woit sa immes panna, Et tõ kik kōrda lääp. Se waiw saap pea kã intus, Nink mes so kurbastap: Rõõm Jummalast saap antus, Kui omma aiga näep.

9. Ehk temmä weidi wiwis Se rõmo tunniga, Nink näüs jo sinno filmist, Kui tahhas unneta Meeld siski är väheitko, Tõl om üts Essä Arm. So usk iks kindmäs jägo, Kõl tullep pea rõõm.

10. Kui sinna temmä pole Hend hoijat kindm äste, Sis näütap omma hole Kui sa ei mötleke: Nink heldest armust päästap So raffe koorma alt, Mes ürikesse lähp hap So kassuus üllewält.

11. O õnnis sa nink auvus, Ke ussut, kannatat: So kätte jäap se woimus, Nink auvo perrändät: Sul Jummal effi annap Neid urbe lehte tääl: Weel rõmo laulo laulap So waine kurblik meel.

12. Oh Issand tulle appi! Me jalgu, kassika So sure armo läbbi Nüüd wõtta kinnita. Oh löppetakik häddä, Kik õnnetust nink rüst, Nink anna rõmo nättä Neil tals wan armolist.

95. Meine Hofnung stehet veste. Wiis. 6.

Minno lotus heljumatta Lõja päle pantu om, Ke mo perratus ei jätta, Olgo mulle wainw ehk rõõm. Temmâ kâen Om mo õn, Mes ma ihka sõamen.

2. Mes üks waine innimenne Sinno kũl woip arowista? Kummalus se olles enne Lina tulen soeta. Mes sa näet, Kik mes tet Uri perräst hukka lõt.

3. Lõja arm om üksind jäädwa, Lõpmata nink otsata: Lõpra, innimisse toidwa Hendâ temmâ läbbi ka; Temmâ kâest Same tõõst Warra, ilda õnnistust.

4. Es siin Jummal anna rohkest, Ja ka ülle üldlikkult, Temmâ sure armo põhjast Ellap jo se waine muld; Ma nink tuul Andwa meil Toidust, kui om temmâ meel.

5. Kikkem Lõjat surest armust Temmâ Poja abbiga, Ke kui potsep sawwi põrmust Meid wõt hennel walmista. Suur om wâest, Wäggerw tõõst, Ke meid toitnu, hoidnu hääst.

96. Warum betrübste dich mein Herz. Wiis. 43.

Mõ süddâ, mes sa murretat, Nink hendâ nida kure bastat? Nink wõrwõt ilma hääd? Oh! loda omma Jumjala pääal. Ke ellajid kik toidap weel.

2. Ei tahha se so utneta. Ent teed mes sul woip pududa; Kik saisap temmâ kâen, Mo Jsa nink mo abbi mees, Ke hâddân saisap minno eest.

3. Et Jsa minnul ollet sa, So las sult perrâ ei jättesta, Sul Jsa süddâ om. Ma olle waine nullastul, Mu rõõm lõt minnust ärrâ kif.

4. Se rikkas lodap wihâ pääal: Ma Jumjala pääal loda weel, Ehk ma kũl põlleta. Ma usju nink om tedâ mul, Ke so pääal lodap, sel om kũl.

5. Elia eest, Kes hõle kand, Nink kallil ajal sũrwâ and, Kui wihma es fatta mitt? Üts läst-naine Sidoonri maast, Rohhe ajetit sa Jummalast. F 4 6.

6. Ni et sul nâlg es olles mit, Kui Jummalâ teed sa tallitit, Et tâüdeti ta kâst, Sis töiwâ kaarna roga sul, Ni hommogult kui äddangul.

7. Kui kaddaja al ollit sa, Üts engel nâtti tulleswa, Töi sîrowâ, jurwa sul. Sa lâtsit se ga kinnitu, Se mäeni, Horeb nimmitu.

8. Es jättâ Jummalâ Danielt, Ke anti Lourowo-pene nidel, Omma englit lâhhât ta, Niink last tälle söki wijâ hâäst, Proweti Habakukki kâest.

9. Josef Egipiti müdus sai, Niink Waraonist wangi joi, Et peliâs Jummalat; Se teggi teddâ essândaß, Welle, issâ et toost toidetâs.

10. Es jättâ Jummalâ perrâ ka Kolm meest, Ke tullen ollinwa, Omma englit lâhhât neil, Ke hois neid tulle kirre eest, Niink pâst neid tige hâddâ kâest.

11. Ni rikkas, Jummalâ ollet weel, Kui ollet olau iggâwel; Ma loda sinno pâle, Mo henge polest rikkas te, Sis ma ei holi middâke.

12. Ma jättâ ilma auro kûl, Sa iggâwest enne anna mul, Mes ollet saatnu meil So mörro surma walloga, Ma seddâ sinnußt himmusta.

13. Kit mes om sîm se ilma pâäl, Kuld, hõppe, auro, eht torre meel, Ka rikkus, ilmiik hâ, Se püssip üriß ennege, Ei sada õnsust hengele.

14. Ma tennâ, Keist / so süddâmeest, Et ollet minno õõnu hâäst So pühhâ sõnnaga. Mul anna ussun kinnitust, Niink minno henge õnnitust.

15. Auro, kittus, tenno olgo sul Se eest, mes ollet tennu mul. Ma walle süddâmeest, Mo sinno palge selgussest, Sa ärrätougako iggâwest.

27. In alien meinen Tharen. Wiis. 24.

Nõ sundko minno assi, Ni kâugo minno kâssi, Kui Jum-

Jummal essiteep. Kui temmä murreet kannap, Ja
essi nouwo annap, Kii sis kii häste korda lääd.

2. Ei minno tö siin kōlba, Kii minno waiw om ilma,
Ei massa minno nouwo, Ni olgo kui ta tahhav, Kui tem-
mä pssa jaggav, Sest olgo temmääl ütfind auro.

3. Mes vōlwe **Jummal** annao, Mes temmä vāle pan-
nep, Se om hä minnule: Ei puttu minno wigga, Kui
enne sunnip nida, Kui armsa **Jsa** tahtminne.

4. Ma temmä vāle loda, Ja teddā melen veä, Ke hois-
jav kurla eest. Kui minna teddā pelgā, Ja sōnna perrā
ellä, Ei olle häddā iggāwest.

5. Ja wōtko surest armust Mo västā kigest vattust,
Meid suus ei arvada. Ei temmä kōhhut moista Mo
pattu pääl ni vea, Ent tahhav moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhä, Ja jälle ülles tösse, Kii
olle eäle, Kii häddān, willitsussen, Eht waisussen niik
tōbben, Saap sōnnast rōmo hengele.

7. Kui **Jummal** wōras tullep, Ja risti vāle vanner,
Sis tahha kannata. Ei sa, kui temmä tahhav, Ja kan-
natust ka annap, Mul koorma rasse ollema.

8. Kii temmä holel jättā, Kii kole ma eht ellā, Kii käs-
sep eäle, Mil ajal arvav temmä, Kas hommen eht weel
täambā, Ja moistav aiga ütfindā.

9. Sis olgo süddā rahhul, Mes eäl sobhuv sunnul,
Sis ärrāmurrese, Sest sinno **Jsa** taiwan Deep nouwo
ligen waiwan, Suur nouwo om töttest temmäle.

Jummala Sōnnast.

98 Liebster Jesu wir sind hier. Wiis. 7.

Ammas Jesu arwita Sinno sōnna häste kuulda, Meeld
ja möttid walmista, Walwid armust wasta wōtta, Sin-
no arm meid walgustago, Ma väält taiwa juhhatago.

2. Meil om selge rummalus, Kui so pühhä Waim ei oppe, Süddämen om pimmedus, Ei se hennest sin löp pe, Meije koshete ei kōlba, Kui sa essi meid ei sada.

3. Oh sa walgus walgustest, Kä meil **W**ast taiwast antu, **E**e, ma palle süddämet, **S**vand, suud ja kōrwu wallal. **P**alwid, laulu, **J**esu sinna, **L**aste häste kōrda minna.

99. **Nun Gottlob! es ist vollbracht.** Wiis. 7.

Jummal olgo tennätu, **K**if om häste kōrda lānnu, **P**alwe, laulo, oppetus, **J**ummal om kil häste tennu. **W**ōtkem seddā meelde panna, **E**e eest temmäl auwo anda.

2. Lātkem kōddo rahhoga, **J**ummal om meid õnnistat nu, **E**llātkem sis nida ka, **K**uis meid temmā oppetant. **P**ühhä **W**aim meid juhhatago, **J**a meid ennāmb wals mistago.

3. Lāme ehk ka tullemē, **D**u nink rahho meile olgo, **U**ndko jalko leiwāle, **J**ummal kigin abbiis tulgo. **U**rowis tago õnsast kōolda, **J**a meid wiimselt taiwa tulla.

100. **Jehova ist mein Gott und Hüter.** Wiis. 54.

Jehowa om mo henge Karjus, **E**i sa mul pudust olles ma; **J**a sōdāp mo nink om mul warjus, **S**āäl haina ma pāäl armoga: **M**o sadap wārski lātte mannu, **K**un ma iks lambakeisi nānnu, **K**e wāssinu nink tōbbitse: **K**ui nārwetas mo süddā ärrā, **S**is rühhiw temmā minno per rā, **T**oop ello rohho hengele.

2. **M**o sadap õige te pāäl sinna, **K**āüp een nink ma lā perrā tōöst, **K**ui mul ka pimmedān om minna, **J**a orrun, **K**umb tāus willitsust, **K**un te-**r**a jälle omma kitsa, **K**un ohhaka nink orjawitsa, **E**i sa ma siski pelgāma: **S**a ollet mo man minno walgus, **S**o wāās nink kēp om minno selgus, **S**o olla pāäl ma hengā ka.

3. Üts söömaig tairwa maggusuffest, Täüs röhkust, wätke winaka, Om mulle walmistet Jesusuffest, Mes sööbra kanwest näggewa? Sa wojjat minno römmi öllist, Ei tita ma ka murre jällist, Kui sa mo täudät armoga: Sa kistutat mo henge anno, Nink lasset pikrit ette panna, Täüs tairwa maggusuffega.

4. Ei veä meel sis ennämb liikma, So mant mo karjus paggeda: Kohhes ma waine peäs tükma, So arm let harwani moga. Surm ihho henge lahbutago, So tunnistus mul enne jägo, Et ma kui lats so maija jä: Se sullane ei jä joht maija, Kes poiga säält woip ärrä aija, Mast a as tedda tairwahe.

5. Halleluja ma laula sulle, Oh helde Karjus, maggus Woon! Oh olles tuhhat keeld ka mulle, Ne kittäse so ütten koon. Ent sa ei püwidä paljo keli, Üts süddä teep hääs sinno mele, Kumb armastap so ütfindä. Mul säräst söänd Jesu anna, Sis minna melen ikkes kanna: So perrält iggäwes ma jä.

101. Was kan uns kommen an für Noth. Wiis. 1.

MES häddä woip meit sündidä, Kui sa meid, Issand/ södät Se kauni tairwa leiwäga? Nink kilmä wega jobat; Kui sinno Waim meid römustap, Nink kurba henge kostotap, So pühhä Waimo wäest.

2. So pühhä nimme auwus sa, Kül öiget teed meil näudät, Ei jättä häddän römuta, Ent essi meid iks hois jat. Sest ollem ikkes julge sün, Ehk kül meil johhup surma piin, Et sa meil abbis tullet.

3. So kee, o armas oppeja, Meid nuhtley nink ka oppep, Se riht meist ajap himmo ka, Et vattu kurjus löp pep, Kumb muido hengel kahjo teep, Nink ihho hukka saatma läöp ka pörgu-harwoa sisse.

4. Üts laud meil sinust ehitäs, Mes silmiga me näme,

So sömma ruwwoß kannetas, Mes süddämen me söme;
 Kui tullep wainlan' kiusama, Sis woip se henge kostuta,
 So **Waimu** kangest wäest.

5. Sest sinno arm nüüd süddämeß Jhs tullep meije
 pole Sel ajal nink ka iggäwest, Sa kannat me cest hole,
 Et meije woime ussuga So rikkust perräst perrändä, Kui
 sinno perris-rahwas.

6. Meid seddä **Jesus** arwita, Ke ni woip söänd tettä,
 Et lodam ta pääl armoga. Nink **Jssä** woime nättä,
 Sesamma nink se **Waimu** wäest, Ke seddä puwwoß süd-
 dämeß, Se laulko röömsast: Amen.

102. **O Mensch wie ist dein Herz bestellt.** Wiis. 1.
Mo armas kae ussinast, Oh kae warra hilda; Mes
 kasswaw sinno söämeß, Kas ohhaka wai willa? Sest
 wiljäst semend tunnus ka, Nink kes om olnu külweja,
 Kas wainlanne wai **Jummal**.

2. Om sinno süddä kōwwa te, Kan käujsä päle käuwa,
 Ja ütte te-ra saarnane, Kun linno semend söwa; Sis
 sinna ärrämötlege, Et om üts tühhi assi se, Nink ärrä
 pandko naruf.

3. Kui semen ärräsöfftotu, Nink ärräsötu linnust, Sis
 ust om ärräkaddonu, Ei olle hengel toidust: Kui enne
 kittaß kōtwule, Nink süddä ei sa middäke, Sis Ello te
 om finni.

4. Kui süddä pae-suggune, Pat teddä kōwwas tennu,
 Ei semen kasswa sugguke, Sis temmä hukka lännu; Ei
 olle röhkust paele, Ei sa säält wäkke seemnelle, Ei kasswa
 sääl, ei häitse.

5. So süddä kummi murreta, Nink peljota weel jänu,
 Om wiljäle weel kōlbmatta, Ei olle hirno nännu. Kui
 murretat, hend allandat, Nink pallet ussun **Jummalat**;
 Sis suttitäs heng jälle.

6. Kui ohhaga so sõamen, Nink ello perräst murre;
 Sa pürowät ellä rikkussen; Sis om se luggu kurri: Se
 puhhå semen läppetäs, Nink asjata sääl külwätas: Se
 om üts halle assi.

7. Ni luggu om kui nouwetas Weel lihha himmõ perrä
 Ja auru nink rikkus otjitas, Kumb henge rikkup ärrä;
 Sis kaup ärrä iggäwest, Se ello sõnna süddämest, Ei
 kanna eäl wiljä.

8. Me **Jummal** olgo tennätu, Et hääd maad ka weel
 nättä, Kumb õigede om arritu, Nink **Jummal** alle tedä:
 Sääl semen, keddä **Jummal** loop, Kül sadda kõrräst
 wiljä toop, Se om üts puhhas Süddä.

9. Kel kõrwu om, se kuulge nüüd, Nink ärrä hennäst
 petko; Ent tunnistago omma süüd, Ja täambä pattust
 käändko. Nig ärrälääp, surm jorowap ka, Sul iggä
 wes om koolda ka, Kui om so süddä kurri.

10. O **Jesir** anna minnole Üts katiski murtu sõand,
 Et sinno sõnna seemnele Sääl olles löidä assend; Et
 saassi walmis wiljäle, Kumb tairwa kääp mo perräle, Nink
 kannap tuhhat kõrräst.

103. **Es woll uns Gott genädig seyn. Wiis. 27.**
 O **H! Jummal** olle armolik, Meil omma õnne anna,
 Nink tairwa pole sada kif, Meid läbbi sinno sõnna;
 Et meil saap tutwast sinno nouw, Nink kif, mes sult saap
 tettus, Nink **Jesus Kristus** õn nink auru, Meist pagga
 nist saap nättus, Et nemnä umbre käändwa.

2. So, **Jummal** hellest auruustap kif rahwas ilman
 lajal, Nink kif ilm hendä rõmuytap, Nink laulap eggäl
 ajal; Et sinna ollet sundja maan, Nink nuhtlet seddä
 pahha. So sõnna õige roog om kaan, Kumb ei woi
 lättä mahha, kif õige tele sata.

3. So hellest, **Jummal**, auruustap, kif rahwas, war

ra, hilja. Ma kaswatap, hend parrandap, So sönnä kannap wilja. O! Jummal Issä / Pojaga / Nink pühhä Waim sääl taiwan, Meid ma pääl heldest önnista, Ke olleme siin waiwan, Et rödnäst laulam' Amen.

104. Ach bleib bey uns Herr Jesu Christ Wiis. 2.

Oh Issand Jesus meile jä, Et öddang sai jo ilmale! So pühhä sönnä walgustus Las meile sada hoijetus.

2. Sel wiimisel, kurbal ajal niüd, Oh kinnita me söämid, Et sööna, sakramenti ke Meil puhtas jäässe otsani.

105. O Herr Gott / dein Göttlich. Wiis. 46.

O sönnä hääl, o Jummal, tääl, Om karrowa pimmetä jänu, Kui arinogaan meist kuulti maan, Mes Pawel tume nännu, Nink töise weel A: ostli sääl, Me Issanda suust kuulnu. Me tennäm' sest niüd süddämeist, Et meil se aig om tulnu.

2. Et se om kül niüd tedä meil, Kui selgede om silmäm; Sis näüdä weel so armo neil, Ke so niüd salgwa ilman, Nink opwa tööst, mes löwwis vääst, Nink löbbi hukka läwä. So sönnaga neid juhjata, Kit muudo furma jäwä.

3. Kui tahhat sa ni elädä, Kui risti-innimenne, Sis ussu se, nink seddä te, Mes ütles Jesukenne Se ainus önn so süddämen, Las ikkes armas olla. So lähhembä ka arwita, Kui tal woip tarwis tulla.

4. Sa, Issand / te, et sunni se, So sure armo perrä. Kelt lodetas, se pästet s, Täl ütšit ei te karrä. Eh tahhap Turf nink Paapsti kurf, So sönnä ärrä neeldä; Ei ommete sa neile se, Sest sinna woit neid keeldä.

5. Anna Issand weel so apoi neil, Neid umbre käändmä tötta, Ke laitwa tääl so sönnä hääl, Ei tahha wastä wötta,

wõtta, Ent ütlewä, et nemmä ka Ei olle kuulnu seddä,
 Ehk nännu kaan so sõnna maan; Oh! se om raffe häddä.

6. Se usk om mul et tõisi kül, Mes Pawel ütley meis
 le: Kik hukka lääp, so sõnna jääp, Mi täämbä, kui ka
 heilä. Ehk põllewa ne kawwala, Nink kange kala seddä,
 Kui ne ei sa hend' kånämä Pattust, sis saap neil häddä.

7. Et **Jummal** om mo ainus rõdm, Sis surm toop
 mulle kasiwu, Nink **Kristus** ka om werrega Kik minno
 wõlga masnu, Sest tennä ma sa auroga. Oh! anna
 mulle seddä, Mes palle sult, ärräkeelko mul, Kui mul om
 surma häddä.

8. Ma loda ka, et **Jssand** sa, Neid ei sa jätmä perrä,
 Kelt ilma pääl so sõnna hääl Ei põlleta joht ärrä. Oh!
 anna neil so armo weel, Et nemmä sarwa siunä, So palle
 ma, las minno ka Siit õnsalt ärrä minno.

106. **Erhalt uns Herr bey deinem Wort.** Wiis. 2.

Sõnna hoija, **Jssand**, meil, Paapst', Turgi
 rõõwmist kela weel, Ke tahtwa touka üllewäst, So
 armsa **Poiga** iärje päält.

2. So **Wäkke** näüdü, **Jesu**, sa, **O Jssand** ülle Es
 sanda, So **Kristi**-**Kahwast** kaitsa hääst, Et se so kitta
 iggäwest.

3. **O! pühhä Waim** / sa **Trõõstija**, Hääd Meelt so
 Kahwal anna ka. Kui Häddä meil, sis atwita, Nink
 Surmast Ello juhjata.

4. Üts wdras **Kahwas** siin nink saäl, Nüüd püro
 wäp tulla meije pääl', So **Sõnna** ärrähäetä, Me
 Werd ka ärräwallada.

5. Kik neide **Nouwo** tühjaß te, Bas puttü neid se kurri
 Eõ; Neid siunä **Hauda** touka sa, Mes nemmä meile
 teggewä.

6. Sis saap kül tundma neide Meel, Et meije **Jum**
mal

mal elläp weel, Nink atwotap neid wäggewäst, Ke ta
pääł lootwa Süddärest.

DH! anna rahho armoga, **Dh!** **Jummal**/meije
ajal, Gest töine rahho-andija Ei olle löidä muujal,
Kui sinna **Jummal** ütfindä.

Anna meije Keisrine nink figille üllembille, Rahho
nink hääd wallitsust, et meije neide al ütte rahholikko
nink waiki ello woime piddädä, Egen **Jummala** pelus-
sen, nink ausussen. Amen.

Jummala Kümme Kässust.

107. Das sind die heiligen zehn Gebot. Wiis. 2.
NEid kümme käsku kuulgem nüüd, Kust tunnus meije
pattusüüd; Neid saije Moses **Jummalast**, Nink
töi neid meile üllewäst. Kurielleison.

2. I. Ma olle **Jummal** ütfindä, Ei peä muid sul ol-
lema. Sa peät minno selgämä, Nink auwustama
ussuga. Kurielleison.

3. II. Ei sunni sinnul mälletä Mo pühhä nimme as-
fanda; Ent palle jeddä sdärest, Nink kittä minno ig-
gawest. Kurielleison.

4. III. Sa peät fige maiaga Sel säitsmel päiwäl
hengämä, Et **Jummal** sinnust öigede Boip sdänd sada
hennete. Kurielleison.

5. IV. Kui sa hääd pölwe armastat, Nink pikä itkä
hinnustat, Sis peät essäl, emmale Sa auwo näutmä
selgeste. Kurielleison.

6. V. Dh! ellä itkes armsaste, Nink ärrä tapko ked-
däke, So süddä olgo tassane, Nink näüdä armo figille.
Kurielleison.

7. VI. So abbi-kasa peät sa, Kui hendä armsast
piddämä, Kik roppust sinna taggane, Nink ellä itkes
puhtaste. Kurielleison.

8. VII. Mes lähembäl om eäle, Sa ärrä putko
ussike; Ei sunni sinnul warrašta, Ent toida hendä au-
woga. Kurielleison.

9. VIII. Suud ärrä laasko lobbista, Mes walle om,
ehk sallaja. Sa peät wiikema karwalust, Nink andma
diget tunnistust. Kurielleison.

10. IX. Sul ärrä olgo himmustus Gest, mes om
töise Perrändus; Te lähembälle nida hääd, Kui henes
lesa essi teet. Kurielleison.

11. X. Ke laulatet om töisele, Sa ärrä piudko henz
nele. Ni olle pühhas süddämešt, Kui Adam olli algmish
fest. Kurielleison.

12. Meist Kässust peap tuttama, Kuitao sunnis elläs
dä, Kui meije hendä pattuga Ei tahha pörgo tongata.
Kurielleison.

13. Meid armust, **Jesus**, arwita, Sa ollet Dns
nisteggijä; Kik meije tö om tühbine, Et olleme kik pattats
se. Kurielleison. A. V.

108. **Sesamma Lauh lähembäste.** Wiis. 2.

Meid kümme käsku peä sa, Nink **Jummalat** iks ar-
masta, Sa nimme peä ausaste, Nink pühhäpäis
wä pühhitse. Kurielleison.

2. Kik wannambid sa aurušta, Nink lähembät ka
armasta. Abb' ello ärrä rikkoige, Nink ärräriisko ked-
däke. Kurielleison.

3. Sa wallet ärrä pajata, Mu majja ärrä himmusta,
Mu naist nink perret, rikluste, Sa jättä ikkes rahhulle.
Kurielleison.

Kristi Ussust.

109. **Wir glauben all an einen Gott.**

MEi ussum' utte **Jummalan**, Tawda nink ma Loja sisse,
G Ke

de essi heitnu **Jhäs** ka, Et ta omme waiwalisse **Lätsi**, ikkes woissi toita, Meije ihho, henge kaitfa, Rigest kurjast häste hoida, Et me es woiß wikkamaitfa. Ta peap hole meije eest, Rik tullep temmä surest wäest.

2. Me ussume ka **Jesust Risti**, Temmä **Poiga** üttest nouwust, Ke **Jhäs** man om iggäwest, Dige **Jummal** wäest, aawust; **Mariast** puhtast junkrokesset **Töttes** innimisseß sündnu, **Pühhäst Waimust** ussu sissest **Me** eest, ke pattu ollem tennu, Om **Jhand Kristus** koolnu tööst, Nink töstnu ülles ommast wäest.

3. Me ussum **pühhä Waimo** kaan, **Jummal** wäest, aawust rikkas, Ke **römustap** kil kurbe maan, **Andist** ehbiß täp ka ikkes **Risti Rahwast**, kumb' **Jlm** kaanap, **Peap** ütten melen temmä, **Siin** kil pattu andiß aunan; **Libha** peap weel sesamma, **Taas** ülles tousma mulla seest, **Nink** ello ello jämä iggäwest.

110. Sesamma **Laul** wanna **Wisi** perrä.

Meije ussume kil ütte **Jummal** sisse, **Taiwa** nink ma **Loja**, ke essi **Jhäs** heitnu om, et meije temmä **lätsi** same. Temmä tahhap meid ikkes toita, **Jhho** nink henge ka häste paimenda; kil kurja tahhap temmä ärrä kaitfa, et ütstke wigga meile ei peä sündimä. Temmä peap hoold meije eest, hoisap nink walwäp kil saisap temmä wäe sissen.

2. Meije ussume ka **Jesusse Ristusse** sisse, temmä **Poja** meije **Jhanda** / keä ikkes **Jhäs** man om ütssuggune **Jummal** wäest nink aawust; om **Mariast** puhtast junkrust töisitseß innimisseß sündinu, läbbi **pühhä Waimo**, ussu sissen, meije eest, kumma ollime ärrä addonu, risti päle ärrä kolu, nink om surmast jälle ülles töstnu, läbbi **Jummal** wäe.

3. Meije ussume ka **pühhä Waimo** sisse, keä **Jummal** om **Jhäs**, nink **Poja**, nink lige kurbide **römustajab**

nimmitäs, ke kaunid Andid annap, nink kif ristirahwast
ma pääal ütten melen peap. Siin sawa kif pattu andis
antus, meije lihha peap ka jälle ellämä. Sesinatse wai-
wa perrä om meile walmistetü üts ello iggäweß.

Pühhäst Issä meije palwest.

111. Vater unser im Himmelreich. Wiis. 18.

1. Käffet, Issä / pallelda, Nink sinno appi heigada,
Ke ellät tainwa rikkussen; Oh! lasse meid ka süddäs
men kif palwid tettä öigede, kui meije suga palleme.

2. Oh! lasse pühhä elloga Meid sinno nimme pühhe-
dä; Las jädä meile selgeste So pühhä sönnä allale, Et kaus
wölsi-oppetus, Nink löppep rahwa rummalus.

3. Las ossa sinno rikkusset Meid sada siin nink iggä-
west. Sa tahhaß omma Waimuga ka meije süßen
ellädä. Se pörgo-wäkke ramnotuß, Et kasiwap sinno
foggodus.

4. Siin ma pääal sündko nidade, kui tairoan, sinno
tahtminne. kui meile johhup willitsust, Sis anna, Is-
sand / kannatust. Kif meije tahtmist tallita, So mele
perräst teggemä.

5. Pä-toitust anna rohkeste, Nink leibä meile kigille.
Oh! Issand hoija tullest, weest, ka waino, kalli aja eest,
Et rahho-pöliwe näeme, Nink ahnusseta elläme.

6. Las andis sada annetus kif meije pat nink essitus, Et
meije töine töisele Hääl melel andis anname, Nink öigen
rahhun elläden, Töist armastame swämen.

7. Meid ärräjätkö abbita, kui kurrat nakkap kiusama;
kui ihm meid patma hukkutap, Nink meije lihha fibhotap,
Sis anna joudo körwaste, Et ussum meije wäräme.

8. Sa tahhaß, Issand / armoga Meid kurjast ärrä
arwita. Oh! ärrälasko keddäke Meist kigist sada pör-
gutte;

gutte; Ent wõtta meije hengekest So armsa kätte iggä west.

9. Amen, se om' üts kinnitus, Nink meije ussu tunnitus, Et Jummal kulep heldeste, Mes meije temmäst palleme. Sest laulame nüüd rõõmsaste Amen, se sundkõnidade.

Pühhäst Ristmissest.

112. Christ unser Herr zum Jordan kam Wiis. 37.

Me **J**ssand **K**rist Jordani jõöst, Et **J**ssä meel saap näutus, Sai ristitus Johannessest, Et temmä käst saap täutus. Se tetti meite mõskmisses, Meist mõske pattu häbbi, Nink mõrro surma upmisses, Tenim' omma werre läbbi, Hä wastje ello tarbis.

2. Sis kuulge nüüd, nink moiske häst, Mes ristmiss kutsup **Jummal** / Nink mes üts peap uskma sest, Nink opma, ke om rummal: Et **W**essi olles, **Jummal** tahh' p, Ei jiski paljas wessi, Ka souna sünnä mannu saap, Nink **pühhä Waimo** kassi; Se om sijn ristjä essi.

3. Meil seddä **Jummal** näutnu saäl, Käl tähtest nink ka kelest, Kui kuulti taiwast **J**ssä hääl, Jordanil, heldest melest, Kumb laus: Mo armas **Poig** om se, Mul om hä meel to päle, Se saap teid saatma õigede, Sest kuulge temmä häle, Nink känge temmä perrä.

4. Ka **Jummal Poig** om essi tääl, Üts õige **Jnnimius** ne, Se **Waim** ka taiwast tullep pääl, Kui kaunis, **Tu**wikenne. Et peame kil uskma weel, Kui ristitäs meid täambä, Kil kolm **P**ersoni ristnu saäl, Se läbbi tahwa nemmä, Me man sijn **Jlman** olla.

5. Me **Jssand K**rist käst sullasid, Meil seddä anda tedä, Et surma se om hukkatet, Ke umb-usku taht jäädä. Ent ke sijn ussup õigede, Se saap sest õnsas **Taiwan**, Üts wastje

waſtne innimen' om ſe, Niink ei já ſurma waiwa; Ent
elláp ikkes rómunt.

6. Kel lotuſt puus ſe armo páál, Se pattu al om wai-
wan, Niink hukka pantu ikkes weel Sel ſurmal' pörgo-
hawwan. Ei arwita há ello mit', Eó hukkan om kui
náme, Kik perris-pat teep tihjáſ nünd, Niink fiſſen ilmal'
ſame, Ei woi hend' eſſi páſtä.

7. Silm útsündá wet paimendap, Mes inniminne
wallap, Uſt Waimun wákke tunniſtap, Mes **Jesu** werri
kaldap, Et riſtmin' om úts werrew kairu, Seſt **Jesu**
Kriſti werreſt, Miſt ſittitás kik mei e waiwo, Mes meile,
pattu perráſt, Adamiſt niink meiſt tuluu.

Púbhá óddango Söömajaſt.

113. **Jesus Christus unſer Heyland.** Wiis. 41.

Jesu **Kriſtus** meije páſtjá, **Iſſá** wiſſha árráwótiá,
Se wódt mörro ſurmaga Pörguſt meid ſiin lunáſta.

2. Et ſe es woif meleſt minná, Súwvá, jurwá meil'
and tánná Omma ihho leiwá man, Omma werd ka
wina gaan.

3. Sel, ke lawwal' tahhap tulla, Súnnis háſte wal-
mis olla; Seſt ke kurjaſt' ſinná lááp, Ello eeſt ſáál ſurma
ſööp.

4. Kittä heldeſt omma lojat, Et ſe and ſul' omma **Poſa**,
Ke om ſunno aſſemel Kookku riſti-kanno páál.

5. Siuna peát uſkma ſeddá, Et ſe roog ſel há, Kel hád-
dá, Kel om ráſſe henge kooru, Ni ſuur waiwo, kui óige
ſurm.

6. Ni ſuurt ónne **Iſſáſt** tairwan **Oſſip** ſuddá ſuren wai-
wan, Kel uſt' ei ſa ollema, Tánn' ei peá tullema.

7. Lemná útlep: Tulge waiſe, Wótké armo mehhe,
waiſe. Urſt ei kóhka terwele, Lemná Nouru lát na-
rulle.

8. Kui sul olles abbi olnu, Mes ma olle so eest koolnu?
Se roog sis ei kólba sul, Kui sul essi appi kúl.

9. Kui sa kindmält ussut seddá, Nink ei salga omma
håddá, Sis sa ollet walmistu, Nink so heng om södetu.

10. Omma usku ülles náudá, Belle pále armo heidá,
Et ta sinnust appi náep, Ni kui Jummal sulle teep.

114. Ich komm jetzt als ein armer Gast. Wiis. 1.
Ma tulle armas Jummal niid, Et sa mo kutsut wõ
ras, So lawwale, kun kallist háád Mul walmistet
om warras, Kui nálg om minno heugele, Kui janno minno
waimule, Et háddá pále tulley.

2. Mo henge hoitja ollet sa, Sa kórwast hõle kannat,
Sa ollet ülles piddája, Ni kui sa essi tunnet, Sa ollet leis
kõás, kairus ka, Ke södap, jodap armoga Reid, Ke so hims
mustawa.

3. Sis wõtta õige kariuske Mo henge jahhutada, Ja
sata tairwa warrale, Sáál seddá kostutada, Sa armo
lauda walmistat, Sa ligil seddá ehhitat, Ke sinno pále
lootwa.

4. Kui wonakenne õsi so, Mo henge kariust tagga,
So ello Manna södap mo, Kui nálg mo wainwap wäega,
So kallis werri jodap ka, Ei ütjike woi lahbuta Mo sinno
armust árrá.

5. Kui pödral surest pallawast We janno pále tulley,
Et temná kúlma látte seest Sis janno árdáajap, Ni
wäega minna himmusta, Et pattust wallale ma sa, Ja
rõõmsas sinno lábbi.

6. Kik ennámbeste himmutse, Ja walle enne seddá, Et
kik mo pattu kahhetse, Sest ne mul terwa háddá, Mul õie
get usku anna ka, Mo digussega ehhita, Et süddá rahhul
olles.

7. Mo söänd wõtta tõmmada Sest ilmast tairwa pole,
Et

Et ilma joht ei armasta, So arm mul tulgo meelde, Et armasta ka lähembät, Mink wiha löppep söämeest, Ni kallist roga wöitten.

8. Mo seen ei olle middäke, Kui selge wattu wigga. So man ei olle üffige, Kui pühhä puhtust löida. Mo sissen om se hukatus, Ent sinno sissen önnistus, So pühhidega taiwan.

9. Mul wastset söand walmista, So pühhä Waino läbbi, Nüüd iägo minnust mahha ka, Kik kurri tö ia häbbi. Mo meeld ja möttid uhhata, Las kurja himmo kadduda, Mes enne teije minna.

10. Sis tulle armsast minnule, Mo kallis henge warra, Ma anna suud nüüd sinnule, Oh ärrä pölgo ärrä, Mo söand, Kallis Pöi olen, Et risti pääl ni kalliste, Mo ollet ommas saatnu.

11. Suurt Tenno olgo sinnule, Mo armas Lunastaja, Ma armasta so öigede, Ja oda seddä aiga, Et sinna ellö jaggaja, Säääl kige önsa rahwaga, Mo taiwa lawwal kutsut.

115. Schmücke dich / o liebe Seele.

Minno süddä römustelle, Zättä wattu kōmbid jälle, Zötta ärrä pinnmedussest, Minne wäljä ruumalussest, Jummal kutsup sinno lawwal, Te so söand temmal wallal. **Jesus** tahhap önsas tettä, Mink ömajja so seen wötta.

2. Minne, jōwra ussinaste, Walmista nink pühhi hōs te Söand henge kōssi. alle, Sinno helde **Jesufelle**. Ar rājāgo tullematta, Puhka, palle wiwimatta: Tulle, tulle **Jesulenne!** Zā mo ommas, armoķenne.

3. Kallist aš a kallis petas, Ja suurt rahha se cest pūtas, Sinna helde armastaja Jaggat omne andit ilma, Cest

Gest et se om arwamatta, Mes sa kinkit tassumatta, Kik se ilma kuld ja warra Ei woi seddä massa ärrä.

4. Oh mes himmo tulley päle, Kui so heldus tulley meelde, **Jesu** kallis hallestaja, Jumimiste leppitaja, Oma ma ihhoga mo sötat, Omma werrega mo jotat, **Jummal** tulley minno sisse, Elläp minno waimun essi.

5. Pelg nink rööm om minnul nättä, Ja ei tijä mes mul tettä, Se om ärrämötlematta, Se om ärräütlematta, Jumiminne ei woi teda, Ei ka seddä ärrä nouda, Mes se wäggew **Jummal** lonu, Kui ta seddä roga tonu.

6. Leiwä, wina wasta woetas, Winka ihho, werd meil antas, Mitto tuhhat seddä söwä, Mitto tuhhat seddä jowa, Ommete se saisap terwe, Zactas nink om iēs allal, Kenne tarkus seddä moistap, Kui ei Waimo walgus paista?

7. **Jesu** minno öige eüo, **Jesu** minno rööm ja illo, **Jesu** öige suremb warra, Ärrätaggane mult ärrä Minna fatta põlwil mahha, Himmuista ja palle seddä: Lasse seddä kallist roga Mulle hääh, sul auruß wötta.

8. Armust tullit tairwast essi Lunastama inimissi, Omma henge ärrä annit, Kasse risti melet kannit, Kaldsit omma kallist werre Zina pattu perräst ärrä, Se mo jodap önnistusses, Sinno armo mälletusses.

9. **Jesu** kallis henge toitja, **Jesu**, pattu ärräwoitja, Ze, et ei sa hukkatusses, Ma so lawwa ossalisses, Sinno arm mo melen olgo, Ja mo söämette tulgo, Et ma nida, Kui siin waiwan, Ja ka sinno ommas, tairwan.

116. O **Jesu**, du mein **Bräutigam**. Wils. 2.

Mo Pöigmes, **Issand Jesus Krist** / Ke sinna armust minno eest **Saal** pu pääl surma kannatit, Nink pattu wölga kistorit.

2. **Ma** tulle sinno lawwale, Kui waine kurblik patstane,

tane, Ma olle haige jorweto, Oh **Jssand** ärrä pölgo mo.

3. Se **Uxst** nink **Walgus** ollet sa, Üts helde mees nink rikkas ka, Üts pühhas lätte rojatsil, Üts saja reiwas usk-likkul.

4. Sis palle ma so **Jssand** nüüd, Oh süttita mo henge säüd, Te puhtas, mes om rojane, Lääbi so armo paistusse.

5. Mo pimme sõänd walgusta, Nink läüda ussu künält ka, Mo waisust kána rikkusses, Mo lihha kela kurjusses.

6. Et ma se tairwa leibäkest, **Jummalat** nink **Jumme** mest, Wois sürowä allandussega, Se man so armo mäl-leta.

7. Kik kurjust pühhi sõämest, Nink läüda ussu armo hääst, Kik hääd mo sissen soeta, Et ma sul aurvus ellä ka.

8. Oh anna kik mes tullulik, Nink kela kik, mes kahjo-lik. Mo henge sisse tulle sa, Et ma iks üts jä sümoga.

9. So sõõmaig andko kinnitust, Et pattule saas löp-etus, Et ma saas pattust wallale, Nink maidsas **Uxst** armoke.

10. Oh pilla henge wihkajid Ni nätiwid kui ka sallajid. Hääd etterwõtmiist kinnita Mo sissen omma wainuga.

11. Mo ello kombe, wiis nink meel, So mele verrä olgo tääl: Et ello päiwi rahhoga, Ja kristlikkult woi löppetä.

12. Senni kui ello kunningas, Ma sinno manni tai-wa saas, Et ma so lawwal iggäwes Säääl käu's nink hen- da rõmustas.

117. **Gott sey gelobet und gebenedeyet.**

Sill, **Jummal**, olgo kittus, auro nink tennu, Ke meil roga ollet tennu So ihhust, nink so werrest ka ni heldest, Meil se tulgo õnnes selgest. Kirieeleison.

2. Lääbi sinno ihho, **Jssand Krist**, Kumb so emmäst Maarjast tulli tõõst, Meid so pühhä werrega, Kigest hääd-üst stowita, Kirieeleison.

3. Se pühhä ihho me eest surma pantu, Et se ello meil
lest antu, Surembat armo es woi ta meil tettä, Se ei
sunni melest jättä. Kirieeleison.

4. So arm, Issand, seddä teggi sul, Et so werri meil tei
immet kül, Niuk mas kii meije süüd, Et meil Jummal
helde müüd. Kirieeleison.

5. Meil, Jummal, andko omma armo, õnne, Et me
kulem temmä kõnne, Niuk woime welleliskun armun olla,
Et se roog meil hääß woiß tulla. Kirieeleison.

6. Issand, meil so Waimo jättä weel, Et se meile ans
nap õiget meest, Et risti rahwas maan, Elläs häste rahs
hogaan. Kirieeleison.

Tõisitsest ninne Kawwalast Risti rahwa ellust.

118. Erleucht mich Herr mein Licht.

MD Walgus walgusta, Ma olle hennest rummal, Ei
tunne hendä ka, Ma tija seddä kül, Üts tõine järg om
mul, Ei olle fiski weel, Kui sunnis olla tääl.

2. Ma elli ennemust kül suren henge rahhun, Es tija
kurbusfest: Müüd om kii süddä täüs, Et hennel koormas
näüs; Mes enne minno rõõm, Se müüd mo murre om.

3. Ei ilmlik häddä woi Nul seddä murret sata, Gest
minna tija jo, Et mul häid sõpru weel, Ei tunne wainlast
tääl: Om terwus ihhule Ja toidust rohkede.

4. Oh se om henge piin, Kumb sõamest keep wälia, Niuk
sõõp lukonti siin, Se tapley minuoga, Et mul om teedmas
ta; Kas usk om sõamen, Niuk minna Jesussen.

5. Ei olle ussu tõ Ni sagge kui se nimmi, Se se om üts
sindä, Wäärt ninne pidada, Ke Jesu wäega kii
himmo koletap, Niuk Jesu iallun kääp.

6. Se näüs suur pettus mul, Kui seddä mõtlet enne, Et
se

se om ussus kúl, Kui roppe pattu eest Hend hoijat kigest wáest, Mes ka ne paggana Háu verrást teggewa.

7. Se náüdäp **Kristust** tööst, Ke terweni jááp tälle, Kel tige ilma lust, Kik rikkus auw nink há' Ei olle middáke, Nink ütley: **Jesus** om Mo ainus lust nink rööm.

8. Se om se ussu háál, Ja temná pallaw himmo; Mo **Jesus** olle táál Mo paas Mo kily nink auw; Mo saatko sinno nouw; So verris olle ma, et sa mo ostnu ka.

9. Ke se man petma lááp, Ei ussu õigest mitte, Ja wih-
kap **Jummalat** / Kik lotus om úts obrm, Kui pále tulley surm. Se ussu pohhi om se ainus **Jesu** arm.

10. Siin usku puus mul weel, So arm es olle õigest Weel senni tutwa mul, O **Jssand Jesus Krist**: Et mul se ilma lust **Jks** armsamb olnu weel, Kui sinno auw nink háál.

11. Mo súddá árráne, Ma peá õigest iulgma, Ei muido hengust sa, Kui: salga puhtaste, Mes armas lihake, Nink wotta **Jesust Krist** / Sis om kik tettu háást.

12. Kas sinna mulla túk Sel kunningal hend kelat, Kent verrált siin om kik, Ke tark nink rikkas ka, Ke tige üllemb há, Ke ilma teggija Nink illespiddaia.

13. Kui útskõrd löppetus Sel maal nink taiwal tulles, Sis jááp ta iggáwes. Ei kole eále, Ei tija hauda ke, Nink ke táll tutwa om, Sel om úts jáádwa rööm.

14. Ke leymatta siin jááp, Nink kolep nida árrá, Hend põrgu harwan náep, Ei löwwa **Jummalat** / Eht ikkes ennámb wet, Kui suren järwen om, Es tulles süsti rööm.

15. Kui **Jummal** puurwap nüüd Soga siin árráleppi, Sis árrá wiirgo mitt, Mo heng, ent útle ni: Sul minna ohwritse Heng, ihho waimuga, Rööm, auwo keelmata.

16. Te, mes sa tabhat mul, Kui ma sa enne walmis, Siin auwus, ehtes sul, So nimmel elláda, So õnsust
pids

piddada, Pühhandet sin nink sääl, Hä mul, mes waja weel?

119. **Lihha nink Waimo tapleminne.** Wiis. 18.

Some kelest ma keelde ümbre tettu.

Dh tulle ristiinnimen, Nink mõtle perrä sõamen, Kui waim nink lihha taplewa Siin ilman tõine tõisega; Se lihha pürowäp essida, Waim om tall wasta panneja.

Lihha. 2. Se lihha ütley waimule, Dh anna woi must minnule, Se ilma wiis om armas mul, Se tawwa rikust sa ma kül, Ma tahha lustist elläda, Ehf sa ma siski õnsas ka.

Waim 3. Waim kostap, ütley lihhaile, Ei lä se kõrda eäle; Dh mõtle, mõtle innimen, Mes sinna tootit ristmist sen, Sa wandit ärrä kurratit, Kik tühhiust nink pattu tödd.

Lihha. 4. Se tigge lihha wastotap: Mes immet waim mul kulutap, Kas mul ei olle luppä tääl, Et rõmüs olle ilma pääl: Ma woi kül tantfi, mängida, Ei ka ma sega pattu te.

Waim. 5. Waim panney wasta tarkaste, Ma leina sinno halleste, Sa ellät ilman rõmuga, Nink peät ütškõrd pallama Sääl põrgun, tun se rikkas mees Jo sanu waiwa rõmu eest.

Lihha 6. Se lihha kostap wihhaga, Kik rahwas nida teggäwa, Meil om hä meel, Kui warra kæn, Nink rõõm se ülle sõamen: Kas sinna tahhat ütfindä Ni waaste ilman elläda.

Waim. 7. Waim panney wasta kangeste, Nink tunnistap ka selgede, Et rahha meid ei awwita, Kui ilnast peäme lahkuma: Mes sul hääst ellust appi om, Kui sul ei sa sääl tawwan rõõm.

8. Ei kole heng joht ihhoga, Ent peäp piira minnema,

Se

Se ihho saap ka ellawas, Nink kohto ette kutsutus, Kui sa
 miind ellat karjaste, Sis lat heng hukka, ihhoke.

Lihha. 9. Se lihha kostap murrega, Nink utlep wais
 mul peljoga: Oh jatta minno rahhule, Sa wainwat minno
 ennege, Ma ja so haiges, kurblikkus, Kui porgust mul saap
 kouneldus.

Waim. 10. Oh et sa pattu kahhises, Nink se sul waega
 haiget tees, Et sinna omma Jummalat Iks pattuga siin
 kurbastat, Nink kanas henda kigest waest, Sis jaas hirm
 mahha porgu eest.

Lihha. 11. Kul ma ka pattu kahhitse, Kui omma kord
 kau pattale, Sis tunnista ma ommast suust, Et mul om
 haigust, kurbastust, Se pale sa ma wallale, Ehk ma kul
 jalle pattu te.

Waim. 12. Ehk sinna kul kaut pattale, Sa ei sa siski
 tawatte, Sa jaat jo ikkes kurjembas, Nink ei la ellun
 parrembas, Sa teotat jo Jesust toost, Kui se ei sunni
 idamest.

13. Kui nida puuwas ellada, Kui usklikko sin ellawa,
 Et ikkes palles Jummalat, Nink armastas ka lahham-
 bat, Kui Jesus olles armas sul, Sis olles kil to wige kul.

14. Se ilm saas so kul wihtama, Nink puhhas mehhes
 soimama; Ent sest ei olle kahjo mitt, Et rahwas uskjid na-
 rap miind: Saal om neil hirm, kui naggewa Reid uskjid
 auwo kroniga.

Lihha. 15. So konne, waim! om maggus kul, Se
 auwo kroon ka armas mul; Ent wois ma sai a mollem-
 bat, Siin ilma haad, saal Jummalat / Ma kules so ha
 melega, Saas ennamb rahwast tawwa ka.

Waim. 16. Mes sinna petja parjatat, Sa tahhat kat-
 te Essandat Siin uhhenda nink orjada, Se om jo kohhalt
 woimata, So meel om ilmlif, lihhalif, Mes sinna teet, om
 pettus kif.

Lihha.

Lihha. 17. Woi minno waist, mes ma niüd te, Ei anta armo sukkuke; Ma olles weel, kui wannas lä, Hend pattust käändnu õigede, Mi teiwa minno wannamba, Nink saiwa siski õnsas ka.

Waim. 18. Sa narat õige Jummalat Sega mes sinna pajatat, Kes kirjã annap kätte sul, Et peät wannas sama weel, Sa woit jo norelt koolda ka, Mes tahhat sa niüd wiivita.

Lihha. 19. Oh jätta omma nomimist, Mul om siit palju teggemist, Suur orjus, pudus massoke, Se keläp ussust kõrwaste; Ei läppe minna pallelda, Kes teed, et parremb aig weel sa.

Waim. 20. Ei sa ma soga eddesi, O lihha! mes ma sulle te? Ma tahha sinno koleta, Nink ristri külge naglada, Sis wära ma so õmmete, Nink tulle tõttest tawatte.

21. So ette käändmist tija ma, Ma tahha ikkes pallelda, Et Jesus minno kinnitas, Nink mul so ille woimus saas, Kui ma so lasse elläda, Sis lä ma hukka sinnoga.

22. Oh helde Jesus aivvita, Et minna ikkes woimust sa, Kui ilm nink lihha kibhotap, Sa kurrat essi hukkotap: Sis anna joudo minnule, Et nemmä kahjo mul ei te.

23. Mul om kül waiwa tappelden, Om siski rõõm ka sõamen: Se om mo henge kostotus, Et sinna minno kinnitus, Nink wõttat minno wimäte So mannu tawata rikkusse.

120. Du sagst: ich bin ein Christ. Wüs. 5.

Sa kättät usklikkus. Hä kül, kui ussu ello, Sul annap tunnistust, Et kõnne wõls ei olle, Sis om hä luggu sul: Ma pürowä sõamest Weel sada eggapäiw üts õige usklik mees.

2. Sa kättät usklikkus. Se usklik tunnep Jesust, Ei peä

peä ütfind suun, Ent maidsap temma õigust; Ja teep, mes kustu om, Siin helde melega, Kui sinna ni ei te; Om kõnne asianda.

3. Sa kättat usklikkus. Ke seddä tahhap olla, Se armastago hääd Nink jätko kuria ello. Kas se kül usklik om, Ke pattu teed siin kääp? Ei olle usklik joht, Ehk täl kül nimmi jääp.

4. Sa kättat usklikkus, Nink mõtlet waest se perrä, Et sinno ristmissen Ka mõsti pattust ärrä: Nüüd om se tõdise kül, Ent mõtle seddä ka, Et sa teit leppingut Sääal omma Eßäga.

5. Kus om se lepping nüüd? Kas towotus om jänu? Sa wandsit pattu tõdd, Ent mõtle mes sa tennu. Kus usk? Kus towotus? Kus arm? Kus lotus om? Es tühhi pattu lust Siin olnu sinno rõõm?

6. Sa kättat usklikkus, Et kirä tunnet häste, Nink kulet ikkes weel, Ja loet ka kül essi. Ent kule armas lats, Kas nida ellät ka, Kui kirri näüdäp sul: Önnis om teggija.

7. Sa kättat usklikkus, Et pattale ikk tullet, Kui sinno Ford om kääen, Nink pattu andis pallet. Ent, armas! ütlemul, Kui sinna pattal kääüt, Kas sinna hendä sis Ka õigest varrandat.

8. Kui sa kääüt pattale, Se wanna wiisi perrä, Et sa ikk kurjas jääät, Ei kääna pattust ärrä, Sis pettät hendä tõdise, Ei kõlba towotus, Ja sinno pattal kääüt Om selge karowalus.

9. Ma olle usklik mees, Mul antas kinnitusses Jesusse ihho werd, Se lät mul õnnistusses. Eimitte armas lats, Kui sinna ussuta, Kääüt Jesu larowale, Sis saat sa fundust ka.

10. Ma olle usklik mees, Ma loe, laula, palle, Ma lä ka

terkuhe, Es ne hä teo olle? Hä omma käl kui neid ka nida tallitas, Et Jummal iks sääl man Hääd puhhas soänd näes.

11. Sa kittäst usklikkus. Ei woi ma seddä löida, kui sa so ello tööst Nink käämisset ei näüda. Ke kittäst usklikkus Ja Jesu jüngris weel, Se ellägo siin ni, kui Jesu oli tääl.

12. Kui ollet usklik mees, So meel nink mötte olgo ka ni kui Jesussel, So henge lättest tulgo: Üts selge puhhas arm, Sul olgo maddalus Ni kui so Issandal, Sis ollet usklik mees.

13. Ent künna näe weel Nink ikkes seddä tunne, Et kōrkus, Ullemeel So möttid saatwa enne, Ja wain nink kaddeus, Ei mitte tassaus, Sis ärrä piddägo, Hendige usklikkus.

14. Sa kittäst usklikkus, Nink ei te siski eunnamb kui tarka paggana, Ke tusiwa weel wāhhāmb, kui latse tundwa müüd, Nink siski ollike Neil parremb'ello weel, kui risti rahwale.

15. Oh ärrä ütlego, Et sinna usklik ollet; kui sest ei tunnistä So ello, mes sa veät. Mes nimmi arowitap? Päätt nättä Nisti-usk, Ent sisset karrowal mees, kumb kur, ussist om täüs.

16. Oh Jummal anna mul Sis armo nink ka joudo, Et ma woi kindmāste iks ussu perrā nouda, Et tö nink nimmi mul Siin olles üttelis, Sis sa ma taiwatte, kui dige usklik mees.

131. Es spricht der Unweisen Mund wohl. Wiis. 1. **S**e rummal rahwas kittlep: Neil om se dige Jummal. Nink siski ikkes kurja teep, Om süddāmeest ka rummal; Ei kōlba ka käl neide tö, Neil armas om se pimmed, Nink laiwos pänyä telko.

2. Wõt Jummal tairvast kaeda, Kif innimiste sukku,
Et temmä saassi näggemä, Kas temmäst petäs lukku;
Kas temmä meelt siint tallitas, Nink temmä sonna ar-
mastas, Ja elletas se perrä.

3. Es kää sääl ütšik öiget teed, Kif olli esnu ärrä,
Nink eggänts känd omma pääd, Nink aije tühjä perrä.
Es tettä üttest ainust hä, Nink sisti möttel neide pä, Et
Jummal kif saaf kitmä.

4. Kuis karwa omma moistmatta, Ke säräst koormat
leutwa? Nink minno rahwast wairawa, Nink kahjust
hendä toitwa? Ei loda nemmä Jummalä pääl, Ei päle
teddä häddän tääl; Hend' essi tahtwa pästä.

5. Sest ei jä meel neil rahhulle, Kif nuhtlust hennel
ootwa. Jaap Jummal abbis waggule, Ke temmä päle
lootwa. Ent naartas teist se waise Nouru, Nink laides-
tas kif temmä auw, Et temmä rödm om Jummal.

6. Kes saap sel waisel Israël, Zionil öinne näütmä?
Kif Jummal temmä päle weel Saap essi armo heitmä.
Kif temmä Poig saap teggemä, Sest Jaak saap römu
näggemä, Nink Israël hend' kitmä.

122. *Rimmilist mehed, Jerrit lühit: Wils: 14.*
Ulge risti innimisse, Wõdke seddä oppetust: Kes om
Jesu Luliikminne, Nink saap temmäst önnistust: Se,
Jesust tunnistap, Süddämešt ka armastap, Nink ke
wõttap wairwa nättä, Temmä mele perräst tettä.

2. Susa, kumma waise waimun, Maddalussen elläwä,
Jummalalle Jorgen tairwan, Kigen kuttust andwä ka.
Ke hend' essi allandap, Seddä Jummal üllendap: Ke
nind Jesust melet peap, Selle tairwa rikkust annap.

3. Susa, kumma kurbastussen Pattu ülle leitarwa, Nink
ke pühjä murre sissen Omma wilka kaibarwa; Neid, ke mure
petawa nind Jkwa ikkes omma siid, Neid saap Jummal
önnustama, Neide murret löppetama. H 4.

4. Onsa hil'amelelisse, Üllefokhbut falliwa: Onsa pilla
melelisse, Kurja häga wäräwa: Andwa andis kigille, Et
te furja kelleke, Neil om neide tassomisses, Taiwa rikkus
perrändusses.

5. Onsa kumma perrä noudwa Sigust nink ka tõisidust,
Üllefokhto eest hend' hoidwa, Põlgwa ilma warrandust: Ke
ei te siin kawatallust, Pettust, ahnust, tiggeust: Reid saap
Jummal essi täutma, Reide päle armo heitma.

6. Onsa omma armolisse, Ke ei jättä abbita Reid, Ke
omma häddälisse; Tewä hääd hämelega, Keddäke ei
unneta, Paltwe, tõ nink nouwoga, Neil saap abbi häddä
ajal, Nink suur julgus fokhto päiwäl.

7. Onsa kumma puhhastussen, Tõõn nink sõnnan ellä
wä, Sõamest siin kassindussen Reid nink möttid widdä
wä, Ke se ilma himmustust, Kurja lihha harjotust Kige
melest ärräpõlgwa: **Jummalat** ne nättä sarwä.

8. Onsa omma rahholisse, Kumma pea leppiwä
Omnia ka hämelelisse Tõiste wihha kistoda: Essi rahhu
elläwä, Rahho tetta otstwa, Reid saap **Jummal** auwust
tama, Omnis latsis nimmitama.

9. Onsa kumma kannatawa, Ohto, häddä, teotust,
Nink sest hendä rõmustawa, Et näep **Jummal** waggaust.
Om käl ristist paljo tääl, Elläp siski **Jummal** weel, Ke se
armo taiwan annap, Ke siin ristim häppe kannap.

10. Tulle appi armas **Jummal** / Et ma nida ellä tääl
Et ma waine mud nink rummal, Omnis olle ilma pääl. Et
ma ellä maddalast, palle so ka ussinast, wainlaisille andis
anna, Sigust ikkes melen kanna.

11. Waište päle armo heidä, Olle puhhas süddäme
Rahho ikkes perrän nouwa, Nink so teni kigest wäc
Anna sinna heldeste, Et ma ussu kindmaste. **Sin**
Wain mo juhhatago, Ausan ellun kinnitago.

123. Üts rõins laul sest sammast asjast.

Zulge risti inimisse, Kuulge seddä õnnistust, Kumb kui maggus armo messi Wälia joesep **Jesü** suust, Kumba temmä mäe pääl Ömmil Zingril kulut sääl, Kui sääl olli mahha istnu, Zingri temmä mannu astnu.

2. **Ü**tsa, kumma waise waimuu, kummil pudust kigest hääst, Ke ei löwwä omman lomuu **Muud** kui selget hukkatust: Kumma palja koggona, Ei woi hendä arwista, Kerjawa kui santi armo, Neil toop tawwa rikkus rõnu.

3. **Ü**tsa, kumma seddä waisust Allandussen leinawä, kumma seddä rattu saisust Hallelikkult kaewa, Zundwa hendä kaddonu Öllawat, nink sunnitu; Kumma wiwha latse lomust: Neide kurbus-kääntäs rõmus.

4. **Ü**tsa hiljamelelisse, kumma effi tööd ei te, Enge ni kui häddalisse Armo ööwa ennege; Lastwa hendä koggona Armuust sata ütfinda: Neil saap ma ka perrändusses, Dige vohhi kinnitusses.

5. **Ü**tsa kumma issun, jannun **Jesü** õigust waidlewa, kumba temmä risti kannun Saatnu omma werrega: kummil omma õigus om Kõlbmatta nink tühhi põrm: Neid taht **Jesü** sõnus tetta, Omma särkiga neid katta.

6. **Ü**tsa omma armolisse, kummil neist ka hallestust, Ke ei ussu **Jesü** sisse, Soudwa neile õnnistust, Püüdwä et kii rahwas tääl Pattust umbre kãnas weel, Kules **Jesü** armo häle: Neil saap armo, armo päle.

7. **Ü**tsa, kummil puhhas süddä Nink ei kitle ommast tööst, Kui neil wahhelt rõõm saap nättä Muide pattust käändmissest, Ke ei otsi hennelle Kaswu, auwo, nimmeke, Lastwa sõand puhtas tetta: Neil and Jummal hendä nättä.

8. **Ü**tsa omma rahholisse, kumma nitte melega Ni

Kui Jesu luliikmisse Koggodussen ellawa: Keelwa omnist wellitjist rida, ülles paisumist: Neid saap **Jummal** au wustama, Omnis latsis nimmitama.

9. Onsa kumma ussu perräst Sawa perränkiusatus, Kummil essi ommast perrest, Nink ka ilmast teotust: Kumbe willitellatas, Naartas, pestas, sõimatas, Kui ilmsita ussun kandwa, Saap neil **Jummal** palka andma.

10. Olle kittetu mo **Jummal**, Et sesamma õnnistus Mulle, ke ma waine rummal, Siinust sai arwaldetus: Et ne waise waimun ka Onsa omma koggona, Kui se waisus neil om armas, Nink ei peä seddä koormas.

11. Kui ma omma pudust leina, Sis om se mo kostotus: Olle rõõmsa! sinna waine Ollet wona ommandus: olle hiljamelelik, **Jummal** om sul armolik: Jesu werri om sõõigus, Ei te kahjo sul se waisus.

12. Se teep mo ni armolisses, Et ma sõiwwa sõamest: Oh et eggäüts saas waises, Tunnes henda pattatses, Sest et **Jesus** pattatsid, Nink ei mitte õigedid, Ilma sisse tulnu otsma, Nink neid armo pole kutsma.

13. Tulge pattatsse, oh tulge, **Jesus** odap himmoga, Kuulge häddälisse, kuulge, **Jesus** pallap armoga. Temä mä wõttap pattatsid Armsast wasta, sõdap neid, Ke sisse õnnis tahhap olla, Nühko **Jesu** mannu tulla.

Sest surest Henge ärrarikmissest.

124. **Jesu** Krafft der blöden Herzen. Wiis. 6.

Jesus nõrka henge wäggi, Nõmu andja kurbussent, Pattu orrun Ussu mäggi, Arst kui tõbbi sõamen, Blaaster surma harwa päle, Kumb teep sõänd terwes jälle.

2. Minno henge lätte ketap, Kurjust wäljä iõpmata, Kurje himmu tulli täüdap Luid nink lihha pattuga. Ei ka werre pissar olle, Kumma sissest pat ei tulle.

3. Kurrat, ilm niink minno lihha Lastwa noli minno pädäl, Enne kui ma appi ihka, Satta minna mahha jäll; Minno henge mahha luvwas, Enne kui täl abbi turwas.

4. Kui ma tötta sinno pole, Keläp minno laiskus taas, Kui so waim taht appis tulla, Keeldäs teddä lihha wäest, Et ma ennämb ka ei jorwa Kannatada pattu waiwa.

5. Oh sa pattu többe rohhi, Lätte, kust se ello kees, Minno önnistusse pohhi, Oh et sa mo terwes tees: Sa voit pattu wallo keelda, Ja ka surma essi neelda.

6. Tulle litsu söämette Ömma werre palget hääst, Sis saap minno pattu häddä Ötsa sinno werre wäest. Kui so ölli woi:ap hawu, Sis ma ölle löidnu nouwo.

7. Kui sa Abbimees weel essi Kaldat hendä henge pädäl, Sis saap minno soonde sisse Wastne ello sama jäll, Sis sama so umbre wötma, Niink so maggusaste kitma.

125. **Durch Adams Fall ist gang verderbt. Wiis. 21.**

D! Adam, sinno essitus Om meije ello riknu, Et pat om meije perrändus, Niink kike päle tuknu. Se siuruw tö om kigille Suurt wiikka päle töstnu; Ent Jummal se om armsaste Meid jälle ärrä pästnu.

2. Et nüüd se siuruw kawwalus Om Erwat hukkotami, Et loja käst sai pölletus, Sest om surm meile sanu. Es jorwa ka meid awwita Ei ütsize lood-assi. Sis **Jesus Krist** päst innimist, Läk surma sisse essi.

3. Kui meid nüüd wöras wallatus Kil siüdlikkus om tennu, Ni om üts wöras waggaus Ka ommaß meile lännu; Sest midade, kui kigille Om Adam surma tonu, Ni **Kristussen**/ ke kike öñ, Se ello meile sanu.

4. Se arm om meile näüdetu, Et Poig om meile antu, Ke meile welleß siündinu, Niink risti päle pantu. Kui öigede nüüd ussume Se **Posa** nimme sisse, Sis önnistust niink römustust Saap meile andma **Jhã**.

5. Se ello, te nink wärräjä Om ainus **Jesukenne**, Se **Jssa** nouw, felt ütfindä, Kil rahwas lodap önnie; Se lunaf tus nink puhhändus, Ke teddä melen hoi; ap, Se kaitsetas nink hoijetas, Nink taiwan ossa löwöwäp.

6. Se mees om ärräwannotu, Nink katwewen ellust ärrä, Kä tahhap olla önnistu, Nink jättäp **Jesust** perrä. Ke inimist **Jesusse** eest Taht abbi mehheß panna, Se tötteste läp pörgutte, Nink peäp sundust kändma.

7. Ke **Jesussest** sin römustap, Nink temmä päle lodap! Et temmä hättä kannatap, Ke temmäst abbi odap, Ei jättetä roht abbita. Sest kätäp **Jummal** ärrä Kil wil litfust nink kuusatus, Ke lönnip temmä perrä.

8. Oh! ärrä wötko iggäwest, O **Jssand** minnust ärrä So sönnä minno süddäwest; Se om mo ainus warra, Mes römustap nink kostotap Mo söänd pattu waista. Ei surmike woi minnole Sis hirno päle tösta.

9. So puhhä sönnä jubhatap Mo jalgu öige tele, Se hadstah se selletäp, Nink walgustap mo mele, Et moijes tas nink arwatas Reid kallid andid pea, Kui ussuga wöt pallelda So waino usflik söä. A. V.

126. Ach was sind wir ohne Jesu. Wis. 6.

Oh mes meije hennest essi Ollem ilma **Jesuta**, Wais se, nörkä, häddälisse, Armas **Jesus** hallesta! Kae meije henge hättä, Kumb sul pantas silmi ette.

2. Sinnota, o **Jssand Jesus**, Me ei olle middäke: Pimmedus nink siuru kurejus Waiwäp meid sin hirni saste. Siuru wiuha söänd täudäp, Nink meil selget wallo näudäp.

3. Sinnota, oh helde **Jesus**, Kurrati nink pörgu hääl Hirnotap mo kurba söänd Sin sesamma paiga pääl. Söämen pat hirnsast haukup, Ja se pörgu tulli paugup.

4. Sinnota, o armas **Jesus**, Ei sa ilma läbbi me, Ja om

om pea tige te päääl, Kaplu pandnu jallule: Temma pilgap
meid nink trotsip, Libbedalt meid petma otsip.

5. Nammoto, o kange Jesus, Nõsiva üles tõbbitse
Jouweto om meije rammo, Waisel kombel elläme, Sag-
gedaste nõrgas läme kummaštame, mahha iäme.

6. Kinnita meid wägger Jesus, Pimmedussen paista
meil, Nõwa üles henge silmi, Dimma heldust näüda
weel: Ello päiwlik meile paista, Et wois südda rõmun
saista.

7. Sõtku meije jalla alla, Kange Jesus, kurratit, Tulle
omma mõesja mannu, Anna tälle armo suud, Et wois tai-
wa rõmu tutta, Nink et tedda oht ei puttu.

8. Wõtta meid sis käre pitte, Maggus Jesus/sada meid,
Et me õige te päääl kärewen, Eäle ei wassi mit, Wõtta
meist kük kaplu tada, Ja sul ussutawas jada.

9. Sinno wäe Waim, o Jesus, Andko wäkke wai-
nule, Et me pallarwalt so perrä Armo läbbi tulleme. **W**
sand säe, sada sinna, Et wois ello kõrda minnä.

10. Sis saap auro nink kittus sulle, **W**and/ todus sõa-
mest. Sis saap rõmun sulle laulma Eggämees siin täw-
pest suust, Sis saap terwe ma päääl sulle, Jesus/, auro
nink kittus jalle.

127. **Der Gnaden-Brunn fleußt noch.** Wiis. 5.

Weel armo latte keep, **K**ust eggäüts woip juwä: Mo
waim oh rühhi wet Sest kairwust hennel tuwä: Se
sonna oppetap so sinno selgede, Et **K**ristus pattu wäest
so päästap ütfindä.

2. Ei olle sinno joud Hendipattust umbre käända; Sest
käre Jesu päääl: Se saap suhšeddä andma, Ke omma wer-
rega Meid wassi, warjotap, Nink jalle **W**ä pool Hääd
teed meil walmistap.

3. Meid pattu kistota Ei saisa sinno wäen, **U**st tunnep

et se tõ Om ütfind Jesu käen. So moistus nink so meel Om wäega weikenne, Se kurri karwal wain Se pettäp peake.

4. Ma tunne janno nüüd Kui pödder latte perrä: Sa tijät Jssand kül, Kui suur mo pattu kärä. Ei abbi kuste ke, Kui armo rõhkustest, To hengel kinnitust, Nõrk olle hennest.

5. So tootus om süin, Ke jannun õigust nõdurap, Se tõttest sõnus saap, Nink pattu andis lõwwap. Nüüd näüdap mulle teed So Poig/se Wahhemes, Et sa woit apwita, Ke abbi täwweus.

6. Oh õnnis kui sest weest Ka tahhat anda mulle, Kumb waino kostotap, Nink sadap ussu ello. Oh anna, anna iks, Sa õnnistusse kaim, Sis ellä rahhoga Nink rõõmsast eggapäiw.

Pattust = Käändmissest.

128. Straf mich nicht in deinem Zorn. Wiis. 55.
Jssand ärrä nuhtlego, Hallesta mo päle, Ärrä pandko
Shukka mo, Näüda armo jälle. Kül om pat Miinust tet,
ent se wona werri Nõsko minno ärrä.

2. Kes so surman mälletap? Põrgun ei sa tenno.
Pinnedus mo hirmotap, Pästä wallust minno; Et ma
sest Jggäwes Tairwan sinno wõtta, Armas Jummal/
kitta.

3. Näüda Effa-arwo mul, Kinnita mo nõrkust, Minna
anna hendä sul, Pästä mo sest nõrkust. Süttita Illia
ga Heldeste Mo henge, Känä pattu wangi.

4. Kae minno luisse pääl, Kui kük kanges lännu, Ammo
ota appi tääl, Nink ei olle nännu. Suur om waino, Eggä
päiw Been nink murren istu, Nink mo wõdet kasta.

5. Minna olle wässmu Pattu wairwan lootmast, Süddä
nõrgus

nõrgus ärrä jo Puhkamast nink ootmast. Kunnas ma Appi sa? Minna waine kole, Ulli nõrk ma olle.

6. Tafe ärrä wainlasse, Jummal wõttap kuulda, Minna woi nüüd julgeste Temmä mannu tulla. Olle wail Põrgu riik, Mes mul waiwa tennu, Om jo möda lännu.

7. Auro sul olgo kige eest, Eftä, siin nink taiwan, Auro sul olgo **Jesus Krist** / Abimees mo waiwan, **Põhhä Waim** / Wäggero rõdm, Olle kõrgest kitted, Et mul appis jõttit.

129. **Ich habe mich gehandelt.** Wiis. 6.

Jssand, kurja olle tennu, Pattu koorma litsuw mo, Sedda teed ei olle kätinu, Kumb mul sinnu näidetu. Nüüd so hirm mo päle tükkis, Käl ma hendä so eest kätkis.

2. Ent kus minna hendä kätkis, Kigen paigan ollet sa, Kui ma ülle merrepagges, Astus minna hauda ka, Olles mulle tule siwu, Minno loidä om sul nouwo.

3. Selle tahha minna enne, **Jssand** sulle tunnista, Kik mes minna kurja tennu; Minno päle hallesta. Jättä omma tullist wiha Pattu ülle jälle mahha.

4. Ehk kül keäke wois liwa Merre weren luggeda, Ei ta siski eäl jõwwa Minno pattu arwada: Sest neid om ui ülli paljo, Ei woi pajatada wälja.

5. Jkge, ikge filmi lätte! Jkge päle hallofast! Oh et pudus tullep kätte Pattu ikma kigest wäest, Oh et kees mo filmi lättest Ka ütsojgi wälja tõttest.

6. Olles mul ni paljo wessi Minno filmi sissen tääl, Kui mo südda puuwäp essi, Minna ikkes ennämb weel. Silmä! Kui teil wet ei olle, Laske werd ka wäljã tulla.

7. Ent mo **Jesus**, sinno harwa, Ja ütso werre tsilkaken Minno harwa terwes tewa, Saatwa rahho sõamen, Selle minna häddälinne Palle: olle armolinne.

8. Sinno päle ma sis keidä Pattu koormat **Jesus Krist**. Merre voh'a seddä heidä, Te mo walges, pnh'tas tööst. Lasse waino wäkke tulla, Sinno perrält kohhalt olla.

Mosesse ehk Säduffe taplus ütte waise pattatsega.

130. Wisil: **Jssand**, Kurja olle tennu. **Wis. 6.**
Moses.

Kuis ni julge waine rummal, O sa pimme pattane? Es sa tijä et so **Jummal** Sinno päle wiyhane? Sinno pat om suur nink hirmus, Nink sa ollet weel iks römus.

Pattane. Kus om mal minnä kül.

Moses. 2. Waine rummal, mes sa pagget, Ütle mul, Fos sinna läät? Kus sa hendä mo eest kääkit? Kas sa sals gat omma tööd? Ei ma anna sulle perrä, Massa pattu wölska ärrä.

Pattane. 2. Oh **Krist** so sönnä pääl. ic.

Moses. 3. Usjata sa oisit armo, **Jummal** om io wiyhane, Suur om sinno pattu koorma, Särätsid ei kuuldas ke. Mötle sure pattu päle Tullep kange kohhus jälle.

Pattane. 3. Ma waine pattane.

Moses. 4. Lomust ollet kurjas jänu, Sul om pudust eigest hääst, Pattun ollet sinna samu, Kurri ollet sund' missest. Pörgu hauda peät sama, Pörgu hauda peät jäma.

Pattane. 4. So waggä werrega.

Moses. 5. Sinna ollet pattu tennu, Kumma ilma arwota, Eumämb kui ma siwa näggu Merre weren oisata: Tuhhat, tuhhat, tuhhat kōerra **Wihhastit** sa Lojat ärrä.

Pattane. 5. Sa annat rōmu mul.

Moses. 6. Sinna jättat mahha seddä, Mes so Loja
tabt

tahhtminne; Mes ta wihtap, wöttat tettä, Pannet wasta
temmäle: Kik so teo, sonna, mötte, Omma selge kurja
lätte.

Pattane. 6. Kui suur mo pattu tö.

Moses. 7. Nätse, kuis sa tahhat saista, Sul om'vus
dust kigest hääst, Mes so ellun sunnis paista, Sinna hai-
sut rojuffest. Hirmus om so pattu koorma, Arrä lootko
muud kui surma.

Pattane. 7. Mul pudup pal' o kül.

Moses. 8. Jummal om jo omma möka Wälja wöts
nu nuhhelda, Ulles tömbnu noli loga, Warba pandnu
päle ka. Pattane, mes mötlet sinna, Võrguhe om sul
nüüd minna.

Pattane. 8. Ehk kurrat wäega.

Moses. 9. Kes sul seddä julgust anuap, Kes so nida
oppetap, Kes sul lotust ette kannap, Ehk kül sädus ahwar-
dap? Kuis et sa ei heidä mele, Enge kaibat julgest päle..

Pattane. 9. So kallil werrel om.

Moses. 10. Kui sa **Jesust Kristust** tunnet, Wöts
tat wasta temmä werd, Temmä päle lotust pannet, Sis
om otsan minno kōrd. Kui sa sega massat wölga, Ei woi
Jummal sinno pölge.

Pattane. 10. Gest loda minna weel.

Moses. 11. Ent mes tahhat sa nüüd tettä, Kas sa ed-
dispaidi ka Pattu tahhat mahha jättä, Ilma arrä sa!..
Te iks nida ussu päle, Sis saat sinna onfas jälle.

Pattane. 11. Mo meeld ka juhata.

131. Wo soll ich fliehen hin. Wiis. 9.

Kus om mul minnä kül? Kui päle tulley mul, Kik minno
pattu koorma, Kes saap mul appi toma? Kuitik ilm
appi tulles, Mul siki häddä olles.

2. O Krist / so sonna pääl, So mannu tulley tääl Mo
waine

waine kurblik sõa, Sult armo otsip pea. Oh! wõtta
 seddä wasta, Nink armo-õsilgast kasta.

3. Ma waine pattane Kik omma kurga tõ Siin ütte kof-
 to kanna, So raigi sisse wania; Säääl woi ma rahho löis-
 dä, Nink hendä häste hoida.

4. So wagga werrega Mo pattust pohhasta. Mo
 sõäl rõmu näüda, Nink ommast armust läüda. Kik
 pattu finni katta, Nink merre poh' a matta.

5. Sa annat rõmu mul, Nink päästis minno kül. Mes
 minna olle patnu, Sa ollet wahha matnu; Reid hauda
 ollet jätnu, Nink eäõ wangi wõtnu.

6. Kui suur mo Pattu tõ, Ma ja neist wallale, Kui ma
 so werre wõtta, Se päle kindmält loda. Ke sinno mannu
 tõttap, Kik waino sis teddä jättap.

7. Mul pudup paljo kül, Mes tarwis siski mul, Meil
 õnnes kik om todu, Nink sinno werrest sadu; Sega ma
 wärä ärrä kik pattu, põrgo-kärrä.

8. Ehk kurrat wäega Mo tahhap hirmota, Ma siski
 meelt ei heidä, Ent sinno werre näüda; Sest sinno pühhä
 werri Om riknu neide leri.

9. So kallil werrel om Ni wäkkew joud nink rõõm,
 Et temmä õsilgakesse Siin päästvä innimesse Neist pattust,
 häddä-orrust, Ja kurratist nink põrgust.

10. Sest loda minna weel, O Jesu, sinno päääl; Müüd
 ei jä minna waiwa, Ent lähhä sõga tawwa, Se om mul
 walmis tettü, Kui sinust surm om nättü.

11. Mo meelt ka juhata Müüd sinno waimuga, Et ma
 kik jättä perrä, Mes mo sult kånäp ärrä, Et ma kui lu-
 minne Jks jä so ihhun finni.

132. Wo ist mein Schäflein/ das ich liebe. Wiis. I.

Kristus se Karjus.

Kus om mo armas lambaken, Kumb minnuft ärräkats-
te, Se teep mul haiget sõamen, Et ello te päält satte;
Kui teije mõtsa tijäte, Sis andke tedä minnule, Ma sada
jälle mannu.

2. Oh lambaken, mes wiwit sa, Et taggasi ei tulle?
Sa näet, et ma so armasta, Nink ei te wikka sulle. Ma
tulli selle ilmale, Et otsis sinno hennele, Nink päästas ligest
kurjast.

3. Mo hallestus ei kannata, Et ma so laande jättä; Sa
joset ikkes kawwemba, Ei sa se rõmmu nättä, Mes tõise lam-
ba näggewa, Ke minno üsjän hengäwa, Kun häddä neid
ei puttu.

4. Sa ei woi rahho ommete Sääal pattu lanen lõida,
Kui kånät hendä minnule, Sis tahha ma so toita: Ma
anna ioudo nõrkule, Ja kostotust nink rõmuke, Kui püro-
wät, rühhi tulla.

5. Kui sa, o waine essija, Mo hääd ei wõtta kuulda,
Nink läät iks lanen kawwemba, Woip süssi so kül neelda.
Ma heika sisti armolist, Oh tulle, tulle kaotsist! Mo arm
so wastapallap.

6. Kui so mo hääl ei pehmenda, Kumb mõtsan kulus
pea, Nink orrun kostap wastä ka, Sis om sul kange sõa;
Ma woi neid kiwwe pörruta, Nink sinna ollet tõrwuta;
Ma peä armust ikma.

Lammas.

7. Kent hääl se om, Kumb tännitaw Ni, et ma lanen kule,
Mast kar. us minno mälletap, Ja heikap, tulle, tulle. Ma
näe kület ma essinu, Ent olle nüüd ni wässinu, Et ei woi essi
tulla.

Karjus.

Karjus.

8. Ei jättä ma so rahhule, Ma heika ikkes päle, Senui
kui kulet õigede, Nink kånät pattust jälle. Sis wõtta ma
so sõlja pääl, Nink wi so karja mannu tääł, Sääł saat sa
hengust löidma.

Lammus.

9. Ma tulle, helde karjus. nüüd, Nink jõe ni kui jorwõa,
Oh anna andis minno süüd, Sest seddä minna vürwõ!
So karja man om ennåmb rõõm, Kui pinnen pattu orru
om, Oh te mo enne kindmäs.

133. **Ich armer Mensch, ich armer.** Wiis. 4.

MA waine lats, ke pattu sadu, Siin saisa, **J**ssand sin
no een. Mul olgo armust andis antu, Mo pat nink
pudus, **J**esussen. Oh hallesta! oh hallesta, Mo päle,
Jssand / armoga.

2. Mes kurbus tulley minno päle, Et ma ni wäega
essinu: Sis kule armust minno häle: Ma olle ärrakada
dom. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **J**ssand, ar
moga.

3. Kuis kårwõa kelat minno pahwe? Es kule sa? Oh
awita! Es olle sinul minust halle? Oh wõtta kõrwi
arwõada! Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **J**ssand,
armoga.

4. Ja wõtta minno pahwust wõsta, Sa lige armsamb
wonaken; Et wois mo pattu andis sada, Nink hengust
löida sõamen, Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **J**ss
sand, armoga.

5. Kõl raffe om se pattu wigga, Kes seddä fik wois
parranda? Kui sinno appi ei sa nättä, Sis om mo häddä
õsata. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **J**ssand / ar
moga.

6. Oh ärramastõ teo perrä, Mo pattu ärraarwõke.
Mo

Mo **Jss** wotta nuhtlust ärrä, Nink kae mo päääl heldeste,
Oh hallesta! o hallesta Mo päle, **Jssand**/armoga.

7. Üts sönna, **Jesiu** ütli enne, Sis tullep ello minnule,
Sa rõõmsas! ütli **Jesukenne**: Ma jättä pattu perräle.
Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **Jssand**/armoga.

8. Ei pelgä ennämb, **Jummal** kulep. Ja tõttesti kuul-
tas minno hääl. Mo süddä jälle rõmo lõwwap, Nink
kittap, mes om nännu tääl: Se päle **Jummal** hallestap,
Ke hendä õigest allandap.

134. **Aus tieffer Noth schrey ich zu dir.** Wüs. 1.

Mo Häddäst, **Jssand**/sinno pool, Ma tõsta omma
häle, Sul minno perräst olgo hool, Nink heidä armo-
päle. Sest kui sa feddä paimendat, Kuu suur om meije
süüd nink pat, Kes sis so een woip saista?

2. So man ei massa muud kui arm, Meid pattu andis
anda, Kik meije tõ om tühhi põrm, Kes woip so wiha kan-
da? Ei woi ka ütlik surusta So een, ent peap pelgämä, Nink
ellämä so armust.

3. Sest müüd, o **Jummal**, sinno päääl Mo süddä üt-
sind lodap, Mo sõä sinno appi tääl Nink sinno armo odap,
Mes sinno sõonna tootap, Nink minno henge rõmustap, Se
perrä om mul iggaw.

4. Ehk sinna karowa wirwisit, Nink saas so armo keelmä,
Mo süddä sisl ei pelgä mit, Nink ei sa hendä neelmä. Sel
kõmbel tekko Zsrael, Ke Waimust wastsest sinduu jäl,
Nink **Jummalat** weel odap.

5. Ehk suur kül om me pat nink süüd, Ja arm om suremb
feddä; Meist sisl **Jummal** päästap meid, Ehk suur kül om
me häddä; Ja üttsind om hä karjus weel, Ke kül saap pääst-
mä Zsrael Ka õigest temmä pattust.

135. **So wahr ich lebe spricht dein Gott.** Wüs. 18.

Mo kui ma ellä tõtteste, Meil ütlep **Jummal** heldeste:
Ei

Ei olle minnul rõmo sest, Et hukka lähhäp iggäwewest üt
 kurb nink waine pattane; Ent pattust umbrekäändko se.

2. Se sõnna ussu pattane, Nink ärrämõttele katsite, Se
 saat sa armo, rõmo kül, Mes Jummal tootanu sul, Nink
 Finnitanu wannega, Sul õn, kui pattu jättät sa.

3. Oh ärrä olgo holeta, Kül aiga, ärrämõttele ka: Kül
 woi weel häste elläda, Nink perräst kui sa wannas ma
 Sis tahha hennäst parranda, Kül Jummal wõttap
 hallesta.

4. Kül tõisi, Jummal hallestap: Ent õigust ikkes
 armastap. Ke armo päle kurja teep, Se tõ eest õiget
 palga saap. Kelt kurja tettäs melega, Se nuhyheldas ka
 armota.

4. Arm Jummalast om tootu, Et Kristus so eest
 wainwatu, Ei temmä siski Finnita, Et hommenes saat
 elläma. Et tullep surm om teda kül, Ent teedmätta se aig
 om sul.

6. Et täämbä ellät, Känä weel, Ehk hommen tõine
 järg om tääl. Ke täämbä terve, illus ka, Kül hommen
 äkkilt kolep ta. Kui ollet pattust käändmata, Sis peät
 pörgun pallama.

7. Mo holde Jesus arwita, Et sinust pea ossa sa, Nink
 enne kána Süddämest, Kui surm mo wõttap ilma teest, Et
 täämbä, eggäl ajal ka, Ma woisi õnsast lahkuda.

136. Ach Gott und Herr/ wie groß. Wiis. 38.

Oh! armo juur, mo pat om suur, Mes minna oll
 tennu: Et ilma pääal om abbi weel, Ma süin ei oll
 nannu.

2. Kui ma lääh nüüd ilm' otša süit, Et wois hend' pat
 tust hoida, Nink et ma taas neist puhtraß saas, Es wois m
 seddä löida.

3. Ma lä, o Krist/ so mannu sis, Et suur om minno häd
 dä. Ma palles so, n: ul appi to, Sis ma ei pelgä leddä.

4. Kui tahhat sa mo rühhelda, Ma kandma valmis
 olle; Sis nuhtle tääl, ann' armo sääl, Kui ma so mannu
 tulle.

5. Sig' allandust nink kannatust, O Issand/ mulle
 anna, Nink seddä meelt, et kule weel, Nink oppe sinno
 süna.

6. Te minnoga, kui tunnet sa, Kik minna armust kan-
 na, Nink palle sest, et iggärveß Ma sult ei lahku, anna.

7. Kui linno wiis, et nemmä sis Hend' häste warjun
 hoidwa, Kui tuisst om een, nink häddä täen, Sis omma
 peßä löidwä.

8. Ni ma, o **Reist**, ka süddämest So rajen sa hend'
 hoidma, Kui pat nink surm mul om üts hirm, Sis saat sa
 mo sääl löidmä.

9. Ma olle sääl, ehk heng kül tääl Saap lahema ihhust
 ärrä; Meil tairwan sis saap ütteliss' Kik häddä jämä perrä.

10. Uuw **Issäle** nink **Pojale**, Ka pühhäl **Waimul**
 olgo. Se päle häst mo süddämest Niid rõdmsast amet
 tulgo.

137. **Erbarm dich mein, o Herr Gott.** Wiis. 39.
 O! heidä armo minno pääl, O Jummal, sest so
 arm omi suur, Te puhtast mo, nink mösse weel, Mo
 sissen om se pattu juur. So wasta olle pattunu, Se om
 üts minno mele seen, Ma sa sult õigest sunnitus, Ei saisa
 Kurri sumo den.

2. Ma olle pattun sündinu, Mo emmä sai mo pattun
 tääl, Nats, tõtte om sult armastu, So tarkust näudat
 sa mul weel. Sa, Issand/ minno pohhast, Nink Issa-
 piga walgest te, Sis walgemb lumme minna sa, Lät rõdm-
 ast lu nink kuulminne.

3. Mo pattu ette ärrä to, Ent listuta, mes essinu, Mo
 üsse pohhast Svänd lo, Sis olle wastfest sündinu. So
 palgest

palgest ärrä heitko mo, Nink waimo ärräwõtko mult,
Ent trõõsti taas, ma palle so, So rõõmsa Waim mo
hoitko sul.

4. Ma tahha niüd ka pattatsid, So õiget teed siin
oppeta, Et mahha jätwä kurje teid, Nink sinno pole
känäwä. O Jummal, minno õnnistus, Sest werre
wõllast päästa mo, Sis tutwas saap so õigedus, Et minno su
sis kittap so.

5. Ei sinna õhwrõid armasta, Meid andina meel käl
olles nul, Sis wõtta kurba waimo sa, Om murtu süda
dä armsamb sul. Te, hääd sel linal tsionil, Nink temmä
müre ehhitä, Sis ligil lubba antas kui, Sul puhtid
õhwrõid õhwrõida.

138. *Her Jesu Christi du höchsten Gut. Wiis. 1.*

O Jesu Krist, sa kõrgemb õn, Sa armo-lätte tairwas,
Oh! kae, kui ma sõamen kurb olle surest wairwas,
Et pattu minno wairwawa, Nink kurbas tewä lõpmatta,
Mes minna olle tennu.

2. O! Jesu, anna armo tääl, Nink päästa pattust
ärrä; Oh! näüdü meil so armo weel, Nink jättä meil
neid perrä, Et pattun mahha ma ei jä, Nink neide sissen
hukka lä, Ehk katsite ei mõtle.

3. Kui seddä mõtlep minno meel, Mes minna olle tennu,
Sis om mul kiwõi kala päääl, Et olle hirmõ nannu,
Ei tiiä nouwõõ siin ehk sääl, Nink minna lähhas hukka
tääl, So sõnna kui es olles.

4. Ent sinno kallis sõnna teep, Et minno kurblik sõä
Weel minno sissen rõõmsas läap, Nink kurbust jättäp
pea. Sa, Issand, armo tootat Neil, kummist sunna
õõsitat Hään ussun, kurban waimun.

5. Nink et ma olle pattu tääl Mo ello ajal tennu, Kui
seddä tunnep minno meel, Kumb pörõgo wairwa nannu,
Nink

Nink tahhas olla päästetu, So werren pattust mössetu,
Kui Dawid nink Manasse.

6. Sis tulle ma so mannu nüüd, Nink satta põlwoil' mahha, Nink palle andis kii mo süüd, So armo minna tahha: Sest anna mulle andis tääl, Mes minna sinno wasta weel Siin ellun olle tennu.

7. Oh! **Issand**, anna andis mul So sure armo läbbi, Kii mes ma olle patnu sul, Nink kána pattu häbbi, Et minna henda rõmusta, Nink woi so auruß ellada, Kui digil latsil sünnis.

8. So **Wainuga** mo kinnitá, So harwa minno pääste, Nink sinno surma higgsi ka, Mo wiimisel tunnil mösfe. Sis wotta minno ütškõrd täält, Hään kindman ussun ilma pääält, So wallituide mannu.

139. **Allein zu dir Herr Jesu Christ.** Wiis. 40.

So pääle ütfind', **Jesuo Krist** / Siin ilman minna loda, Sa rõmustat mo süddamest, Muud rõmu ma ei oda. Es olle eesmäält teake, Ei olle nüüd ka ütseke, Ke siin wois haddast päästa mo, Ma palle so, Mo lotus, **Jesu**, ollet jo.

2. Mo pat om suur nink rasse kii, Ma kaiba süddast sedda, Reid sammu anna andis mul läbb' sinno surma hadda, Nink ütle essäl taiwan nüüd, Et ollet masnu minno süüd, Sis pääste minna pattu wäest, Oh! peä hääst, Mes tootat mul armo kääst.

3. Oh! anna armust minnole, Sig' ussu tekko tettá, Et minna sinno heldusse Wois kigest hengest nättá, Kig' as a eest so armasta, Nink lähembát kui henda ka. Mo wiimisel tunnil arowita So engliga Kii kurratid mult aiada.

4. Auro olgo **Jummalal Issale**, Ke meile armo näüdap, Nink **Jesustel** sel **Pojale**, Ke meid weel illes toidap, Ka

pühhal waimul olgo auru, Ke annap meile dige nouw,
Et temmäl meist om helde meel, Siin ilman weel, Nink
perräst taiwan iggäwel.

140. **Ach! was hab ich ausgerichtet.** Wiis. 14.

Wi! mes olle minna tennu? Kuis ni suur om minna
süüd? **Jummal** essi om mo nännu, Sest ma pelgä
liik olle nüüd. Minna wäega häbbene, Mul ei olle rah-
hoke, Et ma so, oh **Jummal!** jätne, Nink ni julgest pörge
tötnu.

2. **Wärristen,** mo **Jummal!** kaiba, Et ma olnu wai-
lato, Pattust tullep pörge waiwa, Sinna tijät seddä jo,
Minno lihha tiggedus, Se om sinno waggaust Pölgnu,
nink so wasta pannu, Ja so wihha kaswatanu.

3. Enne mul es olle häbbi Sinno wasta essida, Lätši
julgest ikkes läbbi, Otse kui ilm pattuta. Nüüd et seddä
kähhetse, Sest sdäme teedminne Nakkap unnest ülles
wirgu, Sis ei olle muud kui hirmo.

4. Mitto Päiwä olle käännu, Hullust pädst, mo pattu
teed, Taiwa ellust mödä lännu, Kui ne kange pattatse;
Ma es tunne elläden Pattu koorimat süddämen, Ussit
olli pörge joudma, Oh! kus peä armo löidma?

5. **Ma** pole olles minna, Ent ma wäega häbbene, Kes
saap minno sunnä saatma? Mul ei olle rammoke; Minna
olle wäärt, et sa Minno rässe pattuga Kohhalt pörge
sisse toukat, Zhho, henge ärrätappat.

6. Kaddogo se maijus ärrä, Ke neid pattu armastap,
Sago hukka silmä terrä, Mes se tühjä himmustap: Olgo
ärräwannotet Pattu himmo iggäwest, Ja se wötte pattu
päle Olgo ärräwannet jälle.

7. Pat, oh kuis ka ollet sinna Nassemb weel kui kirowi
koorm, Sinno rassend näe nüüd minna: Sest mo heng
ka turblil om. **Jummal** minno hirmotap, Kes mo wai-
se

se awitap? Minno jätwá kík ne loma, Kes lát mulle appi toma?

8. **Jssand** kík om sinno wáen, **Jssand** ainus abbi mees, Minno háddá om so káen, Sa woit pástá surma seest. Sinno pále loda ma, Ei woi hendá awita; Wötta mo nüüd wastfes tettá, Et sa sinno rómo náttá.

9. Minna wihka meeld ja mötte, Meä pattust tullewa. Minna satta sinno ette, Valle so, mo **Jummalas**: Arrá minko kóhtute, Náüdá armo minnule, Kúi sa tahhat kóh hut moista, Kes sis sinno een woip saista.

10. Sest et **Jesus Kisti** kändnu, Armas **Jummal** hallesta! Et ta hendá surma andnu, Pásta mo nüüd ar moga: Sest ma ussu kindmáste, Et so **Poig** ka minnule Sinno armo jálle saatnu, Nink mo pattu mahha matnu.

11. Sinna tootit meil wänden Heldust, armo, hallestust. Se eest tulleme nüüd anden Tenno, Pittust, aurwustust. Oh so wandmist málleta! Wötta wasta rómuga, Ká nüüd sinno mannu tótwa, Pattu meel mahha jätwa.

12. **Jssand** kule minno hále! Valle minna essija, Ke so pole kánap jálle, Wötta taiwast kaeda. Minno heng om waiwatu, Minno súddá raijotu, Arrá pólgo **Jssand** seddá, Parranda mo pattu háddá.

13. Lasse sinno englikessi Minno perrást rómusta: Aw wita mo, **Jssand** essi Kigist pattust parranda: Et ei holi kórkustest, Kurja waimo pettustest. Ee, et so, oh **Jummal**, ihka, Nink, mes ajalik om, wihka.

14. Kúi sa minno kúllen saisat Omma **Waimo** wáega, Sis mo Súddá ikkes hoijap Sinno perrá káändmáttá. Ma so ommas kóhhalt lá, **Jummal** minno ommas já; Sis sest ajast sani jourwa Sinno nimmel **Páhhá** lauda.

Tõisitsest Ussust.

141. Rein grõsser Trost kan seyn im 2c. Wiis. 2.

Golle ma pääal suremb rõom, Kui se, et meije kurbuse sen, Se **Essa** sõänd tunneme, Nink **Poja** läbbi paleleme.

2. Ni nättas ilma kunningist, Et wasta wõdwa armoist Se poja palwust ilma pääal, Nink kinkwa nuhtlust pattatsel.

3. Ka mõnni perris sullane Saap poja läbbi wallale: **Poig** palley essä temnä eest, Nink essä päästap orjussest.

4. Se teep mo pattast rõõmsas ka, O wagga **Jumm**al, otsata, Et ma so ette tulle tääl **So Poja Jesu** nimme pääal.

5. **So Poja** perräst hallesta, Nink pattu wangist lunnaista, Ja päästä minno kurratist, Se wabbas minno hengest.

6. Mo omma tõ, nink tenistus, Se ahwardap mul hukkatust: ent **Poja** werri, surm nink wainw teep minno õiges eggap iiv.

7. Ei olle kelleke se hool, Ke sinno kändas minno pool, Kui se, ke kük mo wõlga mas, Nink sai mul Duniisteggijas.

8. **So Poig** / o **Jumm**al, saiap siin, Mo armojarg, mo kinni liin, Ke hendä ohwrits risti pääal Mo pattu eest, o maggus hääl.

9. Es olle temnäal waja tõõst Se surma maitsa hennest eest; Mes minno pattu teninu, Om temnä werri taffonu.

10. Se ohwer om suur imme tõ, Sest sa ma pattust wallale; Se om miind **Essa** melehä, Et hukka es lääs ütse.

11. Siin om se ilma süta **Woon**, Kumb minno pattu

Tandnu

Kandru om, Se Woon, kumb waik jái ristini, Kui püg-
 Dajist saäl pöeti.

12. Se Woon, kumb ilma pattuta, Kumb fige een siin
 laitmata, Se pääst meid kovermast wallale, Mes meije saats-
 sim hennele.

13. Ta haru läbbi suttime, Nink läme õkwa tai-
 wähe, Sest kae **Essä Poja** päääl, Ke ütten meist so pallep
 saäl.

14. Mul tulgo kashous temmä rist, O kule **Essä** armos-
 list, Se päääl ma loda koggoua, Mo nõrka usku awwita.

15. Oh **Jummal Essä** wallitse, Oh **Jesu** jalga nop-
 pes te, O pühhõ **Waim** mo ärräta, Jks õige te päääl
 tõndida.

142. **Es ist das Heil uns kommen her. Wis. 1.**

Kik kallis heinge õnnistus Saap selgest armust selle, Ke
 tunnep omma tühhiust, Nink lodap **Jesu** päle. Ust
 abbi mees om ennege, Kik tõ ei massa middäke, Sest **Je-
 sus** om kii masnu.

2. Kui inimijist keäke Es jorwa sädust täütä, Sis
 olli **Jummal** wiyhane, Taht like võrgo heitä. Sest sä-
 dus se om wainolik, Ent inimenne lihhalik; Sest olliva
 kii hukkan.

3. Et rahwas omma wäega Taht kassu tahtmist tettä,
 Sest olliva kii rummala, Es olle õigust nättä. Sest kass
 om warjo-kæetus, Kust tunnus meije essitus, Mes lihhan
 ärrä pedet.

4. Es tahha pattu harjotus Meist figist jädä perrä,
 Sest se om meije perrändus, Nink rikku õigust ärrä. Ent
Jummal sunniy kawwalust, Teep lihha itkes tiggust,
 Kumb eumõihhust nakkap.

5. Es peä siski täütmättä Se sädus mitte jämä. Sis
 piddi **Aristus** tullesma, Nink inimissef sama; Se täüt-

nu säduft tärweste, Saat digust jälle kigille, Nink wais
gust **Jsa** wihha.

6. Et **Kristus** essi tärweste Om säduft ärrä täntnu,
Sis tullep digus nidade, Kui kirri meile näntnu: Et **Kris-**
tus omma werrega Meid peap diges teggemä, Ke meije
eest om masnu.

7. Gest loda minna koggona, **O Jesu**, sinno päle,
So sonna ei woi walleta, Ma ussu sinno häle: Ke ussu
nink saap ristitus, Se löwwap taiwa-perrändust, Et
temmä ei sa hukka.

8. Ke ussu kigest Söämest, Se peap önsas sama; Uff
tunnus ärrä armo tödft, Ei peä ilma jämä. Uff armas
stetas **Jummalast**. Arm peap luttu lähhembäst, Kui
Jummala laq ollet.

9. Käst näüdäw meile essitust, Teep söänd murreliffus.
Soop römu armo-oppetus, Nink pattane saap julgust, Et
wöttap risti kannata, Ei sädus söänd kostota, Ei ka kiff
temmä teggio.

10. Kun dige uff om eäle, Sääp pütäs häste tettä, Se
uff ei kölba kohheke, Kun hüwivä tödd ei nättä. Uff siski
ainult önsas teep, Hääst teust lähhemb appi näep. Ni
tunnus diget usku.

11. Uts dige lotus kannatap, Nink odap ikkes ilman,
Mil ajal **Jummal** awroitap, Ei saisa meije silmän. Kul
temmä tuap selgeste, Mes parras aig om abbile, Gest
sümmis tedda usku.

12. Eht nida peäk nättämä, Et abbi kawwen ärrä, Ei
sümmi siski pehäätä, Se temmä söuna verrä. Kui **Jum-**
mal kige lähhembän, Sis petäs abbi sallajan. Oh!
lootkem temmä päle.

13. Nuw, kirtus olgo söddämest Nüüd meije **Jum-**
malalle, Et temmä yörgu woimussest Meid, luastonu
jälle;

jälle; Oh! **Issand**, lasse armoga Meid sinno Nimmie püh-
henda, So rikkus tulgo meile.

14. Maan sündko sinno tahtminne, Kui tairvan iffes
sunnis. Oh! anna leibä figille, Nink anna süddä andis,
Sis leppime ka wellega. Meid kiusatussen arwita, Nink
pasta kurrast. Amen. A. V.

143. **Wann dein hergliebster Sohn.** Wiis. 1.

Kui, **Zummal**/ sinno armsamb **Poig** Es olles male tõt-
nu, Nink kui ma pattun kolu kük, Mo lihha hemmel wõte-
nu; Sis peäs ma ilmarmota, Kui waggel, pörgu mine
nema Mo pattu wõlla perräst.

2. Ent nüüd om rahho, hengust mul, Ei heidä meelt, ei
pelgä, Et temmä minno affemel Kand pattu süüd nink
wõlga. Ta leppit minno sinnoga, Kui omma werd wõt
wallada, Et ma woi õnsas sada.

3. Sest om nüüd julge minno meel, Woiw latfelikkult
lota: Sesamma kalli werre pääl Ma tahha saisma jädä,
Kumb minno eest om walletu, Nink pattust puhtas wõst-
nu mo, Ja õnsust mulle saatnu.

4. Sen werren om mul kostotust, Ma lå so mannu
julgest, Ma otši armo maddalast, Ei lahku sinno küllest:
Mes mul so Poja surm nink piin Om risti pu pääl saatnu
sin, Ei risu mo kääst kurrat.

5. Ei arwita se õigus mo, Kumb sädussest om tulnu,
Ee om ils wäega pettetu, Kel ommast tõdõt rõõm olnu.
Mo Jესusse tõ ütfindä Teep, et ma õnnis olle ka, Et ma
se sisse ussu.

144. **Was lobes sollen wir dir, o Vater.** Wiis. 42.

Mes kittus om meil, **Issand**, sulle anda? Ei woi so tek-
ko ütšik wäljä kanda.

2. Sa ollet meile õiget tähte tennu, Mist meije ollem
sinno armo nännu.

3. Sa ollet Warut merren hukka pandnu, Mink om mal rahwal lanen leibá andnu.

4. Mink man me woime sinno armo lõidá, Et sinna tahhat ihho henge toita.

5. Et sinna náudáß meil so imme káe, Sis ollet riknu sa Hetitre wáe.

6. Mink ollet kánet sádust meile andnu, Há sel, ke sõan seddá tallel pannu.

7. O Issá! kindmá omma sinno sõnna, Sa õigust, kohhut annat meile tánná.

8. Neil wangil sinna, Issand, appi tõttat, Mink sure auwoga sa woimust wõttat.

9. So nimmi om iks kallis nink ka pühhá, Ke seddá pelgáp se lát targáß pea.

10. Aluw, kittus, tenno, Issá, sulle olgo, Ni kui siin il man, ni meist taiwan tulgo.

145. Vor Gericht, Herr Jesu steh ich hier. Wiis. 16.

SD kohto een, oh Jesus Krist / Ma saisa siin nüüd maddalast, Ma leina, ruhka, palle; pat om mo pále kaibanu, Mink panney kohhalt hukka mo, Ent ma ei heidá mele. So werri, Issand Jesus Krist, Mo mõsses kigest kurjusses, Sest sinna kolit minno eest, mink massit minno wõlga tõest. O Jesus Krist, ma tenná so, ma tenná so, oh parranda sa essi mo.

Kristlikust Ellust.

146. O Durchbrecher aller Banden. Wiis. 13.

Rõge Pawlu kátski kistja, Meije neál saifat sa, Et ne ussu naarja, riisja Sinnust meid ei lahuta. Hukka meije sissesst árrá Seddá wanna pattu meeld, Tõmba meid iks henne perrá, Pattu wangist, ilma pãált.

2. Sinno Issá meel om tõttest, Et sa táudát seddá tõõd;

Sul sai tãrwoussse lãttest Selle tarkus, armuink joud; Et
sa taotsi es jãttãss, Mes sul **Essãst** antu om, Enge pattu
wãrwãst sadas Sinna, kun om maggus rõõm.

3. Oh! sa peãt tãrwelikkus Eõtteste meid teggema,
Sinno kãen me ollem' ikkes, Niink sa armãstãt meid ka:
Eht me rahwa melest wangin Olleme niink põlletu, Sest et
meije rist om kange, Kumb meid mani litsõnu.

4. Rae mei e rãssett hãddã, Rige lodu asjuga Puhkap,
pallep meije sũddã: Kunnas minna wallal sa Tũhhiusse
õrjãmissest, Kumb so lãssi litsõõ weel, Eht kũl wainõ aja
missest Parrembat itõs wõttõõ sããl.

5. Kinnitã mo nõrka usku, Te mo wãbbas figest tããl;
Et ma kũl woi katski kisku, Mes mo kelãp ilman weel.
Rahwa peljus mingo wãljã, Heitlkk sũddã kãddugo, Mes
ma risti wãrwãst peljã, Pehme lihha mãddãgo.

6. **Issãnd** põrruta niink rõõhu, Murra katski kurjusse,
Eika surman sul ei lãhha Tarwis ennãmb, pattane. Nõõ
sta pattu moast teddã, Kikkõ siuwu kawwalust, Et me ütõõ
kõõd woime lõidã, **Essã** majan wãbbãust.

7. Lihhale ei pũrwã minna Jggãwes siin hengãmist,
Te tãll, ni kũl tunnet sinna, Nuna õnsat lahkumist. Ent
mo waim so wõttõõ kinni, Peãp ussiin kindmãste, Niink
ei jãttã sinno enne, Senni kũl saap tãrwãtte.

8. **Issãnd** wallitse niink wãra, Kunningas **Imma:**
nuel, Touka mahha põrgu leri, Wõtta rikust hennesel.
Kissu hengi hãrwãst ette Lep. itusse werrẽga, Eõppõta kũl
pattu hãttã, Sest sul om meist melehã.

9. Meije olleme kũl hendã Wangis heitnu himnuga;
Ent oh **Jesus** wõtta kããndã Sest, mes tettu melega. Kãss
õõ om jo meije koorma, Njãp meid so pãllõma, Eõ meil jãlle
õõsmãst armo, Te meid wãbbas kõggõna.

10. Sinna õstõõ Innimissust Meid kũl kãlli hinnaga,
Ni

Mi kui sa nüüd kolit wistist Peat meid hääs teggema, Et me tawwelikkus same, Sinno palget lõrowame, Armo armo päle näeme, Tawweussfest wöttame.

11. Arm, ke ello tahisit jättä, Tappa kii nink koleta, Mes ei woi so riklust nättä, Wi meid Paradiisi ka. Sisli sa e jättä perrä, Kui meil õige himnio om; Oh mes kaunis maggus warra om se wabbaus nink rõõm.

147. *Hilf mir mein Gott/hilf das nach. Wiis. 21.*

Mo armas Jummal arwita So häddän perrä nou da, Nink sõamest so otsida, So armo pole jouda. Oh taffe mo, Kui otsi so, Mo waiwan pea lõida, Oh hallesta, nink arwita Hend' kura tö eest hoida.

2. Mul anna ommaest heldussfest So päle ütfind lota, Ja pattust käändä Süddamest, Nink murren rõmo ota, Et ikke nüüd Mo pattu Süüd, Nink rasse essitusse, Et kae ka hääd teggewä Meil, kumma häddälisse.

3. Kik lihha himnio kistuta, Et se ei woimust wötta; So armastada oppeta, Nink sinno himmustada. Mo kinnita So Waimuga, So sõnna tunnistada, Et ütlike Mo sur manke Ei woi sult lahbutada.

4. Oh oppeta mul tassaust, Nink kela wihha heldest: Ka anna mulle allandust, Et käu so perrä selgest; Meist pattust ka Mo puhhast, Mes nowelt olle opnu, Mo rõmussa So Waimuga, Kui murre eune lõnu.

5. Mul usko, armo kasiwata, Ja kinnita mo lotust: Et minno süddä lõymatta So kääst iks sago toidust. Suud wallitse, Et minnule, Ei tulle temmäst häddä, Mo ihho ka, Mi tõida sa, Et himmo weerd ei wötta.

6. Mul olgo ikke ussinus, Mo tõöd nink tekko tettä, Et tühhi auro nink kawwalus Mo eäle ei pettä. Riid, kad deus, Nink wallatus, se minnult tagganego, Ka warga meel, Nink petjä keel, Se kawwen minnust jägo.

7. Las mul hääd nouwo wötta ka, Nink kurja nouwo jattä; Nink lige eest iks pallelda, Ka waistill hääd tetta, Et kurja ma woi tagganda, Nink ligil appi tulle, Ni sunnip ka, mes tahhat sa: Nink wiimselt önsajt kole.

148. Herr Jesu Gnaden Sonne. Wiis. 17.

D Jesus armo walgus, Sa ello päiwäken, So ello, rööm nink selgus Mul paijtko söämen: So arm mo wastfes tekko, Et mul saas röömsat nätko, Mo ärrä heitko mitt.

2. Mul pattu andis anna, Mo wölga kistota, Mul ap-
pis tulle tanna, Kik wihha löppeta: Las minno rahho mais-
tsa, Mo söänd armust kaitsa, **D** Issand kule mo.

3. Oh aja hengest wäl ä Kik pattu juretust, Et armasta
nink pelgä So kigest söämeest, Et ma so orja jälle, Nink sulle
auwus ellä, Kui sinno ommandus.

4. Oh kaswata so tundmist Mo sissen, minno Paas,
Nink anna öiget teedmist So pühhä söuna wäest, Et ma
so sisse ussu, Nink tötte sissen pussi, Ei pelgä wainlaisi.

5. So rinna pääl mo jota, Po tahtmist risti pääl, Et
himmu ma ei täüda, Ent kole ikkes neil, Et ma kik lihha tek-
ku So läbbi ärrärisku, Nink ellä sinnule.

6. Oh läüdü henge sissen So armo öigede, Et temmä
ajamissen Ma sinno armatsse, Nink sinno mele perrä Kik
kurja ärrä wärä, Ja ello tee pääl käu.

7. Niüd Issand anna wälke Ja joudo, julgust ka, Sest
ütsik armo tekko Ei sa so waimota: Kik minno meel nink
mötte, Nink mes ma wötta ette, Ei kölba sinnota.

8. Sis kela armas Jummal Kik kahjo henge päält,
Ma olle essi rummal, Te wastfes minno meeld, Et ma
so tahtmist nörowa Nink teddü täütä pürowa, Oh olle
abbimes.

149. O G^ott du frommer G^ott. Wiis. 5.

Swagga Jammal / Ke Kif andid meile annat, Kelt
om mes eál om, Ke figest hote kannat, Mul anna ter
wust, nink Et terwe ihho seen Mul olles puhhas heng, Ja
digus súddámen.

2. Laß mes mo kóhhus om, Mo ussmaste tettá: Et woist
annmetin, Mes káisset pea náttá. Oh anna, et ma te Mo
tekko aigsaste, Ja awwita, et tó Wois ninná eddesi.

3. Mul anna kónnelda, Mes ikkes hááf wois tulla, Ja
Kela útlemašt, Mes tuhhi tahhap olla Ja kui mo amme
tiin Ma pea kónnelma, Sis anna sónnale Háäd wákke
rómuga.

4. Kui mul om hádda káen, Sis wóttá julgust anda:
Laß minno rómuga Mo risti kóormat kanda: Oh anna tás
sast meeld, Et woise leppidá, Kui nouwo mul tarwis om,
Sis anna nouwo ka.

5. Te ei ma figega Misuggust sóbbrust pea, Min k pále
sinnulke Ei olle útsik wshha. Kui wóttat heldeste Mul
warra jaggada, Sis olgo árrá fest, Mes sadu kurlaga.

6. Kui sa mo eále Weel tahhat iakko anda, Ja mómne
wainwaga Mo lasset wannust kanda: Sis anna kannas
tust, Mo hoiija pattu eest, Et kui ma hallis sa, Ka tunne
aunwo fest.

7. Kui tullep ello ots, Sis astu **Jesus** ette, So risti
surma seen Heng sago sinno kátte. Mo Jhul olgo
maad, Kun neide mattusse, Ká taiwan elláwá, Ei tunne
wainwáke.

8. Kui káisset wimáte Kif kóolhid: tulge ette! Sis kutsu
minno ka Mo harwast henne kátte, Laß kuulda omma
háald, Mo ihho árrátá, Et kaunist selletu, Sa taiwa
seltsi ka.

150. Wohl dem/der in Gottesfurchten. Wiis. 2.

Wes dige önnis mees om se, Ke Jummalat pelaap
Windmäste, Hend' peät toitma ommast käest, Sis
käap so kässi ma päääl hääst.

2. So naine saap sul ollema So koan, kui pu marjuga,
So latse omma istuman, kui öllisossa larwa man.

3. Sel mehhel saap ni rikkas ön, Ke ellap Jumjala
peljussen; Se wanne ei woi olla sääl, Kumb perrändet
om meije päääl.

4. Ni saap sul Jummal teggemä, Et sinno Silm saap
näggemä So tö man rikkast Önne kül, Nink temmä arm
saap jämä sul.

5. Se saap so ello jakkama, So mannu jämä rahho-
ga, Et sinna laste latsi näet, Nink Israel siin lörowäp
hääd.

Palwuffest.

151. Wohl dem/der vest im Stauben steht. Wiis. 2.

Hä sel, ke ussun liigmata, Nink pallep Jesu nimmega.
Sest töttelikult temmä saap, Mes Issand tälle
tootap.

2. Ent latse olgo ommete Ka petmata nink töditse, kui
Essä pole pallewa, Sis kulep temmä armoga.

3. kui latsi lät Essä pallema, Sis kulep temmä ruttus-
ga: kui leibä otsip pudussen, Ei kela Essä, kui täll om.

4. Ei anna Essä kirowike Sel latsel, kumb om issone;
Ei ängä täll ka siugu, kui temmä kalla pallelnu.

5. Ni ka, kel Jummal Essäs iäap, Se tötteste iks kuuls-
dus saap; Ent ta ei kule pattatsid, nink heidap ommast
palgest neid.

6. Ke rattust kånäp digede, Nink säep Jesust waijele,
Se maitsap kuulmist palwe man, Nink lörowäp, mes ta
otsnu om.

7. Oh selle palle swämest, Ei suga enge **Waimo** wäest,
Hään lotussen nink ussu wäen, Kik mes sul waja om siin
maan.

8. Ent sinna **Jesus** oppeta Mo digest **Essä** pallema,
Et ma so läbbi ikkes tääl **Woi** sada armo armo pääl.

152. **Dit/dit, Jehova will ich singen. Wiis. 56.**

MA tabha sul, **Jehowa**, laulda, Ei olle ütjil sinno
saarnane: Oh wötta minno laulu kuulda, Nink anna
waimo wäkke minnule, Et ma woi seddä **Jesus** nimmega
So mele perrä häste tallita.

2. So **Poja** mannu minno weä, Et **Poisg** mo sinno
mannu weäp ka; So **Waim** mo sisse tulgo pea, Nink
läutko meeld nink swänd pallama, Et minna rahho maitfa
üllewäst, Nink laula sulle kigest swämest.

3. Kui kaldat, **Jssand** / armo ölli Mo päle wäljä, sis
om laul kül hä, Ja tääl om töttest maggus hölli, Kui ma so
tötten waimun kummarda. **Waim** üllenday mo swänd
sinno pool, Nink minno laulmissel om kõrge hääl.

4. So **pühhä Waim** woiw puhkamissen Mo eest weel
so man digest pallelda, Nink tunnistas mo waimo sissen,
Et ma so lats nink kaas-perrändaja; Sest tännitä mul,
Abba, **Essä** niüd, Nink pea ussun digid palwussid.

5. Kui minno swämest se **Abba** So **pühhä Waimo**
läbbi kuuldus saap, Kui ma so sega kinni tabba, Sis ligup
sinno meel nink läggünep; Et ei woi jätta minno kuulma-
ta, Sest et so mele perrä pälsi ma.

6. Mes oppetap so **Waim** mo essi, Se om so mele perrä
palleldu, Nink seddä jaggap mul so kässi, Sest et se **Jesus**
nimmel otfitu, Ke minno teep so latses siin nink sääl, Et
ma ka wötta armo armo pääl.

7. Hä mul sest waimo tunnustuffest, Se täündap minno
swänd rõmuga, Ma tija, et so täwweuffest Kik täwweilif
to

to ande tullewa, Kik annat sa, nink teet ka ennamb weel
 kui ma woi pallelda ehk moista tääal.

8. Hå mul, et Jesu nimmel palle, Ke sinno hääal kael
 mo eest pajatap, Se läbbi om kik amen jälle, Mes süddä
 tötten, waimun himmustap: Hå mul! sul olgo kintust
 iggäwest, Et sa mul kinkit säräst önnistust.

153. Sieh hie bin ich Ehren-König. Wüs.6.

Nätse Jummal / siin ma rummal Heidä hendä põlwile,
 Henge rikmist, Silmä ikmist, To ma, **Jesus** / sinnule.
 Las so löidä, las so löidä Münnust, ke ma pattane.

2. Kae jälle minno päle, **Jssand** olle hallelik, Sinno
 pürwä ma nink sörowä, Sinno waine mulla tük. Las so
 löidä, las so löidä, Olle mulle armolik.

3. Ei ma pürwä ei ka nõrowa Muud, kui sinno hallest
 tust, seddä sara sinno armsa, kummil näüdät armastust.
 Las so löidä, las so löidä, sinust sa ma önnistust.

4. Taira selgus, henge walgus, Ilma süta **Wonaken!**
 Sääal so hawwan kääp heng otsman Sinno, kallis põijo-
 ken. Las so löidä, las so löidä, **Kange Jummal**, Jnnis-
 men.

4. Taira selgus, henge walgus, Ilma süta **Wona-**
ken! Sääal so hawwan kääp heng otsman Sinno, kallis
 põinoken. Las so löidä, las so löidä, **Kange Jummal**,
 Jnnimen.

5. **Jssand** kule, kui mo hule Hallosaste laulwa sul, All
 laudussen, kurbastussen Kääp so latse maddal hääal: Las so
 löidä, las so löidä, **Jesust** himmustap mo meel.

6. Tühhi käära, ilma warra, Tühha himmo auro nink
 tust **Edap** mulle enne wallo, Sest ma otsi önnistust: Las
 so löidä, las so löidä, anna õiget walmistust.

Walwmissest.

154. **Wer sich düncken läst er stehet.** Wiis. 57.

RE jo mötlep hendä saiwat, Hoidko hendä saddamaast
Seedko wainlast umbre jooskwat Kigen paigan uss
nast.

2. Lihha julgus pettäp paljo, Kahjo sadap suigimma
Ke ei aja teddä wäljä, Keüdäp witsa hennele.

3. Kui sul kawwa jääp se laistus, Kule mes woip suud
da: Sinno põle tullep waisus, Kui irts kange tapleia.

4. Lihha julgus om se többi, Kumb loun-ajal rikkub so
Ke sis otsip hengel ap i, Pea temmäst paego.

5. Kui sääl Simson mahha heidäp, Pordo üstjät
maggama; Kui pord hendä armsast näüdäp, Nakkas
temmä leinäma.

6. Kui se waine Peter julgup Surma miimä Jesuga
nink ei walwa, enge suigup, Peäp temma leinäma.

7. Ehl se wastne wain ka julgus, Mõrk om wain
lihha weel; Kui sa maggat, saat sa palkas Wainwa rõ
mu assemel.

8. Meije wainlaine om ussin, Nink ei tija magga
mast; Nink me käume laisklemissen, Oh se om meil häbt
tööst.

9. Onnis om, ke õustust otsip Wäristen nink peljoga
Se om warjun sis nink trotsip, Kui surm, kurrat mässewa

10. Onnis om, ke walwaw, pallep Abtafesse te-
ra päääl Liigmata se saisap, põllep Kurratit nink põrgu hääl.

11. Onnis, ke irts wõkest panne umbre omma nimmis
Ussu künält nida kannap, Et ei kistu eäle.

12. Onnis om, ke aigsast rühhiõ Oli lähtreit ehhitä,
Kui henge põiginees wiwip, Temmä heng jääs rikmatta.

13. O sa omme laste hoidja, Sinna ollet suigmata: O
iks mo ussu läütä, Kui ma johhu maggama.

14. Lai kust, julgust kelä minnust; Hoija mo so pelhus
 fen: Lühhendä sa essi armust Minno ristü koormat süin.
15. Rihhota iks minno mele, Et ma walwa suigmata,
 Ja et minna, kui ma kole, Walwman uino maggama.
155. *Mache dich mein Geist bereit.* Wiis. 55.
Minno waim hend walmista, Walwa, palle häste, et
 sa jowwat liigmata Kurjal ajal saista: Kurrat om
 Kawwal waim, Otsip wakku petta, Usku ärräwotta.
2. Ent oh wirgu enne weel Parrembaste ülles; Kasse
 nuhtlus saap sul sääl, Sa ei pässe tullest, Kui so surm,
 Põrgu hirm Pattu unnen lörowäp, Omma wõrku pürw
 wäp.
3. Wirgu ülles, fest et sul Ei sa muido walgus; Walwa
 et so sädämel Säas se õige selgus; Jummal Melehä Om,
 kui temmä andid Walwmiffen iks prukit.
4. Walwa, et se peija waim Unnen so ei lörowä, Käl ta
 muido noppe om Sinno mahha lörowä. Jummalast
 Jätetas Täll ka lubba salwa Meid ke süin ei walwa.
5. Walwa, et so ilma hääl Hirmuga ei wära; Ehk et
 emmä libbe keel So ei pettä ärrä. Walwa, fest Wel
 lüsiit Sarwa pilgjä essi Koggodusse sisse.
6. Walwa henne ülle ka, Et so lihha, werri Kurjaste ei
 kaota Lõja armo ärrä; Lihha meel Hoijap weel Kawwa
 lust nink kõrkust, Sadap waimul nõrkust.
7. Walwa iks, ent palle ka Ussinast nink õigest, Jssand
 peap ütfinda Sinno pästma õigest, Mes so weel Keläp
 lääl, Et sa ikkes laisklet, Pattu többen loosklet.
8. Jummal tahhap pallemist, Kui ta peap andma;
 Lemma pürwäp puhkamist, Kui hould peap kandma, Et
 kük rist, Jlm nink lust, Kurrat, põrgu-leri Ennamb meid ei
 wära.
9. Sijki kük lääp kõrdake, Käl saap meile abbi, Kui me
 tedda

teddâ palleme Temmâ Poja läbbi ; Wijsält saap Meil
nink jáap Temmâ arm nink heldus , Kui meil ussu pale
wus.

10. Oh sis walwkem , pallegem , Puhkalem ifs pale,
Sest et háddâ liggi om , Kik lát otfa pole. Wiinne
páiw, Kasse wairw, **Jummal** tullep sundma, Ilma hukka
pandma.

Waimolikkust taplemissest nink Wáarmissest.

156. **Wer überwindet, soll vom Holz zc.**

Jesus.

Re árráwáráp, se saap wijsâ sömâ Sest puust, kumb
paradisim haljendap. Ei háddâ ei ka surm sa teddâ
lömâ, Kui minno orjap, omma **Jffandat** Mes rómu an-
nap, Mes tairwas kánnap, Se peap sama tál iggáwes.

Zeng. 2. O **Jesus** arwita mo árráwáárda , Ma
taple kúl , Ent weidi jöwwooga: Kúl saggest ofsip pat mo
kinni haarda , Nink rammo löppep káest et nõrkas sa-
So armas kássi Saatko mo essi , Et kik mo ello so me-
lest há.

Jesus. 3. Ke árráwáráp, sel ei sa joht háddâ Sest
tõisest surmast eál ollen.a , Mo palget , járje een , Tál an-
tas náttâ , Kun árráwallitu mo kittawa. **Woimusse**
pále Sis laulat jálle, Nink kánnat ohwrit pühhidega.

Zeng. 4. O **Jesus** arwita , et minna wára , Mo
usk om saggest nõrk , nink ei te tööd: Oh láúdâ pallama
so arms perrâ , So walgust , löppeta mo pattu ööd ; Et
õige pallaw Nink õige ellaw so õigest teni , O wággew
mees.

Jesus. 5. Ke árráwáráp, sel ka antas suwwa Sest
Mannast, kumb om árra pedetu. Ma tabha tunnistust
tál

täl ette tuwowa, Üts wastne nimmi om täl hoijetu. Täl om suurt õnne, Se wonakenne Teep teddä mörsjas, wiip hennele.

Heng. 6. O Jesus arowita, et minna wärä, Jlm panney omma Manna ette mul, Nink kääkio margunat se sissen ärrä: Oh tõmba minno henge henne pool. Mo süddä ikkep: Se tigge heikap: Kus nüüd so lotus? Kus Jummal om?

Jesus. 7. Ke ärräwärap, nink saap minno teffo Jts aminat otsani siin piddäma, Sel antas pagganide ülle wäkke, Et temmä kaitfas neid raud-witsaga, Et silma näwä, Kui hukka läwä Ne ilma tarka ni hirmoga.

Heng. 8. O Jesus arowita, Et õigest wärä, Et minna sõamest te, mes ma te. Mes pattust jämi weel, se leika ärrä, Et pimmedusset pässe wallale. Koleta minno, Sis tunne sinno, Uja mult ärrä kif pahhandust.

Jesus. 9. Ke ärrä wärap, se saap ehtet sama Neist walgist reiwist, kumma üllewän, Nink ello ramatun saap nimmi äma, Taad tunnista ma ülles Essä een. Ma panne tälle Sääk kun ma ellä, Wannikut päle, täus arowustust.

Heng. 10. O Jesus arowita mo, et ma wärä, Mo henge särg om must nink pürretet. Mo teo kadduwa kui suits siin ärrä, Mo kusus om so een kif arowaldet: Oh te mo walges, Nink õige selges, Et jääs mo nimmi so ramatun.

Jesus. 11. Ke ärrä wärap, se saap pidas jälle, Mo Essä koan jäma iggäwes, Ma panne Essä nimme temmä päle, Jerusalemmi perrä kutsutas; Mo perrändusses, Mo ommandusses Wõtta ma teddä sääl hennele.

Heng. 12. O Jesus arowita mo woimust wõtta, Käl heljus pea minno heng nink meel. Sa woit mo walmiss-

ta minē kanges tetta, So werri andko wäkke taplussel.
Kül sa woit tetta, Et rammo wötta, Nink ikkes walwa,
ja woimust sa.

Jesus. 13. Ke ärräwärap, ni kui minna tennu, Se
saap ka istma minno järje päääl: Ma olle ma päääl risti,
waiwa nännu, Niünd istu ma hääl **Jhā** torrel kael.
Siin saap ka önsust, Nink henge hengust, Ke nida tapley,
kui kohhus om.

Zeng. 14. O **Jesus** awwita, oh tulle pea, Wains
laisid paljo om, oh awwita, Surm, kurrat, pat nink iln
nink ka mo lihha, Mo wasta taplewa, oh kule sa! Sis
tahha minna Sul öiget tenno Sääl taiwan laulda, et
woimus käen.

157. **Es kostet viel ein Christ zu seyn!**

Kül massap waiwa ussu tö, Nink käämä puhta waimo
mele perrä, Sest rasse om se lih hale, **Jhs.** endä surma
fisse anda ärrä, Kui ka üts taplus löppep ärrä tääl, Ei sest
sa weel, ei sest sa weel.

2. Siin kääwäs pörgu siugu päääl, Ke wihhaga me
kõnsa päle tükwa. Suur waim om henda hoita tääl,
Kül nemmä pea henge ärrärikwa. Ke nakkap, lörowap
öiget teggemist Nink taplemist s s

3. Ent waim ei olle asjanda, Kui öigest mötlet auru-
stusse perrä, Kumb selle peap antama, Ke taiwast otšip,
ilma pöllep ärrä. Kül om tal waim, ent **Jesu** heldus
teep, Et kerjes saap s s

4. Se peap fige kögemba lats ollema ja walgus tai-
wa walgen, Kui kange, puhhas selge ka Saap ihho olles
ma, kui illus palgen; Sest tedda teep se taiwa auruwustus,
Ni illusas s s

5. Kui sääl se lats sis **Jhā** näep, Nink nättēn tedda
maggusaste tunnep; Kui selge jöggi hengen kääp, Nink
tedda

teddä Jummalaga kofko pannep: Mes sis weel waimun
 säääl saap sündima, Om teedmata = =

6. Säääl annap hendä tarkus täl, Ke siin kui Emma
 iks sai temmäst tuttus, Se Perli kroon saap temmääl
 säääl, Nink saap kui morsja temma mannu woidus, Mes
 ilman weel täl ärräpedetas, Säääl arwatas = =

7. Mes **Essä** perrält tairwan om, Se antas säääl ka **Essä**
 usjån tälle, Kif tairwa hä om temmäkäen, Näep silmiga
 nink elläp **Jesuffelle**. Ei olle aurwun teddä suremb weel,
 Kui **Jummal** säääl = =

8. Mo waim, oh ärräwässigo Se pimmedusse wäe läbe
 bi tükki, Mes murretat, et jowwoto, Sa ti ät, et sul
Jummal annap wäkke: Kui taplus otsan om, sis woit sa
 ka, Säääl hengäda = =

158. In dich hab ich gehoffet Herr. Wiis. 33.

Mu loda, **Jssand**, sinno päääl, Las kuultus sada minno
 hääl; Mo häppe ärrä sada, Ma palle so, Oh! lasse
 mo So armo sisse jäda.

2. So kōrwa kånå minno pool, Mo hoidko, **Jummal**/
 sinno hool, Mul pea abbis tötta, Ma makka täääl, **Eh**
 saisa weel, Kif hättå minnust wötta.

3. Sa ollet mul üts kinni Linn, **O Jummal! Jummal**/
 kaitsa siin, Et ma woi kindlik olla, Kui pōrgo kon, Ke wäl-
 kew om, Mo wasta tahhap tulla.

4. Mo paas nink lotus ollet sa, Mo kinnitus nink
 wäggi ka, Mul ütlep sinno sõnna: Ke häddån om Mo
 suremb rõõm, Kes woip so wasta panna?

5. Mo petnu om se kurri ilm, Mo laitnu om se pilgjä
 silm, Nink säädnu falla kele, Neist päästä mo, Ma palle
 so, Nink kela kurja mele.

6. Ma anna, **Jssand**, henge sul, **O Jummal** tulle ab-
 bis mul, Nink wötta mo so kätte; Kig' häddå käest Mo
 päästä hääst, Mes tullep minno ette.

7. Sel kolme-ainul Jummalal/ Ke wäkke annap nõrgemba, Alu, kittust laula minna. Se saatko weel Siit ilma päält Meid henne mannu sinna.

159. *Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ.* Wiis. 43.

MA so pole, Jesu, tännitä, Oh! kule minno häle, Sel ajal minno awwita, Et hirm ei sa mo päle. Ma diget usku himmusta; Sa tahhaß mul seddä anda, Nisti kanda, Mo welle armasta, So sõnna tallel panna.

2. Ma palle weel, o Jummal, so, Sa woit mull seddä anda, Siin narus ärräjatko mo, Las so pääl lotust panna, Kui minna peä koolma tääl, Et ma sult armo oda, Nink ei loda Mo omma teggo pääl, Et es wois kahjo sada.

3. Oh! anna, et ma süddämest Meil kurjil andis anna, Nink päästä minno wainlaisest, Et ma hääd sõand kanna. Mo roog so sõnna olgo tääl, Segä mo henge sõta, Nink ka ota, Kui tullep häddä pääl, Las mo sult appi ota.

4. Hä, kurri ärrä kääntko mo Siin Ilman sinno sõnna, Las otsani mo usku so, Kit om so kæn wannast; Sel ilma saap, kel annat sa, Ei woi ütse läbbi waiwa Sinnust taiwa, Eht armo perrändä, Kumb wäräp pörög-hawwa.

5. Ma peä ikkes maadlema, Mul abbiß, Jesu, paista, So armoga mo paimenda, Et ma woi kindmält saista. Kui liiusus tullep, kela sa, Et se mul ei te hättä, Sa woit tettä, Et ma jä kahjota; Ma tija, sa ei jättä.

160. *Herr Jesu Christ ich schrey zu dir.* Wiis. 1.

SO pole, Jesu, tännitap Mo heng siin surest waiwast, Nink rõnu wäega himmustap; Oh! kosta mulle taiwast. Weel juremb, Jesu, om mo rist, Mes waiwap minno häddälis, Kui kõnelda ma jowwa.

2. O! Jesu, kule minno hääd, Nink appi mulle näüda.

näüda. Mo lotus saifap sinno pääl, Mo päle armo heida. Mo südda mötlep katsite, Sest et ma römu üttele Siin ilman ei moi löida.

3. O **Jesu Krist**, sa armo juur, Ehk istut kõrgen taiwan, Om siski weel so abbi suur Rööd awwita meid waiwan. Ei olle mul muud abbi-meest, Ke minno päästap hädda käest, Kui sinna enne, **Jssand**.

4. Sa, **Jesu** ollet ütfinda Mo lotus nink mo ello, So käest tullep mulle ka Mo waiw, mo rist nink wallo? Sest sinno, **Jssand**, palle ma, Mo ärrä jätko abbita, Ent päästä häddäst ärrä.

5. O **Jesu**, õige Jummal wäest, So päle minna loda, Mo abbi tullep sinno käest Sult minna sedda oda. Mo lotust ärrä lasto sa, O **Jssand** / ärräkadduda; Ma, lähhä muido hukka.

6. O **Jesu**, minno kinnitus, Oh! kae, armo läbbi, Kui suur om minno willitsus, Nink sada mulle abbi. Oh! tule minno waise hääl, Nink heida armo minno pääl So mõrro surma perräst.

7. O **Jesu Krist** / kui tullep aig Mo häddäst päästä ärrä, Mo meel nink südda om sis wait, Nink lat so mele perrä. Sa a a wainlaist ärrä tääl, Ke nida tütrwä minno pääl, Et ei moi wasta panna.

8. Ma anna **Jesu** sinnole Mo naabri nink mo welle, Neid ärräpõlko johtake, Ent anna armo neile, So armo perräst awwita, Nink häddän neid ka römusta, Nink tule meije Palwid.

9. O **Jesu** mul ei olle nouw Hend' essi päästä, tedä; Kui päästät mo, sis om sul auw, Et mahha es woif jada. Ent kui jo se om sinno meel, Et peä waiwa jäma weel, Sis anna mulle joudo.

10. O **Jesu**, anna kannatust, Et jowwa rist-kanda;

Kui mul om sinno hallestust, Ei tahha wasta panna. Ehk ilman mul kül waiw om taal/Sis palle minna seddä weel, Et annat hengcl armo.

ii. Iksstda, Iest lodama Kig' minnoellotal, El ikkes tahhae kuulda sa Mo ralwet häddä ajal. Ei ölle masultpölletu, Kuimaso ollepallelnu. Sestolleminna röömsa.

12. O Ie<u/ minno õnnistus, Ma lähhafinnopoll Et ma woitzjada awwitus, Sest kannat sinna hole. & mele perrastsiidkose, Kui sinna tahhat, nida te, Sll' auwntzninkmulönueh.

7. Kanna peljun hengest hole, Hirmin önnistusse eest,
Häddä orrun om iks sulle Eggä päiwä peljamist.
8. Peä omma kroni kinni, Näüda hendä ni kui meest;
Kindmäs jämä toop sul öñne; Paggema om kurri tööst.
9. Ärrä lasto silmil kaija Kurja ilma tuhhiust: Söä
riistu om iks waja; Pagge laiskust, wässmist.
10. Ärrä andko lihhal perrä, Jättä mahha himmu
stust. Täüdat sinna himmu ärrä, Näet sa jälle pime
medust.
11. Lihha wabbaus teep mele Kilmäs, julges, walla
tus, Nint sööp ärrä ussu öli, Teep so kölbmatummas
tuus.
12. Dige süddä taplep kängest Pattu wasta surmani,
Nint ei peljä tule hengust, Saap ka woimust allasi.
13. Dige süddä Jesu sälgi Ötsip nint käup walwaden;
Wöttap lihha himmu pölge, Nint ei falli hennesen.
14. Dige süddä paljo ikkep, Urwap naarmist hullusses:
Sest kui sundus päle tükkip, Sis lät naar ka ikmisses.
15. Dige süddä jättap karrä, Mängmist, tantsmist
ilmale; Täll om taiwan römu warra, Sis lät meel ka
taiwabe.
16. Piddäge iks seddä melen, Tapleja, nint peljäte;
Nühke päle, Jesu jällin Kärowä ammak taiwabe.
17. Eggäl tunnil meelde tulgo, Et wois olla wimäne;
Ussu lühter walmis olgo, Saatke wastset öllike.
18. Kik ilm maggap ikkes päle; Sodom pallap tullega:
Heng, kes päästap sinno jälle? Nühkma olles wäega hä.
19. Nühhi kui sa waine sawwi, Pörgust tahhat päästä
hend, Kissu kige kaplu läbbi, Pakke ni kui ajet lind.
20. Pakke wälja ilma kappist, Ötsi warjo Jesussen,
Nühhi, päästä hendä noppest, Olle puhhas söämen.
21. Kik mes söänd wangi wöttap, Seddä wihta ellä
den,

den, Nink mes Jummal õnsas kittap, Seddã otsti Jes
sossen.

22. Kõhhi, arwa tunni, paiwa, Kunni põigmees tul
lep sul, Nink teep otsa sinno waiwa, Sadap taiwan hen
gust kül.

23. Kõhhi, jõe temmã wasta, Utle walmis olle ma,
Jhho honest wãhã astu, Taiwa honid himmusta.

Ilma Arrãsalgamissest.

162. Jesu meine Freude. Wiis. 48.

Jesus minno ello, Minno ainus illo; Jesus minno õn.
Kil mo süddã wihkap, Sinno ainult ihkap, Armas Jes
suten. Jummal Poig om minno põig, Ei muud joht,
kui enne teddã, Armastap mo süddã.

2. Lõbbi sinno hole Ei sa joht mo pole ütisk wainlante.
Ehk kül kurrat mässãp, Ilm mo wasta tõssep, Ei ma pelgã
ke. Olgo kül nüüd wasta mul Põrgo-haud nink pattu
hãbbi. Jesus om mul abbi.

3. Kurratit ma nara, Surma minna wãrã, Temmã
birno ka. Nalka, ilm, kül tousma, Ma jã laulden saisma
Ilma peljota. Jesu hool om minno pool. Ma nink
süwõiusse kãrrã Peap lõpma ärrã.

4. Riiklus jãgo mahhe, Seddã ma ei tabha; Jesus
ütfindã Om mo ainus warra. Ilmlik auro, jã perrã, Kige
himmoga. Nist nink oht ei peã joht, Ehk ma seddã peã
kãndma, Jesussest mo kãändmã.

5. Ilm, ma jãttã sinno, Nink kil sinno Himmo, Jum
malagga nüüd. Jummalagga jãgo Pat, ja ärrã sago
Minno jãrgi siit. Kõrgistus nink torrens, Sega, mes
neil man woip olla, Las siin samman ellã.

6. Kurbus, sul ei sunni Minno pittã kinni; Jesu rõõm
om mul. Sest ke pelgãp teddã, Sel om ka kil hãddã Essi
ma.

makkus kül: Ehk ta siin mul kül om pün, Siiski, Jesu,
üttele minna: Mo rõõm ollet sinna. A.V.

163. Was mich auf dieser Welt betrübe. Wiis. 20.

Mes ilman minno kurbastap, Sepüssip ürikest: Ent
mes mo süddä armastav, Se saisap iggäwes. Oh
peä ilm sis hennele Nuw, rahha, himmustust: Mo Jum-
mal toop mo hengele Ka wainwan kostotust.

2. Se rummal ilma rõmustus, Ehk ta kül maggus
näüs, Saap peä ümbre mudutus, Et lootja murrest
täüs. Ent ke ifs Jesu päle loot Siin ilman ütsinda, Se
näep jo taiwa wannikkut, Om rõmus murreta.

3. Mo rõõm jääp minno Jesuken, Ei ilmast holike:
Ilm om üts pelglik, kurblik õn, Lät hukka wimate. Ma
olle ussun kihlatu Jo **Essa Pojaga**; Ke taiwan istup,
katsap mo, Za mõrsja ollema.

4. Mo sissen, **Jesus**, koleta Se wanna ilma meeld;
Ke sul om wasta panneja, Nink essip äkkiselt. Mo wõtta
ommas hennele, So külge keüda mo, Et essimatta sinna
lä, Kun kük om täüdetu.

164. Laßt uns doch nicht begehren. Wiis. 19.

Oh ärrä püüdlo seddä, Mo armas heng, siin ilma pääl:
Mes koormat sul woip tettä, Nink õnnistussest keeldä
süäl. Mes otsit sinna auwo, Kumb tühhi kerge tuul, Oh
wannu seddä sauro, Kumb üri perräst sul Toop hätta,
wallo, waiwa, Za sadap hukkatust: Oh otsi hennel-tai-
wan Hääd auwo **Jumm**-last.

2. Mes kasiwu lihha himmo Sul sadap, kallis heng,
siin maan? Mes warjo ehk mes rammo Saap rikkussest,
kui surm om kääen? Süäl om se himmo lätte, Kun elläp
Jesus Krist, Kik kele kitwä teddä Se rikka palga eest.
Meil pantas kroni päle Süäl **Essa** järje een, Oh rühkem
Essa male, Kun saja sõdamaig om.

3. Mes

3. Mes aww, mes rōmu ello? Mes warra, ehte, awwustus? Se tairwos annap illo, Ja ihho, henge rōmustust; Se rōm mo Jesu hōlman Om maggus iks nink hā: Se armo rikkus ilman Toop hengust waaimule. Kel Jesussen om rikkus, Ke awwun tenimā man, Se maitfap seddā illes Ni maan kui ūllero an.

4. Mo Jesussen om minnul Suur hā. suur warra, arm nink lust, Se om, mo hoid'a, sinmul Kūl teda lige parrem bast. Ilm pōlgo mo nink trotsko, Ei ma sest holike: Mo suddā awwo otsko, Kumb hāddāst wallale. Ilm wihtago mo hāste, Mo wōtta armoga Iks omma Jesust wasta, Sis jā ma murreta.

5. Ilm wandko minno ärrā, Mo Jesus om jo minno on; Ma otfi sifli perrā, Nink lōrowā tullu Jesussen. Ilm saatto mulle hāttā, Ja kurbust, willitsust, Kūl jowoway rōmfas tetta, Mo sbānd Jesus Krist: Kui ma ka peās foolma, Siin ennāmb tuhhat lōrd, Surm ei sa henge neelma, Toop ennege mo werd.

6. Se tunnistus om mulle, Ma kitta ō nink pāwa sest, Uts kuuningriik om jālle, Mul ommas antu Eſā kēest. Se surmilikko siin ilman, Oh jāge Sunmalaga, Mo kroon om Jesu hōlman, Uts rikust minna sa. Mul tettaš taiwan iſie Mo Jesu järje pāal, Mo ello parremb tōdste, Kui kōnnelep mo keel.

7. O Jesus rōmu warra, Kunnas se armas aig mul saap, Et ma siist lahku ärrā, Nink su sul ōiget kittust toop? Kunnas mo salgā pantas Reid walgid reiwid sis? Kunnas mul lūbba antas Sul jādā iggāwes? Oh anna pea kätte Se kullast kroni mul, Kumb hukkaminnematta, Nink tallel pantu sādā.

165. Entfernet euch ihre matten Rāfste.

Oh tagganege minno hinno Sest figest, mes weel ilm
lit

lit om; Oh jättä mahha tuhjä römo, Mo wässinu nink wainwat wain! Oh taggane, sa tuhhi tö! Ma nakka wastet ellämist, Kumb wihkao ilma seggämist.

2. Oh laulke moga mäe, orru, Et teda saas mo Jesu auru, Ke om mo kaitjsja nink mö warri, Ja eigen wairwan minno nouwo. Oh taggane, sa tuhhi tö! Se parras aig om minnule, Et ilmast känä bigede.

3. Ehk, halja wälja! illusaste Kul surwvel henda näüdate; Sis woip teist sisli nättä häste, Et illo kaup peake. Oh taggane, te parremb tö, Mo südda, ke sa himmustat Mi pea feddä kaddurwat.

4. Kui sonni ollet armastanu, Mes aiga, rammo kullutap, Sis jättä kurbust, kumb sul sanu, Et kigest sul niüd kelo saap. Oh taggane! so Pöi o hä Om parremb, ke so neuhsis tääl Ja mörsjas tennu hennesel.

5. Oh pakke liig-arm minnust wäljä, Et minno südda tuhjä's saap. Nink astup Jesu armo jälgi, Et tälle ütšind kirtus jääp. Oh taggane kerk mele tö: Ma nakka henda pölgma ka, Gest et ma Jesu maja lä.

6. Meist pattu kaplust minno pästä, Meist wörkust, kumb ma sallajan, Wainlaiste nouwo rikku häste, Et ma ütš wabba lambaken. Oh taggane sa karwal tö, Kumb mo om petnu sagedast, Niüd wille ma kirk karwalust.

7. Kui maggus om ütš wabba ello, Kumb kigest henda lahhutap; Kui hul nink rummal ilma illo, Nink temmä lust meist mahha jääp. Oh taggane kirk ilma tö! Mo me ten olle kihlatu, Nink Jesu mörsjas ehhitu.

8. Oh kääki mo so rahhun ärrä, Nink wötta mo so üskä ka, Et ma kirk jättä ilman perrä, Ja kigest henda lahhuta. Oh taggane! se armo tö Teep et ma henda unnetä, Nink tawä pole himmusta.

166. Eins ist noth/ ach Herr dich eine.

Uts om waja, seddä ütte Näüdü, **I**ssand/ minnule:
Kit mu, mes siin ma pääl nättä, **L**ät mul kowmas
 ennege. **S**esamma al waiwatas, salwatas südda, **M**in
 ei woi sest rahho nink hängämist löida. **E**nt sa ma se ütte
 kumb tarwis mul lät, **S**is sa ma se üttega kallimbat
 hääd.

2. **H**eng, kui tahhat seddä saija, **Ä**rrä otško ilma man,
Mes om maine, jättä mahha, **O**tsi seddä üllewän, **K**un
Jummal nink Innimen ütten kovu nättä, **K**un armo
 nink andide tarweust löida, **S**ääl, sääl om se parremb
 nink illusamb riik, **M**o tullusamb ossa, **m**o üts nink mo
 kit.

3. **N**i kui Maria se ütte **O**tsnu sure himmoga, **k**ui ta
Jesu jallutsitte **M**ahha istnu kullema: **S**est temmä heng
 palli sest kuulmisse himmust, **M**es **J**esus saas ütlemä
Jummal armust; **K**it meel nink kit mötte sais **J**esusse
 pääl, **M**in **J**esus kink tälle kit üttega sääl.

4. **R**ida om ka minno südda, **I**ssand/ ütfind sinno pool,
Las mo sinno külge jäda, **K**inki hendä ominas mul. **E**ht
 paljo ka tänässe sinno poolt ärrä, **S**is jofe ma siski ifs ar-
 mun so verrä: **S**o sönu, o **J**esus, om ello nink waim,
Kumb kostotap jälle mo swänd, kumb tuim.

5. **K**ige tarwelikkumb tarkus **O**m so sissen pedetu. **M**u-
 na enne, et mo moistus **O**lles allahaidetu **K**un wallitsep
 maddalus, tassane mötte, **S**ääl jofe se tarwatse tarkusse
 lätte. **K**ui ennege, **J**esus, so tunne nink näe, **S**is om
 mul se tarkusse tarwelik hä.

6. **M**uud ei woi ma **E**ssä ette wijä, **k**ui so, üllemb hä:
Jesus, minna sa kit kätte **S**inno pühhä werrega. **S**o
 ollet mul üllembät digust sääl saatnu, **k**ui risti pääl ello
 mo

mo waise eest jätmi: Ma tija, mes õnsusse reitwid mul om/
Meist om mul nüüd ussun auro, rahho nink rõõm.

7. Anna, et mo heng saas jälle Sinno palge saarnats
ses: Sest sa ollet tettu mulle Jummalast pühõndusses.
Mes iggawel Jummalala ellus om wa a, Se woi ma ka
sinno kääst, Jesus / its saija: Oh päästã mo kadduwast
himmust mo õn! So ello se olgo mul tedã siin maan.

8. Mes ma ennãmb tahha essi, Armo merde uoyu ma:
Sinna lãtsit pühã sisse Omma kalli werrega; Sããl ollet
sa iggawest lunnastust lõidnu, Et wallale päässi, mes kurrat
õm keutnu: So tairwahe minuit toop wabbaust mul, Nüüd
laudas se Abba mo sõãmen sul.

9. Rahho, rõõm nink waiklik ello, Tãrweste mo kosto-
tap, Sest et wãrski sõdã pãle Karjus minno jubhatap. Ei
tahhake sõddã muud maggusust maitsa, Kui seddã et sinna
wois ikles mo kaitsa. Ei olleke suggute maggusamb hã,
Kui se et ma, Jesus, so ussuga nãe.

10. Selle, Jesus, olle sinna ütfindã mo üt nink it.
Kae, kohhe mõtle minna, Kas ma olle tõttelik: Kui wah-
best ma essi se kurja te pãle, Sis nõudã mul essi se tairwa
teed jälle. Oh anna, et assus kil arwa, mes om, Et sinno
sa kassus, sis om mul kil rõõm.

Himmustamiffest Jummalala nink Kristusse perrã.

167. Gott lob! ein Schritt zur Ewigkeit. Wils. 1.
Allu Jummalalle üllerwãn, (üts sam (wãiw, tund) lãts
ülts Wjastãig lãts
jãlle mõdã:) Ma astu pãle minnemãn, Mo himmo om
mõdã:)
sul tedã. O lãtte, kust mo ello keep, Kust arm mo henge
sisse lããp, Et ma kãu tairwa pole.

2. Ma loe päiwi, tunnife, Nig om mul iggäw ota; Dh
tunnas ma käl sinna lä, Kun ma so hölma wötta, Et se
mes surmlif weel om tääl So siffen ärrâneeldas sääl, Et
ma ilmsurmlif olle.

3. So armo tullest pallap jo, Mo süddä, kumb om läi
det, Nink om so armust täudetü, Ja soga kofko keudet
Nink ehk sa käl mo siffen tääl, Sis pürwä minna siffen
weel Jks lähhämbäl sul sada.

4. Dh et sa essi peake Mo perrä wöttas tulla, Ma loe
filmäpilmiffi, Nink walmista jo koolda: Dh tulle auru
stussaga, Mäts ma so mörsja walmista, Nink panne wä
fest ümbre.

5. Nink fest et waimo ölli jo Om kallatu mo päle, Nink
sa mul siffest lähhünu, Ja sullatat mo mele; Sis paistap
ello walgus mul, Mo lühter om jo walmis sul, Et ma so
ümbre wötta.

6. Dh tulle, om so mörsja hääl; Dh tulle, Jesus tulle!
Ja heikav selgede iks pääl; Dh tulle pea mulle. Dh tulle
sis mo Pdi,oken, Sa tunnet mo, mo wonaken, Et kihlatu
sul olle.

7. Ent aig nink tund se olgo ka, Jks holel antu sulle,
Ehk se käl om so melehä, Et ma so kutsu tulla, Nink walm
mista hend figest wäest, Et ma wois figest söämest Jks
sulle wasta joosta.

8. Se om mo rööm, et ütse mo, So armust ei woi
läända, Nink et ma fige een sul woi Se Pdi jo nimme
anda, Ja et sa hendä minnoga Saat taiwan ärräkihlatu
ma, Nink verrändust mul andma.

9. Sis kittä ma so süddämest, Et päiw (ö) (tund)
(näddäl) (Njastaig) om mödä lännu, Nink njida ello
käumiffest ütse sam om mahha jänu; Ma astu päle nopp, et
ste, Et ma saas ülles taiwaha, Jerusalemmi lina.

10. Kui wássinu mo káe ka, Nink kanges jáwá pólwe,
Sis tulle sa, Nink toeta Mo ussu kát nink palwe, Et
minno heng so wáega Hend kunnitas, nink löpmata Bois
táwa pole minna.

11. Heng! astu ussun pále sis, Nink olle heitimatta, Já
árrá lasko iggáwes Sest ilmast hendá petta. Kui joošk
mist hiliás arwat sa, Sis lendá armo siwuga Ni ülles
kui úts Adler.

12. O Jesu minno heng om jo So pole ülles lánnu,
Se arin, mist sinna táudetü, Om mo jo ónsas tennu. Oh
dagge ilm so warraga, Ma olle saál jo, kun mo há, Sest
Jesussen ma ellá.

168. **Guter Hirte wilt du nicht.** Wiis. 29.

Helde Karjus! es sa weel Armo heidá lamba pále?
Nink mo kannat hólma páál, Ni kui Karjus koddó pole?
Es sa wairwast minno wi Sinná rómü taiwáhe.

2. Nátse kui ma waine woon Ilma lanen úmbre essi:
Tulle, wi wo, minno ón, Sinná kun so lambakesse: Tai
wa tahra sada mo, Kun ne puhhá wona jo.

3. Minna púrwá sinno ka Neide hulkan taiwan nátta,
Kumma sinno kittawa, Kumnil puhhas söök nink látte,
Kumma pri jo pelussest, Nink ei essi iggáwes.

4. Minna sa siin wairwatus, Mul om selge oht nink
murre, Wibhaleste kawwalus Teep mo úmbre kanget leri,
Et ma waine lambaken Jës siin ellá pelussen.

5. **Jssand** árrálasko ka Minno soe kátte sada, Minno
Karjus ollet sa, Lasse minno kindmäs jáda; Wi mo omms
lambakest Karja lauta iggáwes.

169. **Jesu komm doch selbst zu mir.** Wiis. 2.

Jesús tulle minnule, Já mo mannu kindmáste, Tulle
kallis henge ón, Ke mul armas swámen.

2. Tuhhat kord so himmusta, Kik muud rōmo teo
Tuhhat kord ma tännita, Jesus rühhi tullemä.

3. Ei mo siiddä olleke Ilman muga rahhule: Kui
minno mannu jäät, Om mul warra käl nink hääd.

4. Jesus ilma sinnota, Om kik surus asjanda, Eng
auru nink illo ka Om mo melest kōlbmata.

5. Mes om eäl minnule, Anna minna suntuule: Sinna
maggus Jesulen Ollet minno armaken.

6. Ei ma lasse kelleke Sinna söänd wallale; Tulle Je
sus armoga Minno sissen elläma.

7. Sinna taiwa Jisa Poig Ollet minno armo Pöig.
Sinna ilma süta woon, Ollet minno auru nink kroon.

8. Oh sis tulle ruttoga, Minno wallo wähhenda, Min
na heika kigest wäest: Tulle essi üllerwäst.

9. Müüd ma oda kannaten, Nink ei wässi valwuffen,
Surma häddän ollet sa, Jesus mulle maggus ka.

170. Ulesprung des Lebens. Blis. 59.

Slätte täus ello, o walgus nink rōdm, Kust eggäüt
wöttap, mes waja täll om. Delläwat lätte; Kumb
selge om nättä, Kumb Jammala koast iks ofata keep
Nink jannonu söäme sisse sin läap.

2. Sa ütlet, ke pürwäp mult juwra sin maan, Mes
kōstotaw ikkes, se tulgo, mo man Om taiwalik ande, Kumb
sukka woip kanda; Oh tulge sis ussun mo mannu, sest siin
Saap antus teil maitsa se kōstotaw wiin.

3. Ma tulle mo karjus, nink jannone tööst So perä,
Ohroida so lambakest hääst. Ei ka sa woi jättä, Mes too
tit tettä, Sa tunnet w essi mo kehwalist käl, Nink annat jo
ilma sö andid ka mul.

4. Sa maggus wiin iodap mo waimo nink meeld, Nink
kelle sa annat, saap iggäwäst hääd. Ke maitsap so armo,
Se uhmetap hirno, Se hōiskap se laulap, se kargap jo siin,
Sis kaus jo ärrä kik kurbus nink piin.

5. Oh anna mul juurwa, kui kirjotet om, Et ärrä ka ups
pas mo himmolik waim So heldusse merren, So maggu-
san werren. So pühhä waim a afo, täütke mo ka, Et
minna ka joobnus so armun siin sa.

6. Kui mõrru nink maggus siin seggätu om, Sis anna
et mõrru ka oltes mo rõõm. Gest eggäuts õige, Ke karri-
kast jõe, Kumb wairwaga täidet sul anti siin maal, Se
ellap nüüd rõmun jo siinoga saäl.

7. Mul sago, mo Jesus / sis ello nink rõõm, Ka saäl
kun so karri ilmwaivata om. Kun täwvelik illo, Kun
waiklik om ello, Kun kostotust, hõiskamist auruwustust om,
Kun uskijil saap selge auru, rahho nink rõõm.

Armust JEsusse wasta.

171. *Christe, mein Leben/ mein hoffen* Wils. 58.

Kristus! mo ello, mo lotus, mo õigusse lätte, Ja fik,
mes uskijale maggus nink armas om nättä: Lända mo
meeld, Zuhhata, **Jesus**/ mo keeld, Et ma so armsas woi
pitta.

2. Alinust armastetu **Jesus**, ma auruwusta sinno, Wõt-
ta sis hennele kohhalt nink koggona minno: Tõõste se om
Minno suur kaawu siin maan, Kui ma so armun iks
kõnni.

3. Ütte, Kumb waja om, lasse iks minnule jada; Hen-
gus mo hengele olgo: Kik tühhiust häeta. **Kristus** mo
rõõm Ütsindä tedä mul om, Püurwä ka iggäwes nättä.

4. Ello nink käämissa saat a, Oh sada mo nida, Et ma
kää õigusse te päl, nink ellä ilm suta. Anna sis mul Wai-
mo nink joudo ma päl, Et ma so ehte woi pitta.

5. Rahho-Wõõst lasse mo ussun so kullen iks puurwa:
Ruhhi nink lända, mes minna nüüd waidle nink puurwa:
Dususse Paas, Oh et ma so sisse iks jääs, Se, se om mes
minna iks sörwa.

6. Kasse om koorma, kui sinna ei arwita kanda: Ego gäuts otšip meil uskijile wairwa weel anda. Olgo sis ni: Kui ma sul ussutaw ja. Kül sa sis ärrä woiit kända.

7. Nüüd, nüüd ma tahha sis ikkes nink iggawes laita, Mes eäl koormap mo henge nink **Kristust** ei näüda. Temä mä om mul Rikkus nink warra siin kül. **Jesust** ei tahha ma jätta.

172. **Ich will dich lieben meine Stärke.** Wiis. 4.
Ma armasta so minno wäggi! Ma armasta so, minno ön! Ma näüda sulle armo tekko, Nink ihka sinna soämen: Ma armasta so, üllemb hä, Senni kui minna mulda lä.

2. Ma armasta so, minno ello! Mo parremb söbber ollet sa: Ma armasta so omma welle, So walgus om mul ülli hä: Ma armasta so **Essä-Woon**, Mo henge **Ydig** nink minno ön.

3. Oh et ma so ni ilda tundnu, Sa kige parremb, illus samb! Oh olles ma sul ammo andnu Mo soänd, kige maggusamb! Nüüd om mul haige heng nink meel, Et ilda nakši tundma weel.

4. Ma effi ümbre pimmedassen, Ma otse kül, es löwra so, Ma elli ilma armastussen, Nink olli so mant paggeni. Nüüd om so läbbi sundinu, Et ma so, **Jesus**, löidnu jo.

5. Ma tennä so, mo henge walgus, Et sa mul paifit üt üllewäst, Ma tennä so, mo tairwa selgus, Et ma sai waba bauft so kääst: Ma tennä so, o maggus su. Et sa teit armust terwes mo.

6. Oh hoija mo so te pääl ikkes, Et ma ei effi ennämb tädäl, Te minno ussun, armur rikkas, Et ma ei satta iggäwel. Te walges ihho, hengeke, Sa illus wallus paifit minne.

7. Las tömu wet mo filmist joosta, Ja anna puhhast armast

armastust, Et ma so armun iks woi saista, Nink armo
 kunst mo harjotus. Et minno moistus, meel nink waim,
 So pole ikles kääntu om.

8. Ma armasta, mo wannik, sinno, Ma armasta, mo
Jummal, so; Ei puurwä armo eest iohit hinna, Ma ar-
 mastasta so häddän ka: Ma armasta so illemb hä, Senni
 kui minna mulda lä.

173. **Herglich lieb hab ich dich, o Herr.** Wiis. 16.

Mä sinno, **Jssand**, armaste, Mo ärrä jätko verräle,
 Ent armo mulle näüda. Sest ilmaast römu mul ei
 sa, Ma jättä taiwast mahha ka, Kui sinno ma woi löidä.
 Eht süddä minnul lahkuw käl, Sa ollet siski ossa mul, Mo
 ön nink henge kinnitus, So werrest sai ma lunnastus. O
Jesu Krist! Mo abbi-meess, mo abbi-meess; Oh! kaid-
 sa minno pattu eest.

2. So ande, **Jssand**, utsindä Om kil, mes ma woi
 nimmitä, Nink mes siin om mo rikkus; Et minna sulle kit-
 tusses, Nink lähhembälle orjusse, Siin seddä anna ikles.
 Oh! kelä kureja oppetust, Nink kurratille karwalust. Mo
 häddän minno römusta, Et ma hääl meel kannata. O!
Jesu Krist! Mo ainus ön, mo ainus ön, Jä minno man-
 nu footmissen.

3. Ma palle **Jssand**, Süddämeest, Las sinno pühhä
 englikest Mo henge taiwa kanda. Sa tahhas minno
 ihhul ka Maan ilma kige häddätä Hääd hengust armust
 anda, Nink wiimisel päiwäl ärrätä, Et minna so sa näg-
 gemä, O **Jummal**, suren ausuffen, Sa ollet minno rööm
 nink ön, O **Jesu Krist**, Oh! arowita, oh! arowita, Sis
 tahha ma so temädä.

174. **Du bist ja ganz mein eigen.** Wiis. 17.

Mo omma ollet jüna, Mo **Jssand** **Jesus Krist!** So
 omma

omma olle minna, Ei püwvå lah kumist; Ma anna henda sulle, Gest sinna jättit ello Mo eest sääl visti pääl.

2. Kik sinnota siin ilman Om mul üts say nink piin, Se kallis arm so hölman, Om maggusamb kui wiin; Oh walla Jesus essi So armo minno sisse, Et ma so armasta.

3. Sa armastit mo pörmo Käl ülli wäega: Oh tunnes ma so armo Mo waimun ofsata. Ma leppi soga kollo, Et ma so armo tsauka Bois maitsa iggäwes.

4. Oh kistuta mo hengest Kik wdrast armo tuld, Kumb tössöp pattu sängüst, Nink kurbastap so meeld: So armo tulli olgo Mo hengen ikkes selge, Et ma ei holi muust.

5. Kui helde om so keüdis, Kumb armust palmitu, Se armo wörf, Kumb sidist Nink kullast foetu, Se tömbap mo so perrå, Et pattu armo nara, Nink sa sult kostotust.

6. Se Keisri rikust püwvå Ma hennel piddada, Ei ma muud ilman söwva, Kui armun pallada: Ma kanna se eest hole, Nink tännita so pole Jks ö nink päiwå ka.

7. Kui se mo hengest kaus, Mes ehte mul sis jääs? Käl ma sis alla wajus, Nink paljas ärrälääs. Se erräst palle minna, Kui Maria Magdalena, So armo ikmissen.

8. O tige tallimb anna So armo tutta mul, Et digest umbre kina, Nink ellå ütfind sul; Kui kummasta nink satta, Sis rühhi appis tötta So armo läbbi mul.

9. Mo wallo wåhhåndaja, Mo wäggi nörfussen, Mo henge römustaja, Kui uhka hennesen: So arm mo sissen läutko Se ussu taht nink hoidko, Kui nakkap kistuma.

10. Kui ma sis lahku ärrå Gest höddå orrust süst, Sis lähhata mo verrå, Mo helde Jesus Krist, Et ma so mar woi ella, Nink siind armun palla Sääl taiwan iggäwes.

175. Ich hab ihn dennoch lieb. Wiis. 5.

MD süddå armastap So siski armas Jesus, Mo armus henge ön, Mo waggus nink digus: Eht ma käl saggede

saggede So armo kaota, Ei woi sa siski mo Siin Kohhalt anneta.

2. Sest olles mul se joud, Ni kui ma essi püwwa, Kui olles se wört nouw, Kui minna tetta püwwa, Ma jääs kúl ussutaw, Et sa wois römuga Mo päle kaeda, Mo fige üllemb hä.

3. Se tahtminne om mul, Ent täutminne om kassin, Ma näe et eggapäiw So Waim mo sissen ussin, Ja tays lep päle iks Mo lihha werrega, Ma olle weel kui lats So armun kõlbmata.

4. Ent oh et minna wois Jo pea mehhes sada, Sis tahhas minna sul kúl ussutawas jada, Mo ihho heng nink meel, Se peäs koggona So armust ütfinda Siin ma pääl pallama.

5. Oh tulle armaken Mo möttid essi läütma; Oh läüda söänd mul, Sis sa ma sedda täütma, Mes armo kohhus om: Se söänd pallawas, Et ussutawas ja So wasta ig gawes.

Lähhämbä Armastamissest.

176. Wenn einer alle Ding verstünd. Wiis. 1.

Kui keäke kif mödistas ka, Woiš kōnnelda kui engel, Kui kir:ä jowwas selleta, Saas imme usku hennel, Et är rätōstas märke täält, Nink täl es olles armo-meld, Sis olles kif mu tähhi.

2. Kui keäke jaas waištile kif omma hääd nink warra, Nink arm es olles temmäle, Ent kaes palga perra; Kui hendä tassēs pallota, Nink jääs se man weel armota, Es arwitas se tedda.

3. Arm pikkå meelinne om, Ja helde, pehme, selge, Ei läideta jōht temmä man üts mörru wiħha palge. Kui keäke om tennu hääd, Ei wiħhastelle arm ta tödd; Arm wallatust ei aja.

4. Ei paiso temmä ülles ka, Ei te ka kelle häppi; Ei temma kashou himmusta, Ent otsip kigil appi; Ei temmä sa ka wihhatfes, Kui töiste päle kaibatas, Hä pole ta kii kånäp.

5. Ei temmä hendä rdmusta Gest üllesohust mitte, Täl om suur rdöm nink melehä, Kui digust näep nink tözte. Arm kattap kinni essitust, Nink sallip welle kōwwevust, Ei heidä tälle ette.

6. Arm ussup kige parrembat Gest läbhämbäst nink wellest, Ja lodap weel parrandawat, Kui essinu om jälsüst. Kui täl ka tettäs kurja tää, Sis kannatap ta sissi weel, Ei wässi eäl ärrä.

7. Kui wimäte se tundminne, Nink kii mu löppev ärrä, Jääp armo wäggi ommete, Ja täl saap suremb warra, Kui dnnistussen töine töist Sää armastame kigest wäest, Sis jääp arm täwvelikkus.

8. Oh Jffand Jesus! atwita So jälgi perra tulla; Sa ollet omma armoga Eenkirjä jätnu mulle; Oh anna et ma kigile Siin ilman ikkes seddä te, Mes minna neist ka tahha.

177. *Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts.* Wiis. 60.

S Jummalatse! kuis armoga luggu? Kas söämeu nakkanu kandma jo sukku? Kas ütteus waimun ka kinni om weel? Kas wahhelt om lahkunu welliste meel? Se **Essä** sääl taiwan woip söämüd tutta, Ei sunnike hendä siin wellistes kitta, Kui armo-tuld söämen selges ei tetta = =

2. Ni pea kui üllewäst sündinu jälle, Sis olleme **Kristussen** wallitu welle. Üts **Essä** om kigil, üts usk nink üts waim, Üts ristmisse lepping, üts taiwalik hõim: Se läbbi woip söämüd fokko siin keüta, Et woime ka risti al maggusust löida, Riid, kaddeus, wihha ei tohhe hend näuta = =

3. Se

3. Se Emma, ke üllewän, Koffo meid panner, Nink armo tuld üllewäst mahha meil annap: Ei olle joht wahet ſiin welliſte man, Geſt maddalus peap neid ſdämid koon. Kun kōrkus, riid, taplus ja wihha om nätta, Sääł ei woi ka kibbenat armo-tuld löida, Ei woi ke ſääł

Jummalar Englige kitta = =

4. Se Sioni kōggodus hōimlaiſi jättap, Nink welliſte mannu iks rōmuga tōttap. Ke ilmlikkust armuſt om nōijetu weel, Nink tūkkip ka welliſte ſekkā ma pāäl, Se ei woi joht welles ſiin kutsutus ſada, Eht olgo, et tahhas kē karwaluſt tada, Ja kindmäſt nink petmata armohe jäda = =

5. Ent näſſe, meſ önsus meil kätte om antu, Ke olleme welliſte arwole pantu, Me ollem' üts oſtetu önnelik hulk. O kirkem ſe **ſſä**, ke meile om nullē Kun kälkime henda nink laulame tälle, Et kittus nink tenno ei löppe ka jälle. Me olleme **Jſſandan** leppingo welle = =

6. Meſ ma ſai, mo welli, ſe ollet niüd ſinna, Me rühime möllemba taiwabe minna; Üts kige eest wāitap niüd **ſſa**-ma pool, Sel kerkul om ennege ütte eest hool; Meil ſunnis ka ello me welle eest jättä, Geſt nida om meije Pā tahtnu ka tettä, Ni tundwa ne welliſſe welliſte hättä = =

7. Oh noomken nink ſaatkem iks tōine tōiſt, welle! Et meilt ſis ei woeta ello kroon jälle. Kui Sioni werx eſt waſtkriſtus om tāus, Sis walwkem kē ütten, et oſſa jo nāus. Geſt welliſte palwuſt wōt **Jummalar** iks kunnida, Üts meel nink üts ſuddā woip wainlaiſi neelda, Ei woike ni welliſſil middäke keelda = =

8. Sis ellāgem rōmuu nink hoidkem iks armo, Ja Pandkem ka waiwatu welliſte koorra! Et ſdāme ütteus kōiwembas ſaas, Nink wellelik ſöbbrus iks rikmata jääs:

jáás: Ne palkusse ohvri töst mágusast háisva; Kui maddala latse, ke armun iks saisva, Ka Jummalá auvovus mönd sönnake lausva.

9. Sää tullewan ilman om parrembat ello, Kun **Está** een saisva ne wallitu welle; Kun pállawas lánnu om rahho nink rööm, Kun Kuninga heldus jo arwalik om. Oh toge nüüd söámid, kássi ka tánná, Nink pállolge Sionilt abbimeest enne, Et armun me algmist nink otse ei tunne.

178. **Wie ist die Welt so Feindschaft voll.** Wiis. 15.

Skurri ilm om wihha táús, Niid, taplus, wain nink kaddeus Om leymatummas lánnu: Nink siski káup weel lawwale, Kui usklik rahwas kunnake, Ke oigust oles tennu.

2. Ke omma andet ohwritsep, Kui temma pattal, lawwal káup, Nink wihkap omma welle; Sel ei sa ossa **Jesuss**est / Ja temmá werre, surma wáest: Om hirmus **Jummalalle**.

3. Ke játtáp andis andmata, Nink láhhámbat ei armasta, Ei armasta ka Rojat: Uts röwel se kui Kain om, Uts hukka; antu pattu-loom, Ei tunne önnetojat.

4. Oh mötle seddá pattane, Ei olle se toht narostö, Mes kir an ulles pantu: Ke láhhámballe söámest Ei anna andis essitust, Saap satanalle antus.

5. Mo hoija, **Jssand Jesus**, ka, Et minno heng ei unneta, Mes kirjotap so söanna: Oh anna et ma säits seförd, Ja säitselummend weel se wört, Mo wellel andis anna.

6. Oh tulge perrá pattatse, Gest se om töttest melestö, Oh andke andis wolla Sel, ke teid om wihhastanu, Ja olge sönnawötlíkko: Ke seddá teep, näep ello.

Kristusse Perrântullemissest.

179. Mir nach spricht Christus unser Held.

MD perrâ, ütley meije Pâ, Mo perrâ, uskja, tulge;
Hend essi, ilma salgage, Mo hâald nink kuismist
kuulge: Mo ristri wôtke henne pââl, Mo jâlgi perrâ kâu-
te tââl.

2. Ma olle walgus, teije een Kâu minna pühhâuffen, Ke
minno perrâ tulley siin, Ei ellâ pimmedussen: Ma olle te,
nink juhata Teid pühhâ te pââl armoga.

3. Mo süddâ om tâus maddalust, Arm tâüdüp minno
mele; Mo suust keep wâljâ tassauss, Kui maggus armo
bli. Mo heng, mo waim, mo ihhoke Om ohwris antu
Essâle.

4. Ma näüdü teil, mes kahjo teep, Mes mahha sunnis
jättâ, Mes teije söänd purretâp, Et puhust ei sa nättâ. Ma
olle henge paas nink pâ, Nink sada teid ka taiwabe.

5. Kui kâuk om rasse, ma kâu een, Kûl minna appis
tulle, Ma taple essi kâumissen, Kif tavlussen ma olle. Uts
kurri söddamees se om, Ke laist, kui pâlik tapleman.

6. Ke ello lörowâv minnota, Sel kaup temmä ärrâ, Ke
laota taad minnoga, Se rühhiw ello perrâ. Ke minno
risti pöllep tââl, Ei olle minno wâärt ka saâl.

7. Sis kâukem ihho hengega Me Jesu jâlgi sissen, Ja
saiskem ilma peljota Ja man iks taplemissew: Ke temmäga
ei taple tââl, Ei sa ka auroo fromi saâl.

180. Heiligster Jesu / Heiligungs Quelle.

Skige pühhâmb, puhstamb Jesus, Sa puhhas l'tte,
kummast õigus Ja pühhâus keep lö mata! Kige enz
gli puhhas walgus, Se taiwa laotusse selgus Om pimmez
dus so wasta ka. Centojo ollet mul, Te minno pühhâs
tââl; Mo kif kigin, Jesu mo hâ, oh arowita, Et ma saas
pühhâs ni kui sa.

2. O wailik **Jesus**, ni kui sinna **Jks** wailik wöttit **Essä** sönnä, Ja täuttit seddä surmani; Nida anna sinna mulle, Et ma iks sönnawöttik olle, Oh waigista mo meleske. Te mo so saarnatses, Kui armsat latsekest **Sönnä** kuulhas: **Jesu** mo hä, oh arowita, Et wailik olle ni kui sa.

3. O walwoja **Jesus**, suigumatta, Sa wöttit tööb nink waiwa nätta, Siin ilman ö nink päiwa ka; Päiwa ajal ellit waiwan, Nink ösel palst **Essä** taiwan, Ni tahtsit sinna walwada. Oh anna walwomist mul, Et eggäl ajal tääl **Walwa**, walle: **Jesu**, mo hä, oh arowita, Et ma iks walwa nink kui sa.

4. Armolik **Jesus**, oh kui rohke, Kui rikkas armust, helde, löhke Sa ollet tige wasta tääl! So päiwlik kigile siin raihtap, So wihm tige maad ka kaitap, Eht sul saap meidi tenno kül. Mo **Jummal** oppeta Mo nida ollema, Ni kui sinna: **Jesu**, mo hä, oh arowita, Et helde olle ni kui sa.

5. Tassane **Jesus**, kes woip seddä, Mes sinna kannastit ilm suta, Kül ma pääl ärrä ütelda? Nink siski ollit pikkäst melest, Sa annit andis kigil heldest, Es ahwärdä joht tassuda. Mo önnisteggija, Oh anna mulle ka Tassast waimo: **Jesu**, mo hä, oh arowita Mo tassast olla ni kui sa.

6. Auwolik **Jesus**, auwo **Essand** / Sul es sa ilman auwo assend, Es ötsi auwo sukkuke, Sa kätowet suren allandussen, Ja waisussen nink maddalussen, Es pürwä kirtust kelteke. Oh anna maddalust Nink diget allandust Ma pääl mulle: **Jesu**, mo hä, oh arowita, Et maddal olle ni kui sa.

7. O puhhas **Jesus**, kii so ello, So olleminne nink so llo, Se olli puhhas, selge, hä; So mötte, kōnne, luliit misse,

misse, So kombe, reiva, ello wisi Täüs puhtust, auzust
olliva. Oh mo Immanuel, Mo ihho heng nink meel
Sago puhtas: Jesu, mo hä, oh arowita, Et ma sa puh-
tas ni kui sa.

8. O parras Jesus, parrausen Göit sinna nink jöit
ilma sissen, Oh opreta mul parrast: So isso olli nink so
janno Siin ma pääl täüta Effe sonna, Se olli sinno rawo
wotsus. Oh Issand arowita Mo ihho sundida, Parras
olla: Jesu, mo hä, oh arowita Mo parrausen elläda.

9. Niüd armsamb Jesus, armas ello! Te minno kis-
gin parras sulle, Ja sinno palge saarnatses: So Waim
nink wäggi täütko minno Et paljo ussu sukku kanna, Nink
sa so rikil köblikkus. So perrä tōmba mo, Et ma iks sul-
le jä, Helde Issand! Jesu, mo hä, Las minno ka, sääl
kun sa ollet hengäda.

Kristi nink Willitsusse kannatussest.

181. Gott wills machen daß die Sachen Weis. 57.
Jummal effi Teep, et kassi Nida käu, kui sunnis tääl.
Kui ka häddä Wahhelt nättä, Jesus sadap appi
meil.

2. Waiwan mötlet Sa nink ütlet: Jesus läts niüd
maggama; Nida kaibat Sa nink waiwat Hendä ilma
asjanda.

3. Sinna laitja, Sinno hoidia Om jo kohhalt suig-
matta. Jesu päle Sunnis sulle Ussun ülles kaeda.

4. Kui ta woiwip, Ehk ka rühhi, Effe-süddä tälle
jääd; kui sul häddä Mörru nättä, Sinno ohto temmä
näep.

5. Ussu enne, Temmä sonna Mötlep hääd sul tetta
weel. Kui sa heitlik Ollet waiklik, Sis saap murre otša
kui.

6. Wotta

6. Wotta wasta Jesu risti, Lemmä annav sulle suud;
Lemmä lassap So, kui pessap, Se eest iälle löidä hääd.

7. Mötley süddä Katsiweide, Olle sinna tassane. Hölle
kandja, Kömu andja, Jssand om weel allale.

8. Range kassi, Kumb ei wassi, Suur joud om sa
Jummalal. Kui se assi Sul om rasse, Sis om hõlbis
Jesussel.

9. Zimmelikkult, Tarkalikkult Saap so usk iks hoijes
tus. Kõrda lähhäp, Mes ta säep, Olgo rõdm ehk wil
litsus.

10. Koggumatta, Mötlematta Saap sul abbi sündima,
Et ka sulle Murre ülle Häbbi saap sis ollema.

11. Omma mele Täuta päle, Käl weel mõnni kannas
tas; Sis om waiwa D nink päiwa, Kui rist päle sun
nitas.

11. Hä sis neile, Kümma mele Tassaus jo otswa tääl!
nemmä löidwa, Mes na soudwa, Seddä täütmist ikkes
weel.

13. Unsamb ello Om kül neile, Kümma seddä opnu jo
Seddä hätta Rõõmsast wotta, Mi kui Hiob harrinu.

14. Oh sis wotta Omma hätta Häste julgest henne
päääl; Ke ei püüwa Kristi waiwa, Kvoormap pattu hen
nesel.

15. Ke hend kääkip, Kristi paggep, Põllep omma Põig
meest ka, Nink saap mülkim, Kur'e hulkan, Seddä ütse
kõrd leinama.

16. Ent ke seddä Kristi hättä Kandnu ma päääl rõmuga,
Neil saap essi Jesu kassi Kroni päle pannema.

17. Amen, amen, Jesu nimmes Wotta ma sis henne
päääl. Mülle olgo, Ma päääl tulgo Häddä, mi kui temmä
meel.

182. **Sahre fort mit Liebes-Schlägen.** Wiis. 13.

Rrista mo, Jesue / hāste Omma armo witsaga, Lāhs
hata mul essi risti, Et ma ilmast wallal sa; Anna pihs
ta, pessā pāle, Sest ma olle teninu, Armo nāūdāt sa mul
jalle, Kui ma olle lahbutu.

2. Paljo aiga olle minna Sinnust ärrätagganu, Min
no perrā otset sinna, Sest so arm se ai: e so. Arm, kumb
sinno jalgu, Kāssi Risti pāle kinni löi; Arm, kumb maggu
samb kui messi, Pattatsille armo toi.

3. Ärrā arwako sis mitte, Pödigmees, ennist rummaust,
Et mo meel ninē terwe sudda ümbre weti kurratist: Mōts
le omme harwa pāle, kumbe lödi sinnule; Sinno werre
lange hāle saatko armo minnule.

4. Kāssi omma risti lābbi Pattu wāljā sōārest: Mōsse
ärrā henge hāppi, Ehhita so honekest. Lasse wallal henge
usse, Mōsta kirowi ärrā eest! Tulle sa mo henge sisse, Ar
mas **Jssand Jesus Krist.**

5. Olle ma sis sinno maija, Oh sis kelā kige eest, Mes
mo sisse pūrowāp saija, Sulle jā ma iggāwes. Ei ma
pūrowā ennāmb tutta Silmā himmo, kōrkistust, Lihha
himmo, pattu mutta: Lōpko tuhja ilma lust.

6. Sis ma takha sinno hōlman Risti al ka hengāda,
Kannata sis moga ilman, Kui ma johhu essima: Mōrk
om weel mo lihha werri, Se om sulle tedā kōl, Katta kinni,
massa ärrā, Anna pattu andis mul.

7. Ellun peāt sa ninē surman Minno perrālt ollema,
Lasse minno sinno armun Utsindā sul ellāda: Jhho, henge
anna sulle, Arwolda hend^o minnule, Sada ikkes waimo
ōlli Minno ussu lūhtrele.

8. Kule sis mo palwust, kule! Oh kuis karwa wiwit
sa? Taplussen mul appis tulle; Minno joud om kōlbnata.
Mōrkū sissen ollet kange, Kui neil kurbus sōāmen, Wallitse
sis minno henge, Ni kui tunnet üllerwān. M 183.

183. **Was Gott thut, das ist wohlgethan** Wiis. 21.
Mes Jummal teep, om hâste tett, Ta tahtminne jââp
 õiges; Kui mo tõ temmâst tallitet, Ei jâ mo meel
 joht haiges. Ta tijâp jo Ka hâddan mo Jks hâste ulles
 pittâ, Ma lasse teddâ tettâ.

2. Mes Jummal teep, Om hâste tett: Ei temmâ min
 no petta, Ta sadap minno õiget teed, Ma tahha hââs sis
 wõtta: Ta heldus om Mo ainus rõõm, Kûl ta mo hâttâ
 kânâp, Kui temmâ effi tunnep.

3. Mes Jummal teep, om tettu hââst; Ta kannap
 minnust hole, Om minno arst nink abbimees, Ei anna
 margunt mulle Joht rohho eest, Ta helduffest Voi min
 na hââd iks ota, Kui temmâ pâle loda.

4. Mes Jummal teep, om hâste tett: Om walgus mul
 nink ello, Ei sõrwa mulle kurja mitt, Ma anna hendâ talle
 Hâân, Kurjan tââl, Nig tullep kûl, Et selgede saap nâttâ,
 Kui ussutaw ta süddâ.

5. Mes Jummal teep, om hâste tett: Ehk ma kûl peâ
 joma Mo melest mõrru karrikat, Ei rikku se mo lomu:
 Gest wimâte Saap ommete Mo süddâ armsat rõmu,
 Kumb lõppetap kîk hirmu.

6. Mes Jummal teep, om hâste tett: Se pââl ma las
 se saista, Ehk ma ka saggest filmâ wet Mo waiwan lasse
 joosta; Mo Essâken Mo tahhap sün Jks omma hõlma
 wõtta, Ma lasse teddâ tetta.

184. **Ach Gott/ wie manches Herzeleid.** Wiis. 18.
Mull johhus mõnda õnnetust, O Jummal/ mitto wil
 litust, Se tairwa te om waiwa tââs, Ke seddâ õigest
 tõndi woiß! Mo lihha nink mo werri ka, Ei lasse hendâ
 sundida.

2. Kus peâp kâândmâ hend' mo meel? So pole, ar
 mas Jesus, weel, Mo süddâmelle samu tõõst rõõm,
 armas

armas Jesu, sinno kääst. Ei olle mahha jättetu, Ke
sinno päle lotanu.

3. Sa ollet imine teggi ä, Kui kii so to woip tunnista.
Mes imine teggo olli se, Et Jummal sai, e Inniminne?
Nink sadat meid ni wäggewäst So surma läbbi häddä
kääst.

4. O Jesu, sinno nimmi käl Om ikkes makkus olmu
mul, Ni suur ei olle willitsus, Ma sa so nimmest römuss
tus, Kui minno suddä kurbas saap, So nimmi seddä
kostutap.

5. Kui rööm mo siffest ärrä läöp, So ärm mul sifli ik
kes jäöp. Kui sinna, Issand / ollet mul, Sis om mul
ikkes römu käl. Heng, ihho sinno perrält om; Mes woip
mul tettä pörgekon?

6. Ei olle parremb nouw mo eest, Kui sinno man, o Jesu
Kriist, Ma tija, et so tootus Ei jättä minno ormetus. Mul
ollet üts hä karjus sa, Ke ikkes saap mo kaema.

7. Mo rööm, o Jesu / nink mo auro, Mo suremb warra
nink mo nouw. Kes seddä wäljä tunnistap, Kui meid so
sonna römustap? Kel üst nink ärm om Svämen, Se
tunnep seddä hennesen.

8. Ma ütle mönd kord seddä käl, Kui sunnust rööm es
olleß mul; Sis olleß parremb sundmätta, Nink kohhalt
lma ellota. Se ellawest om koolnu wist, Kel sin ei olle
Jesust Kriist.

9. O Jesu, minno pöijöken, Sa ollet kii mo suddä
men; Mul kallimb warra ollet sa, Kui rikkus, kuld nink
litaama. Kui sinno mälletap mo meel, Sis tunnep
suddä römu weel.

10. Kui mul om lotus sinno pääl, Sis kulus mült üts
römu-haal. Ma päle, kui mul häddä kääst, Sis tunne
römu suddämen. So Waim ka mülle tunnistap, Et par
remb ello mülle saap.

11. Gesti tahha, kummi ellä weel, Mo risti wötta hennä pääl. Ma palle sinno süddämeest, Et ma woif olla walmis häst. Las affa mo ni ajada, Et woi siist õnsal lahkuda.

12. Mul anna lihha sundida, Nink pattuta siin ellä dda Mo sõand peä ussun sa, Sis kole ma sul ütfindä. O Jesu kule minno hääl. Oh! olleß minna so man sääl.

185. *Mein Herz sey zufrieden.* Wiis. 59.

Mo süddä, oh olle sis rahhule taas! Nink jättä so murret, kif tullep sul hääs: Mes sulle siin johhup, Kui ristit tul puhhup, Kül paistap sul rõmu päiw ilma pääl ka. Oh olle, sis rahhul, mes murretat sa.

2. Mes arwitap murre nink kurbusse piin, Ke rahhul om ilman, saap wiliält iks siin: Ke Jummal holman iks hengäp siin ilman, Ee elläp jo õnsussen ilma pääl tööst, Et temmä om rahhule Jummal wäest.

3. Üts tassane süddä sest tunnus siin maal, Kui rahhule ollet iks figega tääl. Kui ma pääl om õnne, Sis ütlep kül mõnni: Ma olle nüüd rahhul mo Jummal seen, Ent olle ka rahhul, kui õnnetus kaen.

4. Üts rahholik süddä om parremb kui kuld; Kif warra siin ilman se wasta om muld. Ta elläp jo taiwan, Ke rahhul om waiwan. Ma üttele weel ütstörd, kif warra om muld; Üts rahholik süddä om parremb kui kuld.

5. Nüüd Jummal se andko, Et eggäüts mees Siin rahhule olles, nink wöttas kif hääs; Gesti murre ei jowwa Meil middäke turwaw; Me terwus lät hukka, me hengä om piin. Heng jättä so murret, ja rahhule siin.

6. Ma olle sis rahhul mo Jummalaga! Ehk olgo mo ello siin kurri wai hä. Hääs tahha ma wötta, Mes Jummal taht tetta, Ke parrembast tunnep, mes tarwis om mul. Ma olle sis rahhul, se olgo mo meel.

186. **Komme her zu mir spricht Gottes. Wiis. 15.**

DH! tulge teije waiwatu, Nink pattu weast koormas
tu, Kik tännä Jesu mannu; Se tahhap like arowita,
Nink neide henge kostota, Ke temmä risti kannatu.

2. Ei olle koormal rasseust, Ei minno ikkel tiggendust;
Ke seddä wötta kanda, Käl minna seddä arowita, Nink
tahha tälle armoga Suurt tainwa römu anda.

3. Mes minna tei nink kannati, Kui minna ilman elläst,
Se pölw ka tullep teile; Sest meije Jesu kannatus Om
risti rahwa oppetus, Nink tullep römuß meile.

4. Kik tahtwa sada tainwate, Ei tahha waiwa keäke,
Mes risti rahwas näep. Se näkko mönda willitsust,
Nink näütto ülles kannatus, Ke önsaf sada wäep.

5. Mes ilman elläp üssike, Se näüdäp meile selgede,
Et figil omma häddä. Ke risti tahhap paeda, Se peäp
rasse melega Käl pörgun tundma seddä.

6. Ke täämbä wahhest surustas, Jo hommen hauda
kannetas; Mi lähhäp rahwas hukka! Kui lillikenne
haljendas, Nink pea mahha nidetäs; Mi tullep ilma
tukka.

7. Ilm pelgäp surma hirmsaste, Kui ots io tullep läh-
hüde, Sis tahhap wagga olla. Üts seddä, mu muud
tallitap, Nink omma henge unnetap, Kui temmä weel
woip ellä.

8. Kui ennämb ei woi ellädä, Nink pattu tekko tallita,
Sis tullep Jummal meelde. Ma ussu seddä tötteste, Et
rasse sundus säartselle Saap waise henge päle.

9. Surm tegge otsa figille, Ei pelgä norust üssike, Ei
temmä riklast holi. Ei jorwa kuld meid lunasta, Ei
tahha surmast arowita, Surm tükkip like poli.

10. Ei tarka tarkus arowita, Kik surus se om assanda,
Surm tullep like noudma. Ke Ussun hendä Jesussest Ei
peä finni süddämeß, Se lähhäp pörgo hauda.

11. Mo lah, kui hättä kannatat, Sis ussu sinna Jummalat / Nink peä temmä sönnä; Se annap sulle rönnustust, Nink lassap perräst willitsust So henge tairwa minnä.

12. Kik kuisa maske armoga, Nink püüdke waastellädä, Ehk ilm teid naruf peöp. Ei sunni sundust pälelda, Sest Jummal tahhap tassoda, Kui temmä ilma löwwäp.

13. Kui kassi ikkes häste kaus, Nink lihha himmun ellä woif, Sis läassem peä tigges, Sest tahhap Jummal ristiga Meid tairwa wse karrista, Et waggasjome ikkes.

14. Ehk kül se rist om raste siin, Weel pallawamb om pörgo-piin, Kun ilm kil rühhip olla, Sää ihho, hengsaap pallama, Nink wallom ilm otsata. Nink eiwoi ärräpalla.

15. Ent perräst seddä willitsust Saap teile henge önnistust. Ei jowwa innimenne, Kik seddä ärrä kōnneldä Nink säräst rönnu arwata, Kui annap Jesukenne.

16. Mes Jummal meile tootap, Nink temmä sönnä kullutap, Nink päle temmä wandnu, Se antas meile tötteste: Se saatto, läbbi Jesusse, Meid pühhä englemannu.

A. V.

187. Was mein Gott wil das geschch. Wiis. 21.

Se peäp ma vääl sundimä, Mes Jummal tahhap tairwan, Ei jättä temmä abbita, Ke teddä pallep wairwan, Kui innimen om häddä seen, Nink temmäst appi odap, Sis awwitas nink pästetäs, Ke temmä päle lodap.

2. Et Jummal om mo finnitus, Kes woip mo ärrä neeldä? Kui temmäst tullep willitsus, Ma hend' ei tahha teeldä; Kül Jummal maan näep, tijäp kaan, Mes ilm mul wäep tettä, Ke silmä loop, nink päiwä toop, Kuis ta es woif kil nättä?

3. Ehk

3. **Chk kúl ma pattan' innimen Süst ilmašt niüd lá árrá, Mo Jum'm'la pool, ke om mo ón, Sis lá ta mele perrá; Mo henge ma sul anna ka, Sest sinnul om hool minnust, Surm, pörgo-haud nink temmä joud, Om áre ráwáárt mul' sinnust.**

4. **Weel sinno, Jssand, palle ma, Mul seddá es tah' haš' keeldá, Kui kurrat tah'hay kiusata, Et se es woif' mo neeldá. Ma palle so, mul appi to, So pühhá nimme aus' wuif, Ke seddá tah'h' p, sesamma saap, Sest jááp meil' Amen nouwuif.**

Kinnitussfest nink kannatusfest otsani.

188. **Meinen Jesum laß ich nicht. Wüs. 29.**

Jesus jááp mul iggáwes, Ke mo eest jät omma ello, Nink mo kohhus om ka sis, Et ma iggáwes já tälle. Minno ello walgustus **Jesus** jááp mul iggáwes.

2. **Jesus** jááp mul iggáwes, Senni kui ma ilman ellá; Uffu wáest nink lotussfest Olle ma fik andnu tälle, Kik ta perrált olgo sis, **Jesus** jááp mul iggáwes.

3. **Kui mo meel jááp nõrkas siin, Silmä, kõrwa láwá hukka, Kui mo wiimne tunniken Tullep, nink mo ello tuk' ka, Kui saap hengel lah'kumist; Jesus** jááp mul iggáwes.

4. **Ta jááp mul ka jätmäta, Kui ma sinná olle sanu, Kun fik usklikko nink wa Temmä arwoliffes jánu: Temmä palget náe ma sis, Jesus** jááp mul iggáwes.

5. **Mes ma ilmašt holiſe, Minno heng ei holi taiwast, Jesust miina himmutse, Ke mo pástnu pattu waiwast, Ei ma pelgá koh'to eest, Jesus** jááp mul iggáwes.

6. **Jesus** jááp mul jätmäta, Ma já iggáwes ka tälle. Minno sadap löpmata Látte mannu, Kumb táus ello. On' nis, ke woip ütelda, **Jesue** jááp mul jätmäta.

189. **Sahre fort :; Zion/ sahre fort im Licht.**

Raswa weel :; Sion kaswa walgussen, Rühhi lühtrit
selges tettä, Esmäst armo hoija siin, Otsi ikkes ellolät-
te; Sion, ahtakesse te ra pääl Kaswa weel :;

2. Kannata :; Sion, julgest kannata, Naarmist, häppe,
risti, waiwa, Surmani jä liigmata, Kae ello-kroni auro;
Sion, kui so siug panne ka, Kannata :;

3. Taggane :; Sion, ilma taggane, Kui ta auro äng-
gäp sulle, Lemma hä om tühhine, Pissohanna jäрге pölle;
Sion, ängätas sul lust nink hä, Taggane :;

4. Kiusa :; Sion, waimo kiusa, Ke hääl, kurral pool so
heikap, Mes ta kässep jättä sa: Te, mes hao-täht sul näu-
däp; Sion kowwerat nink ökwat ka Kiusa :;

5. Lähhüne :; Sion, Jesu armule: Kinnita hend wai-
mun, ellun, Kolust ellust tüddine, Haljenda so Jesu kül-
len; Sion, paljast näust wäele Lähhüne :;

6. Ilmota :; Sion, wäkke ilmota, Sest et welle-arm
om pallaw: Pöijo tekku arwalda, Ke so sissen, mörsja,
ellaw. Sion, läbbi antu wärräja Ilmota :;

7. Otsani :; Sion, taple otsani, Arrä jägo löiges mitte.
Ussu palg saap peake, Ülles! mes om taggan, jätta. Sion,
taple surman wimäte Otsani :;

190. **Zulegt gehts wohl, dem der gerecht. Wiis. 6.**

Wümselt nakkap neide kassi Siski häste käumä weel,
Kumbe Jesus mösknu essi, Diges tennu ilma pääl.
Wiimselt sawa armsat aiga, Sunne päiwä, römu paiga.

1. Wiimselt annap Jummal nätta, Mes me südda
waidlenu, Kui usk ristin selges tettü, Nink meil kannatus
om jo, Kui jo ilm meid kül om naarnu, Kui me kük jo ärrä-
wäärnu.

2. Wiimselt pantas taplejille Kroni päle aufaste, Gas-
detas

detas neid s'vast j'alle Effa male r'õmsaste, Kun se õnnis hengäminne, Nurw nink r'õdm om iggäwenne.

4. Wiimselt sis teep **Jummal** essi Rõmuwina silmäweest, Se om maggusamb kui messi, Annap wõril kostotust. Sis saap saja rahwas tundma **Effa** meeld, nink tittust andma.

5. Wiimselt antas Jakkabile Rahhel siski emmändas. Wiimselt k'äantäs Joseppille Seddä häppe aurus taas. Wiimselt saap ka Tobialle Willitsussfest r'õmu j'alle.

6. Wiimselt, nink ei mitte eesmält Wõttap **Jummal** õmmatsid Paradisi, waiwa sisselt, Rõmustap kui emmänd neid, Urwap neid sis engli sekkä, Enne lassap häste ikke.

7. Wiimselt panne häste meelde, Oll waiwik tassane, Wõtta **Effa** sõnna kuulda, Kui ka nättä wihhane, Siski armastap ta sinno; Mõtlet: temmä sadap minno.

Sõame ärräandmissfest Jummalala kätte.

191. Hõchster Priester, der du dich. Wiis. 2.

Rõrge Preester **Jesus Krist**, Ke sa hendä minno eest Ohwris annit, anna mulle, Et mo heng saas ohwris sulle.

2. Sest se arm ei holi fest, Mes ei tulle sinno k'äest: Mes ei tallita so k'assi, Seddä pöllep **Jummal** essi.

3. Selle tappa, koleta Minno meeld nink tahtmist ka; K'issu sõänd pattust wälja, Olles täl ka tuhhat peljo.

4. Kanna wuid sis altri pääl, Pallota mo heng nink meel, O sa kige armsamb **Jesus**! K'itku minno omma õrgust.

5. Nida saap k'ul sündima, Et mo kaep **Jssand** ka; Nida sa ma weel siin ilman Maggus ohwer **Effa** hõlman.

192. Was giebst du denn, o meine Seele. Wiis. 4.

Mes sinna Jummalalle annat, Mo heng, ke sul kē andnu om? Mes sinna omman ihhun kannat, Kumb täl om armas lust ninē rōöm? Se armsamb parremb olgo se: Oh anna söänd temmäle.

2. Mes temmä perrält, anna tälle: Kenē perrält om so süddä nüüd? Ei kurratil, Se wihkap ello, Kun temmä om, om pōrgu haud. Sul olgo, Jummal/ütsindä Mo süddä antu kōggona.

3. Sis wōtta nüüd, mes sinna pūrwoat, Mo söänd, seddä esikut, Mes sa ni sures essi arwoat, Ja waiwa läbbi lunnastit: Ma anna sulle rōömsaste, Mes sinna ostnu hennele.

4. Kelles ma söänd annas ennāmb, Kui sel, ke omma annap mul; Ke minno hengel kige parremb, Ke surma ni mo armast tää. Mo süddä, sinno süddä ka üts süddä olgo kōggona.

193. Mein Gott das Herz ich bringe dir. Wiis. 20.

Mo söänd anna kigest wäest, Mo armas Jummal, sul, Sa tahhat seddä minno kääst, Se tullep meelde mul.

2. Sa ütlet: anna minnule, Poig, söänd melehääs, Ei olle muido middäke, Mes sulle rōömu tees.

3. Sis, armas **E**ssa/anna ma Mo söänd sinnule; Oh ärräpōlgo seddä ka, Te walmis hennele.

4. Kūl süddä om täüs pūrretust, Nink tuhjä himmustap, Ei olle temmä waggauft, Ent kurja armastap.

5. Nüüd siski nakkap leinama, Nink kaibap pattu siüd, mes enne wōtnu armasta, Se wihkap temmä nüüd.

6. Ja heidap mahha sinno een, Nink pallep: pessä hääst, Ja murra kangust minno seen, Et kána kurjast tööst.

7. Mo

7. Mo kõrowa sõänd pörruta, Mo mele pehmes te, Et
ilmä we ninē murrega Ma ärrasullake.
8. So werre sisse kasta mo, Mo armas **Jesus Krist**;
ma ussu, et sa tappetu Ma ilma ninē mo eest.
9. Mo nõrka usku kinnita, Et ma wois kõrowaste So
werrest hendä rõmusta, Kik sadav andis se.
10. Oh **Jesus!** anna heldeste Mul õigust, õnnistust,
Ninē wõtta kõhalt hennele Mo süüd ninē hukkatust.
11. So reiwaga mo ehita, Sa ilma sütä Woon, Et
figist pattust puhtas sa, Woi saista **Essä** een.
12. Oh **pühhä Waim** mul anna ka So armo ossaust!
Jesusse perräst kalda sa Mo sisse hendä tõost.
13. Mo päle puista walgustust, Ninē puhast armo
tuld: Et pimmedus ninē karwalus Eääs kõhalt ärrä
mult.
14. Oh arowita, et sõamest Ma ussun kindmäs jä, Ninē
et ma ilma teotust Ei wõtta pelgäda.
15. Oh arowita, et sõamest Ma loda, kannasa, Ninē
sinno surest heldussett **Jes** hendä rõmusta.
16. Oh arowita, et sõamest Ninē selgest armasta, Et
minno tõ sul kittusses Jääs karwalusseta.
17. Oh arowita, et sõamest Ma tõisine ninē hä, Et sõn-
nust, tõst ninē õigussett Ma ellä laitmata.
18. Oh arowita, et sõamest Ma maddal, tassane, Japri
jä ilma sõbrussett, Ninē õigust ikkes te.
19. Oh arowita, et sõamest Ma wagga, petmata, Et sul
mo ello käämissett Wois olla melehä.
20. Oh wõtta kõhalt hennele Mo sõänd kerkus tääl!
Se sissen ellä ütfindä, O **Jummal**, siin ninē sääl.
21. Ma anna feddä sinnule, Mes tahhat sega te; So
perrält olle ma ninē jä, Ei ilmal sulluke.
22. **Eh!** ilm kü minno kihhotap **Ea** sõonna kuulda
weel.

weel, Eht temmä ka mo ahwårdap; Se om üts tühhi hääł.

23. Ei orja ma so iggáwel, Sa kurri, kawwal ilm, Sest tenno olgo Jummalal, Ma tija, mes so hõlm.

24. Oh pagge ilm, oh pagge pat, Ei anna sõánd teil, Sul, Jesus, om se walmistet, Oh wõtta henesel.

Rahbust nink Rõmust pühhan Waimun.

194. Wie wohl ist mir o Freund der. Wiis. 54.

MEs rahho om, mo Jesus mulle, Kui ma so üsján heeta gá táal, Kui murre orrust wáljá tulle, Nink rühhi siins nõ hõlma pool: Kik kurbus kaup árrá minnust, Kui sinna annat ommast rinnast So armo mulle maitseada. Sis om mul tairwas jo siin ilman, Kes kurb wois olla siino hõlman, Kun selge rõõm nink melehá.

2. Se olgo ni, et ilm mo wihkap, Kúl minna tunne temmä meeld, Kui temmä minno sõbrust ihkap, Nink sillitsep mo libbedált. So sissen, Jesus elláp súddá, Nink püw wáp soga sõbrust pitta; So sõbrus saisap liigmata. Ei woi mo ilma wihha rikku, Sa ollet háddán minno tuggi, Nink kaitfat minno armoga.

3. Kui Moses ahwårdap mul wannet, Kui sáduš háttá kulutap; Kui põrgu haud mo hukka pannep Sis súddá ussun ülles láap, Nink kákkip hendá Jesu harwun, Sáal istup temmä háste warjun, Ei puttú minno hukatus. Kui Kik mo wasta tullep kótko, Ei se mo siski árrárikku: Arm kaitfat minno üllewást.

4. Kui sa mo ristilaande sadat, Ma lá nink loda sinno páal; Sest et sa pilwist mo sáal toidat, Nink kóstotat mo waest sáal. So imne-te páal minna kónni, Nink lõrwá otsa man iks õnne. Mul om kúl, et sa minno man. Ma triá tóttest, Feddá sinna Jo lasset autwo pole minná, Se káikfo enne maddalan.

5. Surm olgo muile mõrru nättä, Ei mul, so hõlman hengä ma, Ke sinna keddäke ei jättä, Sa fige armsamb Ello, sa! Kes te päääl pelgõp te-
ra otsast, Kui temmä paksust röörolu mõtsast Jo tullep lagge wäljä päääl. Mo walgus, nida tahha minna Sest pimmetst ilma lanest minnä, So tairwa rõmu hengussel.

6. Mes rahho tunnep minno süddä, Kui Jesu päle toetap, Ei puttu mo ilm, surm nink häddä, Kui henge sõbber kostotap. Las seddä kallist rahho mulle So armo perrä ikkes olla, Se om jo maggus tairwa rõõm. Sa libbe ilm, oh minne pakko, Mo Jesus minno rõõmsas teggo, Ke minno henge sõbber om!

195. O Jesu mein Bräutigam wie ist mir. Wiis. 60.

O Jesu / mo Põigmes, mes õnsus om mulle, Sest et ma so armoga täüdetu olle. O maggusa tunni, Nüüd lõisi ma õnne, Kumb iggäwes kostotap, rõmustap minno.

2. Sa ollet, o Jesus, mo rohkede sõõtnu, Ja selge nink moistlikko pimaga jootnu. Nüüd maitsa ma armo Nüüd tunne ma rõmu, Nüüd moista ma ärrä, mes tairwalik himmo.

3. Nüüd sõame Jesus / ma anna sul hendä, Kik olgo so perrält, mes nike so ande: Mo ihho, mo henge, mo moistust nink mele Oh wõtta kik hennele taggasi jälle.

4. Mes se om, mes ilman weel keläp mo rõmo? Ne wannamba, wellitse, latse nink hõimo! Oh tage kik ärrä, ei minna teid tunne, Kui Jesussest ennege keläte minno.

5. O tulge te usklikko minnoga laulma, Ja kargama, hõiskama, rõmu hääld kuulma. Mo jodeti rõmuga tairwatsest lättest. Armastagem Jesusst / ja tõine tõist tõttest.

6. O maggusamb Jesus, so rõmust om täüdet Mo süddä, nink tairwatse tullega läüdet. Ne silma ei näe, ne tõrwa

Edrwa ei kule, Mes maisap mo suddã, mes rõmũ om mulle.

7. Ei pelgã ma kurratist, võrgust nink pattust, Ei holi ma ilmast, ei wairvast nink hãddãst: Mo armastap Jesus, mes minno kũl wãras, Kik mes mul om wasta, saap tõtteste nãrus.

8. Mes holi ma kronist, mes ehtest, mes aurvust, Mes rahhast nink warrast, nink sãrãtsest saurvust. Mo ehte om parremb, mo warra om ennãmb, Mo illusamb Jesus/ Kik Egin om parremb.

9. Oh kunnas sa tahhat mo henne pool wõtta, Mo armas, oh tulle, sest iggãw om ota. Oh kunnas ma sinno sããl taiwan sa nãttã! Mo illusamb Jesus/ mo maggusamb lãtte.

196. **Meine Seel komm in die Wunden.** Wiis. 13.

Sulle Jesu haru sisse, Hengã sããl, mo hengeken: Sããl om õige rahho asse, Lendã sisse, turwiken. Peã hendã ni kui wona, Olle wãiklik, holeta, Jesu usjãn om so hone, Kun sa peãt hengãma.

2. Ulles ma roolt, minno suddã, Pãgge Jesu mannu nõud; Arrã armastago mitte, Mes weel kaswatap so nõud. Uttel olgo suddã antu Jesust utsind armasta, Se pããl olgo lotus pantu, Sis woit sinna hengãda.

3. Otsi ni kui lambakenne Assend Jesu sãljã pããl, Wannu arrã pattu õnne, Jummal om sul warra kũl. Mes sa ilma warrast holi, Kumb uts pal:as nõggo om, Sis ep sinna õnnis ollet, Kui so warra õllewãn.

4. Kui sa pũrowãt rõmu sada, Ellã Jesu melehããs, Jesu arm jããp helumatta, Armastap so iggãwes. Kik om temmã sissen maggus, Wiijãlt om kik Jesussen/ Diabho, rõdm nink kallis rikkus, Ello tãrwõus nink õn.

5. Jesus peãp sõbrust ikkes, Olle tũndmã ennege, Sest mes

mes sadap ilma rikkus, Pásta hendá wallale. Kúl se
 Põignees annap sulle, Mes sul ilman waja om: Arrás
 kandko melen jálle, Mes om maine, tühhi õn.

Ussu Julgussfest.

197. Von Gott will ich nicht lassen Wiis. 10.

Sp minná tabha játtá, D armas Jummal / so, Mo
 káe pitte wõtta, Nink árrájátko mo; Mo eest ka murs
 reta, Nink kela pattun máta; Ent õige te páál sada, Nink
 ikkes arowita.

2. Kui kánáp hendá minnust, Kik innimiste arm, Sis sa
 ma appi sinnust, Ma waine muld nink põrm, Sa háddán
 arowitat, Nink pástát pattu hábbest, Ja kigest kurjast tõb-
 best, Nink surmast lunastat.

3. So pále minna loda, Kui johhus háddá mul, Nink
 appi sinnust oda, Sa kánát waiwa kúl. Ma anna hendá
 sul, Ma anna kik so kátte, Mes wõtta henne ette, Te mes
 sa tunnet mul.

4. Kik om so mele perrá, Mes meile kashuuf lááp, Kik
 kurja kánát árrá, Mes kahjo meile teep, So Poiga annat
 meil; Se ga meil appi náüdát, Me ihho, henge toidat,
 Nink mes meil tarwis weel.

5. Se eest so, Issand / kittáp Mo súddá nink mo su, Nink
 wellel armo náüdáp, Mo lihha nink mo lu. Se om úts
 õnnis páik, Kun sinno kittus lõitás, Nink wellel abbi náü-
 tás, Muid' hukka lát kik aig.

6. Nink kui ma-ilm lát hukka, Kik auid nink kõrkus kaan,
 Sis kigel saap úts tukka, Mes suur siin olli maan. Me
 ihho saap úts põrm, Saap mulla sisse mattus, Ehk mullast
 kúl saap kattus, Siss' ei woi rikku surm.

7. Me heng om Jummal perrált, Eát Abrami ús-
 jálle, Se ihho háddást árrált, Nink pattust wallale; Ei
 woi

woi sis ennämb, näts, Me hengel murre tulla, Ehk ihhu
haigus olla, Ent om üts õnnis laš.

8. Sest ehk ma nüüd kül wallo, Siin näe ilma pääl,
Mul siski saap se ello, Kumb om täus rõmu saäl, Sedda
annap Kristus mul; Sest pattust tullep wallo, Ent Jes
suffest se ello, Nink taiwan rõmu kül.

9. Me Issa, taiwa loja, Kik häd om tennu meil, Nink
läbbi omma Poja Meil annap armo weel, Sel Waimul
om ka nouw, Me eest weel kanda hole, Nink sada taiwa
pole, Sest olgo Jummalal' auw.

198. Ist Gott für mich so trete. Wiis. 3.

Es woip mo wasta olla, Kui Jummal minno pool.
Ni saggest kui ma palle, Sis tagganep kik tääl. Kui
Pä mo sõbber enne, Nink Jummal kaitšap mo, Sis om
se wiihalenne Mo wasta kõhheto.

2. Nüüd tija ma nink ussu, Ja littä veljota, Et Jum
mal minno Issa Mo wasta kõhhalt hä: Ke minno man
iks saišap, Mes põlv mul eäl om, Ke wäggewast mo kaitš
sap, Kui mul om häddä kæn.

3. Se pohhi, kun ma saisa, Kristusse werri om, Se
teep, et mul woip paista Se iggäwenne rõdm. Ma essi
nink mo ello Ei kõlba kõhheke; Mes Jesus andnu mulle,
Om armas tõöst nink hä.

4. Mo auw om minno Jesus, Mo walgus nink mo õn,
Es olles ta mo õigus Nink saišas minno man, Es tohhes
minna saista Mo Issa filmi een, Ja ma lääs hukka tõoste,
Kui wahha tulle kæn.

5. Ja kistut pattu ärrä, Kumb mulle surma saat, Mo
mõssap temmä werri, Teep walges werrewat. Ja sissen sa
ma rõõmsas, Mul om üts julge meel, Ei lä mul kõhhus
hirmsas, Ni kui muil pattafsil.

6. Mes mo nüüd hukka pannep, Mes sõänd hirmotap?

Kas pörgu haud mo sunniy Kumb mulle narus jááp. Ei
hirmota mo lohhus, Ei kurbasta mo piin, Gese **Jesus**
om mo lotus, Nink armastap mo siin.

7. Gese wallitsep nink elláp Mo sissen temmä waim,
Ke tuhjást murrest keláp, Kui mul om háddá káen. Ea
önnistap nink hoijap Mo sissen omma tööd, Ea essi söänd
ajap, Et Abba heifap niünd.

8. Kui pelg nink hirm mo keláp, Et ei woi pallelda, Sis
puhkay waim nink pallep Mo sissen wáega; Se palwus
om niünd mulle Kúl árránoumdata, Ent siski **Jumma-**
lalle Ei olle tundmata.

9. Waim pajatap mo waimul Häid römu sonnumid,
Et **Jummal** abbitummil Jks náudap rahho teid, Et tems
mált ülles tettu Üts kallis wastne liin, Kun silmil antas
náttá, Mes süddá usknu siin.

10. Üts perrándus om mulle Sääll kallist walmistet;
Ehk minna kúl siin kole, Mes sest? heng taiwa lát. Kui
ma ka peá ikma Se háddá orrun táäl, Mo **Jesus** saap
kúl puhkma Wet silmist árrá sääll.

11. Ke **Jesu** sisse ussup, Taad wihkay kurri waim; Jlm
risup ka nink kissup, Mes tál weel ilman om; Ea lörwáw
rasset háttá, Saap naardus, Táll om wairw, Rist salwap
ka weel teddá, Se om tál páiwolik leib.

12. Kik seddá minna tija, Ent sest ei holi ma, Ei te mul
Jummal liga, Kui temmä perrált já. Se masko ihho,
ello, ja mes mul eále, Ma já iks **Jummalalle**, Ei ma tast
taggane.

13. Jlm minko hukka töttest, Sa jáát mul iggáwes: Ei
lahhuta meid üttest Möök, tulli, allastus, Ei isso ei ka janz
ho, Ei waisus ei ka oht, Ei sure wörsti wanne Ei kela mo
sult joht.

14. Ei Engel, wald nink wággi, Ei ello ei ka surm, Ei

fürwius nink mäggi, Ei wihha ei ka arm, Mes eäl möt
let perrä, Ei weifenne ei suur Ei sa mo käändmä ärrä So
wariust, kumb mo müür.

15. Mo südda kargap römuf, Ei tija kurbuffest, Om
täus fest pühhäst waimust / Näep ello päiwäkest, Se
päiw, kumb mulle paistap, Mo **Istand Jesus** om, Se
mes mo römuf töstap, Om taiwan üllerwän.

199. **Ach alles was Himmel und Erden.** Wiis. 60.
M terwita römuga taiwast nink ilma, Sest et ma
münd uffun sai **Jesust** mo hölma: Kel kōrwa om
kuulda, se kuulgo mo armo, Se listi pāäl podu om swāne
himmo.

2. Ma littä ifs hendä neist weritist harwust, **Mist Je-**
sust sääl waiwati kassij nink jallust: Sest neidega mähhi
ma hendä ka kinni, Et minna-wois römuga taiwawe
minnä.

3. Ilm mässägo, naarfo nink laikko mo digust, Ma
littä ifs seperräst arnsambat **Jesust**; Eht heikko ka pikse
nink wälkiga sekkä, Ei minna lä seperräst **Jesu** mant
palko.

4. Ja kui ka kē purrus nink katski lääs ilman, Et mid-
däke ma pāäl es nättäs mo silmin; Sis saisko mo südda
mo **Jesu** man siski, Ei temmäst woi kurrat mo iggāwes
kisku.

5. Sest **Jesus** se kaep mo jowwoto swänd, Toop wais
wan mul römuf: teep taiwan mul assend: Kik seddä ma
tija, nink selle ei jättä Ma **Jesust**, ent tahha taad hölma
ifs wotta.

6. Oh nässe! kui heldest mo **Jesus** sün töttap Mo man-
ni, uink pallawalt umbre mo wöttap: O armo! o wō-
mo, o maggusat ello! kes tahhas sis **Jesust** tagganda
jälle.

7. Mo Jesu päääl saisap kii meel nink kii mötte, Ma ana na täl hendä sis kigega kätte: Taad olle ma hennuele kaenu eune, Ni kawwa kui minna siin ilma päääl kōnni.

8. Kui silmä nink suddä sis lahkuwa surman, Sis tahha ma puhaten näütä weel armun: Et Jesus mo Jesus jääp ütšindä töttest. Ei küssu meid iggäwes kurrat sis üttest.

200. Ein feste Burg ist unser Gott. Wiis. 47.

ME Jummal om ütš kinni liin, Nink müür, ke tet me ette; Se päästap häddäst ärrä siin, Kumb tullep meije kätte. Se wanna kurrat täääl, Käl mässäv wäega weel, Surr Wäggi, Kawwalus Om teminä Balmištus. Ei olle maan ta saarnast.

2. Ei olle joud meil ommast kääst, Se kaus pea ärrä: Käl te Mees taplep meije eest, Ke meid ei jättä verrä. Kui küssit: kes se om? Jesus Krist meije rööm, Se Isand Zebaoor. Ei olle töist Jummalat. Kif woinnus jääp käl tälle.

3. Kui olles ilm täüs kurratid, Ke meid kii tahhas neel dä, Ei pelgä meije siski mitt'; Sest Jummal woip neid keeldä. Eht ilma wirst siin maan, Käl hirmsast mässäv kaan, Ei te meil middäke, Sest sunnitu om se. Üts sōnna lööp tood mahha.

4. Se sōnna om neil jättä täääl, Nink tenno ei sa neile. Se meije man om ilma päääl, Ke appi annap meile. Eht wōrtwa nemmä meist Hääd, ello, last nink naist! Las minnä ärrä kääst, On neil ei olle sest. Meil saap weel taiwas jämä.

201. Warum solt ich mich denn grämen. Wiis. 61.

MEs mul waja murret pittä, Mul om weel Kristus täääl, Kes mult wōttap teddä. Kes woip taiwast mo kääst kisku, Kumba ma Pōlajē sai, Kui ma wōtti usku.

2. Allaste mo ma päääl nätti, Koggonä Keiwata Todi walge ette. Allaste lä ma ka ärrä, Kui ma täält Jilma pääält Pagge ni kui warri.

3. Jhho, henge nink ka ello Sai ma tööst Jummalast/ Se and seddä mulle: Kui ta nakkap jälle wödtma, Wötkö käl, Ma sa sääl Teddä röömst kitta.

4. Lähhatap ta mulle risti, Saap mul siin Waiw nink piin, Et ma murren istu. Se ke lähhatap saap käändma Sunnetust, Willitsust, Temmäl otfa andma.

5. Jummal and mul römu päiwa Saggede, Es ma ke Peäs kändma waiwa? Hä om Jummal/ parraussen Karristap Ta nink jääp Apris mulle ristin.

6. Kurrat, ilm nink neide parmu Ei sa mul Ennäm tääl Teggemä kui naarma. Lasse naarda, mes ma holi, Jummal om Minno rööm Se teep häppi neile.

7. Rigen paigan peap öige Peljota, Hirmota Hendä lastma kaina. Tahhas surm ka neelda tedda, Olgo meel Siski weel Julge, heitimatta.

8. Ei ka surm meid tappa ärrä, Euge teep, Et heng läap waiwast römu perra, Löppetap käl mörru risti, Alwistap, Et mui saap Lubba taiwan istu.

9. Sääl sa minna jälle häitsma, Kostotust Waiwa eest Jesu üsjan maitsma. Siin ei olle öiget warra: Mes om weel Jilma päääl, Kaup pea ärrä.

10. Mes om ilman tagga warra, Peo täüs Liwa näus, Nink üts henge murre: Taiwan omma kauni ande, Kumbe mul Kristus sääl Jggawes tabt anda.

11. Issand kige römu lätte, Sa jääät mul, Minna sul Jkkes lahkimatta: Sinno perrält minna olle, Sest et sa Jättit ka Mo eest omma ello.

12. Minno perrält sinna ollet, Sest et sa Jätmata Göä mette tullit: Las mo, las mo sinnä tötta, Kun sa mo, Nink ma so Armsast umbre wötta.

202. Das Jesulein soll doch mein Trost. Wiis. 21.

Se Jesulen jääp ommete Mo rõõm, mo õn nink ello, se minno lunnast heldeste, Se om mo ainus illo; ma anna sis hend iggäwes Nüüd ommandusses tälle, Ehk olgo siin mul rõõm ehk piin, Ma kole ehk ma ellä.

2. Mo armsa **Jesukeffega** Voi minna kül siin saista, Kui risti, waiwa läbbi lä, Nink rõõmu päiw ei paista. Mes tahhap mul se kurrat kül, Ja ilm nink pat siin tettä, Se **Jesulen**/ kumb minno õn, Toop mul iks appi ette.

3. Mo armsa **Jesukeffega** Lä ma ka kohto ette, Ei olle waja pelgäda, Kui surm mul tallep kätte: Sest minna lä sis tairwähe Mo **Jesukeffe** mannu, Mäe filmiga, mes ussun ma Siin ma pääl enne nännu.

203. Auf / hinauf zu deiner Freude.

Ulles, omma rõõmu pole, Astu ulles heng nink meel, Hei! Dä mahha tühjä hole, Otsi **Jesust** hennesel! Se om so rõõm. **Jesus** om so ainus ello, Kui ilm maad ei anna sulle, Siin om kül ruum.

2. Päle, astu ikkes päle **Jesu** mannu minnema, Ussu treppi ulles mäele Peät astma lõpmata! Sääl om so paas. **Jesus** jääp so henge warri, Wärap henge wainlajst ärrä, Kui abbimees.

3. Kõrwast, peä kõrwast kinni **Jesu** kangel hallestust, Lasse teddä tettä enne, Temmä tõ om rõõm nink lust. Ta om hä mees, Tulley wainlaine so päle, **Jesus** ajap ärrä jälle, Rõõm olgo sest.

4. Sisse, minne kambre sisse, Kumba **Jesus** arwaw sul, Kaiba temmäl omma risti, Valle appi hennesel: Ta päästap so. **Wihkap** so fik rahwas ilman, Sinna ollet temmä hõlman, Oh ussu jo.

5. Mäele, swänd tõsta mäele Ma poolt ulles tairwähe, Anna hendä kohhalt selle, Anna sa fik temmäl! So **Jesus**

om, Ke so henge hennel palley, Armo läbbi so cest kolep,
 Gest olgo rödm.

6. Ülles, otši taiwan warra, Rae ülles ütfinda, Kun so
 Jesus, wannu ärra Pattu himmo koggona. Oh taiwan
 he! Jlm nink ma se kaup ärrä, Jesu man om sinno warra
 Nink rahhoke.

Jummala Kirtussest.

204. Wunderbarer König.

Jummetaolinne Kuningas nink Effand / Wötta wasta
 Kitwät söänd. Omma Effä armo lassit sinna tsilku,
 Ehk meil käl suurtt pattu wölga. Näüdä weel Alppi meik,
 Et me su sul laulas, Et me hölli kulus.

2. Taiwas kittä aufast Omma loja tekku, Ennäm kui
 kil rahwa sugu. Sure päiwä walgus, Lähätä so wais
 stust, Walgusta kil ilma saisust. Laulke sis Uttelis, Ku
 nink tähhe päle Meije Jffandalle.

2. Temmä tuus meid enne ilma Jo nink wallits = =
Kristussen, Wöt meid **Poja** sissen hõlma, Saat meil ar-
 mo = = hennesen. Tairvast, maad nink neide wäkke
 Orjusses ta meile teggi, Gest et temmä armas **Poig**.
 Temmä latsis tennu meid. Iggäwes se = = heldus püs-
 sip, Kumb meil **Pojast** ülestõssep, Wõtkem iggäwes sis-
 tälle Dimma armo = = näütä jälle.

3. Läktem armsa **Essä** mannu Rõmuga nink = = karo-
 raden, Sõgem temmä armo manna, Rui no, kumma = =
 temmä man. Pühhä, pühhä, pühhä laulke, Halleluja
 ikkes olgo **Jummalal** nink **Wonale**, Meije armsal **Peis**
 jule. Läktem tutwas = = temmä auroo, Arowaldagem
 temmä nouwo. Et ta iggäwes meid wallits Dimmas
 rahwas = =, onnis latsis.

4. Opke omma **Jesust** tundma, Ke teid kallist = = osta-
 nu om; Opke tälle nimmi andma, Belli, Sõbber, = =
 Henge-rõõm, Kange Pälit taplemissen, Üllemb lust hä
 põlwe sissen, Rõmustaja sõamen, Kige üllemb hä nink dn.
 Iggäwes se = = heldus pissip, Kumb teil temmäst üles-
 tõssep; Iggäwes täl kittus tulgo, Tälle auroos = = süd-
 dä laulko.

5. Aitke julgest troni ette, Kun se õige = = armo järg,
 Sääal saap teile jälle kätte **Essä** arm nink = = Poja särk.
 Temmä odap suren himmun Teid sääal umbre wõtta ar-
 mun, Nink se õige üllemb hä, Saap teil temmä werrega.
 Sääal om palio = = armo lõida, Tahhap meiega üts sa-
 da, Et ka ütšik meid ei futta, Temmä armust = = lahhu-
 tada.

6. Tärweweusse kairwo arowap Temmä üles = = laja-
 le, Ja tõbst melest temmä pirowap Eggäütte = = hene-
 nele. Kelleke ei peä habbi Ollema siist otsnia appi, Enge
 armo, armo pääal Wõtko, kel om isso tääl. Tärweweus

om = iggäwenne, Sadap meile paljo önnē. Nööm,
Lumb iggäwes meid jodap, Temma tärwwe = us meil
näüdäp.

7. Niüd sa kige armsamb **Essa**, Meije alwa = tens
nämist, Wötta armolikkult wasta, Senni kui me =
iggäwes Kittäme so heldust ütten, Kui me ütškörd aiga
pitten Gulle same laulmaka, Pühhä nink halleluja. **Kitt**
tus, tenno = , auw nink wäggi, Nink mes kittäp **sin**
no tekko, Sago meije **Jummalalle**/Ellagem ifs = **au**
wus tälle.

206. Lobeden Herren, o meine Seele.

Rytta niüd **Jssandat**, minno süddä, Ma kittä teddä
surmani; Runna mul ello weel ilman nättä, Laula
ma **Jummalalle**. Ke ihho henge andnu mul, Sago
mult kittust ikkes tää! Halleluja, Halleluja.

2. Kunninga omma ka inimisse, Nink koolwa ni kui
muke maan; Hukkan om neide nouw, wäggi essi, Kui haud
neid kinni katnu om. Et niüd kif appi tuhjäs lä, **Sis**
heika appis **Jummalat**. Halleluja, Halleluja.

3. Önnis ja önnis om se mees enne, **Kel Jummal** essi
abbimees: Kenne usk heljumatta nink kinni, **Kel** lotust
ütsind **Jesuss**est **Sest** kenne abbimees se om, **Se** löwwäp
nouwo ifs sin maan. Hallel. Hall.

4. Temmäst om taiwas, ma nink se merri, **Ta** kif mes
neide fissen, tett. Tärwweste täudetäs töttest ärra **Kif**, mes
meil temmäst tawotet. **Kif** ilm om temmä wallitus, **Ta**
peäp usku iggäwes. Hallel. Hall.

5. Kannatav keäke ülle kohhut, **Ta** sadap tälle öigust,
kül. **Jssonep** keäke, täl om lodut, **Ta** ello toidust wiljält
tää. **Ke** wangitu, saap wallale, **Ta** arm mo mitmasug
gune. Hallel. Hall.

6. Temmä joud annap söggedil näkko, Nink üllendäp
neid

neid maddalid. Kun ta woip lōidā ſiin mōnne waſku, Neil
nāūdāp temmā armo teid. Temmā om wōril abbimees:
Lāſke ninſ waſte rōmuſtus. Hallel. Hall.

7. Kumma täl waſta lōōp temmā mahha, Ninſ touk ap
hennest taggaſi; Neile ei olle ſukkuke rahho, Seſt neide te
lāt pōrguhe. Se **Iſſand** om iſs kunningas: **Eſion**, ſo
Jummal iādāp ſo vaas. Hallel. Hallel.

8. Kitta ſis teddā, ſa uſkeliſ ſemen: Seſt ſuur om temmā
imme tō, Heikako kē, kel om hōngo, Amen, ninſ wigo kē
tuſt temmāle. Oh uſkeliſko laſe, tennāke **Eſſā** ninſ **Poiga**
ninſ **Waimote**. Hallel. Hall.

207. **Ich ſinge dir mit Herz und Mund. Wiis. 20.**

M laula ſuuſt ninſ ſōāmest **Sul**, **Iſſand**, minno
rōōm, Ninſ kitta ſinno kige eest, Mes ſinnuſt tettu
om.

2. Ma tiſā et ſa armo kairw Ninſ lātte iggāweſt, Kuſt
meije pāle eggāpāiw Keep ōnſus ūllēwāſt.

3. Mes olleme, mes om meil kōl Siin ilman eāle? Mes
ſinno kāest, o **Iſſā** meil Ei anta ūtſinda.

4. Kes teggi ſure ehtega Se tairwa laotuſt? Kes kaſtāp
we ninſ wihmaga Siin meije pōllōkeſt?

5. Kes talwel kōlmān peſitāp? Kes kairſāp tulle eest?
Kes wiſjā ninſ kē muud meil jaap, Mes ſame ſāālt ninſ
ſiſt?

6. Kes ihho terruſt annāp meil? Kes rahho ſoetāp, Ninſ
peāp ūlles meije maal? Kes meil kē ſeddā teep.

7. Se tullep, **Iſſand**, ſinno kāest, Sa teet kē ūtſinda,
Sa holitſet iſs meije eest, Meid laſſet hengāda.

8. Sa peāt meid iſs ūllēwān, Seſt ſul om **Eſſā**-hool;
Sa kairſat meid, kui hādā kāen, Ja ſairſat meije pool.

9. Sa nuhtlet kōl meid pattatſid, Ei ſiſki wihhaga, Ja
perrāſt wōttat meije ſuūd, Ninſ wiſkat merde ka.

10. Kui süddä puhkap, tännitap, Jääp pehmes sinno meel, Niink annat, mes meid rõmustap, Niink aurous tulles sul.

11. Sa loet waggu silmä-wet, Kui neid siin waiwatas; Sa pannet paigal, sul om kot, Kun seddä hoijetas.

12. Sa täüdat ello pudusse Sega, mes saisma jääp, Meid sadat tairwa hõnele, Kui ilm meil hukka lääp.

13. Mo süddä nalka kargama, Niink laula rõõmsaste; So Jummal lige andija, Se om niink jääp so hä.

14. So warra niink so perrändus, So walgus niink so rõõm, So warri, kilp niink abbimees Om Jummal sinno õn.

15. Mes murretat sa hennesen Jhs õ niink päiwä tääl; Oh wõtta murre, waiw niink piin, Niink heidä Loja pääl.

16. Es temmä latsest sani tööst So ülles-piddanu, Niink mitto rasset õnnetust Sult ärräajanu.

17. Es pettä temmä wallitsus Weel ilman kunnake; Kit temmä tõ om siggidus, Niink saap hääd otsa ke.

18. Sis lasse teddä tettä weel, Niink olle kohhalt wait; Sis hengät sinna rahhun tääl, Niink saäl saap rõnu paig.

208. **Jesu, meine Liebe.** Wiis. 48.

Mõnno armas **Jesus**, Ke ma mele haigust Saggest sada sul, Minna kittä sinno, Et so heldus minno Peäp ülles weel; Kumb mul ka om lootmata Saggede siin ap pis tulnu, Kui ma murren olnu.

2. Niünd, se peäp mulle, Kui ma kurblik olle, Melen olles ma. Kun ma saisa, kõnni, Tahha ma so enne, **Jesus**/mäl leta. Tahhaka siin lõpmata Seddä waiwa melen kanda, Tenno sulle anda.

3. Silma ween niink murren, **Waiwan**/häddä orrun, Palsi ma so een: Silmi tõsti ülles, Heitfi surest hälest, Olli põlwil

pölvil maan. Siin nink ſaäl ma káwwe táál, Orſe murren waiwan appi, S nink páiwá lábbi.

4. Minna, kui ma ſinno Henne man es tunne, Utli meſlen ſul: Ei ma eunnámb futta Pallelda, oh tötta Appis pea mul, Muído lá ma hukka ka: Ei joht, koſſit ſinna mulle: Rae, ſiin ma olle.

5. Mul jái ſis weel uſku, Eht kúl árrákisku Kurratille meel, Ke neid waiſid هنگي Saggest pattu ſängü Tómbay henne pool. Mul om weel iks uſkik meel, Utli minna ka, feſt milles Minna muído palles.

6. Iſſand, ke ſo pole Tóſtaſt omma hále, Heikap jóámeſt, Omme pattu wihtap, Sinno armo ihtap, Uſſup kigeſt wáeſt; Temmá piin om ſulle ſiin, Mi kui ſinno omma walſo, Játtát andis tálle.

7. Selle, armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggest ſada ſul; Minna kitta ſinno, Et ſo heldus minno Peáo ulſes weel; Ke mul ka om lootmata, Saggede ſiin appis tulſin, kui ma murren olnu.

209. Nun lob mein Seel den Herren. Wiis. 19.

Núud Iſſandat ſa kitta, Mo heng, nink árrá unmeta, Ea teggemiſt kif futta, Meſ laſſep hááſ ſul ſiggidá; So pattu andiſ annap, So wiſka ſuttitáp, Ka ello eeſt hoold tannap, Nink úſján armastap, Siin rómuga ſo táúdáp, Et láhhát noreſ ſa, Teep óigust neil nink hoijap, Ke uſſun tannarwa.

2. Om Jummalaſt meil tedá Ea óige te nink kóhhuſka, Eaſt armo meile jádá, Se meile ei woi pududa, Kúl löpſep temmá wiſha, Ei nuhtle meije ſiúd, Ent annap armo pea, Om waiſil helde núud, Háád neile tahhap tettá, Ke teddá pelgáwá, kui óddang homneſt náttá, Mi pat meikſt káwwen ka.

3. Kui iſſá armo náúdáp Siin ommil wáikuil laſſile, Mi

Jummal armo heidäp, Kui teddä ikkes pelgäme; Waist
lojust temmä tunney, Nink teed, et ollem tuhk, Kui hainat
tukka sunnip, Kui tuul se ülle puhk, Sis pillus temmä ärrä,
Ei püssi ennämb sääl, Ni innimisse perrä Surm tullep lig
gi tääl.

4. Se Jummal'la arm, Kumb rikkas, Jaäp, saisan kind
mält iggäwef Sel koggodussel ikkes, Kumb teddä elgäp
süddämest, Nink peäp temmä sönnä; Suur om ta wallit
sus, Tei engli andke tännä Tal' auwo, tenistus, Et kites
tus saap temmä, Ta sönnä tallita. Mo heng ni ka kui nem
mä, Siin peäp teggemä.

210. Nun dancket all/ und bringet Ehr. Wiis. 20.
Müüd kikko kigest süddämest Kik innimiste hääl So, ked
dä tairwan iggäwest, Ka kirtwä engli sääl ;:

2. Oh laulkem selle, ke kirk näep, Sel surel Jummalal/
Ke suri asju ikkes teep, Ja immet tairwa al ;:

3. Ke emmä ihhust armsaste Meid üllespiddänu, Ja kui
ei woinu ütseite, Meil abbis töttanu ;:

4. Ehk teddä kül wihhastetas, Woip siski armesta, Ta
pea jälle leppitas, Teep hääd, ei muhtleke ;:

5. Ta römustago heldeste Meeld, möttid, söänd ka, Ja
saatko ärrä kawwette, Mes meid woip kurbasta ;:

6. Ta andko rahho ellädä Siin ma pääl julgeste, Ja
önnistago löpmatta Kik meije kae tö ;:

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil ossas iggäwes, Kik
wain ja murre, rist a piin, Se olgo kawwen meist ;:

8. Ni kawwa kui siin elläme, Ta meije ainus ön; Kui el
lust ärrälahkume, Meil temmäst ossa om ;:

9. Kui meije süddä lahki läap, Meid panne hengä
mä, Et meije silm sääl Jesust näep, Kui läme magga
ma ;:

Eawida Laul 117.

211. Nun lobet/lobet **GOTT**. Wiis. 5.

Oh pitke **Jffand**at Kik paggana nüüd lajal, Kik rahwas laulke täll' Nüüd rõõmsast eggäl ajal. Oh ande ke fittust täl, Ja tenno lõpmata, Ja auruustage nüüd **Ea** nimme otsata.

2. Sest temmã arm om suur, Nink temmã tõtte püssiv, Sããp saisma liigmata, Kes teddã mahha kissup? Me ülle wallitsep **Ea** ikkes iggãwes, Tãl olgo tenno, auro Ja fittust svãamest.

212. Nun dancket alle **GOTT**. Wiis. 5.

Oh wõtkem **Jummalat** Suust süddãamest nüüd fittã, Ke suri asju teep Ja auro temmãl nõutã. Ke emmã õhust jo Meil tennu pal,õ hããd, Parrhilla hoidwa weel Meid temmã armo kãe.

2. Se armas **Jummal** nüüd Ka wõtkõ hole kanda, Meil rõõmsat sõand ke, Ja kallist rahho anda; **Ea** piddãwo meid ka Siin ülles armsaste, Ja wõtkõ hãddãst tããl Meid pãstã heldeste.

3. Auro olgo **Jffale**/ Sel surel **Jummalalle**, Ja temmã pojale/ Sel auro kunningalle, Sel pühhãl **Wat** mul ka, Kolmainul algmissest, Ke olli, nüüd ke om, Nink kããp ka iggãwest.

213. Herr **GOTT** dich loben wir.

SO, **Jummal** **Jffand**, fittãme,
SO, **Jummal** **Jffand**, tennãme,
 So fittãp, **Jffã** / allase
 Kik **Jlm**-Ma piute, laijutte;
 Ka **Engli**, **Eawã** **Koggodus**,
 Mist orjatas so **Auruustus**.
 Kerub, **Serawim** heikawa
 Nink laulwa sure **Hãlega**:

Pühhã

Pühhä om meije **Jummal** /
 Pühhä om meije **Jummal** /
 Pühhä om meije **Jummal** /
 se **Jssand Zebaoot**.

So Wäggi sure Luwoga
 Lät ille Tawwa nink se Ma;
 Kik sinno Kässu Koggodus,
 Nink se Prohwete Tunnistus,
 Ne Kannataja kindmäste.
 Sul andwa Luwo rohkede.
 Kik Nisti Nahwas Ilma pääl
 Jks julgest kittäp sin nink sääl
 So Jssä, kōrgen illemän,
 So Poiga ka, ke meije Sn.
 Ka pühhä Waim / ke rōmistap,
 Neist kigist Kittäst, Tenno saap.
 Sa Luwo Jssand, Jesus Krift /
 Nink Jummala Poig iggawest,
 Es pōlle Junktur Jhho sa,
 Kik Jmmissi lunasta.
 Sult Surma Wäggi rikkotu,
 Nink Ustijil Tawwas sadetu.
 Hääl Jssä Kōel istut sa,
 Nink reat Jssä Nikkust ka.
 Sa ollet Sundia kigile
 Ni Ellāwil, kui Kooljille.
 Meid arowita so Sullasid,
 Ke Berrega meid lunasit.
 Las Tawwan olla Rōmmi Ma
 Meil kigil kike Pühhiga
 So Nahwasit pästä, Jesus Krift /
 Nink önnista so Perrändust,

Sa tahhaß seddâ paimenda
 Nink Taira sissen üllendâ.
 Niid, Issand, sinno kittäme,
 Nink tennâme ka kindmäste
 O! Jummal, kaidsa täambâ hääst
 Meid, Kurja, Rahjo, Vattu eest.
 Oh! anna Armo, Issand, sa,
 Nink Eige Haddân arwita.
 Oh! näüdâ meil so Heldusse,
 Kui sinno päle lodame.
 Me Lotus saiap sinno pääl,
 Meid Häppe ärrâ jätko tääl.

A M E N.

214. **Lobeden Herren, den Mächtigsten.** Wiis. 58.

Wotta niid Issandat wäggewat Kunningat kittä,
 Oh minno hengeken! kirtussen aiga niid witâ. Wir
 gu mo meel, Kirtus nink laulmisse hääl Sulgo niid
 Jummala ette //

2. Kittä niid Issandat, ke kif om tarkaste säädnu, ke
 sure hõlega wäggewast ikkes so saatnu; Hoijap so ka, Mis
 kui himmustat sa, Es olle seddâ sa tundnu? //

3. Kittä niid Issandat, ke so om kauniste tonu, ke sul
 te terwust om andnu, nink rahho sul tonu. Mittokõrd om
 Jummal so pästnu süin maan, kui sul om häddâ läen
 andnu //

4. Kittä niid Issandat ke sul om siggidust andnu, ke
 selget armo nink õnne so päle om vandnu. Mõtle se
 pääl, Mes lige wäggewamb tääl Sul teep, ke usjan so
 andnu.

5. Kittä niid Issandat, kittä heng Jummala nimme,
 kel eäl hõngo om, kirkõ, sest temmä teep imme. So wal-
 gus om Nink lige pühhide rõõm, Amen, auro Jummala
 nimme.

Wai-

Waimolikkust arrakiblamiffest nink Uffli fuide auruustuffest.

215. **Wie schön leuchtet der Morgenstern.** Wis. 23
Nüüd paistap meile kauniste, Se hao täht, ni selgede
 Se Jesse jurakenne; Ke Tawidast om sundinu, Niin
 pöijus mulle kingitu, O! kallis Jesukenne. Helde
 Selge, Armaffenne, Kauniffenne, Ollet sinna; Sinnust
 joht ei lahku minna.

2. Sa ollet, **Jssand**, utsindá Mo henge rõõm nink mee
 lehá, Ke päästet minno essi. Ma peá sinno lillikus, Se
 sinno armo-oppetus Om maggusamb kui messi. Soda
 joda, Hosianua, Taira Manna, Minno Henge: Sin
 nust püwvó minna õnne.

3. Sa tahhas armo tullega Mo sõand, **Jssand** / láia
 tádá, Et minna armsas peá Jk's sinno, omma **Jummal**
 lat, Nink armasta ka lähembát; Sis tunnep minna
 sõá, Sinno Minno Armastawat, Sulle sawat Lullik
 misses, Taira rõõmu offaliffes.

4. Rõõm tulley mulle **Jummalast** / Kui sinno film
 üllewäst Mo päle paimendawa. O! Jesu, minno õnne
 stus, So sõnna nink so kannatus Mo sõand kostotawa
 Tulle Mulle Arrapästjäs, Rõõmu-tõstjäs, Kui ma palle
 Et ma sinno omma olle.

5. O! **Jssand Jummal** / iggáwest, Sa ollet minna
 süddámest So Pojan armastanu. Se Poig om minna
 kalliste, Háás, kaunis mõrsjas hennele, Mo pattust luma
 stanu. Eija, Eija, Pattu kannap temmá, annap Taira
 mulle. Nuo nink kittus olgo sulle!

6. Oh! lõge Kandle-piddája, Las pilli-puhkjid aiad
 Müüd rõõmu-lukku päle. Et minna omma Jesukest **Woi**
 armsast, puhtast süddámest, Müüd auruustada jälle. Läl
 Fen

tem, teklem Rõmustamist, Auruwastamist Kossijalle, Sure
Auruwast-Kuningalle.

7. Nüüd tahha minna rõmusta, Nink omma Jesust
tennada, Ke om mo ainus warra. Se tahhap minno
wimrate Siist ülles wotta taiwaste, Nink päästä hõddast
ärä. Amen, Amen, Tulle taiwast, päästä wairwast, Je-
lutenne. Sinno oda minna enue. A. V.

216. O was für ein herrliches Wesen. Wiis. 61.

Omnes kaunis henge luggu Selle om, Ke siin maan
Tunneq ussu sukku; Ke om waimun wastses sanu,
Nink om siin Jesussen Taiwa latses jõnu.

2. Kui heng salgap ilma ärä, Pühhäust otsip tõdõst,
Kühhip taiwa perrä; Sis om talle jo suur auru, Eht
ta kül Ilman weel Peap tundma wairwa.

3. Ilma auru nink ilma furus Om üts kuiw Muld nink
liiw, Nink saap ütskõrd mõrrus: Üts heng, kumman
waimo ello Wallitsep, selle jääp Jggärvenne illo.

4. Temmä särk nink temmä reiwast Om jo nüüd Puh-
has siid, Ja üts ehste taiwast: Sissest pididi paistap kullast,
Surustap, Sest täl saap Armo Jesu küllest.

5. Siski om ta ilma silmin Alw nink must; Willitust
Om iks temmä külle. Pedetu om temmä ello Jumma-
lan kül siin maan, Taiwan paistap jälle.

6. Temmä om kui lillik orrun, Weikenne Paistminne
Om täl waiwan, murren. Tedda sökkutas siin mahha,
Ent sääl saap Täl, nink jääp Wiisält auru nink rahho.

7. Kristus / ke taad mõrsjas hennel Kossiu, Tijap jo
kül, mes pudus temmäl: Temmä sadap talle waiwan
Rõmustust, Nink mes lust Saap täl weel sääl taiwan.

8. Temmä auruwastus nink furus Kaswaw tääk Ri-
sti al, Kumb teep ilma mõrrus: Risti läbbi saap ka
selges Temmä kroon, Kumb sääl om Tallel pantu palkas.

9. Iggäwes ta woimust peäp, Kui niüd ſiiſt **Jefus**
Kriſt Omma maja weäp, Ja täl taiwa warra näüdäp,
 Et ta ka Löpmata Hendä ſega täüdäp.

10. Ei taad wain ſis ennämb puttu, Geſt et kiſ **Uurwo**
 liſ Om, niink ſelge tutta. Ni kui päiwliſ temmä paiſtaſ,
Jummal om Temmä rööm, Iggäwes ſe ſaiſap.

11. Troni pääl ſaap temmä iſtma **Jefuga** Otsata,
 Kroon ſaap kullaſt paiſtma: Eggäüts ſaap teddä tundma,
 Päle ſe Temmäle Uurwo nimme ändma.

217. Auf Seele Jefus, Gottes Lamm. Wiis. 1.

SH nöſſe ülles! hengeken, Sa ollet mörsjas ſanu, Geſt
Jefus, ſinno Pöijoken Om tähte waeltanu. Täl
 om üts pallaw, puhhas arm So waſta, ke ſa mald niink
 pöem, Niink püwäw jälle armo.

2. Ei olle tälle lühhiſeſt Niink weikſeſt armo mitte, Ta
 rahhap ſoga iggäweſt Ja kindmät armo pittä. Ja ſinna
 armun temmäle Ka uſſutawas oſſani: Ei temmä armun
 helju.

3. Ta kihlap hendä diguſſen Niink uſſun ſoga ärrä, Ta
 kaep ikkes helduſſen Niink armun ſinno perrä. Ta om ſo
 waſta kohhalt hä, Ja kinkip diguſt ſinnule, Kumb ni kui
 ſärg ſo kattap.

4. Ta oſſip ſulle halleſtuſt Niink armo ülles näüta: Ta
 ſadap hengel römuſtuſt, Täht mannaga ſo ſöta. Ke teddä
 ütſind armaſtaſ, Sel om, mes ſväänd kinnitap: Se mail
 om ſelge taiwas.

5. Se armo päle woit ſa käl Hääd uſſu julguſt pittä;
 Sa woit ſe armo pae pääl Hääd lina ülles tettä. Ta om
 ſe walguſ, töiſidus, Ei olle temmääl kawwaluſt, Mes too
 tap, ſe ſunnip.

6. Käl ſaat ſa teddä riſti al, Kui **Iſſandat** weel tund
 ma; Se ſurm, kumb hirmo täus omi tääl, Ei ſa ſo temmäſ
 täänd

Pääändma. Ta saap käl sinno tairvabe, Kui omma mörsja, sajala Hään ehten, auruun saatma.

7. Heng! näüda armo jälleke Sel, ke sul armo näüdap, Oh selle hendä ohwritse, ke armoga so täüdap. Oh wotta ta teddä surowäste So söämette öigede: Ent ärräustö ilma.

8. Oh läüda, **Jesus**, minno meelt, So öige armsas pittä; Oh kela kük mo henge päält, Mes so woip kurbas tettä. Oh wotta meeld nink söänd sis, Ma olle nink jä iggäwes So omma nink so mörsja.

218. **Wie groß ist deine Herrlichkeit.** Wis. 23.

Sönnis risti-innimen! Kui suur so auruustus om maan, Nink suremb weel saäl taiwan! Kui muudo sinno nimmega Ne teo ütte sunniva, Hään pöhwon nink ka wais wan: **Kristus Jesus** Kaldap öli Sinno päle, **Pühhä waimo!** Temmä andid, temmä römo.

2. Sa ollet Jummalikust suust, Se laste kōhhus, pers rändus Om niüd so ossa jälle. Näts, määrne arm nink auro om se, Eht se käl kōhhalt ilmale Om tundmata nink nalli: **Wihkap**, narap sinno päle, Sest et tälle Siin om nouwo, Siski jääp sul taiwan auro.

3. Sa ollet preester nink proweet, Ke **Ehå** troni ette lät, Ke Jummalast saap tarkust. Sa ollet kangemb kungs ningas, Kui ilma pääl käl mötteldas, Kun nättäs enne nörkust. Siski Usku om sul waja, Sis woip jäijä Jks so ehte, Ei sis ütse risu kōhta.

4. Sa ollet **Jesu** mörsja ka, Ta wöt so hennel kihlada, Nink kaunid reivid sata: Ta lähät pühhä **Waimo** ka sul kihlas, et sa otsata **Wois** lahkumatta jäda; Eggäl ajal, Häddän, Rōmun, suren himmun temmä kullen Poos nink hengäs temmä sullen.

5. Sa ellät **Jesu** leppingun, So söämen om temmä

troon, Kun wallitsep nink ellap. Ta arwap hennel kittul-
ses, Et sinna temmä ommandus, Kenk ülle temmä wal-
wap. Mes weel? so pääl Heidap armo, Nink so pörmo
Kannay temmä Hölman, Ni kui armas emmä.

6. Kes kii woip üttelda siin maan, Mes auwo sul jo il-
man om, Kumb antas kostotusses. Ei olle arwalik ka
weel, Ent tōisi om, et sinna sääl Saat temmä arwoliffes.
Silmä sawa rōomsas sama, Selges jäma, Teddä nättä,
Kui sa tullet kooljist ette.

7. Sis mötle, risti innimen, Mes Jummalast sul antu
om, Mes järke sul nink auwo. Oh kittä omma auwo-
tust, Eht sul kü weel siin allandust, Nink peät kandma
wainwa. Ellä, olle Waggaussen, Armastussen, Jkkes us-
sin, Kige asja een iä ussun.

Salomoni Paul: 4. 9.

219. Du hast mir das Herz genommen.

Pöigmees.

Sinno kâen om minno süddä, Minno sössar = = mōrs-
jaken, Mōrsjas tahha ma so tutta Jggâwes mo = =
tubiken; Gest so ellâw Ust om pallaw Utfindä mo pöijus
pittä, Armun pallap = = minno süddä.

2. Mōrsja. Sinno kâen om minno süddä, Armas
welli, = = Pöioken! Arm kâst sinno ello jättä Minno
eest, mo = = Wonaken. Berre läbbi Saatsit appi Min-
no waisel hengele, Mes ma ennâmb = = himmutse.

3. Pöigmees. Illus ollet sa mo sössar, Illus, illus = =
ollet mul; Armsamb ollet sa kui Ester, Minno heng poop
= = sinno pool; Sinno illo, Ussu ello Ei sa wâljâst piddi
nättä, Sissenpidi = = om se tōtte.

4. Mōrsja. Kuis mo illusas woit kutsu, Helde henge
= = Pöioken, Jummal parrako! se utsu, No us om mo
filmi een. Tuhhat wilka Minno rikwa; Pat nink surm
om läbbi tüknu, Jhho, henge = = ärrâriknu.

5. **Pöigmees.** Illus ſinna ſiſki ollet, Gul ei olle = =
 Kåbbårat, Söſſar, Kaſ ſa ſeddå pöppet, Mes ſul minnuſt = =
 walmiſtet. Kik mes minnul, Om ka ſinnul, Sinno ehte,
 ſinno öigus Olle minna = = ſinno Jeſus.

6. **Mörsja.** O mo ſüddå nakkap liigma Tenimatta
 = = Kittuffeſt, Nakkap ſinno pole tükma, Jeſus/werrew
 = = walge mees. Werrew armuſt, Seſt ſo haruſt Om
 ſe werrew jöggi jooffnu, Kumb mo pattuſt = = puhtas
 möffnu.

7. **Pöigmees.** Ja mo werrel om ſe wäggi, Walges
 tetta = = werrewåt; Om pat ka kui werre jöggi, Werri
 teep et = = walges lät. Oh ſis tulle, mörsja, Kule:
 Wötta minno haruſt jälle Puhtuſt, reinwid, = = ehte,
 illo.

8. **Mörsja.** Kui ilmsüta om ſo ello, Walgemb lumme
 = = ollet ſa, Puhhas, ſelge om ſe illo, Mes ma ſinno = =
 Kullen näe. Selge walguſ, Tötte, ſelguſ, Puhhäus
 nink terwe öigus Om ſo reinwas, = = illus Jeſus.

9. **Pöigmees.** Ja ma olle ſinno walguſ, Sinno hao
 täht = = nink päiw; Minno illo om ſo ſelguſ, Minno ehte
 = = om ſo auw. O ſis rühhi, Arrå wiwi; Et ſa jo üts
 heng nink ſüddå Moga ilman = = woiffe ſada.

10. **Mörsja.** Ja, mo ſüddå peap ſinno Umbre wöt
 ma, = = Pöijoken. Omma höлма wötta minno, Hoija
 mo ſo = = ſwåmen. Jå ſis minnul, ma jå ſinnul. Sin
 no hääł kael ſa ma ſaiſma, Jggåwes ſääł = = taiwan
 paiftma.

Sioni kaibuſſeſt.

220. **Wår GOTT nicht mit uns dieſe Zeit. Wiis. 1.**
Solles Zummal meijega, Sis peås jakob ikma. Es
 olles Zummal meijega, Me peås årrårikma, Ke ollem
 D 3 weiko

weiko foggodus, Niink same figist pölletus, Ke tükwá meis je päle.

2. Üts kurrei wihha ajap neid, Kui Jummal annas perrá, Sis olles árráneelnu meid, Ka ello riisnu árrá. Me ollesse ni kaddonu, Kui wette árrá upponu, Ja kohkalt hukka sadet.

3. Nu Jummalalle olgo niid, Ke neil es anna luppá, Et nemmá meid es nelá mit, Kui lind om kablast wabba; Ni meije heng om pástetu, Niink keüts om árrá kaffestu. Meil abbi-mees om Issand.

221. Unser Herrscher, unser König. Wiis. 6.

Issand, meije wallitsaja, Meije lige üllemb há! Suur Niink auwus om so nimmi, Mes sa teet om imme tö, Kigen paigan ollet sinna Auwolik niink armolinne.

2. Weidi om neid meije ajal, Kumma sinno sđámest Armastawa, perránoudwa: Jmmewide laste suust Ollet Kietust walmistanu, Onma wákke tunnistanu.

3. Jummal parrako! Kúl náeme, Süddá lähháw lahki ka, Et weel ikkes mitto tuhhat Walge man siin saddawa! Julgest maggap inuiminne: Es se olle kúl suur imme?

4. Sisli, Issand, wallitsaja, Tahha ma so armasta, Gest ma tija, armas Essá/Sinna armastat mo ka: Tömba minno ilmaft árrá, Et ma otsi taiwa perrá.

5. Kallis om so pühhá nimmi, Issand lige ilma páal, Ge teep kigen paigan immet, Rahwa seán siin niink saál. Ma niink taiwas heikwa päle: Kittus olgo Jummalalle.

6. Issand, minno wallitsaja, Auwus om mo hengele Sinno nimmi, selle anna Laulden henda sinnule: Anna, et se lats wois henda Kohkalt jálte sulle anda.

222. Ach Gott/ wie geht es immet zu. Wiis. 1.

Kuis, Issand/ se woip sundidá, Et lige ilma ülle Se rahwas fire wihhaga Kik peap ütte mele? Kik üllembá niink

nink kunninga Siin sinno wasta pannerwa, Nink sinno Poja wasta!

2. Kik ilma nuhtlematta weel Hää! me!el tahtwa olla. Gest pantas tühjäs sinno hää!, Ei tahha selle tulla, Nink oldas wanna mele pääl, Teep eggäüts, mes tahhap tääl, Ei lasse henda keeldä.

3. Ent sinna, **Jummal**, tairwan weel, Saat neide nouwo naarma, Nink ärrä vilma neide meelt, Neid se pääl finni haarma, Nink tullesma so wihhaga, Kik neide tekko nuhtlema, Et nemmä nakwa pelgmä.

4. Om **Jummal** töstnu Kunningat Sioni mäe päle, Neist, **Jffand**, sinna põlletat, Nink sinno sõnna hää!ke. Ehk kül sa neile ütlet weel, Mes **Jummala** nink **Jffä** meel, Nink õppet omma käsku.

5. Mo **Poig** sa ollet, ütlet se, Müüd ollet sündnu sinna, Et sinno läbbi õnsaste **Woip** rahwas tairwa minurä. Ke sinno sisse ussuwa, Ne omma tairwa elläjä, Nink sawa minno lastis.

6. Mo **Poig** / ma perrändusses sul Kik pagganid müüd anna, Et kurei himmo kaus kül Neist läbbi sinno sõnna. Sa peät rahwast säädma tääl, Kumb kigin paigum ilma pääl **Woip** minno nimme littä.

7. Gest moistke müüd, te kunninga, Et woide tähhel panna, Se kunninga sõnna oppeda, Ka tälle auwo anda. Kik **Jummalat** müüd pelgäke, Nink uske tedda kindmäste, Sis om teil õige orjus.

8. Hää! wõtke temmä nuhtlusse, Kui se teil tullep tännä, Nink pelgäke iks õigede, Nink kuulge temmä sõnna. Kui temmä wihha toufma saap, Kui tulli, kes sis saisma jääp? Ke temmä päle lodap.

223. **Wo** **S** **O** **r** **t** **d** **e** **r** **H** **e** **r** **r** **n** **i** **c** **h** **t** **b** **e** **y** **u** **n** **s** **h** **ä** **l** **t**. **W** **i** **s**. **1**.

D **H**! **J** **u** **m** **m** **a** **l**, kui meid sinno hool Ei kaitfa tairwast

Kõrgeft, Kui sa ei olle mei eool, Kui wainlan' määsääp
jårgest. Kui sa ei kaitfa Israelt, Nink kelåt effi wainlais
fel, Sis ollem ärrå wåårtu.

2. Mes targast nakkap inuimen, Ei woi meil kahjo
tettä, Sest Jummal istup üllewån, Kål temmål saap kii
nättå. Kui nakkatas kii targaste, Sis kånåp Jummal
tõisite; Se saisar temmål kån.

3. Ne wainlasse ni mõssarwå, Kui tahhas ne meid neels
då, Meid tappa nemmål otsiwa, Kui Jummal es woif
keeldå. Kui merre laine ajawa, Ni nemmål meid kii waf
wawa. Sest hallestago Jummal.

4. Meid kurjaf hulgas sõimawa, Nink püüdwa meire
werre, Nink hendå pühhas arwawa, Kui olles Jum
m'la perre. So nimmi, Jummal, kumb om hån, Neil
peap katma kurja tõ. Oh! wirgo ütseförd ülles.

5. Ne tewå kurko laijembal, Nink tahtwa meid kii
süwawå. Ent kittus olgo Jummalal, Se woip neid
mahha lüwawå; Ka neide keurse kallesta, Nink wõrast
oppust kistota. Ei woi tål wasta wanna.

6. Sa rõmustat kül rohkede Reid, Kummil om siin
håddå. Se armo us om wallale, Ehk meel ei moista
seddå, Nink ütsep: Kii om kaddonu; Epkül om wastsest
sündinu, Ke ristin appi odap.

7. Kii wainlais' onma sinno kån, Nink ka kii neide
mõtte, Nink neide nouro so silmi een, Ei olle kinni kattet.
Se moistus taplep ussuga, Mes tullero om, ei lodeta,
Kun sa saat effi tõõstma.

8. Ni hånste taitwas kui se ma Sai sinnust, Jummal
lodus. So sõnna meile selletå, Et walgus meil saap to
dus, Dig' ussu armun ellådå, Nink kindmål otsan olla ka.
Las nurristå kül ilma ma.

224. Ach Gott vom Himmel sieh darein. Wiis. I.

GH! Jummal taiwast kae pääal, Nink hallesta sa seddä, Kui weidi puhhä rahwast tääl; Meil waifil om suur häddä. So sönnä ei sa usfutus, Se usf saap kohhalt kistotus, Kig' rahwa man siin ilman.

2. Neil selget pettust oppep keel, Mes neide pääst neil näütäs, Neil siin ei olle ütte meeld, Nink ei sa kirjån löi tus. Üts ussup seddä, tõine tõist, Se õige usf om kawwen neist, Nink paistwa kaunist wäljäst.

3. Kik opjid, Jummal häeta, Ke pettust opwa järgest, Nink omma kõrgi kelega, Weel ütlewä kül torrest: Troh, meil om woimus ütfindä, Mes meije säem', sunnip ka. Kes om, ke meid taht keeldä?

4. Sest Jummal laus: nüüd tõsse ma, Meid waifil jättäs mahha, Ma kule, kui ne puhkawa, Sest awwita neid tahha. Mo õnnis sönnä wäega, Meid peap julgest tabbama, Nink waistill abbiß sama.

5. Kui tulli hõppet selges teep, Kui sinnä sisse pantas; Ni Jesu sönnä rõmuß läap Sis sel, felt risti kantas. Se läbbi usf saap kanges tal, Nink temmä paistus tunnus jäll, Nink paistap kii ma sisse.

6. Sa, Issand, hoija seddä hääst, Sest sammast kurjast suggust, Nink kanna hole meije eest, Et hoijam' hend' sest luggust. Sest kurri hulk om ikkes sääl, Kun wõlft oppja omma weel, So rahwa sekkä tõstet.

7. Kik auro nüüd olgo Jummalal, Ni taiwa kui ma lojal; Nink meije Sunisteggijal, Sel ainul Issa Pojal. Auro, kittus pühhal Waimul kaan, Kui taiwan om, ni olgo maan, Nink jägo ikkes Amen.

225. An Wasserflüssen Babylon Wiis. II.

GE järwe weren Babilon, Sääl istsim' waise wangi, Kui meelde tulli meil Sion, Sis jäime ikken kange.

Me posim, rasse melega, Ni pilli kui ka kandela, Saäl ra-
gu offe päle; Ke kaswawa saäl neide maan, Nink kulin
pahha melegaan, Meist ikkes naru-häle.

2. Ne, ke meid wangin piddiwä Ni kõrwast wõra-
majal, Meist laulo kuulda püsiwä, Nink nariv' eggä-
ajal: Ka tahtsiwa me murre pääst, Sis rõõmsat laulu
meije käest, Oh! laulke hellest kelest Meist kaunist laulust
ütte meil, Mes muste koddun olli teil, Et rõõmsas same
melest.

3. Kuis meije woime murrega, Ni suren willituffest,
Me Jummal laulo laulada, Kui wangi-torni siffest?
Kui, Sion, ma so unneta, Sis sundko Jummal minno
ka, Nink ilman narus tekko. Kui so ei malletä mo meel,
Sis sago kangeš minno keel, Nink lakke kinni jögo.

4. Ja, kui ma so ei auwusta, Ni häste siin, kui muulal,
Nink sinno Nimme malletä Sest sani eggäl ajal. Oh!
mõtke Edomi latsi saäl, Jerusalemmi päiwi päääl! Ke
wihhan laulwa kõrwast; Et kissu mahha, häetä, Nink
pohjani kii kakkesta, Mes löiis Juda-rahwast.

5. Sa tigge tüttär Pabilon, Sul olgo jälle hõddä, Sel
rahwal saap kii jälle ön, Ke massap sulle seddä, So kõr-
kust nink so kurja tö, Et sinno kätte mastas se, Mes sa meil
tennu ollet. Oh! õnnis, ke so latsi ka Wõt kiowi wasta
põrrota, Et sinna otsa tullet.

226. Zion klagt mit Angst und Schmerz. Wiis. 14.
Sion kaibap murren, ohhun, Sion, Jesu armas
siin, Kumba kannap omman puhhun, Kumba het-
nel saatnu siin; Oh! ta ütles, kuis mo jis Jummal häd-
dän igg õwes Mahha jätnu, kurbastanu, Ja mo kohhalt
unnetanu?

2. Jummal ke mul omma appi Ikkes om towotanu,
Teep nüüd häddän mulle häppi, Jättäp arnotummas
mo.

mo. Kas ta jääp sis iggäwes Minno päle wihtafes? Es ta woi nink tabha jälle Armo heitä waište päle?

3. Sion, koste **Jffand** mulle, Minno fige armsamb liin, Käl ma näe, mes kurbust sulle, Suur om sinno oht nink piin: Siski olle murreta! Kas woip emmä wihtada Omma last, nink mahha jätta Tälle häddän appis tötta.

4. Ja kui sinna ka saas nättä Säräst emmä ilma väääl, Ke wois armo mahha jätta, Siski jääp mul armo weel. No arm helsumatta om, Sion, o sa minno rööm! Minno söämen sa ollet, Meelde sa mul ikkes tullet.

5. Ürrä lasto hendä pettä Hirnotajist kurratist; Sinna ollet minno kätte Kirjotetu armolist. Se om kohhalt woimata, Et ma so wois unneta: Käl ma paranda so müri, Te so umbre kanger leiri.

6. Omman hólman ma so kanna, Ni kui weikest latsekest; Armo rinda ma sul anna, Suur ma olle heldussest. Ütsik häddä, willitsus, Satan ei ka kiusatus, Ei woi minno sinnust kääändä, Kannata nink trösti hendä.

Sioni Lotussest.

227. Auf Leiden folgte die Zerklebung. Wiis. 15.

Käl wainwa päääl saap auwustus, Et üri perräst koggos
 dus Halleluja woip laulda: Se helde karjus peake
 Saap koormast päästnä wallale, Et meil saap söömu
 kuulda.

2. Oh lamba kuulge söäimest; Se sööna heikap illes
 wäst, Se hääl om teil ka tutwa: No perrä tulge mad-
 dalast, Käl ma teid kaitse wäggewast, Kui wainlasse teid
 putwa.

3. Ilm määssap ammaš mārāni, Nink koggup koormat
 hennele, No! jägo täl se häbbi. Käl näns et temmä kōrkis-
 tus Saap pea ärrawikotus, Ka nõrku las läbbi.

4. Ilm

4. Ilm narap, pessap, nägotap, Sest et se **Essa** waihis jäap; Ent kül ta ütškörd tullep, Nink kitsup wäljä ohhastid, Eööp öigen wihhan mahha neid, Sis näep ilm, kedda põllep.

5. D latse olge rõõmsa sis, Sest **Jummal** ke suur im memees, Om nüüd jo tullemissen. Ma olle **Jummal** Innimen, Ma käu ik's Israeli een, Ei wiwi unne sissen.

6. Sis wõtke umbre minno meeld, Mo ello nink mo waimo hääld, Wõõs olgo teil mo wäggi. Oh saiske minno sängü man, Kui jaggo armo-ahhilaan, Nink tekke suri tekku.

7. Ušk murray läbbi mürki ka, Woip kalgi kiwwe rõõruta Se Loja wäe läbbi: Mes kuiwa nappu tullele? Se kurrat pollap selgede: Suur om se ussu abbi.

8. Mo päle lootke maddalast, Ma sada ommatsid ik's hääst, Ehk immelik ka kai a; Sest neide taplus, willitfus Om otsan selge aawustus, Sis laudas halleluja.

228. **Wann endlich eh es Zion meint.** Wiis. 15.

Kui koggematta wiimselt weel Se armas tund saap Sionil, Et **Jummal** lunnastust saap andma; Kui wangi torni rikkutas, Nink wangi wäljä lassetas, Mes rõõmu same sis kül tundma.

2. Se ülleüldlik õnnistus, Se äkkiline rõõmustus Saap ärrawäärma moistust essi; Et ni kui unnenäggijil Ka teedmata sis olnes meil, Kas silmä kirri, wai kas tõisi.

3. Kuis saat sa sis, mo armas su, Kumb mõnda senni kaibanu, Mohhalemissega täüs sania; Ja meije keel, täüs kuttussfest, Saap meije armsast Kunningast Ilmotsata sääl laulma jäma.

4. Se rahwas, kumb meid narap nüüd, Nink nägotap me ussu tööd, Saap kahhitsen sis tunnistama: Et me ei olle
son

sonninu, Niink hullu wisil kōnnelnu, Ni kui na meid nūūd teotawa.

5. Se terwe ilm saap üttema, Kui Jummal saap awaldama Suurt rōmu paistust Sionille: Me nāeme awwalikkult nūūd, Et Issand tennu imme-tōōd, Kumb tedā om ka pagganille.

6. Weel ennāmb woip sō Israēl, Ja temmā ihho heng ninik meel Halleluja sul, Issand, laulda: Suurt immet temmu Issand meil, Sest rōmustame hendā tāāl: Kik lastō armsat hōlli kuulda.

7. Ent oh! kuis kawwa? Issand, oh! Meil Pabilonin tettās oht? Oh pāstā meid sest wangist enne: Se om jo sul ni hōltsa ka, Kui ütte jōkke kuiwada, Kumb lāmmel maal, ninik ohhufenne.

8. Ent sinno armo nouw om se, Et filmā wega kūtwa-me, Et sis saas rōmu poimaminne: Nūūd kanname sul welehāās Weel kaunist semend hallosast, Me filmile om iknist enne.

9. Ent talw om pea lõppenu, Ne hāālme nāūtwa hendā jo, Kui weel ne weidi pāiwa mōdā; Sis tullep kik hull rōmusten, Wiip wiljā, kōddo tānniten: Me lotus es woi tuh-jās jādā.

Tōbbiste Laulo.

229. 1. **Ätre umbusklikko tōbbiste Laul.** Wiis. 1.
 Ulem saisap sinno lāwwe een, O waine inimminne!
 Sa ollet tōbbe wodel maan, Ehk om sul ärrāminnā:
 Ent sinna ollet kāāndmata, Mes järg sul Sis saap ollema,
 Kui umbussun sa kōlet.

2. Ei tunne sinna Jummalat Ei tunne omma kurjust,
 Ja päle se sis wabbandat Weel omma pattu nōrkust: Kūl
 arwat hendā õiges weel, Ehk sa kūl ollet tennu tāāl Ilmar-
 wamatta pattu.

3. Sul om nüüd ihhu wallo kül, Nink tunnet rasset waima, Ent mõtle, kui suur wallo weel Sa saat, kui ei sa taima: Sest ihho waimast pääset sa, Ent tõine waim om otsata, Kui sa ei kãna pattust.

4. Kül kaibat ihho willitsust, Ei kaiba pattu hãttã, Oh olles pattu kahhitsust, Et armo weel saas nãttã; Ent nüüd om süddã kiwvine, Ei tunne pattu sukkuke, Ei pürowã umbrekãandã.

5. Kui sa jo kohhalt nõrkas jãat, Ja surmaga jo maadã let, Sis waidlet weel Kerk-essandat, Sest et sa rummal mõtlet: Kui ennege sa lawwale, Sis tulle minna taimas he, Nink sega pettãt hendã.

6. Sa tahhat henge rawwitsust, Nink heng om pattum koolnu: Sa pürowãt ussu kinnitust, Ei olle usku olnu: Oh ärrãmõtle jõhteke, Et sa saat pattust wallale, Kui sinna neid ei tunne.

7. Kül kulus sinno kostussest, Kui pimme om so moistus, Kui noudas õnsassamissest, Sis kulus kül se kostus: Ja Jummal teed, kas õnsas sa, Wai samata, om teedmãta. Mes usku saäl nüüd olnes?

8. Oh selle waine tõbbine, Ke sa umbusklik ollet, Oh otsi appi hennele, Weel enne kui sa kolet. Oh palle aiga Jummalast/ Et sinna õigest sõãamest Weel ma pãäl hendã kãnas.

9. Oh puhka, palle õigede, Sest kui jo ollet koolnu, Sis om so patt, ni kui so tõ, Ja ni kui ello olnu: Ei anta luppã sinnule, Sããlt ennãmb tulla taggasi, Sest armo aig om otsan.

230. Ütte pattustkãandjã tõbbiste Laul. Wiis. 1.

Mõ ihho om nüüd tõbbine, Ent tõbbitsemb mo süddã, Ei olle lotust temmãle, Et õnnistust saap nãttã: Suur om mo pat nink õstus, Ja õhwãrdap mul hukkotust, Ei sa ma õnsas sama.

2. Sa ollet armas **Jummal** kúl Mo pattust tahtnu
 käända; Kúl panti armo ette mul, Ent minna petti henda,
 Ma mötli ifs: kúl om weel aig, Niüd nde ma karwest jo,
 mes paig Mul pörgun walmis tettu.

3. Mo ihho pallap többe wäest, Nink tunney rasset
 wallo, Nink südd ä pelgäp pörgu eest, Kun hirmsamb weel
 om hallo; Kúl ma siin hättä kannatas, Kui ennege sääl
 armo saas, Nink pörguhe es tulles.

4. Ent süddä panney hukka mo, Ei loda ennämb armo,
 Ma olle kobbalt kaddonu, Ei tanne muud kui hirno;
 Sest ma tei terwe ihhoga Ni paljo pattu arwota; Niüd
 sa ma palka sama.

5. Mo süddä om täüs murrega, Mo litsup Loja wihha,
 Kik nakkap meelde tulles, Mes tennu Furri lihha. Ka
 more eä himanustus, Se pettus, rojus, turakus Teep mul
 le selget wallo.

6. Kik minno kehha wärrisep, Kui surm mul meelde
 tullep, Kik meel nink süddä wabbisep, Kui temmä kottust
 tulep. Mes minna kosta **Jummalal**, Kui kur, ust pan-
 tas ette mul? Ma olle hukkan, hukkan.

7. Oh **Jssand Jesus** hallesta Mo waise wagla päle,
 Oh tulle omma werrega Mul waisel appis jälle! Oh anna
 andis minno süüd, Nink pästä minno pattust niüd Weel
 enne, kui ma kole.

8. Kui mo weel lasset elläda, Sis tahha minna henda
 So abbi läbbi parranda, Nink digest umbrekäända, Ei
 mitte ni kui üteldas: Et terwes sanu kurjembas Kúl lät,
 kui enne olnu.

9. So werre higgi, **Jesulen**, So surma maadleminne,
 So rist, so surm, so waino nink viin, So üllestösseminne,
 So tarwelinne lunnastus, Se olgo ka mo römustus,
 Nink pästko minno pattust.

10. Niid minna loda ommete, Sa näudät armo mulle,
 Ehk minna käl suur rattane, Nink armo wäart ei olle.
 So haru perräst palle ma, Mo päle, **Jesus**. hallesta:
 Ja, ja, mo **Jesus** / Amen.

231. **Gott den ich als Liebe kenne** Wiis. 13.

Jummal, ke sa armo lätte, Sinnust tullep többi ka
 Kumb mo ihhule toop hättä, Läuäp teddä pallama:
 pallota fik kurja ärrä, Kumb mo waimule teep murre, Ja
 mo keläp armo wäest, Kumba saggest sa s kœest.

2. Olle nõrkussen iks kange, Wallun olle maggus
 rõõm; Täüdä armoga mo henge, Kui mo többi kange
 om: Mes niid wairap minno ihho, Mes mo rõhkust
 sõõp nink lihha, Mes mo kehä rassendap: Armo kässi
 lähätap.

3. Kannatus om niid mo tekko, Muud ei woi ma tal
 lita; Kannatus toop mul niid wäkke, Kannatussen hene
 gä ma. Kannatus om minno tullu, **Essä** tahhap, las n
 olla: Armas om täl kannatus, Se om niid mo waga
 gaus.

4. **Jummal** sinno kœest ma wötta Seddä armo tähte
 sis; Waiwa te pääl saap mul nätta, Et sa täüdät wai
 mœest. Mes mul antas kostotusses, Ja mo ihhul kire
 nitusses, Tullep ka so armo kœest, Armo täht om többi
 tööst.

5. Hoija ärräwässimiffest Waimo ihho nõrkussen, **Ar
 na**, et täll sinno siffest Iks saas rahho, rõõm nink õn; Ärrä
 lasko ihho wallo Waimust keeldä ussu ello, Ei ka rahho
 wähhenda, Rühhi, sõänd toeta.

6. **Arwita**, et maddalaste, Rahholikkult, tassa ka, Sõõp
 valikkult, häste waaste, Többe woden kannata; Gest ke
 kannatap siin lihhan, Selle jääp pat mahha ihhun, Kumb
 taad saggest läütnu om, **Wastfes** saap ka temmä waim.

7. Sinno

7. Sinno kätte auna ello, Onma ihho ristile, Anna,
 et ma rõmun sulle Hendä auna täwweste. Sis er minna
 kindmä olle, Eht ma ellä eht ma kole, Et ma kaotsi ei jä,
 Gest arm wöttap puhhastä.

Surmast nink üllestössemissest.

232. Jesus meine Zuversicht. Wiis. 29.

Jesus minno Lotus om, Nink mo õnnistus mo ellun;
 Seddä tijä, es mul rõdm Peäs jämä temmä jällun?
 Kui se pimme surma-d Hirno sadap minnule.

2. Minno õnnisteggija Elläp, ello saap ka mulle, Saäl
 tun elläp minno Pä, Milles ma sis hirmun olle? Kas Pä
 jättäp luliikmist? Henne perrä tõmbap wist.

3. Lotus om kui keüdis mo Temmäga ni kōkko keütü,
 Minna olle ussun jo Seddä nida Finni wōtnu, Et surm
 minno temmäst ka Jggāwes ei lahbuta.

4. Minna olle lihha weel, Nink sa ütškōrd tuhhas sa
 ma; Ent ma tijä seddä kül, Et ma ei sa tuhhas jäma: Tuh
 hast sa ma wimāte Jhh jälle hennele.

5. Gest se nahk, kumb mul om tääl, Saap mo umbre
 jälle jäma, Jummalat sa minna saäl, Omman ihhun
 nättä sama, Ja sensamman ihhun ka Sa ma Jesust
 näggema.

6. Omme ihho filmiga Sa mä omma Jesust tundma,
 Minna, ei joht wōras, sa Tälle armo suud saäl andma:
 Ent, mes nõrk nink, orweto, Om sis ihhust kaddonu.

7. Nõrkussen mo mattetas, Suren wāen touse minna;
 Maine ihho külwetas, Ulles tössap tairwalinne: Muidä
 pantas lihhalik, Hawwast tüllep wāimolik.

8. Olge rõdmisa, Jesus Krist/ Kannap teid, mo luliik
 misse, Reelke hendä kurbussest, Teije ei jä surma sisse, Kui se
 passun hōllisep, Kumb ka läbbi haudu laap.

9. Naarke harwa pimmedust, Naarke surma, põrgu tulle, Teije sade tõmmatus Jesu mannu lääbbi tule: Eis Jaap nõrkus, willitus Jalgu alla sõkkotus.

10. Tõstke waimo tairwahe Ilma himmust, tühhiussess; Andke hendä temmäl, Ke teid kutsup harwa sissess: Üllendage sõänd sis Tairwa pole iggäwes.

233. Herr nun lässest du deinen Diener.

Jssand, nüüd lassett sinna omma sullast rahhun wallaale, Niida kui sa ollet üttelmu;

2. Gest minno silmä omma sinno Onnisteggijät näntu, kumba sinna ollet walmistanu kigelle rahwalle.

3. Walgussess, paistma pagganille, Nink sinno Israeli rahwa kuttussess.

234. Wer weiß/ wie nahe mir mein Ende. Wiis. 4.

Res teed, kui karwa minna ella, Alig mödä lät, surma rühhip tõdõst; Kui noppeste woip mulle tulla Se surma häddä üllewäst. Ma palle Jesu peräst sis, Mo Jummal te mo otsa hääs.

2. Ehk õddangult tõist järge tunne, Kui tufi äsjä hommungult, Ni karwa kui ma ilman kõnni, Ei kau surma häddä mult: Ma palle Jesu peräst sis = =

3. Oh oppeta mo Jssand essi Mo otsa päle mõtlema, Ma kääki Jesu harwa sisse, Et parrandust ei wiwita. Ma palle = =

4. Las mo iks häste walmis tettä Mo mata, hendä essi ke, Et ma iks üttele, kui mul häddä: Kui tunnet, Jssand nida te. Ma palle = =

5. Te ilma mõrrus mul kui sappi, Nink tairwast magguusas kui met, Et heng se ilma tulli lääbbi So pole ülles tairwa lät. Ma palle = =

6. Oh! Käta katta häste kinni Mo pattu Jesu werrega, Se sisse mõhhi minno enne, Sis woi ma häste hengäda. Ma palle = =

7. Ma

7. Ma tija Jesu werre harvun Om mul üts armas peh-
me säng, Sää! sa ma römu surma waiwan, Sää! saap kit
melehaäd mo heng. Ma palle = =

8. Ei ello lust, ei surma wäggi Woi Jesussest mo lah-
huta: Ea külge panne kät, nint' heika: Mo Issand nint'
mo Jummal ka. Ma palle = =

9. Ma tömbsi Jesust henne päle Jo ammo omman
ristmissen; Gest näüdät sa mul armis jälle, Teet minno
ommas latfes siin. Ma palle = =

10. Ma olle Jesu lihha sönu, Ea werd jöi minna töttest
ka, Gest olle ma so ommas jänu, Ei ja ka eäl temnäta.
Ma palle = =

11. Mo rahho Jesus om siin ilman, Ma ellä kohhalt
murreta, Mes Jummal teep, om hä mo silman, Ma ussu
seddä foggona: So arm nint' Jesu werri teep, Et heng
weel önsat otsa näep.

235. Mitten wir im Leben sind.

Resset ello meije pääl' Surm siin ikkes tükkip. Kes
saap armo andma tääl? Kes meil' abbiß rühhip?
Issand/ sinna ütfindä. Meil' teep haiget essitus, Mist sa
kaijet wihhastus. Pühhä Issand Jummal, Pühhä
wätkew Jummal/ Pühhä kallis Lunastaja, Jggäwenne
Jummal, Arrä lastko kadduda, Meid se mörrö Surma
al. Kurieeleison.

2. Pörgo kurt' kess' surma weel Ka meid waiß kuisap.
Kes woio olla abbi meil? Kes meid arrä pästap? Issand,
sinna ütfindä. Sinna Armust hallestat, Eht' meil' om
suur suud nint' pat. Pühhä Issand Jummal. Pühhä
wätkew Jummal, Pühhä kallis Lunastaja, Jggäwenne
Jummal / Arrä lastko peljätä Meid se pörgo karrä al.
Kurieeleison.

3. Meije raffe pattu suud Pörgutte meid heidap. Kes

om, ke meid päästap nüüd? Nink' meile armo näüdap?
 Sinna, Kristus / ütfindä; Werd sa ollet wallanu, Et
 mo pat om-kistotu. Pühhä Issand Jummal / Pühhä
 wäkkew Jummal Pühhä, kallis Lunastaja, Zggawenne
 Jummal, Ärrälasko saddada, Meid siin kätte mötte al.
 Kūrieleison.

236. **Alle Menschen müssen sterben.** Wiis. 13.

K Ä mes terve ma pääll elläp, Peäp koolma tötteste,
 Surm k' lihha ärräneläp, Ei sa wastses muudok.
 Zhho peäp mullas sama, Ei sa muido wastses jäma Au-
 wustussen, üllewän, Kumb neil uskijl walmis om.

2. Selle jättä minna ello, Kui mo **Essä** tahtminne, Hels-
 del meel mahha jälle, Ei ma selle kurbas lä. Jesu harun
 löisi miuna Ammo lunnastusse hinna, Temmä surm om
 minno rõõm, Kui mul surma häddä om.

3. Kristus minno eest om koolnu, Kaswus lä mul
 temmä surm, Temmäst om mul õnsus tulnu, Ei mul olle
 surmast hirm: Nõmuga lä minna ärrä, Jättä ilmal tem-
 mä k'ärrä, Taiwan om mo silmi rõõm **Essä**, Poig nink'
 pühhä Waim.

4. Sääll saap rõõmu ello paistma, Kun jo mitto tuhhat
 ka Taiwa auwustussen saiswa, **Essä** jäрге näggewa: Kun
 ne paistwa serawini Kõrget laulo wõtwa kinni: Pühhä,
 pühhä, pühhä om **Essä** / Poig nink' pühhä Waim.

5. Kun om wannambide hone, Kige Prohwetide paig,
 Kun Apostli auwo tronni Sanu ni kui **Essä** Poig: Kõbbe
 mitmast ajast lännu K'it ne wa, Nink' auwo sanu: Kun me
 Jummalalle auwus Kindmä Halleluja kulus.

6. O Jerusalem, sa illus! Oh kui selgest paistat sa! Oh
 mes armsat k'ittust kulus Sääll, Kun hengus otsata! Oh
 taad armsat rõõmu päiwa, Kumb teep otsa k'it mo waiwa,
 Mes ma nüüd sa näggema, Jääp mul ilma lõpmata.

7. Oh

7. Oh niind anti mul jo nättä Tairwa auwustus nink hä, **Jesu** rühhip minno katta Omma walge särfiga: Muwo kroni pantas päle, Tairwa troni jä ma jälle: Säräst tömu maitsa ma, Kumb om kobbhalt otsata.

237. **Wenn mein Stründlein verhanden ist.** Wiis. 1.

Kui minno tund saap tullesma, Et mul om ärrä minnä, **Sis, Jesu** minno juhata, Mul abbis tulle tännä, Mo henge wiimse otsa pääl Ma anna **Jesu** kätte tääl: Käl sa saat seddä hoidma.

2. Mo pat saap minno wairwama, Nink mulle hirno näütmä, Sest neid om paljo arwota, Ma ei sa siski heitsmä; Sest sinno surma Mälletus Om, **Jesu**, minno kinsitus, Se minno henge pästap.

3. Ma olle, kui ma tija tödöst, So **Jhust** lu nink lihha, So külge jä ma iggäwef, Ei pelgä surma wihha. Kui kole ma, sis kole sul, Se tairwa ollet sinna mul So surma läbbi, saatnu.

4. Et surmast ollet tösnu sa, Ei woi ma hauda jädä; Ma sinnust hendä römusta, Sult woi ma önsust sada. Ma sinnä, kun sa ollet, lä, Et ma so mannu ikkes jä; Se pääl ma römst kole.

5. Ma lä sis, **Jesu**, sinno pool, Kun löppep minno häddä, Ei olle mullan ihhul hool, Sest **Jesu** saap kül seddä Mo harwast wäljä heikama, Nink tairwa usse awwama, Nink wimä ello sisse.

238. **Christus der ist mein Leben.** Wiis. 3.

Kristus/ se om mo ello, Mo kasiwu koolminne, Ma anna hendä tälle, Nink lä siist römstaste.

2. **Jesu**, mo welle kätte Mo heng lat römuga, Et teddä se nättä, Jääs tälle otsata.

3. Niind olle minna wäardnu kil risti, willitsust, Nink **Essä** armo haardnu **Jesusse** werre wäest.

4. Kui ma lä jorwetummas, Ja rinnust Finni jä, Kui ma sa keletummas, Sis kule puhkuste.

5. Kui minno meel nink mõtte, Kui künäl kisturwa, Kumb heljuw sis om nättä, Kui nüüd jääp wallota.

6. Las waielikkult nink hijsä Mo, **Jssand**, uinoda, Koi ma lä ilmast wälid, Nink sinno mannu sa.

7. Las mo so kullen puwra, Kui takjas reirwa jääs, Et so man rõmu lõwra Sääal taiwan iggäwes.

239. Valet will ich dir geben. Wiis. 3.

MA jättä sinno mahha, Sa kurri, kawwal ilm! Ei ma so wiis tabha, Kif wihkap minno silur: Sääal taiwan om hä ello, Ma sinna himmutse, Sest sääal saap hengust neile, Ke Jesu ommatse.

2. Teni kui tunnet mulle, O helde **Jesus Krist** / **Ch** mui la siin om wallo, Sa päästät minno sest, Nink lühhendat mo pina, Mo nõrkust arwitat, Et ma woi õnsast minna, So riiki sisse süit.

3. Mo henge pohjan paistap, So nimmi nink so rist **J**ä ütshnda nink tõstap Mul rõmu **Jesus Krist**: Oh näüda henda mulle, Sefamma palgega, Kumb risti pääal sul olli, Koi mo eest kolit sa.

4. So kulle mulkin kääki Mo henge armoga, Wi tedda omma riki, Sest häddäst hengäma. Kõl se om õnnis olmu Se kurja üma pääal, Ke sinno mannu tulnu, Nink jääp so üskä sääal.

5. So ello kirjä sisse, Mo nimme kirjota, Mo henge keitda essi Sis kimpõ neideka, Ke taiwan haliendawa So riiki iggäwes, Sis woi ma kuttust tuwra So wabba armõ eest.

240. Mit Fried und Freud ich fahr dahin.

MA rahhoga lä ärrä süit, Koi **Jummal** tabhap, Mo meel nink süddä julguy nüüd, Om waiel nink odap, Ni

Mi kui so arm mul tootap, Se surm niid mulle un-
neß saap.

2. Kik teep mo Dnnisteggijä, Ke minnuß nättu, Nink
hölma woet ussuga, Ka tutwaß tettü, Et ta om ello nink se
ön, Kui mul om surma häddä kæn.

3. Se figille om ette pant, So armo melest, Nink kike,
kumbe ma-ilm känd, Sa kutsut heldest, O Jummal, om-
ma sönnaga, Kumb kulus ülle kige ma.

4. Ta om se walgus nink se ön Neil pagganille, Et tem-
mä paistas sö amen Neil pimmedille Ta om so Israelil wißt
Rööm, auro nink kittus iggäwes.

241. **Herzlich thut mich verlangen.** Wiis. 3.

Ma waidle kigest hengest Utte önsat ofsa niid, Mul
johhup häddä kängest, Sest püwvä ärrä süit, Om
hinno mul süst minnä, O Jesu wötta mo Sest kur, ast ilo
mast sinnä, Kun engli kirtvä so.

2. Sa ollet minno pästnu Neist pattust, pörge wäest,
So werri om mo oftnu Kik mo wainlaiste kääst; Se päle
minna loda, Ei heiti ärrä, näts, Sult taiwast minna odä,
Nink olle önnis laß.

3. Ehk makkus kül om ello, Surm ülli mörro mul, Et
mulle tullep wallo, Nink teep mul haiget kül; Hääl melet
süti kole, Surm kasmuß mulle saap, Mo heng lät taiwa
pole, Nink ikkes römu jääp.

4. Se ihho saap kül södus Siin' mullan elläjist, Ent
jälle ette todus, Kui tullep **Jesuo Krist.** Sis saap se-
samma paistma Kui päiwlik selgede, Nink **Jummal** a een
saisma Säääl taiwan röömfaße.

5. Ehk kül ilm minno wäitap, Jks süjä jävä weel, Nink
mulle ikkes näüdäp Suurt auroo, rikkust tääl; Ei ma sest
mitte holi, Se om üts üri-aig. Ma waidle taiwa pole,
Saal om mul parremb paif.

6. Ehf ma ka lahku ärrä Mo armsist söbrust siit, Et murre neil mo perrä; Siff' om se rööm mul nüüd, Et meije röömün same Üts töist taas näggemä, Nink lahku matta jäme Sääl taiwan löpmatta.

7. Ehf minna perrä jättä Mo waisid latfi weel, Mes mul om halle nättä, Nink waiwap Soänd käl; Ma siffi röömfast kole, Nink loda Jummal pääl, Se kannap neide hole, Nink pästap häddöst tääl.

8. Mes om teil sis suur murre, Mo arma latse, nüüd? Ehf iln teil käl om kurri, Kui ärrä olle siit; Ehf ma käl siffi lä ärrä, Om Jummal siffi tääl, Se neid ei jättä perrä, Ke lootwa temmä pääl.

9. Teid önnistago Jummal, Mo arma latseffe, Hend' andke häddän temmä, Te kurba söäme. Sest meil saap jälle tulla Sääl taiwan kofko weel, Kun meil wo ip ikkes olla Üts röömüs helde meel.

10. Nüüd minna hendä känä, O Jesu, sinno pool. Mul önsat otsa anna, Nink omma engli hoolt; Ka sada seddä ello, Mes mulle saatsit sa. So kibbe surma wallo Nink werre Higgiga.

11. Oh! ärrä lasto tata Mo sinmust, Jesuten! Las nörtä usku lota So päle süddämen, Et minna maadle kindm'lt, Oh! olle armolik, Et ma woif laulda rööm-falt, Om täudetü nüüd käl.

242. Auf meinen lieben Gott. Wiis. 9.

Mo arma Jummal pääl, Ma loda häddän weel, Se wojo mo västä waiwast, Nink armo näütä taiwast; Se wojo mo häddä kända, Nink jälle röömu anda.

2. Ehf waiwap minno siüd, Ma siff' ei pelgä nüüd; Kristusse päle loda, Nink armo temmäst oda. Mo koor mat temmä kannap, Nink pattu andis annap.

3. Ehf surm mo koletap, Mul siffi kassu saap; Sest ello
om

om mul **Jummal**/ Ma anna hendä temmäl. Ma niünd
ehk hommen kole, Mo heng lät **Jummala** hoolde.

4. O! **Jssand Jesus Krist** Ni wagga süddämest, Mo
eest so risti podi, Sest mulle önsust todi, Nink ollet meile
wainwan Suurt römu saatnu taiwan.

5. Ma laula, **Jesus Krist** Niünd amen süddämest;
Meid lasse armust sinnä So mannu taiwa minnä, Et meil
so pühhä nimmi Jaap ikkes melen kiini.

243. **Ich hab mein Sach Gott heimgeft** Wiis. 49.
Mä asia omma **Jummala** käen, Se tekkö, mes om
temmä wäen. Kui peä minna kawwemba Siin ellä
mä, Ei tahha wasta saista ma.

2. Ma anna hendä **Jummalalle** / Ei säe aiga tem-
mäle. Kik minno juus om loet ka, Et ütšik mahha Ei
satta temmä tahtmatta.

3. Siin ilman om meil önnetust, Nink figin paigun
willitsust. Me ello om itš wainun tääl, Nink murren
weel. Surm se om pea meije pääl.

4. Üts mulla-tük om inn' minne, Se tulley pahjas
ilmale, Ei to jo middät' ilma pääl, Ei wötta säält, Ka
middät', kui lät ärrä täält.

5. Ei pästä surmast keäke, Ei arm, ei kunst, ei rahhake.
Se tedä om, et rahwas fik Om surmalik, Se surm om
ikkes wimänik.

6. Ke täämbä omma terwe kaan, Ne omma hommen
küllil maan; Ke täämbä om kui werrero lil, Sel ösel kül,
Se surm woip olla käen tääl.

7. Ni wanna, kui ka noremba, Ni waise, rikka üllem-
bä, Üts kolep töise perräle, Nink petässe Se wiinne mah-
ha matminne.

8. Meil', **Jssand**, meelde algata, Et peäm' ärrä min-
nemä. Ei olle me siin Ilman waiš, Kui tulley aig, Sis
wöttap meid ütš töine paiš.

9. Se pattu läbbi tulley surm, Et meije same kii kii
pörm. Se surm meid kike mahha lööp, Nink' ärrä sööp.
Kes om, ke temmäst ello jääp?

10. Ei to meil siin ne päiwä hääd, Kii töffet ülles wai-
wa näet. Ma palle, armas Jummal, so, Oh wötta mo,
So hoolde ma hend' anna jo.

11. Nink' ehk pat minno waiwap weel, Ei sissi heidi
minno meel. Ma tija, armas Jummal, kii, Et autu mul,
So Poig, kumb kige arfamb sul.

12. Se om mo Issand Jesus Krist, Ke koolnu min-
no pattu eest, Nink' ülles tösiu mulle hääd Se surma käest,
Mo ärrä pästnu pörgo wäest.

13. Sel ellä nink' ka kole ma, Ei Surm mo temmäst
lahhuta. Mo ellun nink' mo surman ka Om ütfindä Se
pühhä Krist mo suremb hä.

14. Se minno rödm om ikkes siin, Kii mul om rist nink'
mörrö piin, Et wiimsel päiwäl minna sa Jlm häädä Mo
harwast ülles tössema.

15. Mo armas Jummal hoi'ap kaan Mo lu nink' kondi
mullan maan, Ni et ei sa ütfitit Neist hukka mit, Ent wiims-
sel päiwäl tulley ett'.

16. Sis sa ma omme Silmiga Mo Jummalat palgest
näggemä, Nink' mul saap sama römu kii, Kumb walnis
mul. Gest, Jummal, olgo kittus sul.

17. O Jesu. Jummal. Innimen/ Ke pina kandma
tullit tänn'; So raigi sisse sulie mo, Sa ollet jo, Kelt min-
na ütfind abbi sa.

18. Oh! armas Jummal, kuse weel, Nink' önsat surma
anna meil, Et me kii ütten tullemo So rikusse, Nink' so
man ikkes olleme.

244. Herr Jesu Christ ich weiß gar wohl. Wüs. 1.
O Jesu Krist/ ma tija kii, Et surmal mul om tulla; Ent
anna

kunna aig siin tulnes mul, Nink mes surm mul woip olla,
 Ei tijä ma päääl ütšike, Se om sul tedä ennege. Sa näet
 mo wiimset otša.

2. Nink et sis ma, kui tijät sa, So pühhä Waimo
 läbbi, Hend sinnust wäega rōmusta, Sest et mult wōttat
 häppi, Nink ussu, et mo pattust sa Mo ollet mõstnu wer-
 rega, Nink mulle rikust saatnu.

3. Sis palle minna, Jesus Krist / Mul anna seddä
 mele, Et loda so päääl süddämešt, Kui häddä tullep päle,
 Nink sult ei lahku üššike, Kui minno heng lät eddesi Sest
 ihhust tainwa pole.

4. Kui ulla woip, sis anna mul Hä mele nink hä mötte,
 Et ma woiš anda, targast kül, Mo henge sinno kätte; Nink
 nida ussun rōmšaste, Mo wote sissen önsaste, Mo silmi
 kinni panna.

5. Ent kui sa minno wäljä päääl, Ehk muijal läbbi södda,
 Ehk többe, ehk ka näljä tääl, Ehk we ehk tulle häddä, So
 mele perrä wōttat siit, Sis ärrä sundko siski mit, Mes el-
 lun olle tennu.

6. Ent kui ma lihha nõrkussest Saas hendä tiggest näüt-
 mä, Ehk ütlesh kirja hullust pääšt, Sis armo mo päle hei-
 dä; Sest seddä te ma teedmättä, Nink ei joht omma me-
 lega, Sest et meel nõrk omi minnul.

7. Oh! anna surma wallun maan, Mul kassinast hend'
 vittä, Mo mannu jä so abbigaan, Kui lahki lät mo süddä;
 Et ma, kui künäl kistotas, So werre päle koolma saas,
 Nink ka sa minno pääst.

8. Ma siski so ei oypeta, Ehk kirjä ette panne, Kui ello
 mul saap löppema, Ent sinno hooldä anna, Nink ussu, et
 sa tötteste Mo, ello wüwst, wiit tainwatte, ma kole kun ma
 kole.

9. Sest anna minna meien tääl Hend', Issand, kōh-
 halt

halt sinnul; Surm om mul sifsi kassu weel, Ent sinna ello minnul. Sa saat mo ihho häddatä, Sel wiimfel päiwäl, auwoga, Käl ello ülles heikma.

245. **Herr Jesu Christ wahr Mensch.** Wiis. 2.

S Jesu Jummal Innimen, Ke pina kandma tullit tån', Ka mo eest kolit risti pääl, Mul saatsit **M**ä helde meelt.

2. So surma perräst palle weel, Oh! heidä armo minno pääl, Kui minna makka woden maan, Nink' maadle mörro surmagaan.

3. Kui nakkap näggo kadduma, Nink' kōrw ei tahha kuulda ka; Kui keel om wail nink' kangeš jaáp, Mo süddä häddäst lahki läáp.

4. Kui löppep' moista minno meel, Nink' ütšik ei woi pästä tääl; Sis tulle appi, **J**esus **K**rist/Mo wiimfel tulle mel armolist.

5. Nink' wi mo häddä-orrust siit, Mo surma waiw' lühē hendä müüd. Meid kurje waimo tagganda, Mo mannu jä so Wainuga.

6. Kui mo heng ihhust ärrä läáp, Sis, **J**esu, sinno kätte jaáp. Se ihho hengäp mullan maan, Senni kui wiinne päiw om kæn.

7. Sis ärrätä meid rōmuga, Mo eest sa kohtun pajas ta. Ärrä möttelgo mo pattu pääl, Mul seddä öüne anna sääl.

8. Kui mul so sōnna tootap, Nink' sinno wanne tunnistap: Ja, töttest, minna ütse sul', Ke minno sōnna usšup mul.

9. Se ei sa kohto tullemä, Eh' pōrgo-waiwa nägš gemä. Eh' temmä käl sün surma näep, Ei sifsi mitte surma jä.

10. Ent minna tahha kangedäst, Sis kistu teddä surma

ma wäeſt, Mo mannu wötta taiwatte, Moga ſaap tem-
mä ütteleſſe.

11. Sis römu jämä iggaweſt. Meid ſinnä ſaatto
Jeſus Kriſt, Laſ ſiüüd meil andiſ ſada ka, Nink kanna-
talikkult otada.

12. Kui tullep ello löppetüſ, Sis anna meile kinni-
äſt, So ſonna uſku kindmäſte, Et meije koleme' önsaſte.

246. **Ach wie Glend iſt unſer Zeit.** Wiis. 1.

Oh! määrne waiw kääp ilma pääal Siin meije ello
perrä: Kuis pea ſame hukka tääl? Om kigil koolda
ärrä. Meil ikkes häddä orrun ſiin Om murre, willitſuſ
nink piin, Ka ſis, kui ſul hä pölw om.

2. **O! Adam**, ſinno pat nink ſiüüd Toop meile ſeddä
häddä. **O Jummal** / anna nouwwo nüüd, Et wöime
tutta ſeddä, Et olleme ni ſöggeda, Nink keſſet hättä tigge-
da, Se om ütſ halle aſſi.

3. **O Jummal** / ſinno abbi pääal Kik meije ſüddä ſoday,
Sis kule omma rahwa hääl, Kumb ſinno appi odap.
So **Waimuga** meid arowita, Meil öuſat oſa lähhätä,
Kik **Jeſu** perräſt, Amen.

247. **Ach lieben Christen ſeyd gerroſt** Wiis. 1.

Oh! riſti-rahwas kannata, Mes waiwat ſinna hendä?
Kui **Jummal** meid läät nuhtlema, Sis wöikem pat-
tuſt käändä. Se nuhtluſ om käl tenitu, Seſt eggäüts
om eſſinu. Ei ütſik olle wagga.

2. So kätte me hend' anname, **O Zſſand** / armas **Jum-
mal**, Seſt ſo man meije elläme. Siin meije nouw om
tummal, Seſt meije waine ello ſiin, Ei olle muud, kui waiw
nink piin, Gult meije römu odam'.

3. Kumb terrä om, ke wiljä toop, Kui muld ei karta ſed-
dä? Ni meije ihho tolmuß ſaap, Kui rahwas mattap ted-
dä, Sis perräſt auwo ſiſſe lääp, Mes **Jeſus** meile walmiſ
teep, Et temmä taiwa lännu.

4. Kes taht nüüd surma peljätä? Se olgo noor, ehk wanna. Kik sawa surma näggemä, Se om se wanna sonna. O! õnnis om se Znimen, Ke kolep ni, kui Simeon; Sest nida kooltas õnsast.

5. So henge nink so ihho eest Las Jummalat hoolt kanda, Se saap meid päästmä häddä kōest, Nink pühhä englid andma. Ja omme armo siwuga Meid Jummal tah hap warjota, Kui kaanna omme poigi.

6. Ehk olgo päiw, ehk olgo õ, Sis Jummal tahjo keeläp. Se kik om ütfind Jesu tō, Et kurrat meid ei nelä. Surm tullep meile Adamist, Ent ello annap JesusKrist, Sel olgo aww nink kittus.

248. **Romm Sterblicher, betrachte mich.** Wiis. 1.

Dh surmilik minno mälletä, Sa ollet, olli minna. Mes ollet sa, ma olli ka, Mes olle, kũl saat sinna. Ma lätši een, sa tullet ka, Sis ärrä olgo uskmatä, Surm tullep tōst test sulle.

2. Dh walmista, ja kole tääl Sel ilma himmul ärrä, Ja mõtle ikkes surma päääl, Surm nõuwap ka so perrä: Sest täambä sai kōrd minnuse, Ehk hommen tullep sinnuse, Kes teet, ehk täambä õse.

3. Sis ärrä wõtgo mõttelda: Ma olle noor, kũl aiga. Surm tahhap like korrista, Ei holi noort ei wanna. Kũl pea jõuwap wiimne aig, ke korristap so, nink ka kik, Se päle ikkes mõtle.

4. Kũl kurri om, et mõuni mees Kik seddä tuhjas panep, Ja omma õnnistusse cest Di weidi murret kannap: Ei tahha seddä usku matt, Mes temmä omma silm siin näep, Et woip ka norelt koolda.

5. Sa narat surma, ollet tuhik, Mes wiimsel otsal näie dat. Dh mõtle, et sa eggä puhk, Kui hengät, henge heis dat.

dät. Sa arivat harwa kawwette, Kwi om üts samms emege, Ja surma puhhur kannat.

6. Kul om hä terwas, ütlet sa, Woi häste suwvä, juwwa: Kes teet, ehk kirsto teggijä, Om te pääl kirsto tuwwa. Surm annap kätte pikrekest, Surm leitap leiwä pallakest, Et walmista sis koolda.

7. So ello om kui suitswa taht; Kwi lummi päiwa wasta: Kwi warri, hain nin' kerge leht: Kwi haina pääl se kaste: Kul koggematta tullep aig, Et Jummalaga jäät tüt kil, Jo läts, sis rahwas ütlet.

8. Kwi ellät, ellä nida ka, Et õnsaste woit koolda, Kul surm woip sinno teedmatta, Siit äkkist ärrämurda. Oh mötle, mötle, peake, Üts ainus siimä pilgminne Wiip ig gäwest so ärrä.

9. Ehk sinna ollet walmis jo, Ehk wahbest ollematta, Ni, kui surm kinni harap so, Ni om sul päsematta; Ni kui sa ilman kolet tääl, Ni sinna jälle tössset sääl, Se olgo ikkes melen.

10. Oh ärrä wõtgo möttelda: Ei olle joht weel häddä; Kwi haiges sa, sis kána ma, Kul Jummal kulep seddä. Ehk peät ilma többeta Siit ilmast ärräminnemä, Kes sis sul appis tullep?

11. Ke pattu teed kääp römuga, Ja lodap armo päle, Se nuhheltas ka armota, Ei päse pörgust jälle; Sis enne surma kole siin, Et sul ei tulle pörgo piin, Kwi Jummal kōhnut moistap.

12. Oh surma wasta walmista, Ja mötle: kui nüüd peäs Se armas Jummal tullemä Sel tunnil mulle wōras; Kas õnsaste saas koolma ma, Ja rahbul ärrä minnemä? Sis surm sul ellus tullep.

13. Kwi Jummal sure auwoga Sel wiimsel päiwäl tullep, Sis saat sa taiwan ellämä, Et surm sis ärrä löpē pep.

dep. Oh surma wasta walmista, Et löp, es sinno hädda
ta: Ja wiimse päle mötle.

Mattusse Lauho.

249. Nun last uns den Leib begraben. Wiis. 2.

Muid kolu kehha mattame, Nink ussume kii kindmäste,
Et temmä sure römuga Saap wiimsel päiwäl töse
sema.

2. Muid temmä om nink mullas saap, Sest Jummal
jälle ärrätap, Kui Kristus omma passuna Saap lastma
tullen ajada.

3. Heng Jummalan iis elläp iääl, Se reddä selgest
armust tääl Om omma Poja werrega Kii pattust lastnu
lunasta.

4. Kii temmä murre, waiw nink piin, Om onsalt otša
sanu siin; Om Jesu koormat kandnu tääl, Nink elläp
siksi koolden weel.

5. Heng elläp ilma waiwata, Se kehha makkap raho
hoga, Saap selgest ärräselletus, Nink wiimsel päiwäl
römustus.

6. Siin olli täl waiw elläda, Ent sääl saap röm täl
ollemä, Kun löpma saap kii temmä waiw, Nink temmä
paistma kui se päiw.

7. Las reddä nüüd siin maggada, Nink läktem koddö
römuga, Kii olgem walni noppeste, Surm tullep meile
kigille.

8. Meid arwitago Jesus Krist, Ke pörgust meid nink
kurratist, Om pästnu omma Werrega. Täl olgo Ten-
no utsindä. Amen.

250. O wie selig seydt ihr doch ihr.

Oh! kui onsa omma, ühhä taiwan, Kumma waiwast
wallat sanu surman; Nemmä pästnu ärrä, Kui meid
wangin peap ilma karrä.

2. Ilm ei olle muud kui wangi kooda, Kun om peljo,
hirmo, waino, södda; Mes siin om tutta, Se om murre,
Kurbastus, ja wigga.

3. Ent ei olle tairwan sedda waiwa, Saäl woit julgest,
rõmun rahhul saista, Kui saat sa sinna, Ei so rõdm saäl
wähembäs woi minna.

4. Kristus pühhiy neide silmä ärrä, Kes siin ikken
hännu ilma käärrä, Saäl sinno kõrwa, Järgest engli rõmo-
laulo kuulwa.

5. Kül sis mehel tahha ärräiouda, Kui mo Jummal
wõttas tairwa nouda. Kes tahhas jäda, Siä ilma, Kun
om hädda nättä.

6. Oh! sis armas **Jesus** meile tõtta Nink meid kure-
jast ilmast õnsast wõtta; Kes siin woip jäda, Kui om
parremb asse tairwan tedä.

251. Jam mæsta qviesce qverela Wiis. 2.

OH! jätke nüüd mahha kük kaibmist, Urge tõstko ilma
asjata wainomist. Ke ärrä siit õnsaste läwä, Gest
surmast ello sisse sawa.

2. Mes terwä ne illusa kääpä? Me tundmisses meil tar-
biß läwä, Et meije kük peäme moistma, Et koolja sest haw-
wast saap tousma.

3. Nüüd om meije silmil kül tutta, Et koolden om lõp-
nu kük sutta; Uig sissi saap joudma kül pea, Et ello saap
jälle se kehha.

4. Uig tulley, et **Jummal** saap tõtma, Nink koolja
luid kük ütte wõtma, Meil andma taas henge nink ello,
Ja kinkmä weel surembat illo.

5. Se kehha, kumb mullan nüüd hengäp, Saap, õtse
kui heng ärrä lendäp, Mi mullast siit tairwatte rühkmä;
Eält **Jummal** saap waiwa kük pühkmä.

6. Kui heidetäs mulda üts terrä, Sis koold temmä

Foggona ärrä, Weel tullep se siffinä ette, Nink toop omma wiliä me kätte.

7. Se kehhä, kumb mullast sai tettus, Saap nida ka mullaga kattus, Ei mulda jä iggäwef mitte, Ent tullep fest mullast jäll' ette.

8. Siin siffen om moistlik heng olnu, Kumb **Jum- mala** su läbbi tulnu; Sel sijä ka jälle om tulla, Kui tai- wal nink maal ärrä fulla.

9. Sis wötta niid, muld, kehhä wasta, Senn' et teddä **Jummal** taht tösta, Kumb teddä fest harwast saap toma, Ei unneta ta omma loma.

10. Oh! et jo se päiw pea tullef, Kui koolhil saap tousta fik ülles. Meid, **Jesu**, sis arwita sinna fik sinnoga tai- watte minnä.

Iggäwetsfest ellust.

252. **Wie schön ist unsers Königs Braut.**

Kui illus **Jesu** mörjsja om, Se taiwa liin Jerusalem, Kui teddä enne karwest näet, Mes olnes weel, Kui mannu saar! hä meil, so näeme, sul laulame; Oh önnis, fe saap ütškörd siunäke.

2. Ta om kui mörjsja ehbitet, Nink ommal mehhele walmistet. Se illoga saap temmä sis Säält tullema, kui arw om täüs: Sis saap se taiwas wastfes, nink se ma, Lood-assi päšep ommast waiwast ka.

3. Ma näe jo waimum ette siin, Mes illus korjus om se liin, Kun **Jummal** inimiste man Om essi heidest ellä- man: Kui nemmä temmä omma rahwaken, Nink **Jum- mal** essi neide **Jummal** om.

4. Ei kuulda ennämb ikmist sääl, Ei kurbusse nink murre hääl: Mes wanna ilma verrält om, Om kohhalt otsan/ jallul maan. Se istup järje pääl, se kulutap; Oh kaege! mo **waim** fik wastfes teep.

5. Jo tettäs wona mörsja tääl, Se tarbis wastfes ilma pääl: Et sääl saas kittus Jummalal, Nink ommandus sel kunnigal. O kallis liin, kui paistwa om so rööm! Käl kül hääd hulka koddanikku om.

6. Se wanna päiw ei paista sääl, Om töine walgus sääl kui tääl: Sest Jummalal suur auwustus, Nink Woon om neide walgustus. Sen walgen käüwa önsa paggona, Sest sawa ossa ka ne kunninga.

7. Om selgest kullast tettu liin, Nink mes sääl nättäs ulitsin, Om puhhas läbbi paistwa laas, Kui temma päle kaetas. Se lina kerä om Iffand nink se Woon, Se pöigmees keräus kül sel mörsjal om.

8. So kullast lina terwita, Kel perlist omma wärräja. Oh tösta müri kõrgete, Et nätta saas so paistminne. Ma näe so kül, ei katta sinno ö, Oh olles ma so sissen essi jo.

9. So müri pohja paistwa tööst, Neist kallist kirowest illusast, Suur om kül Engli auwustus, Kumb wärräjide pääl ka näüs. Ei sinnä sa joht mörsja, rojane, Ehä wärrä kül iks saistwa wallale.

10. Mo terwe süddä röömias lät, Et ma ka olle kiejotet Se Wona ello ramatun, Sääl ärräwällituide man. Ma taggane käl pattu pürretust, Et mul saas Jesu mörsja ossaust.

11. Mo usk se läbbi wärräp tööst käl waimo wanna tühhiust, Nink odap wastse lina pääl, Ja selgid wastfid asju sääl: Ma perrända käl Wona werrega, Se om se woi-mus, kumba himmusta.

12. Oh ärge immetellege, Et minna ma pääl muud ei te: Ei kärsi mörsja kunne ke, Nig lät tääl ehten enuege; Sest kel om saja päle walmistust, Se pöllep käl muud ilma tühhiust.

13. Kui mo weel ümbrekäntäs sis, Ni et jä latse saar-nat-

natses; Käl jäap Jerusalem mul sis, Gest särätsid sääl tahhetas. Sis tulle minna alla temmäga, Nink mäwäst auro weel saap ollema.

14. Kik wanna löppi ärrä niid, Ma tunne wastfest waimo tööd. Mo Woon, oh terre tullemast, Mo Pöig mees rühhi üllewäst. Auro kittus tenno löpmata, Nink iggäwest Halleluja.

253. Die Zeit ist nunmehr nah. Wiis. 9.

SE aig om liggi tööst, Sa tullet Jesus Krist / Ei woi sa kanges jäda, Ne tähhe andwa tedä. Me silma omma nännu, Mes sinna ollet tennu.

2. Mes sis mul tettä tääl? Ma loda iks se pääl, Mes sa mul ollet ülnu: Et tahhat jälle kutsu, Mo ihho minno harwast, Nink pästä kigest waiwast.

3. Oh Jesus, kui ni hä Mo lärg saap ollema? Kui sa mo hõlma wõttat, Nink taiwa häga södat, Sis kui mul ma poolt sinna So mannu taiwa minna.

4. Kui maggus saap so hääl Mul ollema sis sääl, Kui sinno armas süddä Mul selgede saap tedä, Kui minna nink mo welle Sääl tunneme so mele.

5. Kas ma ka römu eest Sääl jorwas silmä weest Hend keeldä kui so armo Sa nätta, nink so römo? Eht woisse ülle pöfke Käl pissara sis jooške.

6. Mes kaunist walgustust, Mes armsat römustust Woip mul so Palge sata, Kui so sa eesmält nätta, Käl ma sis immetelle So armsat, heldet mele.

7. So silmä nink so su, So ihho harwatu, Kumb siin mo findmä lotus, Saap mul sääl nättä antus; Neid harwa sa ma putma, Suud anden, umbre wõtma.

8. Sa tijat ütfindä, Kui maggus nink kui hä So paradisi manna, Mes ette lasset panna. Mo meel ei moista sedä, Ent siski ussup süddä.

9. Ent mes ma ussu niüd, Se om üts tõwwa piid,
Nink wäräp tõttest ärra, Kik rikka rahwa warra; Gest
hukka lät kik rikkus, Mo perrändus jääp ikkes.

10. Oh **Jssand**, kallimb hä, Kik werre pissara Mo sonin
sawa liigma, Nink rõmu perräst tuihma, Kui läbbi taiwa
usse, Mo heldest lasset sisse.

11. Oh tulle, maitsa niüd, Mo latseken, kik hääd, Mes
Essale nink mulle, Kik anna minna sulle: Oh tulle, saat
sa kutsma, Siin peät rõmun häitsma.

12. O waine ilm! mes om So rahha, Kuld nink rõom
Se taiwa rõmu wasta, Kumb kullaga ei masta; Kumb
tallel pantu neile, Ke armsa **Jesusselle**.

13. Sääal om se Engli ma, Kik õnsa henge ka; Sääal ku-
lus armsid laulo, Ja rõmu-mängo hõlli. Ei olle rist sääal
tedä, Ei surm, ei wallo nättä.

14. Ent olle waik mo keel, Mes mõtlet sa mo meel? Kas
süwwiust woit nättä? Kas noudmata woit tutta? Se õu
om arwamatta, Nink ärräutlematta.

15. Ent so, mo kallis Hä, Ma peä jätmata, Nink mõtle
iks so päle, Sa kinkit taiwan mulle Weel ennämb, kui ma
sõwwa, Kui arwa, ehk kui piwwa.

16. Nig lät jo iggäwes, Enne kui üllewäst Sa, **Jssand**,
rühhit tulla, Ja täüdät himmo mulle, Oh et weel täämbä
sunnis, Et sa mul tulles õnes.

17. Ent õige aig om sul Käl tedä, anna mul, Et ma wois
walmis olla, So mannu nida tulla, Et ikkes hole kanna,
Nink sõänd sulle anna.

18. Mo, **Jssand**, juhata So pühhä **Waimuga**,
Kui sa sult rohket armo, Ei kohto-päiw te himmo, Sis lõp-
pev kik mo wallo, Kui annat rõmu ello.

Pörgu wallust.

254. Komme her ihe Menschen Kinder. Wiis. 24.

Oh! tulge innimisse, Oh! tulge wairwalisse, Ja pande
ke tähhele, Kui hirmus neide ello, Kui rasse neide
wallo, Ke pattu tennu julgeste.

2. Oh tulge! wõrkem sinnä Se wallo paika minnä
Muud enne mõttega; Oh kuulgem häste seddä, Kui hirmus
neide häddä, Et ärrä ei woi ütelda.

3. So süddä roga kutsup, Nälgi iggäwes so litsup, Ei
anta rasokest, Kül sanno tullep päle, Ei anta tsikka sulle,
Kui tuld nink tõrwa iggäwest.

4. Siin kalli reitwa katwa, Säääl mudda, porri matwa,
Ei sa muud ehteke: Kül tuhhat tulle kirge Pä päle kofko
lõiwä, Zääät siiski ikkes allaste.

5. Kus om so ello-maia? Kus woi sa assend saija? Kes
annap sulle maad? Ei olle muud säääl tedä, Ei ka muud
assend lõidä, Kui pimme org nink pörguhaud.

6. Siin ilman otsit auwo, Kui saat se tuhjä sawwo, Sis
surestellet sa. Säääl kurrati so naarwa, Nink laitwa siuno
ärrä, Sis om sul häbbi otsata.

7. Kes peap auwustama? Kes kittust sulle toima Ni
hirmsan wallun säääl? Sa ollet Jesust pölgnu, Nink tedä
ärrä salgnu, Kui sinna ellit ilma päääl.

8. Siin wõttat seddä kitta, Nink omma aiga witä hä
selfuncestega; Säääl muud ei olle lota, Ei ka muud selfsi
ota, Kui tige pörgulistega.

9. No, kumbe hulkä saatnu, Et pörgu pole tõtnu Siin
ütten siunoga; Ne siuno ärrä sundwa, Ja hirmsast ärrä
wandwa, Nink heikwa hättä lõpmata.

10. Ke joki mannu tütwa, Siin õ nink päiwa latwa,
Ja prasiwa, taplewa; Ne tõine tõist säääl peswa, Nink ham-
mastega kisiwa, Kui penni ütš tõist purrewa.

11. Ke ilma lusti kitwa, Ja rõmu ello püüdiwa Siin
tansten, Farraden; Me istwa suren waiwan, Ja pallawan
nink kulan, Ei olle lusti elläden.

12. Käl wahhest mõnmi wallo, Ja waiwalinne ello
Siin pinap inimist: Käl többi ärräkurnap, Lukonti ärrä
murra, Teep ramm tummas waiwalist.

13. Mes saap sis pörgun sama, Kun peap koggotama
Kik suggust willitsust, Kui ütten hopin sulle, Ja hulkan
tulley päle Hirn, häddä, wallo, jälletus.

14. So silmä ikwa päle, Nink yösse möddä alla Zoostwa
ne pissara, Ent sa näes kigel meel, Et sul es olles eäl Siin
ilman filmi olnu ka.

15. Siin om neil kõrwal himno Jks kuulda tühjä rõmo,
Ja jutto aiamist. Sääp pörgun muud ei kulu, Kui kurrati
laulu, Ja hirmsat rõõkmist, hundamist.

16. So hirmus pattu kehha Jääp ni kui reip sääp mah-
ha, Nink haisup kurjaste, Kik mõrru kurri maggo Sääp
tul. ep ütte kolkko, Nink waiwap sinno hirmsaste.

17. Käl kurrati so kiskwa, Ja paikast töise wiskwa, Käl
tulli kõrwetap; So soni, luid nink lihha Se kurja waimo
wihha, Kik üttest ärrä-wennitap.

18. Mo, mäe, kinnikatke, Ja, mättä, allamatke, So su
sääp tännitap. Sunis, ke seddä tunney, Nink häste meelde
pannep, Ja aigast ello parrandap.

Hommungutse Laulo.

255. Das du mich diese finstre Nacht. Wis. 2.

☉ Möddä läts se pimne ö, Om Jummal, sunno armo
tö. Päiw paistap meile selgede, Nink toop meil
müwa walgusse.

2. Sest tahha minna tennädä Mo Jummalat müüd
rõmuga, Ke minno kaitsem pimnen häst, Nink hoidnu
kige kurja cest.

3. Lasse rahhun minno maggada, Et surm es woi mo toleta; Et kurrat kahjo mul es te, Nink tulli, pikne mo es lö.

4. Sest, **Jssand** / sinno tennä ma, Nink palle, hoija täämbä ka, Mo ihho, henge paimenda, Nink kigest kur, ast awwita.

5. Et ma mo as a tallita, Et eggämees woip kittä dä. Mo tole, anna siggidust. Nink se man ka hääd terweust.

6. Oh! **Jssand**, minno mannu jä, Et minna walla tuf ei lä. Heng', ihho, naist nink latsekest, Neid hoija kige kurja eest.

7. Mo majja nink mo wiljä ka, Sa, **Jssand** / essi õnnista. Las mulle õnnes tulla se, Mes mötle, te eht õnnele.

8. Las ikles sündi Nurwuf sul, Nink perräst häõß nink õnnes mul, Kik mes ma te nink tallita, Se päle, Amen, ütse ma.

256. **Ort des Himmels und der Erden. Wis. 6.**
Jummal taiwa nink ma Loja, **Jssä Poig** nink pühhä **Wain**. Sanna õ nink päiwä toja, Kett om päiwlik, lu nink taim, Ke kik omma wäega essi jorwat tallita.

2. **Jummal**, minna tennä sinno, Et sel hirmsal õsel sa Ollet heldest hoidnu minno, Et ma jäije kahjota, Nink et tiyge wainlanne Kurja mulle sin es te.

3. Lasse mult ka mödä minnä Müüd se kurri pattu õ, **Jssand Jesus** / jättä sinna Mul so raigi wallale; Sää ma ikles nouwwo sa Omme pattu listota.

4. Anna, et ma suuno pole Känä kik mo möttid müüd, Nink mo heng' eest kanna hole, Et mul andis saap mo süüd, Kai sa omma kohtoga Ilma tullet sundima.

5. Omma sõnna perrä känä Sinna essi minno teed,
 Tulle

Tulle mulle apvi tämbä, Sulle auruß tettä tööd. Kui
sa mo ei arowita, Sis mo tö om aßata.

6. Ihho, henge ma sul anna, Mes mul om, so kätte
fik, Neide eest sa hote kanna, Olle mulle armolik. Sa mul
ollet kinni vaas, Sest so päle lodetas.

7. Sinno engel abbis tulgo, Kurratit mult ajama, Et
mul häddä ärrä olgo; Las so hoold mo paimenda, Ke ka
minno wimäte Ulles sadap taiwatte.

257. **Da heilige Dreyfaltigkeit. Wiis. 2.**

R Olmainus Jummal üllewän, Sa **Essz/ Poig** nink
pühhä Waim! Oh tulle essi minnule Sel päiwäl
appis heldeste.

2. Oh hoija ihho, hengekest Sel päiwäl kige kurja eest,
Et kurrat kahjo mul ei te, Nink häus ja narus ma ei lä.

3. Se **Essz** arm mo kaego, Se **Poja** heldus saatko
mo: Se **pühhä Waimo** walgustus Mo hengest saatko
pinmedust.

4. Mo **Loja** saisa minno pool, Mo **Lunnastaja** kanna
hoold; **Dromustaja** eh hita Mo heldest omma andega.

5. Oh **Issand** minno õnnista, Oh **Issand** minno wal-
gusta, Oh **Issand** tõsta minno pääl So **Palget**, anna
rahho mul.

258. **Des Morgens wenn ich früh aufstehe. Wiis. 3.**

R Uli tõsse ülles hominungult, Nink maggama lä õddan-
gult, Mo silmä so päle kaewa, Sul, **Jesus Krist!**
hend' anna ma.

2. So **pühhä** wiije raije wäen, Woi minna olla rahho
käen, Mo ihho henge arowoga; Mo rõõm so werri üt-
sinda.

3. Sest, o **Krist**, risti kanno pääl, So werri listut pat-
tu saäl. Ma walwa, ehk lä maggama, Mo man sa ollet
arwoga.

4. So engli omma miuno pool, Ei olle kurratist mul hoolt. Kun olle ma, saäl ollet man, Sult tulley kii mo rist nink õu.

5. Ma ellä, ehk ma kole tääl, Sis olle ma so omma weel; Ma anna henge sinnole, Wi seddä taiwa õufaste.

259. **Jeb danck dir lieber Herre. Wiis. 3.**

MA tennä, **J**ssand sinno Niid kigest suddämeest, Et sa sel õsel minno Ni hoidjit kurja eest. Sel õsel minna olli Siin häddän hirmsaste, Ent **J**ssand essi tulli Mul ab bis armsaste.

2. Sest tahha siin nink taiwan Ma sinno tennädä, Nink tahhas, **J**ssand waiwan Ka täämbä awwita. Ma seddä sinnust palle, Se om ka sinno meel, Et minna waga olle, Mo tahtmist murra tääl.

3. Et ma ei essi ärrä Se õige te-ra päält, Nink kurrat mulle käärrä Ei tõsta siit ehk säält. Ma palle, armo läbbi: Mo swänd walmista, Nink sinno pühhä abbi Se wasta lähhätä.

4. Las minno lotust panna So päle, **J**esu **K**rist / Mo pattu andis anna, Nink päästä kurratist. Ei sinna mulle telä, Mes tootat mul niid, Sest sinno surm saap neelima Mo pattu nink mo Süid.

5. Las lotust minno loidä, Kumb rikmatta iis jääp, Et selle armo näidä, Ke mulle kurja teep, Et hääd woi tälle tettä, Ei otsi kaswu tääl, Nink armun teddä nättä, Kui tahhap sinno meel.

6. So sonna las mo otsi Se kurja ilma päääl, So sulla- sef hend' kutsu, Ei velgä kurja weel, Kumb käändä wois mo ärrä So selgest tõttest siist, Mo ärrä jätto perrä Siin ilman, **J**esus **K**rist.

7. Las seddä päiwä lõpre Mul, surek awwus sul, Et essi mä ei oppe, Ent kinni usk jääs mul. Mo hoita, wõtta ette,

Nink

Nink wiija nurme päääl, Mes sa mul annat kätte, So hosen olgo weel.

8. Ma sinno siin nink muijal, Kig' hä eest kittä häst, Mes olle eggäl ajal, Ma sanu sinno kääst. So ihhoga mo so dät, Kik hääd teet sinna mul, So werrega mo jodat, Sest olgo tenno sul.

9. Kik auro om sinnul kõrgest, Nink jääp iks otsata, Se sundus om sul järgest, So õn meil tulgo ka. So armo las mo tötta, Kuu surm om minno pool, Nink ussu mõla wotta, Kumb rikkuw kurja Noolt.

260. **Ich dancke dir Herr Gott in deinem.**

MA tennä sinno, tairwa nink ma Loja, Lääbi **Jesum** **Kristum** sinno arma Poja, Et sa sel õsel minno ollet hoidnu, Et oht nink häddä mo ei olle löidnu. Ma walle, sinna tahhaß minno täambä Kik pattu sü nink kahjo eest paimenda.

2. Sest minna anna kik so kätte, **Jummal**, Mo ihho, henge, minna waine rummal. So engel jägo mulle kigen waiwan, Nink olgo minno man siin nink ka tairwan, Et kurrat, ke mul kahjo tahhap tettä, Utteke wäkke ülle mo ei wotta.

3. Meil leibä, rahho armust tahhaß anda, Nink sinno nimme ausalikkult kanda. Meist känä töppe nink suurt hättä ärrä; So **põhha waim** meid ärrä jätke perrä. Las kawwen me mant kallist aiga olla, Nink õnsusseß kik asja meile tulla.

4. Oh! **Jssand Jummal**, kaitse armolikkult Kik, kumma tahtwa ellä rahholikkult. Ent kike minno hõim laist nink tutwa, Kun nemmä omma hoija neid kik sitta; Neid päästä, **Jssand**/ kigest kurjast selgest, Nink anna õile omma rahho heldest.

5. Kik kurbil, haigil, wangille nink waisil, Ke appis
heiks

heikwa haddän, mehhil, naisil, Sa näüdä römu neide
neide wairwan, Nink päästä wiimselt kigest kurjast tairwan.
Kik pattast waisi armo sissen kanna, Nink kigil önsalikko
surma anna.

261. Ich danck dir schon durch deinen. Wiis. 38.

Mä tennä so, et ollet mo, O Jummal/ armust hoidnu
Sel pimmet ööl, et minno weel Se päiw om terwe
löidnu.

2. Sel ösel mul suur haddä käl Sääl pimmedussen olli,
Kui kurri tö, nink päle-se Kik pat mo päle tulli.

3. Ma palle fest so süddämeest, Oh! anna andis mulle
Mo rässe siüd, mes minna nüüd, Nink enne patnu sulle.

4. Sel päiwäl ka mo paimenda, Las mo so appi nättä,
Et ei woi ni kik kurrati Mul minki kahjo tettä.

5. Mo iuhhata so **Wainuga** Hend pattu eest siin hois
da, Et päiw nink ö wois minno tö So Mele perräst löidä.

6. Mo heng nink meel, mo ihho weel, Kik sinno hoolde
wötta, Nink tahhaß kaan, sel päiwäl maan Mul, **Jesus**,
abbis tötta.

7. Et minno pöäl se kurrat tääl Es woissi woimust
löidä, Kui **Jummal** hool om minno pool, Sis woip se
mo käl hoida.

8. Om tedä käl so ammo mul, Mu abbi tühhi olnu; Mo
mannu jä so abbiga, Sa ollet abbis tulnu.

9. Sel olgo aum, kel om suur nouw, Sel **Isäl** nink sel
Pojal / Nink **Jummalal** sel **Trödsijal**, Sel ma nink
taira **Pojal**.

262. Aus meines Hergens Grunde. Wiis. 50.

Mö swäst, armas **Jummal** Ma anna tenno sul, Nüüd
warra, waine rummal, Nink kummi Ello mul: O
Jummal üllewän, So kittusseß aink auwus, Nink mulle
önsaß nouwus, So **Poja Kristo** een.

2. Et ma so armo maitfnu Nuud ässa öfel häst, Kui ollet sa mo kaitfnu Ni mitto kahjo eest; So pallep minno hääl, Sa tahhaß andis anda, Ei mitte wihha kanda Mo suri pattu päääl.

3. Sa tahhaß heldest armust Mo hoida täambä kaan, Et kurrat ei woi pörgnst Mul kahjo tettä maan. Oh! päästä waisuffest, Nink hoija wangist, söddast, Ka we nink tulle häddäst, Nink äkki surma eest.

4. So hoolde, warra, ilda, Mo ihho, henge gaan, Mo wannambid, nink wilia, Mo auro nink ello maan; Ma anna, **Issand**, sul, Ka minno sugguroßsa, Se man kif minno ossa, Mes ollet andnu mul.

5. So engel mulle jägo, Mult ärrä mingo mit, Et kurrat ärrä teffo, Mul kahjo middäkit, Siin häddä- orru päääl, Ei ihkul, hengel häddä, Ehk waiwap minno süddä, Nink hukka sadap weel.

6. Ma lasse **Jummalat** tettä, Mes temmä effi tahh'p, Kul häste temmä nättä Mo tö nink assi saap. Nink mes mul tarwis weel. Ma käänä temmä pole, Ma anna temmä hoolde, Kui tunnep teffo päääl.

7. Se päääl ma tahha julgest Nuud Amen üteldä, Ei **Jummal** lä mo küljest, Sis ilma pelgmättä Ma kunitä mo kät, Mo tööd ma wotta ette, Kumb tullep minno kätte, Mul **Jummal** andko hääd.

263. **Wach auf mein Berg und singe.** Wiis. 26.

Mo süddä walwa jälle, Nink anna tenno selle, Ke sulle önnne tonu, Kif assa häste lomu.

2. Kui minna pimmen olli, Sis kurrat päle tulli, Tahh minno ärrä neeldä, Ent **Jummal** se wöt keeldä.

3. Ja, **Issä**, kui ta trotfnu, Nink minno suwora ötsnu, Sis olli ma so kääen, Nink hojeti so wäen.

4. Sa

4. Sa ütlit : lats, nüüd makka, Käl sa saat jämä waba;
Ma tahha armo heitä, Nink sulle päiwä näütä.

5. So sonna sai nüüd kätte, Gesti päiw om tulnu ette;
Waiw om mult ärrä lännu, Mo ollet wastseš tennu.

6. Gesti ohwrit pürowät sinna, Siin kanna andet
minna, Mo ohwer nink mo salwi Om minno laul nink
palwe.

7. Neid ei sa sinna laitma, Gesti sa woiw šdändkaija,
Nink tiät, et ei olle Mul muud, mes anda sulle.

8. Sa tahhaš otša wiija So tööd, nink aija siija, Ke mo
se päiwä ülle Woif wotta omma sulle.

9. Mo tö las kōrda minnä, Nink önnista kē sinna, Et
algus hä woif olla, Ka önsalt otša tulla.

10. Mul, **Jssand**, önnne auna, Sul šdänd honeš panna.
So sonna olgo mulle Koog, et ma tawwa tulle.

264. **Jetzt leuchtet schon vom Himmel.** Wiis. 38.
Nüüd paistap taas Meil ütkwäst Se armas päiwä
walgus, Nink tahhap ka, Et ussun ma Saas öiges,
puhtas, selges.

2. Düllemb hä Ei kōlba ma Joht hennesest hääd tettä:
Mo ärräta Nink kinnita, Et ussu ello näütä.

3. So wainuga Mo juhbata, Et lihha ärräwära, Et
noppede Ma otšina lä Se ristii ello perrä.

4. Oh allusta Nink löppetä Mo sissen ussu ello, Et au-
wus sul Ma ellä tääl, Nink tullus lähhämballe.

5. Oh kassi sa Mo hengest ka kē essitust nink kurjust: Ja
anna mul, Et minna sul Jks kaiba omma nõrkust.

6. So jowwoga Mo kinnita, Et ma so armun palla, Nink
et ma tääl ka armo weel Woi näütä lähhämballe.

7. Weel päle se, Om niimule ka waja kindmäs jäda
So armo seen Nink ussu wäen, Et haljas puus woi sada.

8. Sis auna nüüd Mul omma hääd, Et paljo sukku
kanna,

Kanna, Nink eggameest Ni orja tööst Kui tahhap sinno
sonna.

9. Oh juhhata Mo jalgu ka Se õige te-ra päle, Et
mahha jääs Kik kánátus, Nink ma ei effi jälle.

10. Oh **Jssand** ja! Mult kela sa Su-ristirahwa ello,
Kun enne su Jlm ussuta Taht náutá omma illo.

11. Waaspandminne Nink karwal tö Om kurja wai-
mo pettus, Sest lábbi se Om mitmale Jo kahjo sanu tet-
tus.

12. Kúl temmá náep, Et pea saap Sel ilmal otfa sama,
Et temmá riif, Ne kurja fik Sáäl pörgun sawa jáma.

13. Sest püwváp ta Bäärussuga, Nink kurja ello láb-
bi, Sel ilmale Ja uskijle weel tettá wiimseset háppi.

14. Oh, armas heng, Ei olle máng, Oh walwa, puhka,
palle, Kik karwalust, Kumb kurratist Saap ette pantus,
wihka.

15. Oh armasta Jks ütšindá Se puhta sonna tekku, Kúl
sinnule Saap otsani Neist sakramentist wátke.

16. Oh toeta Mo ussun ka, Mo **Jummal**, kui mul häd-
da, Et armun ma Sul kindmas já, Nink woi so taiwan
páttá.

265. **Wie schön leuchtet der Morgenstern.** Wiis. 23.

Müüd paistap meile illusast Se had-táht sáält üllewást,
D lánni möda jälle; Kik lodu ette tullera, Nink
wõdwa wasta rõmuga Se kauni walge illo: Mes om
higman Tulen eäl, Orrun, mäel, Laulap päle Tenno-
laulo **Jummalalle**.

2. Mo súddá! nõsse ülles ka, Nink nalka wirgast lau-
kanna, **Wi kittust Jummalalle!** Sest sinna, **Jssand**, ol-
let se, Ke wõ-árt om wõtta hennele Luw, kittust, tenno, lau-
lo. Rõmu-Laulu Sünnis sulle, **Jesusselle** Ussinaste Ki-
wen paigan laulda háste.

3. Ma maggasi so siwu al, Es tija joht, mes hättä mul
 Sel öfel püti tetta: Se kuoja waimo kowwalus, Surm,
 pörgu haud nink hukkotus Ots ihho, henge pettä: Ei ka
 Minna Entnamb olles Tulnu ülles, Kui so kassi Mo es
 olles kaitfuu effi.

4. Sa, **Jesus**, minno ainus õn, Mo henge rõõm mo
 kurbussen, Sa päästst heldest minno; Sa kaitst minno
 kahjo eest, Nink saatsit warju üllewäst, Sest olgd sulle
 tenno. Mo meel, Mo keel kitko sinno, Lauko tenno,
 Kik mo ello Andko sulle tenno-lauo.

5. Mo **Jssand** / maggus henge paas, Las omma armo
 wärret taas Mul täambä wallal jäija; Mo warri nink
 mo kinni liin, Oh kaitfa, kui mo kurri waim Säält tahhap
 wäljä aija: Sulle Mulle Effi appis, Nink te häppes Kur-
 ja waimo, Temmä wälke, temmä nouwo.

6. Oh kalda effi üllewäst Mo päle wäljä õnnistust, Et
 wastfes minno waimo. Mo saatko sinno **pühhä Waim**,
 Et ammetin, mes kohhus om, Mul tallita om rõõm.
 Anna, Sinna Joudo mulle, Et ma sulle Aurous eune
 Ma pääll ellä, ma pääll kõnni.

7. Mo hoiija õnnetusse eest, Eh! anna mulle kannatust,
 Kui ristit tuul mul puhhup; Oh hämmeta nink kostota
 Mo sõand omma lastega, Kui murre poud mul jophup:
 Senni, Kunni Perräst waiwa Ma sa taiwa, Kun ei olle
 Waiwa, enge rõõmu ello.

8. Ent senni karga minno meel, Nink laula rõõmsast ristit
 al, Sest taiwas arwas sulle: Oh kela murret sõamest,
 Sest ma pääll jophup õnnetust Ka fige armsambille. Selle
 Olle lissun kinni, Meil saap õune, Rõõmu lätte Tõisen il-
 man jälle kätte.

266. O Jesu süßes Licht. Wiis. 5.

O Jesu, walguustus! O om miid möda lannu, So
 armo

armo paistus om Mul jälle walgust tennu: Mo ihho nink
mo meel Om unnest wirgonu, Nink om nüüd himmoga
So perrä täüdetu.

2. Sa tahhat andid mult, Mes om mul waisel anda?
Oh ärrä põlgo mo, Ma tahha hõle kanda, Et ihho, heng
nink waim Wois jäda sinnule, Sel päiwäl ohwris ka,
Ja andes ütfindä.

3. Oh kae, **Jummal**, siin, Siin tullep heng so ette, So
omma olgo se, So mõrsjas teddä wõtta: Siin om ka
minno waim, Oh wõtta hennele, Ja selletä sa hend Se
sissen õigede.

4. Siin olgo ihho ka Sul kerkus antu jälle, Ja hõnes
iggawes. Õtige armsamb ello! Mo sissen ellä sa, Mo
ütfind liguta, Sis om heng, ihho, waim Üts sanu
sinnoga.

5. Ma panni ihhule Nüüd jälle reiwid sälga; Oh litz
su armsaste Mo henge omma palget: Mo ussu ehte om
So õigus ütfindä, Se om se arwo särk, Kumb kigil
uksesil hä.

6. Las tarkust, armo mul, O **Jesu**, ehtes olla, Las
puhtust, kannatust Mo päle waimust tulla; Ent õige üt-
lemb särk Se olgo maddalus, Sis om mul ehte kül, Ja
taiwa illusus.

7. Oh **Jesus** arwita, Et täambä se ifs melen: Et sin-
na ni kui tuul Mo umbre nink mo kullen: Et kif mo tõ-
nink wairo, Mo süddä, heng nink waim So kittä õigede,
Ja eggäl tunnill maan.

8. Oh **Jesus** õnnista Mo mõttid, sõnnu, tellu, Mo
saatko ütfindä So pühhä **Waimo** wäggi, Et ma kif tal-
lita So nimmel kittusses, Nink sinno ommandus Ja ifs
nink iggawes.

267. O heilig / heilig / heiligt Wesen. Wiis. 4.

S pühhä, pühhä, pühhä Jummal, Sa Essä Poig
nink pühhä waim! So orri olle minna rummal, Sa
ollet minno Ess'ken: Siin to ma laste kohhut sul, Et päis
wä walgust n' üdät mul.

2. Mo ollet äsja ösel hoidnu So wäe-armd korjussen;
Ei olle kahjo minno putnu, Ma tösse ülles terroussen: Kui
kallis sinno heldus om, Kumb nõrku innimiste man.

3. Se röötkwa louw, se henge piuidja Es suttu kahjo
tetta mul: Oh olle täambä ka mo hoidja, Nink ärräjätko
minno tääl: Ei sa mul muijalt römustust, Kui sinno armo
leppingust.

4. Ma otsti nüüd so sonna perrä So armsa palge önni-
stust: Jä minno joud nink ello wärre, Kumb ei sa murtus
põrgu-wäest. Käl lät sis narus wainlanne, Ei sunni kah-
jo minnule.

5. Oh ärräjätko ilmal luppä, Mo Jesu armust lahhu-
ta, Se ilm on ni täüs pattu roppo, Ei wässi minno essita.
Mul ärrä olgo tedä joht, Pat, ahnus, kõrkus, surma roht.

6. Ent, fest et ma weel tunne lihha, (Kes temmäst koh-
halt pästap mo?) Sis koleta mo surma ihho, Kik pattu,
Kumb mo wanginu. Oh kinnita mo usku ni, Et wab-
baust sa hengele.

7. Se usk, kumb Jesu sisse tükkip, Nink temmäga-
jaav auruustust, Kumb Jesu mõrru waiwa prukip, Nink
temmä puhkast ellamiist: Se toop mul hukkatusse eest
Sääl armo palka Jummalast.

8. Ni koletap sis ilma wäkke Usk Jesuga / kumb tainda-
lik: Mes Jesus mõttel, kõnnel, teggi, Se om sis ussu per-
wält kik: Ke Jesu illo tunne ni, Sel haistap kik ilm kurjaste.

9. Las minno ussu tekkä tetta: Arm, lotus, tõtte, mad-
dalus, Jä wirgus tö man olgo nättä. Wainlause wasti
kanna

Pannatus. Las puhtust olla ihhule: Las hääd mo tetta waistile.

10. So sõnna minno sõänd läütke, Et ma so tahtmist armatse: So **Waim** mo kairwo mannu saatke, Kust wälja keep so tundminne, Ta olgo iks mo oppeja, Ja palwe pole aiaja.

11. Mo tö, mo kõnne nink mo mõtte So jorwust, **Issand**, sündke tööst, Mes mul mo ammetin om tetta, Se tarwis anna siggidust, Et sinno een nink sinnoga, **Dummal**/ma kif tallita.

12. Ent kige asja een sis sada So armo latfel kinnitust, Et minna walgussen weerd wõtta, Nink ei sa ennamb petetus: Sa ollet suremb, kangemb ka, Kui kif mo wasta-panneja.

13. Sis õnnista mo nüüd nink hoija, **D Issand**, õnnis stusse kairwo! So armoga mo sõänd woija, So palge paistke mul kui päiw. Mo päle tõsta palget sis, So rahho jägo iggawes.

268. **Auf/ auf mein Herz zu Gott dich. Wis. 15.**

DHülles, ülles minno meel! Nink lähhüne nüüd **Dummal** / Sest-õ om mõda jälle: Ent õkse kui se ihho nüüd Om üllewän, Teep omma tööd, Ni touse heng, nink palle.

2. Oh näitse, määrne ussindus Ka lodu asju man nüüd näüs Se Loja wälke kitta: Kif ma nink temmä elläja Se Loja auro kittaawa, Ja otswa sures tetta.

3. Mes sa, mo süddä! ütündä Sis nida tahhat laistleda, Nink kittust mahha jättä? Oh ärrä olgo rummas lamb Kui tõpra, ke sa illusamb Kui kif, mes mapaal nätta.

4. Nüüd, **Issand**, se om sinno tö, Et päiwä läbbi ilmale Saap walgus nink ka lämmi: Oh lasse omma tarust ka Mul hengen paista, walgusta Mo sõänd, kumb om pimme.

5. Ne sillikesse nink mu hain Saap kostotust nink ehte maan Nüüd labbi taima kaste. Oh kasta omma armoga Mo soänd, et ma haljenda Nink heitse ussun häste.

6. Ja, Issand/ minno arowita, Et seddä päiwä löppeta So armsa mele perra: Kui tulley iggäwenne päiw, Et rōmus kääntäs kii mo waiw, Et sis sa taima warra.

269. Erhebe dich/ o meine Seel. Wis. 1.

Oh wirgu ülles, minno meel, Se pimmedus lät mödä, Se Issand paistap Sionil, Päiw om jo taiman nästä: Oh tōsse ülles maggamast, Et hääd so sissen tallitas So Jummal/ ke so walgus.

2. Kii peap walgen liguma, Tō mannu rühkma jälle; Tširk laulap warra walgen ka, Toop kittust Jummalale: Ni peap waimo walgussen, Ka palget käändmä inni men Se pole, ke toop walgust.

3. Sis lakkem tōle rōdmfaste, Ja auwus Jummalale: Ja nätkem nüüd, kui touseme, Ka ülles waimo ello; Oh ärrä olgem walge man Ka ütte tunni laiskleman, Gest Jummal om me walgus.

4. Üts päiw lät mödä tōisega, Nink meise tō jä äp perra. Oh armas Jummal arowita, Et pettus meid ei warra. Oh anra tō man ussindust, Ja armo wäkke, siggidust, Nink olle ussu walgus.

5. Sa näüdat meile, māräst tōöd Meil ussu te pääl tetä, Sis tulle meile appis nüüd, Las õnnistust meil nättä. Et kigel maal so läe tō lääs eddesi, nink ilmale Saas kigen paigan walgust.

6. Ma palle, Issand/ walmista Meid omma mele perra, Et ma woi õigest prugida Se armo-aiga warra; Ni waimo latse pallewa, Ke sinno wihha pelgäwa, Kui sunni täp neid walgus.

7. Mo sissen ussu walgustus Üts wäe walgus olgo:

Mo

Mo ehte olgo maddalus, Arm tige ülle tulgo. Se tarkus maddalussfest keep, Ja suud nink soänd wallal teep, Gest hengele sai walgust.

8. D iggäwenne walgus ja Mul õige te pääal appis, So palgega mo rõmusta, Te kõlblikkus nink noyres, Et rühken ma se lina lä, Kumb kullast tettu kauniste, Kun iggäwenne walgus.

270. **Der Tag vertreibt die finstre Nacht.**

Päiw ajap ärrä pimme ööd, Müüd touste rahwas, tekke tööd, Nink kikke omma hoidjat.

2. Kik engli laulwa ussinast, Me Jummalalle iggäwest, Ke wallitsep kik asja.

3. Ne kikka töiste linduga Kik hälelt tedda kittäwä, Ke södap neid nink kattap.

4. Se tauwas, merri nink ka ma Me Jummalat kik tennaw, Nink tewä temmä tahtmist.

5. Ja rik, mes eäl lodu tääl, Kui woip, ni kittäp ilma pääl, Me Jummalat nink lojat.

6. D rahwas, kelle tarka meelt, Om Jummal andnu, suud nink keelt: Kuis ollet sa ni kange?

7. Oh! mötle, et so Jummal so Om ommaß palges lomu jo, Et sinna tedda tunnes.

8. Nink armastaf so süddämeest, Nink kittäß suga iggäwest, Et ellat temmä armust.

9. Ja hääd sa ollet nannu kül, Mes temmä ikkes tennu sul; Gest kittä tedda ikkes.

10. Ka walwa, palle ussinast, So ello peä kassinast, Nink olle ikkes walmis.

11. Se aig om sinnul teedmättä, Kui Jesus Krist saap tullema, Ent sinno kastas walwa.

12. Sis ellä temmä lepmissen, Nink pelgä tedda süddämen, Kig' hä eest kittä tedda.

13. Nint' ütle: **Ma** iggärvest, **Ma** tennä sinno tige eest, **Mes** mulle ollet tennu.

14. So **Voja Jesu** nimmega, **Kui** taiwan teddä kittäwä, **Kiä** pühhä engli ikles.

15. Oh! anna, et ma nida ka **Wois** sinno nimme auruusta, **Mi** maan kui taiwan. Amen.

271. **Sür** deinen **Thron** tret ich hiermit. **Wis.** 2.
O troni ette astu ma, **O Jummal**, maddaluffega,
Ma palle ärrä pölgö mo, **Ehk** ma kül paljo pattunu.

2. Sa ollet, **Jummal Eftä!** mo So palge perrä lonjo. So sissen ellä, ligu ma, **Ma** lääs jo hukka sinnota.

3. Sa ollet immetaolist **Mo** saggest pästnu häddä seest, **Kui** ello madel surmaga, **Nint'** surm jo pididi waräma.

4. Meeld, moistust sai ma sinno käest **Sa** annat ello tarwitust, **Nint'** ka mönd wakka söpra weel, **Ke** mul lat appis häddän tääl.

5. **O Jummal Poig!** sa ollet mo So werrega lunnastanu, **Nint'** sädust täütneu minno eest. **Et Eftä** wihha löpnu tööst.

6. **Kui** pat nint' kurrat hirmoga **Mo** söänd hukka painnewa, **Sis** ollet sinna **Eftä** man **Mo** wahhemes, nint' minno dn.

7. Sa ollet mo **Eest** palleia, **Mo** rõmustus, mo henge **Pä:** So kalli werre lunnastus **Toop** hengust mul nint' dnistust.

8. **O** wäggetu **Jummal** pühhä waim, **So** arm teep **Kiä** mo söämen! **Mees** hääd mo ellun eäle, **Se** om so pererält tötteste.

9. **Et** minna tunne **Jummalat** **Kui** **Eftä**, nint' kui **Eftandat** **Nint'** temmä sönna armasta; **Se** tullep sinnust ütšinda.

10. **Et** kiusatussen kindmäs jä, **Nint'** saisa ristim liigmas
 ta,

ta, Nink tunne rõnu sõamen, Ja õnsast wära koolmissen.

11. Sest ütle minna, **Jummal**/ sul nüüd tenno ka sel hommungul (õddangul) Se heldusse nink armo eest, Mes minno heng sai sinno kääst.

12. Mo ülle wälja kunita So armo kät sel päiwäl (õsel) ka: So holel anna minna nüüd Mo ihho, henge nink mo hääd.

13. Oh arwita fis minno hääst, Et wagga olle sõamest, Et tõvisine nink petmata, Ei filmi een waas panne a.

14. Mo pattu wõlga kistota, Nink kannata mo waisega: Oh laudä usku sõamen, Nink kinnitá mo lotussen.

15. Mul kinki õnsat otsa ka, Ja wiimsel päiwäl ärráta, Et iggárewes sa náttá so: Amen, amen oh kule mo.

Õddangutse Lauulo.

272. **Mein Heyland nim mich ein zur Ruh** Wiis. 62.

Mo helde õnnisteggija, Oh sada hengust mulle, Mo meeld nink mõttid waigista, Mo hál nink paddi olle, Kun ma ilm waiwata Woi soga hengáda, Nink maitsa õmman sõamen, Kui maggus om so armo piim.

2. Mo kela kigist wainlaisist, Ke tõtwa minno pole: So harwun anna hengámist, Kun kahjo mul ei olle, Sääal om mul warjo tõst, Ei johhu karwalust. Kui sa mo wõttat hõlmale, Kúl ma fis rahho põlwe nää.

3. Kui ülles wirgu sõdá mo, Kui jannone sis joda: Mo Ellowõrst, ma palle so, Mul pimmen appis tõtta: Sis om mul tarwitust, So sissen õnnistust. Sul sõ, jo, walwa, magga ma, Sa ellát iks mo sissen ka.

273. **Ach mein Jesu sieh ich trete.** Wiis. 51.
Mitse, Jesus, minna tulle, Et päiw otsa minneman, Nink õ pãle tullemán, Sinno palge ette, palle: Tõmba sõand, mõttid, meeld Henne pole ilma pãält.

2. Minno päivä lävä mödä Noppeste kui noli warb,
Et ka neide pikkeemb arw Ni kui lödöswa tuul om nättä,
Ja kui wolas jöggi ka, Kumma pea kadduwa.

3. Ent, oh näitse! minna waine Olle siski holetto, Et ma
ö nink päivä so Ikkes otsis, **Jesukenne.** Mitto päivä
löpwa ni, Et ma kobbhalt unnine.

4. Mul om häbbi kül se ülle, Sest sa toidat, kaitfat mo,
O nink päivä heldest jo: Milles ma ei otsi jälle, Et ma
kawwaluffeta Se eest so wois tennäda.

5. Niüd ma tulle sinno mannu, Hentge söbber, palle so,
Walgusta sa heldest mo, Et se päiw om mödä lännu, Olle
sa mo walgustus, Nja hengest pimmedust.

6. Algata mul ikkes meelde Dimme päiwi arwada,
Läüdä söänd armoga, Sis ei jorwa pat mo neelda; Kum
sa päiw nink walgustus, Sää ei rikku pimmedus.

7. Walwa, kaitsa minno häste, Kallis önnisteggija,
Dimma kange käega, Las so armo mulle paisra. Anna, et
ma walwa ka, Ehk kül uino maggama.

274. **Walt** Gott, mein Werk ich lasse. Wiis. 3.
Notunno Jummalalle! Mo tö om otsan niüd: Päiw
lots parhilla alla, Käsk mahha jättä tööd. Sis jättä
ma niüd mahha Mo tekku töises luus; Ent, **Jummal!**
sul ma tahha Weel laulda melehääs.

2. Mo filmi, söänd, kässi, O **Jesus, Essä Poig!** So
pole tösta häste, Nink ohwritse sul kük: Sa ollet tö man
appis Mul tulnu täambä kül, Nink tennu kässi noppes,
Ja joudo andnu mul.

3. Sa ollet mulle andnu Hääd terwust, kinnitust; Ma
olle tö man tundnu So armo siggidust: Sis pididi niüd
mo teggo Kül kōrda minnema; Ke sumust ei sa wälke, Sa
tö om asjanda.

4. Ma kittä sinno, **Jummal!** Niüd figest söämeest Sel
öddan

öddangutsel tunnil, Ja palle kigest wäest: Oh kule sinna
 beldest Mo waise valvust niid, Nink kaswata iks selgest
 Mo sissen ussu tödd.

5. Ni kui sa ennemuste, Jo ollet öddangul Hääd wil
 jält näütnu töeste Ni mitmal usklikkul, Ke lotiwa so päle,
 Sal soänd anniwa: Ni saat sa weel iks meile Ka hääd
 siin teggema.

6. Kui Noa ommast laiwast Last wäljä tuwikest,
 Käänd temmä jälle ausast, Ebi rahho kirjakest; Üts ölli
 leht suun olli Täl tullen öddangul, Gest tuus sis Noa
 jälle, Et wiha löpnu maalt.

7. Kats englit lähät Jummal Sel Lottil öddangul,
 Sis sai sel abbitummäl Hä wahit sel rassel ööl: Na weiwä
 sis ka teddä Säält wäljä hommungul, et temmä es sa
 hättä Gest tulle-wihmast sääl.

8. Ni om ka kirjäst nättä: Elias se Proweet, Kui maad
 lits näljä häddä, Sai leibä kül nink wet: Ne kaarna tälle
 töiwa Jks leibä, lihha kül, Ja orjajis täl jäiwä Hom-
 mung-nink öddangul.

9. Ni saat sa, Jwand, töttest, Ka warra, ilda tääl, Jks
 andma ommast lättest, Mes ellun waja meil: Oh lähätä
 meil taiwast So englid orjajis, Meid pästmä kigest wai-
 wast, Ja keelmä kurratist.

10. Darmas Jummal, kule Sis meije pallemist, Me
 kihheltunda kelä We, tulle kahjo eest. Nink sest et rah-
 was mässäp, Ja söddap, taplep tääl, So latsi essi pessäp,
 Sis sada rahho meil.

11. Gest et so sönna polest Ka weel suur pimmedust,
 Nink kurratide kolist Saap karwal oppetust; Sis Jesus
 jä me mannu So pühhä sönnaga, So sakramentist anna
 Meil wäkke löpmata.

12. Seä ma mahha jättä, Mo tödd, mo assa ka, Nink
 N 5 soämest

svåmest weel palle: **J**ssand te hengust sa, **M**ink päle hengus nakkap, **K**umb pussip iggäwes, **K**umb löpmatta it's faissap, **A**men, ni sündko sis.

275. **Nun ruhen alle Wälder.** Wiis. 24.

Nüüd heng'wa innimisse, **M**öts, töbra, linnoesse, **K**ilm lät maggama, **O**h touse meel nink mötte **N**üüd üles loja ette, **K**e nakkap hengust jaggama.

2. **K**us om se päiw nüüd jänu? **S**e om jo alla lännu, ö affemelle saap. **S**is minko: **S**est so walgus, **O**m minno sissen, **J**esus: **K**e svänd häste walgustap.

3. **E**a päiw om joudnu möda, **S**e wasta tähhe paistwa, **S**ääl tairwa kullen hääst, **S**el wisil woi ma olla, **K**ui **J**esus kutsup tulla **M**o tairwa pole armolist.

4. **S**e ihho tahhap mata, **N**ink reiwast ärräheita, **M**es surma tähhändäp. **M**eil **J**ummal tahhap anda öigusse reiwid kanda, **M**inka meid **K**ristus ehhitäp.

5. **S**e pä, ne jalla, kassi **N**üüd röömisa omma ess, **E**t tö om löppenu. **E**a röömisa siddä! taiwan **E**i ellä sinna waiwan, **E**nt ollet häddäst pästetu.

6. **N**üüd pandkem luliikmisse, **T**ö verrä, fangi sisse, **E**a wötkem maggada: **K**ül jowwap aig weel tulla, **E**t kästas walmis olla **S**el ihbul mullan hengäda.

7. **M**o filmä rasses läwä, **P**arhilla kinni jäwa, **K**us jääp heng ihhoga? **M**eid sinno hoolde wötta, **M**o mahha ärräjätta, **E**nt hoija **J**ssa armoga.

8. **S**o siwu alla wötta, **O** **J**esu häste katta, **S**o armu sat latsekest. **K**ui kurrat meid tah neeldä, **S**is lasse englid keeldä, **N**ink hoida lige kahjo cest.

9. **K**a teil, mo arima, olgo, **H**ä ö, nink ärrätulgo **T**eil häddä, waiwaka. **H**ääd und teil **J**ummal andko, **N**ink wode umbre pandko **M**eid engli ösel walwama.

276. **Christe der du bist Tag und Licht.** Wiis. 2.

DKriste / päiw om sinno kâen, Ei pimme püssi sinno een. Me söänd sinna walgusta, Nink tötte teed meid jühata.

2. Me palleme so, **Jummal**, weel, Oh! kaitsa meid sel pimmet ööl, Nink hoija kige häddä eest, **O Jssand** / om mast surest wäest.

3. Meist rassedat und aja siit, Et kurrat ei te kahjo mit. Las lihha pohhas olla ka, Sis elläme käl holeta.

4. Kui silmä läwä maggama, Sis lasse söänd walwada. Oh! kaitsa meid so kâega, Nink pattu koormast awwita.

5. Sa risti-rahwa kaittaja, So appi meile lähätä, Nink pästä meid siit häddä kâest, So pühä wiije raije wäest.

6. Mötte, **Jssand**, rasse aja päääl, Nink sissen ihho wangin tääl. Me kurba henge römusta, **O Jesu** Onnisteggijä.

7. Muw olgo **Jssäl** / **Jummalal** / Muw Pojal **Sunnisteggijal**, Muw olgo pühäl **Waimul** ka, Nink kittus ilma otsata.

277. **Christ der du bist der helle Tag.** Wiis. 2.

DKriste / päiw ke ollet sa, So een ei woi püssidä. Sa paistat meile **Jssäst** ka, Nink ollet walge oppeja.

2. Oh! armas **Jssand**, kaitsa weel Mo pörgo-linno eest sel ööl; Las meid ka häste hengädä, Nink jäädä ilma kahjota.

3. Kui silmä läwä maggama, Sis lasse söänd walwada, Meid awwita so kâega, Et pattu ei woi saddada.

4. Me pallem' **Jssand Jesus Krist**, Meid hoija häste kurratist, Ke puwwoap meije henge tääl, Et täl ei sa joud meije päääl.

5. Me olem jo so Perrändus, Mes saatnu om so Kans
natus. Se tulli sinno **Essä** läest, Ke meid kink sulle igg
gäwest.

6. Las sinno englid tulla ka Meid, sinno latsi, kaitfama,
Meil jägo pühhä walwaja, Ke kurratist meid hojawa.

7. Sis maggame nüüd rahho gaan, So engli saiswa
mei:e man. Sul, ainus **Jummal**, iggäwest, Nuru kircus
olgo süddäwest.

278. **Die Nacht ist vor der Thär.** Wiis. 5.

Dom jo läwwe een, Nink a ay ärrä walgust, Oh tulle,
Jesuken, To meije hengel selgust; So man, o **Jesu-**
ken, Om selge päiw nink rööm.

2. Las omnia armo:tuud Mo pimmen hengen paista;
Oh läüdü minno meeld, Et ma woi ussun saista: Muir a
pattu ödd, Kumb mo ifs kurbas teep.

3. Ma wötti tuhjäga Käl mitto päiwi witä, Sa nakfit
arwama, Nink kirjotit kük ütte: Ma arwa essi käl, Et rasse
wölg om mul.

4. Kui wahhest mo wölg sääl So man weel ülles pans
tu, Sis ribu mahha weel, Las andis olla antu: So Poja
werri om kük tassa tennu maan.

5. Ma leppi sinmoga Nüüd wastfist jälle kocko, So
söuna armasta, Nink pattu mutta pakke. So **Waim**
mo a:ako, Hä pole saatko mo.

6. So nimmel lamme ma Sis mahha wode päle, Käl
hommen kutsut sa To mannu minno jälle; Mo tullu ofsit
sa Ifs ö nink päiwa ka.

7. Ma magga, walwa sa; Ma magga **Jesu** hölman,
Oh hoija sinna mo, Kui terrä, omman silman. Ja olle
pinna sis Sel ööl mo wahhimees.

279. **Der Tag ist hin / mein Jesu bey mir.**

Päiw löpnu om, Jä, armas **Jesus**, mulle, Mo henge
päiw!

päiv! Et pattu õ ei tulle: Mo ussu täht, mo hengen tõsse sa,
 lig om io nüüd, mo, **Jssand**, walgusta.

2. Ma laula sul, mo **Jummal**, kittust, tenno; Sul
 olgo auro, et mo tõ kõrda lannu So nouwoga, ehk ma kül
 rummal weel: So nouw om hä, mes järg mul eäl tääl.

3. Ent üts om weel, mes mul teep mele haigust; Ei olle
 mul weel ussun õiget saistust; Sa ti ät kül, o rahhu juurd-
 leja, Et nõrkusfest ma weel iks kummasta.

4. Sa tahhas sis mul, **Jssand**, andis anda: Zlm, kur-
 rat, pat Wõt minno sinnust käända, Ma kahhitse, nink
 tulle taggasi, Oh leppi sis, nink jä iks minnule.

5. Ustjide Paas, mo hoidja uink mo Karjus! So
 kange mõõk Mul olgo rõnu war us, Oh hoija mo so sure
 wäega, Kui Pelial mo otsip hukkuta.

6. Ei suigu sa, kui unni meil saap kätte, Oh arowita mo
 unnen hääd ka tettä: Dello päiw! mo henge üllemb rõõm,
 Jä minnule, et päiw nüüd lõpnu om.

280. **Der Tag ist hin/mein Geist u. Sinn. Wiis. 25.**

Päiw lõpnu om, Mo heng nink waim Tõist päiwä hen-
 nel odap, Kumb meid pästap tawweste, Wabbaust
 meil sadap.

2. Nüüd om jo õ, Mo mannu jä, Mo **Jesus**, kallis
 walgus: Nja pattu pimmedust, Olle minno selgus.

3. Se päiwlik, näts! Jo alla läts; D õige päiwlik
Jesus, Paista sinna lõpmata Sdämen mul rõnnus.

4. Ku nakkap ka Jo tullema, Nink paistap pimmedus-
 sen; Oh et minna muudmata Olles waggausfen.

5. Ne tähheke Ni kauniste Sel Lojal aurous paistwa;
 Dusa, kumma ütškõrd sääl, Ni kui tähhe saiswa.

6. Mes ligunu Nink wässinu, Nüüd hengap maggu-
 faste; Te, et ma so süssen ka, **Jesus**, hengä häste.

7. Se waiplik õ Om unnel hä, Et eggäüts woip mada:
 Kasse ilma mürrinat, **Jesus**, pea tada.

8. Ma tahha ka Niid murreta Mo wode päle heita;
 Las mo söänd, **Jesuten/** Sinno sissen mada.

9. Oh walwa sa, Nink paimenda, Et önnetust ei maitfa;
 Omme Englid lähäta, Ke mo wötwa kaitfa.

10. Kas päiw nink ö Saas peake Taad wahhet mah-
 ha heitmä? Kui se wiimne auro päiw Löppetust saap
 näutmä.

11. Sääl üllewän, Kun ofsan om Se leinämisse saifus;
 Seitse wörra selgemb om Ku nink tähte paistus.

12. Ei enmämb sa Sääl kadduma Jerusalemmi wal-
 gus: Sest se woon om essi sääl Lina päiw nink selgus.

13. Halleluja! Oh olles ma. Sääl, kun hääd hölli kuuls-
 das, Kun ilm jällejätmäta Pühhä, pühhä laudas.

14. O **Jesuten**, Mo rödm nink öu! Oh walmista mo
 häste, Et ma sinno walgusfen Jggäwes sääl paista.

281. **Der Tag hat sich geneiget.** Wiis. 3.

Päiw öddangulle lämmu, O tullemisse pääl, Sul-
Jummal/ olgo temno, Et ollet hoidnu weel Läbbi issä-
 likko mele Me ihho, hengelest; Sa tahhas weel sel wölfe
 Meid hoida kahjo eest.

2. Ei olle, ei woi tulla Ma pääl, mes kindmäs jäap, Kui
Jummal arm woip olla, Mu assi hukka läap. Se päle
 minna loda, Ei jättä **Jummal** mo, Ma temmäst armo
 oda, Sest abbi om mul to.

3. Ma anna hendä tälte Siin kurjan ilman weel; Sest
 mes om meije ello? Kui lillik wäliä pääl, Kumb warra
 kaste ajal Jllosaf karwast läap, Nidetäs mahha lajalt,
 Nink kuiwas peä jäap.

4. Oh! **Jssand**, andis anna Mo rasse pattu siid, Nink
 issälikkuls kanna; Ma palle armo niid. Sest kui sa tah-
 hat nättä, Kui suur mo pattu koorm, Kus minna hendä
 jättä? Mo pall om pörgo surm.

5. So armolikko palget, O Jesu, näüda mul, Mo
 mösse pattust walgeß, Nink las mo ellä sul, So Waimo
 mulle jättä, Ke minno oppetas, Et pattu es wois tetta,
 Ent armo verrändäß.

6. Mo ihho, henge, ello, Mo maija, auwo, hääd, Kif
 minna anna jälle So Issä hoolde nüüd. So helde, wäl-
 kew kassi, Mo hoitko palle ma, Hääd surma anna essi, Mo
 waiwa lühhendä.

7. Mo hengest, armas Jummal, Ma anna tenno sul,
 Nüüd ilda waine rummal, Nink kunnii ello mul, Kig
 armo eest, o Loja, So nimme kittusseß; Kif pattu eest mo
 hoija, Mo henge önsusseß.

282. Der lieben Sonnen Licht u. Pracht. Wiis. 62.

Se armsa päiwä paistminne Täüt omma kääti jälle,
 Ilm läts nüüd maggaussele, Te, heng, mes sunnis
 sulle; Oh astu röömaste Nüüd taitwa lårwoele, Ja laula
 suust nink swämest So Jessulle maggusast.

2. Käl teije tähhe paistate, Teil om suur ehte, selgus; O
 saap teist ehtet hennele: Ent paljo selgemb walgus Om
 minno swämen, Se taitwa päiwäken, Mo Jesus minno
 henge lust, Mo warri, Kily nink ommandus.

3. Kif innimisse, töpra ka Sel ösel püüdwa mada: Ent
 nits om siski walwaja, Kel und ei olle teda. Ei suigu Jessu
 ilm, Mo kaitsep temmä hölm: Mo süddä walwole temmä
 a, Et ta es walwas utsinda.

4. Oh ärrä pölgö, Jessuten, Mo halwa laulo mitte; Ei
 lle rahho swämen, Senni kui ma so kittä: Ma to sul, mes
 aul om, Mo söbber, minno rööm, Oh wötta ka mo taht-
 aist hääs, Ma laula sulle kittusses.

5. Soga ka ma nüüd maggama, Ma anna hendä sulle;
 Mo hoidja minno paimenda, Nink olle warjus mulle. Ei
 elgä önnetust, Ei surma, hukkatust: Ke Jessuga lat mag-
 ama, Se tössöp jälle röömuga.

6. Oh

6. Oh tage pörgu waimo süst Mo Jesu majast wäljäd,
Ei olle teil siin teggemist, Ei ma teid ennõmb pelgä; Se
maja kange müür Om tairwa wäe leer, Ne engli kaitswa
teddä nüüd, Ma nara kii teid kurratid.

7. Sis tahha ma nüüd uinoda So hõlman, armast
Jesuo: Mo tek so warri ütsinda; Mo sang om sinno hõl-
dus; So rind mo padjaken; Mo unni maggus rõõm,
Kumb'ello sonnast wäljäd keep, Nink minõ henge sisse lääd.

8. Ni saggede kui saap sel õõl Mo werri sonin tuihma,
Ni saggest peap ka mo meel Nink süddä armust liigma:
Ma pürowä ütsindä Iks nida tännitä: Sa Jesus / Je-
sus, ollet mul, Ma olle ka nink ja iks sul.

9. Nüüd ihho nalka hengäma, Sul olgo rahho, ter-
wüs; Mo silmä minge kinni ka, Kõl lat teil hengus tarwis.
Ent melen olgo se, Ma ja iks Jesule; Sis om kii häste
tettu kii. Hääd õõd, mo Jesus, anna mul.

283. **Zinunter ist der Sonnenschein. Wiis. 2.**

SE päiwlik läts jo Pojale, Nüüd tullep ruttult pimme
õ; Oh walgusta meid, Jesuten. Et meije ei käu pim-
medän.

2. Sul olgo tenno swämest, Et issälikkust heldussest
Meid täambä kige kahjo eest So engli läbbi hoidnu häast.

3. Oh anna andis armolist, Mes sinno wasta tettu
meist, Ja ärrä arwa meije süüd: Meil anna rahhokk
ko õõd.

4. So englid wahhis lähhätä, Et kurrat meid ei huf-
kõta: Meid hoiija hirno, tondi eest, We, tulle kahjo täna
meist.

5. Annõ olgo Issäl, Pojale Nink selle pühhä Wai-
mulle, Sel kolme aino Jummalal / Ni nüüd, kui ikkes
iggäwel.

284. **Tun sich der Tag geendet hat.** Wiis. 20.

Sest et se päiw om löppenu, Nink päiwolik allan nüüd,
Sis maggap kif, mes wässinu, Ja temnu rasset tööd.

2. Ent sa ei hengä, **Jummal**, tööst, Sa ollet suigmata;
Sa wihkat ikkes pimmedust, Et walgus ollet sa.

3. Mo päle, **Issand**, mötle ka Sel pimmet ösel sis, So
engli wahti läbhäta Mul warjus armolift.

4. Mo kaitsa kurja waino eest So engli wäega, Et olle
mul sis pelgämist, Nink jä kül kahjota.

5. Ma tunne kül mo pattu suüd, Mo päle kaibap se; So
poja arm mo siski nüüd Mo pästnu heldeste.

6. So **poig** om minno wahhemees, Kui koihto ette sa:
Ei sa ma hukka iggäwes, Kui reddä kummarda.

7. Se päle uino maggama Nüüd öige röömifaste; Mo
Jummal wöttap walwada, Mes ma sis kurbas jä.

8. Kif tühjä mötte tage eest, Nink minge omma teed?
Mo **Jummal** alle te ma töest Mo hengen kerku nüüd.

9. Kui wahhest se om wiinine ö Sen häddä vrrun tääl,
Sis sada miuno taiwatte, Et so man olle sääl.

10. Nink nida ellä, kole ma, O **Jummal**, sinnule, Mo,
ellun, surntan arowita Sest waiwast wimate.

285. **Werde munter mein Gemüthe.** Wiis. 13.

Wregoge ülles, minno mele, Mötte tulge ette kül,
Jummal armo kitmä päle, Mes om temmä näüt-

nu mul; Et om lige päiwä hääst Mitma rasse waiwa
eest Minno hoidur nink ka kaitsinu, Et ei olle kurja
maitsinu.

2. Tenno, kittus olgo sulle, Armas **Issä** üteldu, Et
om sigginu tö mulle, Nink ma olle hoietu, Mitmasuggu
pattu eest, Sinno issälikkust wäest. Waulast ajet sinna

arrä, Et se mulle es te karrä.

3. Ei woi tarlus arwo tettä Sinno sure immetööst, Ei

S

toi meel ka moista seddä, Kif mes tullep sinno käest. Sinno arm om wäega suur, Otsata om temmä juur. Nida ollet sa mo hoidnu, Et mo waino ei olle löidnu.

4. Selge päiw om lännu mödä, Jälle tulnu pimme d, Päiw ei tahha meile jädä, Et me röömsas läässeme. Saisa, **Jisä** / minno man, Sis mul walgust pimmedän, Nink mo Süddämette paista, Ehl ma jobhu pimmen saisma.

5. **Jstand** / armust andis anna Pattu nink mo kurre suud, Mes woip koormat mulle panna, Nink ka haiget säädap nüüd; Et mo kurrat, wäega Pörgo tahhap tougata, Gest woit sinna pästä ärrä, Ärrä nuhtle pattu perrä.

6. Ehl ma olle sinnu lännu, Tulle siski taggasi, Gest so Poig om rahho tennu, Kui ta ristim wairwati. Ma ei salga omma suud, Siski sinno heldus nüüd Om weel suu remb, kui kif pattu, Kunma minnu omma tettu.

7. Oh! sa wagga henge paistus, Joggärvenne künäl kaan, Kif sul annap minno moistus, Nüüd nink ikkes ilma-maan. Oh jä, minno **Jummal**, mul, Et jo pimme nüüd om käl, Omma armo mulle näüdä, Et ma hirmust meelt ei heidä.

8. Hoija satanasse wörgust, Pimmedusse wäe eest, Ke mo mitto törra wörgust Hirmotawa ommast wäest, Ärrä last' hend' walgustus Minnu sada kaustus. Kui mo hengel ollet sinna, Waiwa sis ei tunne minna.

9. Kui mo silmä kinni läwä, Wässinu jo maggawa, Sis mo mötte sulle jäwä, Sinno päle kaewa. Minno heng sin Waimo wäest Nätko **Jesust** unnen hääst, Et ma kangest ja so pole, Nink näe ussun sinno hole.

10. Lasse minno rahholikkult Täämä dse maggada, Kaitsa minno armolikkult, Katta mo so siwuga. Jhho, henge, werd nink meelt, Wannambid, nink mes mul weel, Göpru, wainlast, noort nink wanna, Minna kif so hoolde anna.

11. Hirno cest sa minno hoija, Rõõwmissest ka kaitse
 taal, Et es woif mo tõbbi löida; Olgo karmwen sõa hääal.
 Ränä tuld nink wessi wood, Äkki surma kurja tööd, Et mo
 pattun surm ei wõtta, Ei ka hengel kahjo tõtta.

12. Oh! sa wäkew **Jummal**, kule, Mes so laž om
 pallelnu; **Jesu**, kittus olgo sulle, Jä mo nouß, kui üttele
 du. **Pühhä Waim**, sa kallimb õn, Olle rõõm mo süda
 dāmen; Kule nüüd mo palwe hāle, Amen, ja, se tulgo päle.

Sõomaja Laulo.

286. **Dancket dem Herren/denn er ist sehr.** Wiis. 42.

Œ kütke **Jffandat** / ke om ni helde, Nink temmä arm
 nink tõtte om iks selge.

2. Ke, kui üks armolinne, rohke **Jummal** Om sõki
 andnu ommal waisel tomal.

3. Sis laulkem puhtast süddāmešt kük ütten; Sul olgo
 teuno, armas **Jummal**, tõtten.

4. Ke kui üks armas **Jffā** hole kannat, Nink meil so
 lafsil sõki, joki annat.

5. So õigust opma tuudma meile anna, Nink sinno
 päle, **Jffā**, lotust panna.

6. **Pābbi Jesum Kristum**/sinno arma Poja, Ke wah
 he mees om, nink me õnne Toja.

7. Sesamma saatko meid kük üttelisse, Kui lafsi sada
 sinnā tairwa fisse.

8. So pühhä nimme kittusseß nink aumuß, Se päle
 so go meist nüüd Amen laultus.

287. **Den Vater dort oben, wollen wir.**

Jffā / kõrgen tairwan, Kükem ilkes wairwan, Ke nüüd
 ommast rohkest kēst Om meid waisi sõõtnu hāast,
 Nink ka temmä **Poja** / Ke meil **Jffāst** antu om, Meije
 õnne toja.

2. Laulkem kii niid tõtten, Sul meist olgo ütten
 Tenno, kittus, taiwa al, Iggäwetsel Jummalal, Ke
 hend' heldest näitnu, Nink meid omma armoga Igho-
 likkult toitnu.

3. **Iffä**, sija asto, Wõtta ohwrit wasta, Mes niid
 sulle tome weel Sinno Poja nimme pääl. Oh! las hä sul
 olla, Nink las temmä kallist werd Massa meije wõlla.

4. Ei woi tulla ette, Ke sul massas kätte, Kii hääd, mes
 sa armsaste, Teijet meile waistille. Kes so mele perrä, Et
 kii sinno perrält om, Massap sulle ärrä?

5. **Iffand** / meile tõtta, Laulo wasta wõtta. Anna
 meile andis tääl, Kummast meil om pudust weel. Te
 meid puhtas waiwan, Et siin armun elläme, Nink sääl
 rõmun taiwan.

288. Nun last uns Gott den Herren. Wiis. 26.

Niid andkem Iffandalle Suurt tenno-kittust jälle
 Kig' ande eest ni selgest, Mes ta meil' andnu heldest.

2. Meil ihho, henge annap, Ka neide eest hoost kannap/
 Meidsammu h ište hoiap, Nink ikkes rohkest toidap.

3. Me ihhul annap toitust, Heng saap ka temmäält hoi-
 tus, Eht kül surmlikko harwa Meist pattust meile sawa.

4. Meil' arstis Kristus antu, Kumb essi ellus pantu,
 Om surma risti podu, Sest om meil õnsus todü.

5. Se saakrament nink sõnna Woip häddä wasta pan-
 na. Meid pühhä Waim taht oppe, Et meire ust ei löppe.

6. Se läbbi meije pattu kii omma kinni lattu; Om tai-
 wa süßen reda Meil kindmä asse jädä.

7. Me palleme so selgest, Meid pattust hoiä heldest. Kii
 rist las meit hääs minnä, Ei mötle kurja sinna.

8. Meid peä õigen tõtten, Te sinna meid kii ütten Siin
 wabbas pattu karräst So Poja Jesu perräst.

289. Singen wir aus **Herzens Grund**. Wiis. 32.

Niid laulkem suust nink süddämeist, Nink kikkem **Jummalat** kigest wäest, Ke meile armo näüdap weel, Nink toidap kikkem siin Ilma päääl, Ni lindu, kui kikkem mötsalist, Ka nida andnu **Jesus Krist** kikkem, mes parhella södu meist.

2. Me orja, kikkem temmä hüüd, Se om jo mei e kohhus niid, Nink tundkem temmä armo tööd, Kumb eggäl mehkel tennu hääd, Et temmä nahhast, lihast, luust Om üttesäet kunstlikkust, Et silmist näep, nink heika suust.

3. Ni pea kui laž ello saap, Sis walmis, mes täl tarbis läap, Jo temmä emmä ihhun ka Om löida, mes siin pärowäp ta. Nink ehk kül laž om weikenne, Ei pu täl siski middake, Kunni se tullep ilmale.

4. Sest **Jummal** om jo lonu ma, Nink lassap kikkem fest kasswada. Meid mäkke, orgu kassap weest, Et töpril haina kasswap neist, Leibä, ollut, wina mullast toop, Ka rohkeste meil wiljä loop, Mes innimenne sööp nink loop.

5. We sisset kallo annetas, Nink lawwa päle kanneltas; Neist linnust munne munnetas, Neist piigi wäl ä hawwotas, Neil innimissil ruwwas maan, Meid härgi, lambid, tsikku kaan, Muud sadap **Jummal** ka sääl maan.

6. Sest tennäkem nink pallem weel, Et antas meil üts helde meel, Et seddä digest moistame, Nink **Jummal** kassku peame; Siin temmä nimme auwusta, Nink taiwan ikkes löpmatta, Sis laulkem, Amen, tennoga.

290. **Herr Gott nun sey gepreiset**. Wiis. 17.

Niid olgo **Jummal** kikkem, Nink tenno sago sul, Et sa meid ollet söötnu, Nink andnu joki kül, Et me so armo näeme, Nink ussun kiindmäs jäme, Et **Jummal** ollet meil.

2. Ehk ollem roga wötnu kül lija himmugaan, Nink läbbi meile tötnu So hirmsa wihha maan; Siski armust lasse sinna Meil seddä andis minnä, Et masnu om so Poig.

3. Ni sago ikkes toitus Me Heng siin sinno wäest, Nink
Kristussen ka hoitus Kik suggu pattu eest, Et woime ilma
 näljä Zk's häddän kange olla, Nink ellä iggäwef.

4. So niimi pühhä olgo, O armas **Issä**, meil, So rikkus
 meile tulgo, So tahminne sundko weel; Meil leiwä-jakko
 anna, Me pattu armust kanna, Nink päästä kurjast meid.

291. **O Gott wir dancken deiner Güte.** Wiis. 1.

Dummal, meije tennäme So heldust läbbi **Pojal**
 Et ollet söötneu rohkede Meid, tairwa nink ma Loja-
 Kik, meä elläp ilma päääl, Sa södät, jodat essi tääl; Sul
 olgo auro nink tenno.

2. Kui nüüd me ihho södet om, Kumb mullas peap sa-
 ma, Ni olgo meije henge rõõm So söõna, kumb saap jämä;
 Sa tahhas seddä rawwida Se ga, nink ilmast arowita,
 So tairwa rõõmu pole.

3. Auro, kittus olgo iggäwest, O **Dummal Issä**, sulle,
 Ke minno päästet pattu wäest, Nink annit **Poiga** mulle;
 Eest loda minna tennä päääl, Nink olle tennä omma
 weel, Sul iggäwestes arowus. Amen.

Sõa nink häddä ajal.

292. **Wenn wir in höchsten Nothen seyn.** Wiis. 2.

Kui meil om suremb häddä kæn, Et ei sa löitus meije
 wäen, Ei ütsik nouw, mes arowitap, Ehk eggämces kül
 murretap.

2. Sis rõõmus meile tulles se, Et me kik ütte tulleme;
 Nink pallem sinno süddämest, Meid arowita fig' häddä
 kæest.

3. Nink meelt so pole tõstame, Kik pattu ülle ikkeme;
 Meil anna andis meije süüd, Nink kånä nuhtlust ärrä
 nüüd.

4. Mes sunna ängät armoga Neil, kumma sinno palles
 wa

wa, So Poja nimmel Jesu Krist, Ke wahhemees om
meije eest.

5. Sest tullemme nüüd risti al, Nink kaibame sul **Jum-
malal**, Et mahha jättet olleme, Nink suren waiwan
elläme.

6. Me pattu ärrä käwwatse, Te meid neist sammust
wallale. Meid häddä sissen awwita, Nink eigest waiwast
wabbanda.

7. Et meije woime rōmuga So se eest perräst tennädä,
Nink kuulda sinno sõnna hääd, Jks kittä sinno siin nink
saäl.

293. **Wend ab deinen Zorn/ lieber Gott.** Wils. 27.
Meist kändä, **Jummal**, omma wiha ärrä, Nink jätte
omma werre-witsa perrä. Meid ärrä nuhtle sinno
kangest hirmust, Ent heldest armust.

2. Sest kui sa tahhat pattu palka anda, Kes woip sis
sinno kät nink wiha kanda? Kik lodu-assal olles hukka
minnä, Kui nuhtlet sinna.

3. Las pattu andis-andmist meid sult löidä, Nink ülle
kõhto lasse armo käwwä; Sest sinno wiis om, wõtta meid
so sülle, Nink pittä ülles.

4. Me olleme jo waise, mullast lodu, Ka waiwan, pattu
sissen ilmal' todu. Ärräsaatko hukka meid, waist tuht'
nink põrmo! Ent anna armo!

5. Oh! kae Poja surma, raigi, paifi, Ke pääst siin omma
werrega meid waiši, Nink last' meil wallal' omma külge
tettä, Nink sõänd nättä.

6. Sest, **Mä**, ärrälaf meid hukka panna, So armo-
Waimu Kristussen meil auna. Te meid kik õnsaf läbbi
Jesu werre, Kui taiwa perre.

294. **Nimm von uns Herr du getreuer.** Wils. 18.
OH! wõtta, armas **Jummal**, täält Kik rasse nuhtlust
meije

meise päält, Mes arvamatta pattugaan Me ollem ärrä teennu maan. Meid hoija sõa waino wäest, Ka näljä, kala li aja eest.

2. Sul olgo halle sullasest, Ke armo pürwäp kosto eest. Kui diget palka tahhat sa, Meil meije tö eest tassoda, Sis kük so ilm=ma hukka lääp; Ei olle üts, Ke saisma jääp.

3. Meid, **Jssand**, armust awwita, Nink rdmu meile läkkitä. So armo näüdü wäggewäst, Meid ärrä nuhtle nobbedast. Ee, et so arm meil kindmält jääp, Nink et so wiuha ärrä lääp.

4. Mes ollet sa ni wiuhane Meil waisil innimistille? Om, **Jummal**, kük jo tedä sul, Et meije ollem' selge müld. So silmi een ei olle ka, Kük meije nõrkus sallajä.

5. Me ollem pattust rikkotu, Nink kurratist ka hukkotu; Ilm, meije lihha werri ka, Meid ikkes tahhap kiusata. Sa tunnet seddä ütsindä, Meid peä ülles armoga.

6. Oh! möttele Poja surma päält, Nink kae temmä raigi sääl, Me omma jo kük masnu häst' Kük innimiste pattu eest. Sest meije rõõmsa olleme, Nink sinuust armo odame.

7. So kääga meid juhata, Me maad nink lina õnnista. So sõnna anna meile kük, Nink kelä tapmist kurratil. Oh! anna õnsat tunnikest, So mannu jäädä iggawest.

295. **Du Friede. Gärst Herr Jesu Christ.**

SA rahho=Wörst, o **Jesu Krist** / Üts **Jummal**, Innimen, Me abbi=mees sa ollet tööst, Kui häddä tullep tån'. Sest ütsind' tääl, so nimme päält, So **Jssa** pole heikam.

2. Suur häddä om müüd meije käänt, Et sõan elläme, Ei olle abbi kenki wäen, Sul ütsindä om se; So **Jssaga** meid leppitä, Et wiuhan meid es nuhtles.

3. Müüd möttele, **Jssand Jesus Krist** / Et ollet abbi=mees,

mees, Nink arowita meid armolift, Et sõdda meid es sõõf.
 Las eddispãid' so sõnna meid Hãan rahhun ikkes kuulda.

4. Kik tenitu kũl om meist tãal Se waito, mes meil om
 nõud; Se arm siff' olgo suremb weel, Kui meije pat
 nink suud. Sest arowita nõud armoga, Nink anna pat-
 tu andis.

5. Suur willitsus nink waito om saal, Kun Jummalas
 wits lõõp, Ent suremb hadda tulley pãal, Kun sõdda arrã
 sõõp; Ei murreffe saal utsife, Mes hã ehk õige olnes.

6. Muw perrãst saal ei holita, Kik kohhus põlletas, So
 sõnna ei sa kuultus ka, Ent temmã laidetas. Sest pãstã
 nõud, nink aja siit Kik sõtta, waino arrã.

7. Me sõand sinna walgusta So armo wainuga, Et
 naljãf se ei arwata; Sis jãap heng kahjota. O Jesu
 Krist, sa ollet wist, Ke seddã kũl woip tetta.

Põwwa nink wihma Ujal.

296. Ach Gott, wie manches Herzelt. Wis. 18.

O! Jummal õige sundija, Kui rãsse om so wihha?
 Kumb ulli sure witsaga, Kãup ulla õige lihha. Kui
 sinna tairwast kinnitãt, Nink meije pãle wihhastat, Sis
 kũl, mes ellãp leinap.

2. Ei salga meije omma suud, Meid anna meile per-
 rã. Las meid so pãle lota nõud, Nink kãnã hãttã arrã.

Las talla (wihma
 kuwa) õnne gaan, Me wiljal, kumb om
 waitwal maan, So pũhhã nimme perrãst.

3. Mes sinna kirjãn towotat, Saat sinna audma meile,
 Kũl hãste sa kũl malletãt, Ni tããmbã kui ka heilã. Ei
 wõlfi sinno sõnna mit, Kui enne olnu ni ka nõud. So
 sadus saifap kinni.

4. Ei woi ne wõra Jummal Meil waitil
 anda;

{ wihma } anda ; Sa woit kũl tairwast walmista , Nink
 { kuitwa }
 meije hole kanda. Sul utschindã om melewald , Meil'
 { wihma } anda tullusalt. O! **Jssand**, meije **Jummal**.
 { kuitwa }

Reisi-Laul.

297. **Herr Jesu Christ**, der du selbst bist. Wiis. 38.

D **Jesuten** / Ke sa siin maan Kũl lajalt umbre kãunu :
 So surest wãest om algmissest Kik ma nink merri
 sanu.

2. Kũl jowwat sa iks tallita, Et õige te pããl kãume, Jim
 murreta nink rahhoga Kik hãtta mõda lãme.

3. **Mãts Jesuten**, mo mõtte om So pel'un lina minnã :
 Oh arwita So armoga Sis minno terwelt sinnã.

4. Oh õnnista Mo reisi ka, Et ots saas pea kãtte : Et kõr-
 da lããs Nink siggines, Mes mul om kãstu tetta.

5. Oh juhata Mul tããmba ka Mo te pããl wãkka selfsi,
 Kumb tassane, Ei armatse Liig'omist, wandmist, wõlfi.

6. Oh lãhhãta So englid ka Mul te pããl appis hãste, Et
 taggasi Saas jãlleke, Kik terwelt koddun nãesse.

7. Oh **Jssand** te, Et minnake Bois seddã reisi tutta,
 Kumb õllem om, Kui kik siin maan, Et tairwãhe ma
 tõtta.

8. Las minno sis, Kui kũllãlist, Kik lihha himmo tãda,
 Nink sinno wãest ka sõãmeest Kik wairwa kannatada.

9. Kui surma pãiw, Se wiinne wãiw, Mul utschõrd
 johhup tulla ; Sis reisiw wist Sest ilmast siist Heng tairwa
 ihho mulda.

10. Sããl õllemãn, Kun otsan om Kik wairwãliinne ello ;
 Ei kũssu hiem, Ei ka se surm Mo **Jesu** hõlmast jãlle.

11. Ei õlleke Sis minnule Sããl õsel ennãmb kãrowa. O
 maggus paig, Darmas aig, So perrã minna nõuwa.

Otſa = Laul.

298. Amen Gott Vater und Sohne.

Amen Nuro Iſſäl olgo, Nink Pojal kittus tulgo ::

Waim kinnitago uſſun, meid uſſun, Meid tekko õnſas,

Amen ::

2. Amen kül ſa woit tettä, Et ſame **Kriſtuſt** nättä ::

Kui temmä pilwen tullep, kui tullep, Meid tainwa wõtma,

Amen ::

3. Amen rõõm olgo meile, Nink kittus **Jummalalle** ::

Kik tulge ütte kokko, kik kokko, Müüd õigen uſſun, Amen ::

4. Amen ſurm ei te hirmo, **Seſt Kriſtuſt** annap ello ::

Ke eefinält hauda pantu, om pantu, Müüd elläp ikkes,

Amen ::

5. Amen heng **Iſſä** kittap, **Waim Kriſtuſt** tundma

ſadap :: Se ſaatko meid kik kokko, kik kokko, Säääl tõiſen

ellu. Amen. ::

Litania, ehk palwe ſige Tarwiſ-
tuſſe perräſt.

Kürie, Eleiſon.

Kriſte / Eleiſon.

Kürie, Eleiſon.

Kriſte, Kule meid.

Iſſand Jummal, Iſſä Tainwan,

Heidä Armo meije päle.

Iſſand Jummal Poig, ſa ilma õnniſteggijä,

Heidä armo meije päle.

Iſſand Jummal, vühhä Waim,

Heidä armo meije päle.

Olle meile armoliſ.

Auna armo, armas Iſſand Jummal,

Olle meile armoliſ.

Arowita meid, armas Iſſand Jummal.

Rige Pattu eest,
 Rige Essitusse eest,
 Rige Kurja eest,
 Kurrati Kawwalusse nink Pettusse eest,
 Kurja alkilisse Surma eest,
Jummala-Bitsa nink Kalli Nisa eest,
 Sda nink Berre Arrawallamisse eest,
 Riia, Massamisse nink Waino eest,
 Tulle = nink We-Kahjo eest,
 Kaisse nink Kurja Ilma eest,
 Jaggawetse Surma eest,
 Låbbi sinno pühhä Sündmisse,
 Låbbi sinno Surma-Maadlemisse nink
 weritse Higgonemisse,
 Låbbi sinno Kristi nink Surma,
 Låbbi sinno pühhä Üllestössemisse nink
 Taira-Minnemisse,
 Meie wiimsen Häddän,
 Wiinsel Kohto-Päiwäl,
 Meie waife Pattatse palleme, sa tahhas meid kuulda, ar-
 mas **Jssand Jummäl**,
 Nink sinno pühhä Kristi-Kerkut wallitseda nink hoida.
 Ki Piiskoppe, Kerk-Essandid nink Kerk-
 Teenrid sinno ünsalikko Sõnna nink
 pühhä Ello man piddada.
 Rige Umbusse nink Pahhandusse eest hoida.
 Kik Arrä essinuid nink Hukkotetuid jälle
 õige Te päle sata.
 Kurratit meie Jalgu alla sökkü.
 Ussutawe Teoleisi sinno Poimo sisse' lähhä-
 tada.
 Sinno Waino nink Wäkke Sõnnale
 anda.

Hoija meid,
 armas **Jssand Jummäl**.

Arwita
 meid, armas
Jssand Jummäl.

Kule meid,
 armas **Jssand Jummäl**.

Kif Kurbe nink Norku arwitada nink rõ-
mustada.

Kigille Kunningille nink Wallitsajille Rah-
ho nink Arraleppitamist sata.

Meije Keisrine nink temmä Sõdda-Wäele
iffes Woimust temmä Wainlaste wa-
sta anda.

Nink meid sinno Wainlaiste, Turgi nink
Parusti, Jummalä-Teotamisse, hirm-
sa Rõõwmisse nink Häütusse eest armo-
likkult hoita.

Meije Ma Essandat fige temmä Omma-
tsidde nink Päliskuidega juhhatada nink
kaiusa.

Meije Kihheltunda nink Koggodust õnnis-
tada nink hoita.

Kigille, kumma Häddä nink Waiwa sissen
õmma, Appi näütä.

Kigille Kasse jallutsille nink Jmmetäjille rõ-
muliklo Sukku nink Siggidust anda.

Kif Latsi nink Tõbbitsid hoita nink kaiusa.

Kif wagga Wangi wabbas nink wallale
laste.

Kif Laste nink perrä jänu Latsi kaiusa nink
neide eest holitseda.

Kife Jmmiste päle Armo heitä.

Meije Wainlajille, Perränkiusajille nink
Teotajille andis anda, nink neid umbre
käända.

Wilja Nurme pääl anda nink hoita,

Nink meid armolikult kuulda.

O Jesu Krist / Jummalä Poig.

Kule meid,
armas Is-
sand Jum-
malä.

O! sint

O! sinna **Jummala** Lammas, kumb se **Ilma** Pattu
kannap, **Heidä** Armo meije päle.

O! sinna **Jummala** Lammas, kumb se **Ilma** Pattu
kannap, **Anna** meile iggawest **Kahho**.

Kriste, kule meid. **Kurie**, **Eleison**.

Kriste, **Eleison**. **Kurie**, **Eleison**. **Amen**.

JESAND / ärrä nuhtlego meid mitte meije
Pattu perrä;

Nink ärrä tassogo meile mitte meije kurga
Ed perrä.

JUMMAL / anna **Kahho** omma **Ma** sse
sen/

Onne nink **Armo** kigelle **Saisusselle**.

Kollektä, ehk **Kerko-Palwusse**, kumbe
Ultri een lauletas.

Kristusse Tullemissest.

Armas **Jssand** **Jummal**, ärrätä meid ülles, et meije
walmi olleme, kui sinno armas **Poig** tullep, teddä **Nid-**
muga wasta wõtma, nink sinno puhta **Süddämega** orjasa
ma, läbbi sesamma sinno **Poja** **Jesusse** **Kristusse** / meije
Jssanda, se sinno nink **pähhä** **Waimuga** elläp nink
wallitsep, ütš töttelik **Jummal** / kittetu iggawest.
Amen.

Kristusse Sündmissest.

O kigewäggerwänne **Jummal**, meije palleme sinno, et
meid sinno aino sündinu **Poja** wastne **Sündminne**
läbbi **Lihha** ärrälunastak, kumbe wanna **Orjus** Pattu
Jffi

Jffi al wangin peap, et meije teddä, kui Lunastajat, Rõ-
 muga wasta wõttame; nink kui temmä saap tullesma sund-
 ma, meije julgeste woime kaeda **Jesusse Kristusse** meije
Jssanda päle, ke sinno nink pühhä **Waimuga** ütten
 elläp nink wallitsep, üts töttelik **Jummal** iggawest.
 Amen.

Wassel Ajastajal.

Riggawäggewänne, iggawenne **Jummal** / kumma-
 kif hä Ande meile sawa nink tullera, meije tennäme
 sinno Eige sinno Häteggemisse eest, mes sinna meile min-
 newäl Ajastajal waimolikkult nink ihholikkult ollet näüt-
 tu nink tennu. Meije palleme sinno Armo, sinna tahhaß
 meile nüüd jälle ütte õnnelikko nink rõmulikkult wastset Aja-
 staiga anda, Eige Kuria nink Rahjo eest armolikkult hoida,
 nink omma jummalikkõ Önnistussega meid täütä. Lääbbi
Jesusse Kristusse sinno Poja, meije **Jssanda**. Amen.

Weel üts Palwe wassel Ajastajal.

Oiggawenne **Jummal** Poig, kallis Önnisteggijä,
 ke sinna sel Päiwäl ollet umbreleigatu, nink **Jesusseß**
 nimmitetu; Meije palleme sinno Süddämeß, olle nink jä
 sinna ka meije **Jesusseß** nink Önnisteggijäß, ja arwita
 nink pästä meid ärrä Eigest Pattust, sesamma sinno pühhä
 Dimme Auroo perräst. Amen.

Kolme Kuninga Päiwäl.

Riggawäggewänne **Jssand** **Jummal** / ke sinna omma
 ainnust Poiga neile Hommungo-Ma Targulle Eäbbe
 läbbi ollet arwaldanu, anna meile armolikkult, et meije,
 kumma Ussu läbbi ka olleme nakkänu teddä tundma, sinno
 jummalikkõ Aurovustusse Tundmisselle ka same sadetus,
 läbbi sesamma sinno Poja, **Jesusse Kristusse**, meije
Jssanda. Amen.

Küün

Kiinle Päiwäl.

Rigewäggeväne, iggäwenne **Zummal**, meile päle
leme sinno Süddämest, anna meile, et meije sinno arma
sat Poiga tunneme nink kittäme, nida kui pühhä Simeon
teddä armsaste Hölma om wötnu, waimolikkult nämmu
nink tunnistanu; läbbi sesamma sinno **Poja / Jesusse**
Kristusse, meije **Iffanda**. Amen.

Maria kulutusse Päiwäl.

Iffand **Zummal**, tairwane **Iffä** / meije tennäme
sinno sinno ilnwäljapajatamatta Armo eest, et sinna
meije waiste Pattaste päle ollet möttelnu, sinno **Poiga**
mei'e Lihha sisse lähhätänu, nink teddä meije perräst laste
nu Innimisseß sündidä; Meije palleme sinno, sinna tabh
haß läbbi omma pühhä **Waimo** mei'e **Edänd** walguse
tada, et meije temmä **Sündmisses**, **Kannatusses** nink
Surmast hendä rönnustame, teddä meije **Iffandaß** nink
iggäwetses **Künningas** tunnistame nink wasta wöttame,
nink läbbi temmä sinno nink pühhä **Waimuga** iggäwets
elläme, nink önsaß same; läbbi sesamma meije arma **I**
ffanda, sinno **Poja** **Jesusse** **Kristusse**. Amen.

Kristusse Kannatusses.

Aimolinne, iggäwenne **Zummal** / ke sinna ommale
ainole **Pojale** ei olle Armo andnu, enge ollet teddä
meije life eest, **Surma** sisse ärrä andnu, et temmä meije
Pattu **Kristi** kullen piddi kändma; anna meile, et meije
Süddä nisuggutsen **Ussun** eäle ärrä ei hirmu, ei ka pelgä,
läbbi sesamma sinno **Poja / Jesusse** **Kristusse** / meije
Iffanda. Amen.

Kristusse illestössemisses.

Rigewäggeväne, iggäwenne **Zummal**, ke sinna
omma

omma aino sündinu Poja, meije **Jssanda Jesusse**
Kristusse läbbi, perräst ärräwäärtu **Surma**, **Siffemin-**
 nemist **Ello** sisse ollet arwanu, nink läbbi temmä **Ulles-**
 tössemisse **Eigelle** **Ilmale** **Snuistust** saatnu, nink se mar
 meije **Ärräleppitämisse** **Kindmät** **Leppingut** tennu: Meije
 palleme sinno, sinna tahhaß meije **Himmo** se iggäwetsse
Ello pole ülles ajada, nink täwewelikko **Wabbausse** tai
 walikko **Ändid** anda, läbbi sesamma meije arma **Jssanda**
Jesusse **Kristusse**, sinno **Poja**, ke sinno nink pühhä **Wai-**
 muga elläp nink wallitsep, töttelik **Jummal**, kittedu ig-
 gäwets. Amen.

Kristusse Taiwa-Minnemissest.

S Kigewäggerwänne, iggäweune **Jummal**/ meije pal-
 leme sinno, anna meile, et meije ka omme **Möttidega**
Taiwan elläme, **Kik**, mes taiwalik om, ötsime nink mötles
 me, ötse nida kui meije ussume, et sinno ainus sündinu
Poig, meije **Snuisteggijä**, **Taiwatte** om ülles woetu, läbbi
 sesamma meije arma **Jssanda**, **Jesusse** **Kristusse**/ ka
 pühhä **Waimuga** ütten sinnoga elläp nink wallitsep, üts
 töttelik **Jummal**/ iggäwets. Amen.

Pühhäst Waimust.

S **Jummal**/ ke sinna omma **Ukseide** **Sdämüd** pühhä
Waimo **Walgustamissega** ollet oppetanu, nink ütte
Kristlikko **Koggodust** **Koggonu**, anna meile, et meije sen-
 samman **Waimun** ka ögid **Möttid** peäme, nink hendä
 temmä **Römustamissest** ikkes römustame, et temmä läbbi
 omma **Wäe** meije mar saisaß, meije **Sdämüd** armolik-
 kult pohhastaf, nink **Eigesuggutse** **Waino** eesti hoijaß, et
 sinno **Koggodus** minkisuggutsel kombel **Wainlaiste** **Pä-**
 lerükmissse läbbi ei kurbasteta, enge **Eige** **Tötte** sissen joh-
 hates

hatetas, kui meile sinno Poig, meije armas **Jssand J**
sus Kristus / om tootanu, ke sinnoga sesamma **Wai**
muga ütten elläp nink wallitsep, üts töisine **Jummal**, kitta
 tetu iggäwef. Amen.

Kolmainust Jummalast.

S Rigewäggerwänne, iggäwenne **Jummal** / ke sinna
 meile ommille **Gullasille** Armust ollet andiru, ðige
Ussu Tunnistamissen se iggäwefse **Kolmainousse** Nurusse
 tust tutta, nink sesamma **Wäc** nink **Woimusse** Ainousse
 kummardada; meije palleme sinno, anna meile, et meije
 nisuggutse **Ussu** Kinnitusse läbbi ikkes eigesuggutse **Wai**
no eest same hoijetus, läbbi **Jesusse** **Kristusse** / meije
Jssanda / sinno Poja, ke sinnoga, pühhä **Waimuga** üt-
 ten, elläp nink wallitsep, üts töttelik **Jummal**, kittetu ig-
 gäwef. Amen.

Jani Päiwäl.

Jssand Jummal taiwane **Jssä** / kã sinna pühhä **Jaa**
Jni, seddã **Kristjat**, Tunnistajas ollet lähätãnu, **Jesust**
Kristust / wagga nink ilma suda **Jummal** **Bona** olle-
 wat, kumb kige **Ilma** Pattu piddi kandma; meije palleme
 sinno, walgusta meid omma pühhä **Waimo** läbbi, et meije
 seddã Tunnistust ussime, sest hendã rõmustame, nink
 ðige **Ussuga** se sissen jãme, **Janiga** **Kristust** **Ussu** nink **El**
lõka ülestunnistame, ja temmã nink kige **Ustjidega** iggä-
 wes õnsas same, sesamma sinno arma **Poja**, **Jesusse**
Kristusse / meije **Jssanda** läbbi, Amen.

Maria kaemisse Päiwäl.

Jssand Jummal / taiwane **Jssä** / meije tennãme
 sinno kige sinno **Hãteggemisse** eest, nink palleme sinno
 allandikkult, hoija meid pühhä **Junkro** **Maarja** **Oppes**
 tusse

tusse mödā förkuffe nink lihhalikko Zulgusse eest, enge anna
meile, et meije öige allanduffen, sinno Peljun jäme, nink sin-
no Sönnast kinni peame, et sinno Heldus nink Sunistas
minne ikkes meije man olles, ja meije ütstörd iggäwes öns-
sas sasi, läbbi **Jesusse Kristusse** / sinno arma Poja, meije
Jssanda / Amen.

Wihke Päiwäl / pühhist Englif.

Jssand Jummal / taiwane **Jssä** / kã sinna omme
Englid Innimiste Kaitfijß nink Hoidijß wasta Kurratõ
Röövmist, nink Ilma Kurjust ollet säädnu, meije palleme
sinno, sinna tahhaß nisuggust Kaitfmist armolikkult meije
ülle üllespiddada, nink läbbi omma **pühhä Waimo**
awwitada, et sinno Tahtminne nida sin Ma pääl meije
Innimiste man, kui Taiwan sinno Englif, woiffi sundis-
dã, et meije sin sinno Tahtnisse perrã woiffime ellãdã,
nink sääl iggäwes sinno kittä, läbbi **Jesusse Kristusse** /
sinno Poja, meije **Jssanda.** Amen.

Wuil Alg. Pühhä Päiwil.

Jssand Jummal taiwane **Jssä** / kunnã sul ei olle hä
Meel waiste Pattatside Surmast, ei lasse neid kã hãäl
melel hukka sada, enge tahhat, et nemmã ommast pattats-
fest Ellust umbrekãandwã nink ellãwã, seperrãst palleme
sinno Süddãamest, sinna tahhaß seddã Nuhtlust, kumba
meije omme Pattuga kũl olleme ärrã teennu, armolikkult
meije päält ärrã kãandã, nink eddispäide ommast Hels-
dussfest meile anda, et meije omme Pattu mahha jãttãme,
hendã kigest Süddãamest sinno pole kãandã, nink sinno
Poja Jesusse Kristusse Kannatusfest nink Kũlteggemiss-
fest hendã rõmustame, nink wimãte se läbbi iggäwes öns-
sas same, läbbi sesamma sinno arma **Poja Jesusse Kris-**
tusse, meije **Jssanda** / ke sinno nink **pühhä Waimuga**
ellãp

elläp nink wallitsep, üts töttelik Jummal, kittedu iggäs
weß. Amen.

Beel üts Palwe muil Alg-Pühhil.

JSsand Jummal/ taiwane **J**ssä/ meije palleme sints
Jno, wallitse meid nidade omma pühhä Waimuga/
et meije figest Süddämešt sinno Sönnä kuleme, ussume
nink wasta wöttame, ka pühhä Päiwä öigede pühheš
däme, et meid läbbi sinno Sönnä ka pühhädetäs, **J**e-
susse **K**ristusse, meije **J**ssanda perräst. Amen.

Palwuffest.

JSsand / figewäggewänne Jummal, ke sinna Häda
Jdälšte Puhkamist ärrä ei pölle, nink **M**urrelikko **S**üd-
däme **D**otmist ei lasse tühjäš sada; kae jälle meije **P**alwe
päle, kumba meije omma Häddä sissen sinno ette tome, et
fik, meä **K**urratist nink **K**urjest. **J**nnimiffist meije wasta
töšsep, woif sada tühjäš tettus, nink sinno **J**ummalik-
kust **N**ourwust ärrä hätetus, et meid figest **K**iufatuffest
ärrä pästetäs, nink meije se eest sinno sinno **K**oggoduffest
ikkel kittedäme nink tännäme, läbbi **J**esusse **K**ristusse/
sinno arma **P**oja/ meije **J**ssanda. Amen.

Perrän Juttust.

JSsand Jummal/ taiwane **J**ssä / meije tennäme
Jsinno, et sinna ollet lastnu omma Sönnä puhtaste
nink selgeste meile kulutada, ja **U**rmo andnu, seddä miüd
Tähhele pannemiffega kuulda; meije palleme sinno **S**üd-
dämešt, ärrä olgo meije mitte ütsindä temmä kuulja, enge
ka **T**eggijä, peä ka seddä meile, ja meije lafsille **J**lma **O**-
sani, läbbi **J**esusse **K**ristusse, sinno arma **P**oja, meije
Jssanda. Amen.

Koolja Matmissen.

Siggäwenne Issand Jummal. ke sinna meid läbbi Paawli, sinno pühhä Apostli Su ollet oppetanu, et meije hendä neide perräst, kumma Kristusse süssen maggawa, ei peä kurbastama; meije palleme sinno, et meije kike Kristi-Uskijidega woissimi sada iggawetse Römu sisse, sinno arma Poja Jesusse Kristusse Tullemissen, läbbi sesamma kibbedä Kannatusse nink Surma. Amen.

Pühhä öddango: Sööm Aja önnistaminne sünnip meije Kerkun nidade:

Enne Wähä jaggamist laulap Kerk. Essand.

Se Issand olgo teijega.

Roggodus kostap:

Nink sinno Waimuga.

Kerk. Essand:

Üllendäge omme Söämüd.

Roggodus:

Meije üllendäme neid se Issanda pole.

Kerk Essand:

Tennäkem Jummalat / meije Issandar.

Roggodus:

Se om öige nink kohhus.

Kerk Essand:

Töttelikkult, se om öige nink kohhus, se man meile ka önsalik, et meije sinno eggäl Ajal nink Eigin Paigun tenname, o pühhä Issand. Eigerwägwanne Issa, iggäwenne Jummal! läbbi Kristusse meije Issanda.

Perräst seddä sünnip se Önnistaminne

Bahwa wasta.

Meije Issand Jesus Kristus / sel ööl

fui temmä saije ärrä antus, sis wöt temmä Leibä, tennäs, murs, nink and om mille Jüngrille nink üttel: Wötke, söge, se om minno Jhho, kumb teije eest andas. Seddä tekke minno Mälletusseß.

Selsammal kombel wöt temmä ka Karrikat, perräst öddango-Sööm-Älga, tännäs nink and neile nink üttel: Wötke nink joge kif se sissest, sesinane Karrik om se wastne Lepping minno Berren, kumb teije nink paljode eest ärräwaltetas Pattu andisandmissesß. Seddä tekke, nisagede kui teije seddä jode, minno Mälletusseß.

Perräst lauleas:

Pühhä, Pühhä, Pühhä om se Issand Zebaoth, Taiwan nink Ma om täus temmä Kittust. Josianna Körgen.

Sis Känäp hendä Kerk: Essand Bahwa pole nink ütelp.

Pallekem figest Süddämest, nida kui meid meise Issand nink Önnisteggi;ä Kristus Jesus essi om opetannu nink kässnu pallelda, nink armolikko kuulmist tootannu.

Perräst laulap temmä:

Meije Issä, ke sinna ollet Taiwan,
püh-

pühhändetus sago sinno Nimmi. Sinno
 Tahtminne sündko, kui Taiwan, nida ka
 Ma pääl. Meije päivälikko Leibä anna
 meile täambä. Nink anna meile andis
 meije Süda, nida kui meije andis anna-
 me ommille Süüdleisille. Nink ärrä
 laatko meid mitte Riisatusse sisse.

Roggodus:

Enge pästä meid ärrä Kurjast. Amen.

Sis laultas:

O Jummal! sinna wöttat henne päle kii
 Alma Pattu, olle meile armolik.

Kerk: Essand:

Se Issanda Rahho olgo eggäl Ujal teijega.

Roggodus:

Nink sinno Waimuga.

Sis antas Kristusse Jhho nink Werd
 Lawwale, Tullejille.

Perräst Öddango: Sööm Uiga.

Kerk: Essand:

Se Issand olgo teijega.

Roggodus:

Meile sündko sinno Söonna perrä.

Kerk: Essand:

Tennäkem:

Meije tennäme sinno, figewäggewänne Issand
 Jummal / et sinna meid sesinatse önsalikko Unde, sinno
 Poja Jhho nink Berre läbbi ollet kostotanu, nink palle-
 me

me sinno Armo, et sinna meile seddä lassese figgidä kind-
mäs Ussus sinno päle, nink tullitese Armus meije kife
seän, läbbi Jesusse Kristusse sinno Poja, meije Jssan-
da/ ke sinno nink pühhä Waimuga elläp nink wallitsep,
üts töttelik Jummal, kittetu iggäwes. Amen.

Sis laultas se Onnistaminne.

Rerk. Essand:

Se Jssand töstko omma Palget ülle meid, nink olgo
meile armolik.

Roggodus:

Se Jssand töstko omma Palget ülle meid, nink andko
meile omma Rahho.

Laulo-Wisi Register.

Rumb näüdäp, kuidao ütte Laulo mitma Wisi nink mit-
ma suggutsid Laule ütte Wisi päle woit laulda. Eens
fojus 1. Wisi al om üttesa suggust Wisi nättä, kumma
muste Tähtega trüffitu, ommete woit sa kif neid Laule,
kumma eesmätsse Wisi alla kofko pantu, eesmätsse Laulo-
Wisi perrä laulda, kui tahhat; Ehk woit hennele kige tut-
wambat nink Laulo päle sündiwat Wisi ärräwallitsetä,
ni kui ka sün om näüdetu, fest ue Laulo, kumma ütte Wisi
perrä kige parrembaste sündiwa, omma sün ütte kofko
trüffitu.

I. Wiis.

Nähd risti rahwas röm. 78

Nun Jummalalle üll. 161

Ma tulles armas Jummal 102

Mes häddä woip meil sünd. 91

Mo helde Jesus minno r. 23

Ne Engli iaiwa walguffen 72

Dh nösse ülles hengeken 210

Dh wirgu ülles minno m. 160

So söime man ma saisa 15

Üts armas päiw om taäm. 29

Kif kallis benge onnistus 135

Näüd olgo ikkes iggäwes 66

D Jssa, poig nink pühhä w. 67

Se

Se rummal rahwas kitt. 112
 Kus om mo armas lamb. 125
 Mo armas fae usfinast 92
 O risti rahwas kannata 237
 Es olles Jummal meij. 213
 Kui, Jummal, sinno arm. 137
 Kuis Jssand se woip sünd. 214
 O Jummal, kui meid sin. 215
 O Jesu Krist, sa Rörgemb 130
 Kui minno tund saap tull. 229
 Oh määrne waiw kääp 237
 O Jesu Krist ma tija kül 234
 Mo ihho om nüüd több. 222
 So pole Jesu tämitap 152
 Se aig om tööst meil 5
 Oh surmlik minno mället. 238
 Surm saisap siio lårwe 221
 O Jummal taiwast fae 217
 Kui keäke fik moistas ka 169
 Mo baddäst Jssand sinno 127
 O Jummal meije tennäm. 278

2. Wiis.

O Jesu anna robkest käest 60
 So heng, o Jesu teffo mo 40
 O Jummal loja pühhä w. 61
 O Kristus meije önnistus 21
 Uts öige önnis mees om 143
 Kui tösse ülles homung. 249
 So Jssand Jummal kitt. 73
 Kolmainus Jummal üll. 249
 Se päiwlik läts jo lojale 276
 Hä sel, ke ussun liigmata 143
 Et modä läts se pumme ö 247

O Kriste päiw ke ollet sa 267
 Oh Jssand Jesus meile jä 94
 Sa ollet kolm personidest 69
 Nüüd löpnu ärrä wanna 20
 Nüüd olgo kittus Jummal. 67
 Nüüd kola kehhä matt. 240
 Oh! jätke nüüd mahha fik 241
 Kui meil om suremb bäd. 278
 So sönnä hoiija, Jssand 95
 Nüüd tallep Alma önnistas 3
 Jesus fige üllemb hä 21
 Jesus tulle minnule 163
 Jssand tairwa Runningas 72
 Rörge Preester Jesus R. 185
 O Jesu Jummal, Inn. m. 236
 Mo Pöigmes Jssand Jes. 104
 Ei olle ma pääl suremb r. 134
 O Kriste, päiw om sinno k. 267
 So tronit ette astu ma 262
 Meid kümme käsku kuulg. 96
 Meid kümme käsku peä sa 97
 Ma tulle taiwast üllewält 8
 Ne Engli taiwast tullirwa 10
 Meil sünnis Kristust auwuf. 9
 Nüüd olgo Jesus ritteu 11
 Krist ellap, ke mo arm. 45
 So Jssand Jesus tennäme 56
 Nüüd risti rahwas rönu 55
 Kif wainlaisi nüüd w. 45

3. Wiis.

Ma jättä sinno mabba 230
 Ma waidle figest hengest 231
 Kuis ma so wasta wotta 1

Laulo-Wisi Register.

Kes woip mo wasta olla	192	Jesús nõrka henge wäggi	116
Mes murret süddä kann	85	Oh mes meije hennest essi	118
Mo tenno Jummalalle!	264	Kuis ni julge wainre rum.	122
Päiw oddangulle lämnu	270	Wennitá otsa man raas'	
Ma tenná Jssand sinno	250	Ess'e, sis laula ka neid	
Niuid wirgoge ülles w.	4	Natse Jummal siin ma r.	145
Oh Pä! táús werd ninf j.	37	Minno lotus heljamatta	87
Kats wersi wotta ütte,		7. Wiis.	
sis laula ka.		Armas Jesu awwita	89
Kristus se om mo ello	229	Jummal olgo tennáru	90
4. Wiis.		Süddä wirgu ülles toost	41
Kes Jummalat ni lassap	84	Kae ka 29. Wisi.	
Ma waine lats, ke patt.	126	8. Wiis.	
Ma armasta so minno	166	Oh talle rómu teggija	62
Mes sinna Jummalalle an.	186	te kats wersi üttest, sis	
Kes teed, kui kawwa m.	226	woit ka toise wisi per-	
Oh puhhá, puhhá, puhhá J.	258	rá laalda.	
5. Wiis.		9. Wiis.	
Oh wagga Jummal! Ke	142	Mo arma Jummalala páäl	252
Oh wotkem Jummalat	205	Niuid ristí - foggodus	2
Puhhastamisse to om	27	Kus om mul minna kúl	123
Sa kitta' usklikkus	110	Se aig om liggi toost	244
Weel armo látte keep	119	10. Wiis.	
Mo süddä armastap	168	Ep minna tabha jätta	191
Oh kikke Jssandat	205	Niuid röömsas hendá náit	12
Oh Jesu walgustus	256	Ma tabha sinno kitta'	18
Oh om jo lánwe een	268	Mo henge fisse tulle,	58
6. Wiis.		11. Wiis.	
Jummal taiwa ninf ma	248	Se jánwe weren Pabylon	217
Jssand meije wallitsaja	214	Urs wonafenne kandma lát	43
Fulle Ello-Wain, oh tulle	64	úts lats om jankkrust sán.	17
Minno ello illemb warra	26	Se táámne päiw om róm.	14
Winnest nakkap neide k.	184	Kae ka 37. Wisi.	
Arm, ke sa ma ollet lonu	74	12. Wiis.	
Jssand Furja olle tenna	121	Krist olli meije patta eest	47
		Urs rasse krowi lissupmo	53
		13. Wiis	

13. Wiis.

Wirgoge ülles minno m.	273
Jummal tassast wihma an.	58
Rige kaplu kateki kistja	138
Karrista mo Jesus, häste	177
Tulle Jesu haru sisse	199
Jumal, ke sa armo latte	224
Kif mes terwe ma pääl	228

Kae ka 57. Wisi.

14. Wiis.

päbhä waim sa ainus ab.	63
Sion kaibap murren, oh.	218
Tulge risti innimisse	113
Woi mes miina olle tennu	132
Terre tuhhat körd, ke sinna	42
Trööstke, ütlep Jummal	69

15. Wiis.

Oh tulge teije waiwata	181
Mo süddä olle rönus n.	82
Se kurri ilm om wihhat.	172
Kul waiwa pääl saap au.	219
Oh ülles, ülles minno m.	259
lähbenda mönd sonna sis laula ka	
Kui koggematta wiimselt	220

16. Wiis.

Ma sinno Jssand, armat.	167
So kofto een, o Jesus K.	138

17. Wiis.

Oh Krist, ke ainus ollet	82
Oh Jesus armo walgus	141
Mo omma ollet sinna	167

Nüüd olgo Jummal kittu 277

18. Wiis.

Sa kässet Jssä pallelda	99
Mul johhus mönda önet.	178
Oh! Jummal öige sundija	281
Oh wötta armas Jummal.	279
Nüüd wastset aiga nakkam.	21
Ni kui ma ellä tötteste	127
Oh tulle risti innimen	108
Se Jummalala poig Jesus	53
tomba weidikesse kotto nink laula ka	
Kui illus Jesu Mörsja om kae ka 2. Wiis.	

19. Wiis.

Nüüd Jssandat sa kittä	203
Oh ärrä puudko seddä	157

20. Wiis.

Nüüd Jummalalle autw.	11
Nüüd kikko figest süddä.	204
Mo söänd anna figest w.	186
Mes ilman minno karb.	157
Ma laula suust nink söä.	201
Sest et se päiw om löpp.	273

21. Wiis.

Oh Adam sinno essitus	117
Se peap ma pääl sündim.	182
Mes Jummal teep om b.	178
Se Jesuken jääp onunete	197
Mo armas Jummal awwu	140
Sa röömsas risti innimen	28

22. Wiis.

Oh! meid pattast waisi	36
------------------------	----

23. Wiis

23. Wiis.

Nüüd paistap meile kaun 208
 D pühhä waim nüüd tulle 61
 D õnntis risti innimen 211
 Nüüd paistap meile illus. 255

24. Wiis.

Nüüd hengwa innimisse 266
 D armas kae tännä 38
 Mi sündko minno assi 88
 Oh tulge innimisse 240

25. Wiis.

Oh leinäkem nint kaibak 40
 Päiw löpnu om, mo heng 269

26. Wiis.

Mo süddä w. lwa jälle 253
 Nüüd andkem Jssandalle 276
 Nüüd lätkem astkem päle 19

27. Wiis.

Mes ollet sinna armas J. 33
 Meist kána Jummal om. 279
 Tulle jo taitwast armas J. 3

28. Wiis.

Krist ke hawwan olli 47
 Nüüd Kristus illestõstnu 50
 Krist läts illes taitwa 54

29. Wiis.

Helde Karjus! es sa w. 163
 Jesus jääp mul iggäwes 183
 Jesus minno lorus om. 225.

Kae 7. Wiis.

30. Wiis.

Oh! laulkem süddämess 13

31. Wiis.

äts läts om sündna Pet. 17
 Se pühhä Krist nüüd tõsn. 51

32. Wiis.

Nüüd laulkem suust n. 277
 Kui Juntro Kristust il. 7

33. Wiis.

Kui Jesus risti naglati 31
 Ma loda, Jssand! sinno 15

34. Wiis.

Oh Jummal tulle sinna 34
 Kui pat teep waiwa nt. 32

35. Wiis.

Kristus Dnnisteggija 30

36. Wiis.

Nüüd pühhä waimo pall. 60

37. Wiis.

Oh Jummal olle armolik 93
 Me Jssand Krist Jord. 100

Kae ka 11. Wiis.

38. Wiis.

Oh armo juur, mo pat om 128
 Ma tennä so, et ollet mo, 252

Meid tõõmba süst 55
 Nüüd paistap taas 254

Oh Jesuken, ke sa süin 282

39. Wiis.

Oh heidä armo minno p. 129

40. Wiis.

So päle ätsind Jesus Kr. 131

41. Wiis.

Jes. Kristus, meije päästja 101

42. Wiis.

Mes kittus om meil Jss. 137
 Et fitte Jssandat 275

43. Wiis.

Ma so pole Jesu tännitä 152
 Oh hel

Ohelde Jssand Jesus Krist 79	55. Wiis.	Jssand ärrä nubtlego 120
44. Wiis.		Minno waim hend walm. 147
Mo süddä, mes sa murret. 87	56. Wiis.	
45. Wiis.		Ma tabba sul Jebowa l. 144
Se rabho Wirst o Jes. K. 280	46. Wiis.	bäddä perräst woip
46. Wiis.		4. Wisi perrä lauda.
So sönnä hääl, o Jumal t. 94	57. Wiis.	
te kats wersi üttest, sis		Ke jo mötlep hendä saif. 146
laua 38. wisi perrä, ebf		Eaple häste, kui so armust 154
kæ ka 31. Wisi.		Jummal essi teep et kassi 175
47. Wiis.		panne kats wersi kof,
Me Jummal om äts Finn. 195		ko, sis laula 13. Wisi
48. Wiis.		perrä.
Jesus minno ello 156	58. Wiis.	
Minno armas Jesus 202		Wotta nüüd Jssandat 207
49. Wiis.		Kristus mo ello, mo lotus 165
Mo asia omma Jammala 233	59. Wiis.	
50. Wiis.		W latte täüs ello 164
Mo söäst armas Jammal 252		Mo süddä, oh olle sis 180
Ob töükem omma häle 50		60. Wiis.
Mo Jesu kallimb ello 48		W Jesu, mo pöigmees, 189
51. Wiis.		Ma terwita römuga 194
Wige rabbul, arma welle 13		te üttest wersitt kats,
Minno heng tabt omma 71		sis laula ka seddä.
Mätfse Jesus minna tulle 263		D Jumala latse kuis arm. 170
52. Wiis.		61. Wiis.
Kes so saarnane 22		Mes mul waja murret 195
Henge Pöijoken, 77		D mes kaunis henge lug. 209
53. Wiis.		62. Wiis.
Kes ma peäs Jummalalle 75		Se armsa päiwä poisim. 271
54. Wiis.		Mo helde önnisteggija 263
Jebowa om mo henge k. 90		
Mes rahho om mo Jesus 185		

Register ehk Tuhataja.

A.

Amen, auro Issal olgo	283
Arm, ke sa mo ollet lonu	74
Armas Jesu arowita	89
Auro Jummalalle üllew.	161

E.

Ei olle ma pääl suremb	134
Ep minna tabha jätta	191
Es ma peäs Jummalalle	75
Es olles Jumal meijega	213
Et kitte Issandat	275
Et möda läts se pimme	247

H.

Hä fell, ke ussun liigmata	143
Helde karjus es sa weel	163
Henge Pöijoken	77

J.

Jehowa om mo henge	90
Jesu, heika mo Ilmast	27
Jesu jaap mul	183
Jesu fige üllemb hä	21
Jes.K. meije Pästja, Issä	101
Jes.K. meije Pästja surma	44
Jesu minno ello	156
Jesu minno lotus om	225
Jesu nõrka henge wäggi	116
Jesu tulle minnule	163
Jummetaolinne Running.	198
Issand ärramuhclego	120
Issand kurja olle tennu	121

Issand kõrgen taiwan	275
Issand meije wallitseja	214
Issand müüd lasset siina	226
Issand taiwa Runningas	72
Jummal essi teep, et kassi	171
Jummal Issä meile jä	65
Jummal, ke sa armo lätte	124
Jummal olgo tennätu	90
Jummal taiwa, nink	248
Jummal tassast wihma	58

K.

Karrista mo Jesus	177
Kaswa weel	184
Ke ärrä wärap	148
Ke jo mötlep hendä	146
Kes Jummalat ni lassap	84
Kesset ello meije pääl	227
Kes so saarnane	22
Kes teed, kui kawwa	226
Kes woip mo wasta olla	192
Kit kallis henge õnnistus	135
Kige kaplu katski kiskja	138
Kit mes terwe ma pääl	228
Kit wainlasi müüd	45
Kirkem Issandat	198
Kittä müüd Issandat	200
Kolmainus Jummal	249
Kollektä	286
Kõrge Preester Jesus K.	185
Krist ellap, ke mo arm	45
Krist läts ülles taiwa	54

Krist

Krist fe harwan olli	47	Ma rahhoga là arrà	230
Krist olli meije pattu	47	Ma sinno Jssand armat	167
Kristus mo ello, mo lotus	165	Ma sa pole Jesu tànnita	152
Kristus ònnisteggija	30	Ma tahha sul Jehowa	144
Kristus, se om mo ello	229	Ma tahha sinno kittà	18
Kui Jesus ristti naglati	31	Ma tennà, Jssand, sinno	250
Kui illus Jesu mòrsja	242	Ma tennà sinno, taiwa	251
Kui Jummal sinno arms.	137	Ma tennà so, et ollet mo,	252
Kui Junkro Kristust	7	Ma terwita ròmuga	194
Kui keàke kif moistas	169	Ma tulle armas Jumal	102
Kui foggematta wiimselt	220	Ma tulle taiwast ùllewàlt	8
Kui meil om suremb	278	Ma waidle figest hengest	231
Kui minno tund saap	229	Ma waine lats, fe pattun	126
Kui pat teep waiwa mulle	32	Me Jssand Krist Jord.	100
Kui tòsse ùlles hommung.	249	Me Jumal om ùts kinni	195
Kuis, Jssand, se woip sin.	214	Mei ussume ùtte Jummalà	97
Kuis ma so wasta wotta	1	Meije ussume kif ùtte	98
Kuis ni julge waine	122	Meid tòmba sùst o Jesus	55
Kul massap waiwa	150	Meil sunnis Kristust	9
Kul waiwa pàal saap	219	Meist kàna Jummal	279
Kus om mul minna kul	123	Mes hàddà woip meil	91
Kus om mo armas l.	125	Mes ilman minno kurb.	157
Kurie eleison	283	Mes Jummal teep om h.	178
Kurie o Jssà, fòrge	66	Mes kittus om meil Jss.	137
Kurie o Jssà, fige	66	Mes mul waja murret	195
L.		Mes murret sùddà kamap	85
Litania	283	Mes ollet sinna armas J.	33
III.		Mes rahho om, mo Jesus	188
Ma armasta so minno, w.	166	Mes sinna Jumalalle an.	185
Ma jàttà sinno mahha	230	Minno armas Jesus, fe	202
Ma laula suust ninf	201	Minno ello ùllemb warra	26
Ma loda Jssand sinno	151	Minno heng auroustap	70

Register eht Juhataja.

Minno heng saht omma	71	Niid andkem Jssandalle	276
Minno lotus heljumatta	87	Niid hengwa Jnuimisse	266
Minno suddā rōmustelle	103	Niid Jumalalle ausvustusi	11
Minno waim herd walm.	147	Niid Jssandar sa kitta	203
Mo arma Jumala pāāl	232	Niid fitko figest suddām.	204
Mo armas Jummal aw.	140	Niid kotu kehā mattame	240
Mo armas fae ussinast	92	Niid Kristus illestōsinu	50
Mo as a oīa Jummalā	233	Niid lātkem, astkem pāle	19
Mo hāddāst, Jssand sinno	127	Niid laulkem suust nint	277
Mo helde Jes. minno rōōm	23	Niid lōpnu ārrā wanna	20
Mo helde ōnnisteggija	263	Niid olgo ikkes iggāwes	66
Mo henge fisse tulle	58	Niid olgo Jesus kirtetu	11
Mo Jesu, kallimb ello	48	Niid olgo Jummal kirtu	277
Mo ihho om niid tōbbine	222	Niid olgo kirtus Jumalal	67
Mo omma ollet suna	167	Niid paistap meile illus.	255
Mo perrā, itley meile Pā	173	Niid paistap meile kaun.	208
Mo Pōtzmeeš J. J. K.	104	Niid paistap taas meil	254
Mo sōāst, armas Jummal	252	Niid piuhā waimo palle.	60
Mo sēand anna figest	186	Niid risti kōggodus	2
Mo suddā armastap	168	Niid risti rahwas rōmu j.	55
Mo suddā mes sa murr.	87	Niid risti rahwas rōmusta	78
Mo suddā olle rōmms niid	82	Niid rōōmsas hendā nāit.	12
Mo suddā oh ole sis	180	Niid tulley ilma ōnnistus	3
Mo suddā walwa iälle	253	Niid wassset asga nātkame	21
Mo walgus, walausta	106	Niid wirgoze illes wairwast	4
Mul johhns mōnda ōnet.	178		
II.			
Māse Jesus, minna tulle	263	D Waim suno essitus	117
Māse Jummal, sin ma	145	D armas fae tānnā	38
Ne Engli tarwast tullitwa	10	Dh armo iuur, mo pat	128
Ne Engli tāiwa walguisen	72	D om jo lāwwe een	268
Neid kume kistū tuulgem	96	D helde Jssand Jesus Krist	79
Neid kumme kistū peā sa	97	Dh ārrā niidto seddā	157
Ni kui ma ellā tōtresse	127	Dh heidā armo minno	129
Ni sundto minno aši	88	Dh! iakte niid mahha tit	241
No tenno Jummalalle	264	Dh Jssā, Poig n. p. Waim	67
		Dh Jssand Jesus mette jā	94
		Dh!	94

Dh! Jummal, kui meid	215	D Jummal tulle sinna	34
Dh Jummal olle armolik	93	D tige pühhämb, puht.	173
Dh! Jummal taimastkae	217	D Krist, ke ainus ollet	82
Dh fitte Jssandat fit	205	D Kriste, päiw om sinno	267
Dh! kui õnfa	240	D Kriste, päiw ke ollet sa	267
Dh laulkem süddämeff	13	D Kristus meije õnnistus	21
Dh leinakem, nint	40	D latte täis ello	164
Dh! määrne waiw kääp.	237	Dlge rahhul arma welle	13
Dh meid pattast waiwi	36	Dmes kaunis henge lugg.	209
Dh mes meije hennest	118	D õnnis risti innimen	211
Dh nõsse ülles! hengefen	210	D pä! täis werd	37
Dh risti rahwas kannata	237	D pühhä waim niid tulle	61
Dh surmik minno mället	238	D pühhä, pühhä, pühhä,	258
Dh tagganege minno	158	D süra Jesufenne	38
Dh tõsttem omna häle	50	Dh wagga Jummal, ke	142
Dh tulge innimisse	246		p.
Dh tulge teije waiwatu	181	Päiw ajap ärra, pimne	261
Dh tulle risti innimen	108	Päiw lõpnu om, ja	268
Dh tulle rõnuteggija	62	Päiw lõpnu om, mo heng	269
Dh ülles, ülles minno meel	259	Päiw õddangulle lannu	270
Dh wirgu ülles minno m.	260	Puhhastamisse tõ om	27
Dh wõrkem Jummalat	205	Pühhä waim, sa ainus	63
Dh wõtta armas Jumal	279		s.
Dh helde Jssand Jesus Kr.	79	Sa kasset, Jssä pallelda	99
Dh Jesus anna rohkest kääst	60	Sa tittat usklikkus	110
Dh Jesus armo walgus	141	Sa ollet kolm personidest	69
Dh Jesu Jummal innimen	236	Sa rahho Wirst, o Jes.	280
Dh Jesu Krist ma täia kü	234	Sa rõõmsas risti inn.	28
Dh Jesu Krist sa kõrgemb	130	Se aig om liggi tõost	244
Dh Jesu mo Põigmees	189	Se aig om tõost meil pea	5
Dh Jesu, walgustus!	256	Se armsa päiwä päistin.	271
Dh Jummalal laste, kuis	170	Se Jesufen jääp õmmete	197
Dh Jummal loja pühhä W.	61	Se jätwe weren Pabilott	217
Dh Jummal meije tennäme	278	Se kallis armo oppetus	6
Dh Jummal õlge sundija	281	Se kurri ilm om wihha	172

Register ehk Jubbataja.

Se Jummalala poig Jes. Kr. 53	Terre nihhät törd, te sinna 42
Se päivolit lats jo 272	Troöstke ütley Jummal 69
Se peap ma pääl sünd. 182	Tulle ello waim, oh tulle, 64
Se pühhä Kr. niid tösnü 51	Tulle Jesu haru fisse 190
Se rummal rahwas 112	Tulle jo taitwast armas 3
Sest et se päiw om löpnu 273	Tulle pühhä waim, täida 61
Se täambne päiw om 14	Tulge risti innimisse 117
Sinno käen om minno 212	Tulgeristi inimisse, kuulge 115
Sion kaibap murren 218	
So heng, o Jesu! tekko mo 40	U.
So Issand Jesus, tennäme 56	ülles, omma rönu pole 197
So Issand Jumal, kittäme 73	üts armas päiw om tääm. 29
So Jumal Issand kittäme 205	üts lats om Junkrust sünd. 17
So tohto een, o Jes. Kr. 138	üts lats om sündinu Perlem 17
So päle ütfind Jesus Kr. 131	üts õige õnnis mees om se 143
So pole, Jesu tännitap 152	üts om waja, sedda ütte 160
So söime man ma saisa 15	üts rasse kiwvi litsup mo 53
So söinna hääl, o Jummal. 94	üts wonakenne kandma lat 43
So söinna hoisa Issand 95	
So troni ette astu ma 262	W.
Sul Jummal olgo kütus 105	Weel armo latte keep 119
Surm saisap sinno läwwe 221	Wiinselt nakkap neide 184
Südda wirgu ülles tööst, 41	Wirgoge ülles mino mele 273
T.	Woi! mes olle minna teiu 132
Zaple häste, kui so armust 154	Wotta niid Issandat 207

Deutsches Register.

Über die in diesem Gesang-Buch befindliche Ehstntische Lieder.

A.	B.
Ach alles, was Himmel u. 194	Befiehl du deine Wege 85
Ach bleib bey uns N. J. 94	
Ach Christe unsre Seeligk. 21	C.
Ach Gott und Herr, wie gr. 128	Christ der du bist der helle 267
Ach Gott mich drückt 53	Christe der du bist Tag u. 267
Ach Gott vom Himmel sieh 217	Christ fuhr gen Himmel 54
Ach Gott wie manches N. 178	Christ ist erstanden, vor der 50
Ach Gott wie geht es 214	Christ ist erstanden von des 47
Ach Herre du gerechter G. 281	Christ lag in Todes-Band. 47
Ach lieben Christen send g. 237	Christum wir sollen loben 9
Ach mein Jesu sieh ich trete 263	Christ unser Herr zum J. 100
Ach was hab ich ausger. 132	Christus der ist mein Lebē 229
Ach was sind wir ohne J. 118	Christus der uns selig m. 30
Ach wie elend ist unser Zeit 237	Christe, mein Leben, mein 165
Ach wir armen Sünder 36	D.
Allein Gott in der Höh sey 66	Da Jesus an dem Creuße st. 31
Allein zu dir Herz Jesu Eh. 131	Dancket dem Herrn, denn 275
Alle Menschen müssen st. 228	Das alte Jahr vergangen 20
Als Christus gebohren war 7	Das Jesulein soll doch m. 197
Amen Gott Vater und S. 283	Daß du mich diese finstre 247
An Wasserflüssen Babil. 217	Den Vater dort oben 275
Auf, auf mein Herz mit 50	Der du bist drey in Einigk. 69
Auf, auf mein Herz zu G. 259	Der Gnaden-Brün fleust 119
Auf, hinauf zu deiner Fr. 197	Der lieben Sonnen Licht 271
Auf Leyden folgt die Herrl. 219	Der Tag der ist so freudent. 14
Auf meinen lieben Gott 232	Der Tag hat sich geneiget 270
Auf Seele, Jesus Gottes 210	Der Tag ist hin, mein G. 269
Aus meines Herzens Gr. 252	
Aus tieffer Noth schrey ich 127	

Deutsches Register.

Der Tag ist hin, mein Jesu 268	S.	
Der Tag vertreibt die finst. 261	Fahre fort mit Liebes	177
Des Morgens weñ ich fr. 249	Fahre fort, Zion fahre	184
Die Engel die im Himmels 72	Freue dich du Christi Braut	2
Die Nacht ist vor der Th. 268	Freu dich du werthe	28
Die Seele Christi heilige m. 40	Für deinen Thron tret ich	262
Die Zeit ist nunmehr nah 244	G.	
Dir, dir Jehovah will ich 144	Gar lustig jubiliren	12
Dis sind die H. zehn Gebot 96	Gelobet seyst du Jesu Chr.	11
Du bist ganz mein eigen 167	Geh aus mein Herz und	82
Du Friedens-Fürst Herr 280	Gott den ich als Liebe	224
Du hast mir das Herz gen. 212	Gott der Vater wohn	65
Du heilige Dreyfaltigkeit 249	Gott des Himmels und d.	248
Du sagst, ich bin ein Christ 110	Gott gib einen milden	58
Durch Adams Fall ist g. 117	Gott hat das Evangelium	6
E.	Gott Lob! ein Schritt	161
Ein feste Burg ist unser G. 195	Gott sey gelobet	105
Ein Kindelein so löbelich 17	Gott wils machen	175
Ein Kind geboren zu Bethl. 17	Guter Hirte wiltu nicht	163
Ein Lämmlein geht u. trägt 43	H.	
Eins ist noch, ach Herr 160	Heiligster Jesu, Heiligung	173
Entfernet euch ihr matten 158	Helft mir Gottes Güte pr.	18
Erbarm dich mein o H. G. 129	Herr Christ der einge Gott.	82
Erhalt uns Herr bey dein. 95	Herr du Himmels-König	72
Erhebe dich o meine Seel 260	Herr Gott dich loben wir	205
Erlucht mich Herz mein L. 106	Herr Gott dich loben alle	73
Erstranden ist der heilige Chr. 51	Herr Gott nun sey gepreis.	277
Es ist das Heyl uns kommen 135	Herr ich habe mißgehand.	121
Es ist gewißlich an der Zeit 5	Herr Jesu Chr. dich zu uns	60
Es kostet viel ein Christ zu 150	Herr Jesu Chr. du höchst.	130
Es spricht der unweis. M. 112	Herr Jesu Christ ich weiß	234
Es woll uns Gott genädig 93	Herr Jesu Christ wahr	236
	Herr	

Herr Jesu Chr. ich schrey	152	Jesu ruffe mich	27
Herr Jesu Chr. der du selbst	282	Jesus Christus unser Heyl.	44
Herr Jesu Gnaden-Sohne	141	Jes. Christ. unser Heyl. der	101
Herr nun lässest du deinen	226	Jesus Christus wahr Gott.	53
Herzliebster Jesu was hast	33	Jesus meine Zuversicht	225
Herzlich lieb hab ich dich	167	Jest leuchtet schon, vons	254
Herzlich thut mich verl.	231	Ihr Kinder des Höchsten	170
Heut ist ein angenehmer	29	In allen meinen Thaten	88
Heut triumphiret Gottes	45	In dich hab ich gehoffet	151
Hilf Gott, daß mirs	34	In dulci júbilo	13
Hilf mir mein Gott, hilf	140	Ist Gott für mich so trete	192
Hinunter ist der Sonnen	272		
Höchster Priester, der du	185	K.	
		Kein grösser Trost kan	134
		Kom̄ Gott Schöpfer H. G.	61
		Komm H. Geist, erfülle	65
		Komm H. Geist, Herre G.	62
		Komm, ô komm du Geist	64
		Kom̄ sterblicher, betrachte	238
		Kom̄t her ihr Menschenk.	246
		Kom̄t her zu mir spricht	181
		Kom̄t last euch den Herrn	113
		Kyrie eleison	283
		Kyrie ach Vater aller	66
		L.	
		Lasset uns den Herrn preis.	198
		Last uns doch nicht begeh.	157
		Lebt Christus was bin ich	45
		Liebe, die du mich zum Bilde	74
		Liebster Jesu wir sind hier	89
		Lobe den Herrn ô meine	200
		Lobet den Herrn den mächt.	207
		Lobt Gott ihr Christen allz.	11

M.

Mache dich mein Geist be. 147
 Meine Hofnung stehet feste 87
 Meinen Jes. laß ich nicht 183
 Meine Seel ermuntre dich 41
 Meine Seel will ihr Leben 71
 Meine Seel komm in die 190
 Meine Seele erhebet den H. 70
 Meines Lebens beste Freude 26
 Mein Gott das Herz ich 186
 Mein Heyland nim mich 263
 Mein Herzens Jesu meine 23
 Mein Herz sey zufrieden 180
 Mein Jesu schönstes Leben 48
 Mir nach spricht Christus 173
 Mit Fried und Freud ich 230
 Mitten wir im Leben sind 227

N.

Nimm von uns Herr du 279
 Nun bitten wir den H. Geist 60
 Nun dancket alle Gott 205
 Nun dancket all un bring. 204
 Nun freut euch Gottes R. 55
 Nun freut euch lieben Chr. 78
 Nun Gottlob! es ist vollbr. 90
 Nun kömmt der Heyden Heyl. 3
 Nun laßt uns den Leib beg. 240
 Nun laßt uns gehn und tr. 19
 Nun laßt uns Gott den H. 276
 Nun lobet, lobet Gott 205
 Nun lob' mein Seel den H. 203
 Nun ruhen alle Wälder 266

Nun sich der Tag geendet 273
 Nun treten wir ins neue 21

O.

O du aller süßte Freude 63
 O Durchbrecher aller B. 138
 O Gott, du frommer Gott 142
 O Gott wir danken dein. 278
 O Haupt voll Blut und W. 37
 O heilig, heilig, heilig Wes. 258
 O H. Geist kehre bey uns ein 61
 O Herre Gott dein göttlich 94
 O Jesu Christ mein schönst. 79
 O Jesu du mein Bräutig. 104
 O Jesu mein Bräutigam 189
 O Jesu süßes Licht 256
 O Lamm Gottes unschuldig 38
 O Mensch, wie ist dein Herz 92
 O Traurigkeit o Herzeleid 40
 O Ursprung des Lebens 174
 O was für ein herrlich 209
 O Welt sieh hier dein Leben 38
 O wie seelig send ihr doch 240

R.

Ringe recht weñ Gott. G. 154

S.

Schmücke dich, o liebe S. 103
 Seelen Bräutigam 77
 Seyd zufrieden lieben Br. 13
 Sey Lob, Preiß, Ehr 67
 Sey mir tausendmahl gegr. 42
 Sieh hie bin ich Ehren-R. 145
 Singen wir aus Herzen 277
 Solt

Solt ich meinem Gott nicht 75	Wenn meine Sünd mich kr. 32
So wahr ich lebe spricht 127	Wenn mein Stündlein 229
Straf mich nicht in dein. 120	Wenn wir in höchsten N. 278
T.	Werde munter mein Gem. 273
Tröstet, tröstet meine lieben 69	Wer, ist wohl wie du 22
U.	Wer nur den lieben Gott 84
Balet will ich dir geben 230	Wer sich düncken läßt, er 146
Vater unser im Himmelreich 99	Wer überwindet 148
Unser Herrscher unser K. 214	Wer weiß wie nahe 226
Vom Himmel hoch da kom 8	Wie groß ist deine Herrl. 211
Vom Himmel kam der Engel 10	Wie ist die Welt so feinds. 172
Von Gott wil ich nicht las. 191	Wie schön ist unsers Kön. 242
Vor Gericht Herr Jesu 138	Wie schön leuchtet der M. 208
W.	Wie schön leuchtet der M. 255
Wach auf mein Herz 253	Wie soll ich dich empfangen 1
Wacht auf ihr Christen 4	Wie wird doch so gering 27
War Gott nicht mit uns 213	Wie wohl ist mir o Freund 188
Waltes Gott! mein Werk 264	Wir danken dir Herr J. C. 56
Wann endlich eh es Zion 220	Wir glauben all an 97
Warum betrübst du dich 87	Wo Gott der Herr nicht 215
Warum solt ich mich denn 195	Wohl dem, der vest im Gl. 143
Was giebst du denn o m. 186	Wohl dem, der in Gottesf. 143
Was Gott thut, das ist w. 178	Wo ist mein Schäflein 125
Was kan uns kommen an 91	Wo soll ich fliehen hin 123
Was Lobes sollen wir dir 137	Wunderbahrer König 198
Was mein Gott will 182	Z.
Was mich auf dieser Welt 157	Zeuch ein zu deinen Thor. 58
Wend ab deinen Zorn lieb. 279	Zeuch uns nach dir 55
Wenn dein herzliebster 137	Zion klagt mit Angst 218
Wenn einer alle Ding 169	Zulezt gehts wohl 184

Alwawalik Pattu üllestunnista-
minne, kumba Kerk-Essand enne Juttust
Koggodusselle ette loep.

Arma Kristi-Innimisse!

Kunna meije nüüd olleme kokko tulnu
Konna Jummalä Orjust piddama,
Jummalat fige temmä Häteggemisse eest
tennäma, nink temmä Käest kii pallemä,
mes meile Jhho nink Henge polest tarbis
om; ent se man meile Meelde peap tulles-
ma, et meije fige pääl rasse Pattu Koorma
om, kummašt meije pürowäme wabbas
nink wallale sada: sis tahhame nüüd Pöl-
wille mahha saddada, Jummalä omma
tawatse Jssä een hendä allandada, wai-
ses Pattatses hendä tunnistaada, kumma
meije ka olleme, Armo, ja Andis andnisi
temmäšt pallelda, nink Suust, ja Süid-
dämešt kii üttelisse üttelelda:

Minna waine pattane Inniminne, ka
minna Pattun sanu nink sündinu olle,
nink perräst ka fige omma Ello eäl ütte
pattast Ello olle ellanu, tunnista ülles kii
gest

gest ommast. Sodamest sinno se figewäg-
gewä, iggäwetse Jummal, minno arma
taiwatse Issä een, et minna ei olle sinno
mitte ülle fige Ussa armastanu, ei ka om-
ma Lähhämbät, kui hendä essi, minna
olle, parrako Jummal! mitmal wisil
Mele nink Mötte, Sönnä, nink Kön-
ne, To, nink Teggodega sinno, nink sin-
no pühhä Kässu wasta Pattu tennu, nink
tä hendä seperräst käl Pörgohawwa
nink iggäwetse Sundusse wäart ollewat,
kui sinna mulle nida tahhas tassoda, kui
sinno fange Kohhus om nink minno
Pattu käl omma ärräteennu. Ent sin-
na ollet, armas taiwane Issä, tootanu
Armo anda nink Hallestust näitä figille
waisille Pattatsille, kumma ommast pat-
tatest Ellust tahtwa umbrefäändä, nink
kindmä Ussuga omma Lotust sinno poh-
jatumma Armo, ja Hallestusse nink Je-
susse Kristusse Ärräörjämisse päle panne-
wa, neile tahhat sinna seddä perrä anda,
mil Wisil nemmä eäle omma sinno wasta
essinu, nink ei tahha neile mitte neide
Pattu

Pattu arwada. Se päle loda minna
waine Pattane ka, nink palle sinno al-
landikkust, olle sinna omma Tootusse
perrä ka mulle armolinne, nink anna
mulle kif minno Pattu andis sinno püh-
hä Nimmelle Kittussus nink Uuwus.

Se figewäggewänne, iggäwenne Jum-
mal andko meile, omma sure Armo nink
Kristusse Jesusse Arräorjamisse perräst,
kif meije Pattu andis, nink andko meile
Armo meije pattast Ello parrandada,
nink temmä man iggäwest Ello
sada. Amen.

